

แนวทางการจัดนำเที่ยวต่างประเทศสำหรับนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ
(Transgender)

GUIDELINES OF OUTBOUND TOUR MANAGEMENT
FOR TRANSGENDER TOURISTS

วิระพงศ์ ชลสินธุ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

2565

แนวทางการจัดนำเที่ยวต่างประเทศสำหรับนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ
(Transgender)

ปฏิญานี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการ
คณะวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ปีการศึกษา 2565
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

GUIDELINES OF OUTBOUND TOUR MANAGEMENT
FOR TRANSGENDER TOURISTS

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of MASTER OF ARTS
(M.A. (Integrated Tourism Management))
Faculty of Environmental Culture and Ecotourism, Srinakharinwirot University

2022

Copyright of Srinakharinwirot University

ปริญญาานิพนธ์
เรื่อง
แนวทางการจัดนำเที่ยวต่างประเทศสำหรับนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ
(Transgender)
ของ
วิระพงศ์ ชลสินธุ์

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการ
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

คณะกรรมการสอบปากเปล่าปริญญาานิพนธ์

..... ที่ปรึกษาหลัก ประธาน
(อาจารย์ ดร.กึ่งกนก เสาวภาวงศ์)	(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิศักดิ์ คู่กระสังข์)
..... ที่ปรึกษาร่วม กรรมการ
(อาจารย์ ดร.อัญชัญ ตัณฑเทศ)	(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.คมสิทธิ เกียนวัฒนา)

ชื่อเรื่อง	แนวทางการจัดนำเที่ยวต่างประเทศสำหรับนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ (Transgender)
ผู้วิจัย	วิระพงศ์ ชลสินธุ์
ปริญญา	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
ปีการศึกษา	2565
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์ ดร. กิ่งกนก เสาวภาวงศ์
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	อาจารย์ ดร. อัญชัญ ตันจาทะ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความต้องการการท่องเที่ยวต่างประเทศสำหรับนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ และเพื่อพัฒนาแนวทางการจัดนำเที่ยวต่างประเทศสำหรับนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ โดยเป็นงานวิจัยแบบผสมผสานระหว่างระเบียบวิธีเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ กลุ่มตัวอย่างคือนักท่องเที่ยวคนข้ามเพศทั้งผู้ชายข้ามเพศและผู้หญิงข้ามเพศที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไป จำนวนทั้งหมด 140 คน แบ่งเป็นกลุ่มละ 70 คน โดยเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวมข้อมูลวิจัยคือ แบบสอบถาม นำผลที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติโดยการหาค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบค่าที (t-test) จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวด้วยการทดสอบค่า (f-test) และจำแนกความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธี LSD ตามปัจจัยส่วนบุคคลเมื่อพบความแตกต่าง วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพโดยการสัมภาษณ์เชิงลึกถึงโครงสร้างกับผู้เชี่ยวชาญจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จำนวน 3 ท่าน และมีการจัดประชุมกลุ่มย่อยกับผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องจำนวน 7 ท่าน ผลการวิจัยพบว่า นักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศชาวไทยที่เดินทางไปท่องเที่ยวต่างประเทศ ส่วนใหญ่ต้องการไปท่องเที่ยวเพื่อพักผ่อน คิดเป็นร้อยละ 23.10 มีวัตถุประสงค์หลักในการเลือกที่จะเดินทางกับบริษัทนำเที่ยวเพื่อแนะนำการเดินทางท่องเที่ยว คิดเป็นร้อยละ 20.40 และต้องการเดินทางไปท่องเที่ยวต่างประเทศในยุโรปมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 24.30 จากการทดสอบสมมติฐานโดยการเปรียบเทียบรายคู่พบว่า นักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศที่มีอัตลักษณ์ทางเพศ และ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน มีความต้องการองค์ประกอบของการจัดนำเที่ยวต่างประเทศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = -2.65, p = 0.009$) และ ($f = 2.555, p = 0.030$) ตามลำดับ และกลุ่มตัวอย่างมีความต้องการการจ้ดนำเที่ยวต่างประเทศโดยบริษัทนำเที่ยว มีมาตรฐานในการดำเนินงานอยู่ในระดับที่มากที่สุด ซึ่งมีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ที่ ($\bar{x} = 4.36$) จากการสัมภาษณ์เชิงลึกและการจัดประชุมกลุ่มย่อยพบว่า นักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศต้องการให้มีแนวทางภายใต้คำว่า "TRANS" ซึ่งประกอบด้วยเรื่องการอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยว การเคารพในสิทธิและเท่าเทียมกัน ความแม่นยำในกฎและเอกสาร ความเข้าใจความต้องการพื้นฐานของกลุ่มคนข้ามเพศ และการให้บริการที่ปลอดภัยทั้งร่างกายและจิตใจ

คำสำคัญ : ธุรกิจนำเที่ยว การจัดนำเที่ยวต่างประเทศ นักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ ความหลากหลายทางเพศ

Title	GUIDELINES OF OUTBOUND TOUR MANAGEMENT FOR TRANSGENDER TOURISTS
Author	VIRAPHONG CHONSINTH
Degree	MASTER OF ARTS
Academic Year	2022
Thesis Advisor	Lecturer Dr. Kingkanok Saowapawong
Co Advisor	Lecturer Dr. Unchun Tuntates

This research aims to study the demand of outbound tours for transgender tourists and to develop guidelines for organizing outbound tours for transgender tourists. This research is a combination of quantitative and qualitative research methods. The sample was transgender tourists, both female to male (FTM) and male to female (MTF), aged 18 years above and divided into two equal groups of 70, and a total of 140 people. The elements of information on organizing outbound tours information on tourism business standards and additional opinions on transgender tourists. The results were analyzed statistically by means, percentage, standard deviation, and a t-test classified by individual factors. One-way analysis of variance was performed with a value test (f-test) and classified by individual factors when differences were found by LSD test. The qualitative data were analyzed by semi-structured in-depth interviews with three experts from relevant agencies and group meetings were held and with seven relevant experts. The results showed that when Thai transgender tourists travelled abroad, most of them traveled for relaxation representation at 23.10%. The main purpose of choosing to travel with a travel agency to recommend travel representing 20.40% and wanted to travel abroad in Europe and accounted for 24.30%. In terms of transgender tourists of different genders and income, there were a significant difference in demand for components of foreign tour arrangements at a .05 level ($t = -2.65$, $p = 0.009$) and ($f = 2.555$, $p = 0.030$) respectively. The work was at the highest level. The total mean is $\bar{x} = 4.36$. From the in-depth interviews and small group meetings, it was found that transgender tourists wanted clear guidelines under "TRANS" which consisted of travel facilitation of transgender tourists. They wanted guidelines on tourism Facilitation: Rightness and respect for rights and equality, Accurate and accuracy in rules and documentation understanding the basic needs of transgender people and Safety and service providing safe services both physically and mentally.

Keyword : Travel agency Outbound tour management Transgender tourists LGBT

กิตติกรรมประกาศ

ปริญญาานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีเพราะได้รับความอนุเคราะห์จากอาจารย์ ดร. กิ่งกนก เสาวภาวงศ์ อาจารย์ที่ปรึกษา และ อาจารย์ ดร. อัญชัญ ตันตพเทศ อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ซึ่งได้สละเวลาอันมีค่าในการให้คำแนะนำ และให้คำปรึกษา ความช่วยเหลือ ตลอดจนถึงแนะแนวทางการแก้ไขปรับปรุงปริญญาานิพนธ์ และขอขอบคุณ ผศ.ดร.อภิศักดิ์ คู่กระสังข์ ประธานกรรมการสอบ และ ผศ.ดร.คมสิทธิ์ เกียนวัฒนา กรรมการสอบ ตลอดจน ผศ.ดร. กฤติกา สายณะรัตรีชัย อาจารย์ ดร. อังสุมาลิน จำนงชอบ อาจารย์ ดร. ญัฐฐกฤษฏี เอกวรรณัง และ อาจารย์ ดร. วีระ วีระโสภณ กรุณาให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมืองานวิจัย ซึ่งทำให้ปริญญาานิพนธ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ซึ่งมีประโยชน์อย่างยิ่งต่อ ผู้วิจัยผู้ศึกษาซึ่งในความกรุณา จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์สาขาการจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการ คณะวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ทุกท่านที่ได้ประสาขาวิชาความรู้ให้คำแนะนำและถ่ายทอดประสบการณ์ อันมีค่ายิ่งแก่ผู้วิจัย ขอขอบพระคุณเจ้าของหนังสือ วารสาร บทความวิจัย เอกสาร และวิทยานิพนธ์ทุกเล่ม ที่ช่วยให้ปริญญาานิพนธ์มีความสมบูรณ์ รวมถึงผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่านที่กรุณาเสียสละเวลาในการตอบแบบสอบถาม ท่านผู้ทรงคุณวุฒิ ท่านผู้เชี่ยวชาญ ที่กรุณาเสียสละเวลาในการให้สัมภาษณ์ และ ร่วมกันประชุมกลุ่มย่อยเพื่อหาข้อสรุปทำให้งานวิจัยมีความหนักแน่นเพิ่มขึ้น

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยใคร่กราบขอบพระคุณ บิดา มารดา ครอบครัว เพื่อน ๆ ที่ให้ความรัก ความห่วงใย เป็นกำลังใจ และสนับสนุน ส่งเสริมในทุก ๆ ด้านมาโดยตลอด และขอบคุณตนเองในความพยายามและตั้งใจจนกระทั่งปริญญาานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี สุดท้ายคุณประโยชน์ที่ได้รับจากปริญญาานิพนธ์ฉบับนี้ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณของบิดา มารดา และครูอาจารย์ ที่ได้อบรมสั่งสอน ชี้แนะแนวทางที่ดีและมีคุณค่าตลอดมาจนสำเร็จการศึกษา

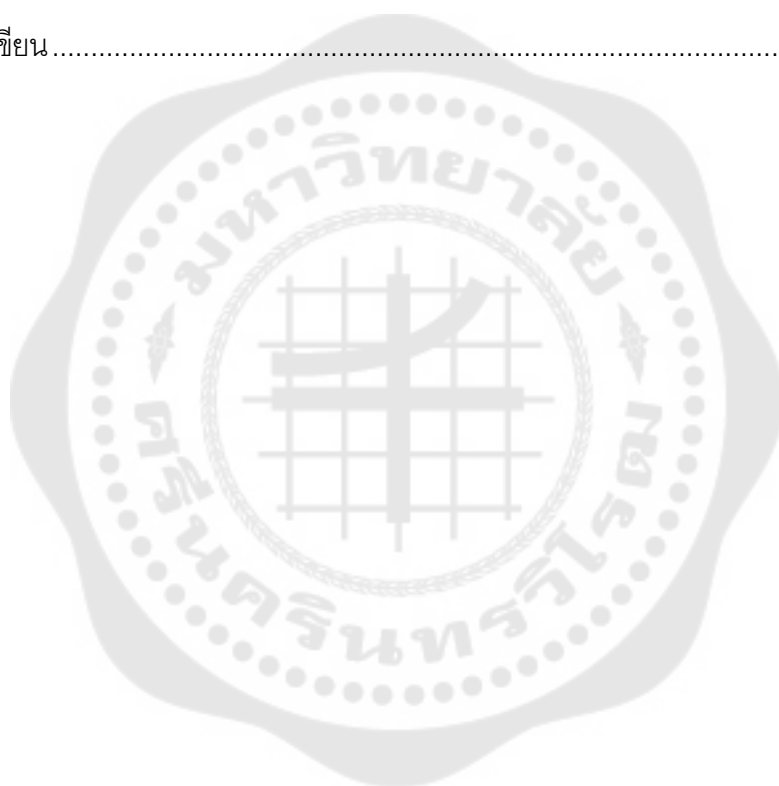
วีระพงศ์ ชลสินธุ์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญรูปภาพ.....	ฐ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
คำสำคัญ.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะในงานวิจัย.....	6
ประโยชน์ที่ได้รับของการวิจัย.....	6
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
ทบทวนวรรณกรรมงานที่เกี่ยวข้อง.....	7
1. แนวคิดเกี่ยวกับธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์.....	7
3. แนวคิดเกี่ยวกับมาตรฐานธุรกิจนำเที่ยว.....	14
4. แนวคิดเกี่ยวกับธุรกิจนำเที่ยวต่างประเทศ.....	17
5. แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยวกับกลุ่มคนข้ามเพศ.....	21
6. แนวคิดเกี่ยวกับหลักจรรยาบรรณการท่องเที่ยวโลก (The Global Code of Ethics for Tourism).....	30

7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	31
งานวิจัยในประเทศ	31
งานวิจัยต่างประเทศ	36
8. กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	39
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	41
1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	41
2. วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	42
กลุ่มตัวอย่าง	42
วิจัยเชิงปริมาณ	42
วิจัยเชิงคุณภาพ.....	43
3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	45
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	50
5. การวิเคราะห์ข้อมูล	51
บทที่ 4 ผลการดำเนินงานวิจัย.....	54
ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	55
ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ	58
ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลองค์ประกอบของการจัดนำเที่ยวต่างประเทศ.....	60
ส่วนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลมาตรฐานการดำเนินธุรกิจนำเที่ยว	95
ส่วนที่ 5 ผลความคิดเห็นเพิ่มเติมของนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ.....	96
ส่วนที่ 6 ผลการศึกษาการเดินทางต่างประเทศของนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ โดยการการ สัมภาษณ์เชิงลึก (in-depth Interview) และ การจัดประชุมกลุ่มย่อย (focus group)	98
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแนวทางการจัดนำเที่ยวต่างประเทศสำหรับนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ	102
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	107

1. สรุปผลการวิจัย	108
2. อภิปรายผลการวิจัย.....	119
3. ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยครั้งต่อไป.....	126
4. ข้อจำกัดในการดำเนินวิจัย	126
บรรณานุกรม.....	128
ภาคผนวก.....	135
ประวัติผู้เขียน.....	194

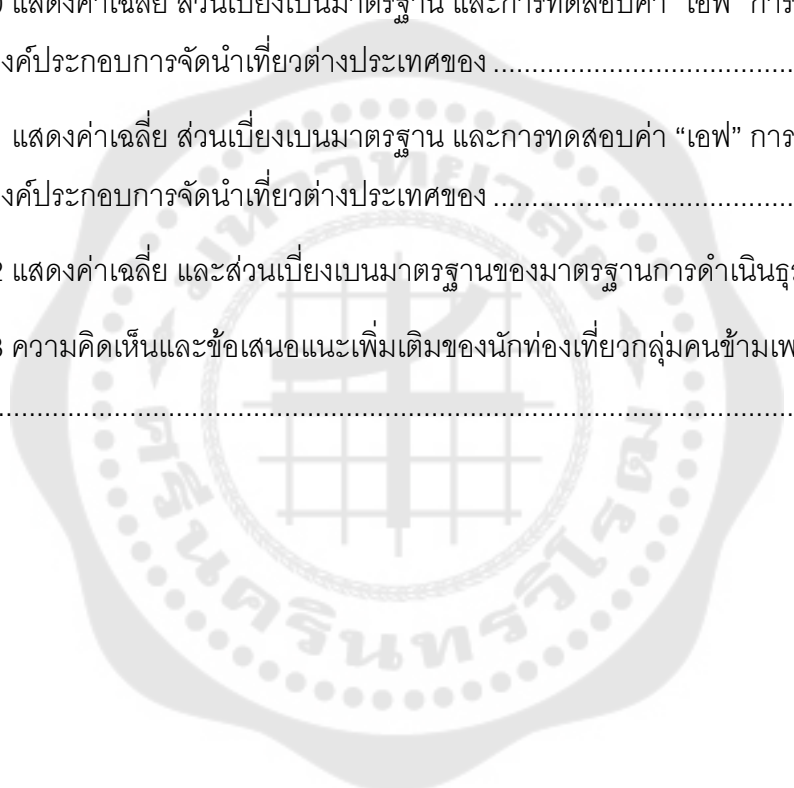
สารบัญตาราง

หน้า

ตาราง 1 แสดงข้อมูลจำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ.....	55
ตาราง 2 แสดงข้อมูลจำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ	55
ตาราง 3 แสดงข้อมูลจำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับการศึกษา ..	56
ตาราง 4 แสดงข้อมูลจำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอาชีพ.....	56
ตาราง 5 แสดงข้อมูลจำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพ.....	57
ตาราง 6 แสดงข้อมูลจำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน	57
ตาราง 7 แสดงข้อมูลจำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามภูมิลำเนา	58
ตาราง 8 แสดงจำนวนและร้อยละของพฤติกรรมการเดินทางไปต่างประเทศของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสาเหตุหลักในการเดินทางไปต่างประเทศ.....	58
ตาราง 9 แสดงจำนวนและร้อยละของพฤติกรรมการเดินทางไปต่างประเทศของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามวัตถุประสงค์หลักในการเลือกที่จะเดินทางไปท่องเที่ยวต่างประเทศกับบริษัทนำเที่ยว	59
ตาราง 10 แสดงจำนวนและร้อยละของพฤติกรรมการเดินทางไปต่างประเทศของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามโซนทวีปหรือประเทศที่นักท่องเที่ยวต้องการไปท่องเที่ยว	60
ตาราง 11 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานขององค์ประกอบของการจัดนำเที่ยวต่างประเทศ	61
ตาราง 12 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานขององค์ประกอบของการจัดนำเที่ยวต่างประเทศวิเคราะห์รายด้าน - ด้านพาหนะที่ใช้เดินทาง	62
ตาราง 13 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานขององค์ประกอบของการจัดนำเที่ยวต่างประเทศวิเคราะห์รายด้าน - ด้านที่พัก/โรงแรม	63
ตาราง 14 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานขององค์ประกอบของการจัดนำเที่ยวต่างประเทศวิเคราะห์รายด้าน - ด้านภัตตาคาร/ร้านอาหาร.....	64

ตาราง 15 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานขององค์ประกอบของการจัดนำเที่ยว ต่างประเทศวิเคราะห์รายด้าน – ด้านสิ่งดึงดูดการท่องเที่ยว/โปรแกรมการเดินทาง.....	64
ตาราง 16 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานขององค์ประกอบของการจัดนำเที่ยว ต่างประเทศวิเคราะห์รายด้าน – ผู้นำเที่ยวและมัคคุเทศก์.....	65
ตาราง 17 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานขององค์ประกอบของการจัดนำเที่ยว ต่างประเทศวิเคราะห์รายด้าน – แหล่งซื้อของ/ช้อปปิ้ง	66
ตาราง 18 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานขององค์ประกอบของการจัดนำเที่ยว ต่างประเทศวิเคราะห์รายด้าน – เอกสารการเดินทางและบริการวีซ่า	67
ตาราง 19 แสดงการเปรียบเทียบขององค์ประกอบการจัดนำเที่ยวต่างประเทศสำหรับนักท่องเที่ยวกลุ่ม คนข้ามเพศที่มีต่อธุรกิจนำเที่ยวในภาพรวม โดยจำแนกตามเพศ	69
ตาราง 20 แสดงการเปรียบเทียบขององค์ประกอบการจัดนำเที่ยวต่างประเทศสำหรับนักท่องเที่ยวกลุ่ม คนข้ามเพศที่มีต่อธุรกิจนำเที่ยวรายด้าน ด้านที่พักหรือโรงแรม โดยจำแนกตามเพศ	70
ตาราง 21 แสดงการเปรียบเทียบขององค์ประกอบการจัดนำเที่ยวต่างประเทศสำหรับนักท่องเที่ยวกลุ่ม คนข้ามเพศที่มีต่อธุรกิจนำเที่ยวรายด้าน ด้านภัตตาคารหรือร้านอาหาร โดยจำแนกตามเพศ	71
ตาราง 22 แสดงการเปรียบเทียบขององค์ประกอบการจัดนำเที่ยวต่างประเทศท่องเที่ยวสำหรับ นักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศที่มีต่อธุรกิจนำเที่ยวรายด้าน ด้านสิ่งดึงดูดทางการท่องเที่ยว โดยจำแนกตามเพศ	72
ตาราง 23 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่า “เอฟ” การเปรียบเทียบรายคู่ เกี่ยวกับองค์ประกอบการจัดนำเที่ยวต่างประเทศของธุรกิจนำเที่ยว	75
ตาราง 24 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่า “เอฟ” การเปรียบเทียบรายคู่ เกี่ยวกับองค์ประกอบการจัดนำเที่ยวต่างประเทศของธุรกิจนำเที่ยว	77
ตาราง 25 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่า “เอฟ” การเปรียบเทียบรายคู่ เกี่ยวกับองค์ประกอบการจัดนำเที่ยวต่างประเทศของธุรกิจนำเที่ยว	79
ตาราง 26 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่า “เอฟ” การเปรียบเทียบรายคู่ เกี่ยวกับองค์ประกอบการจัดนำเที่ยวต่างประเทศของธุรกิจนำเที่ยว	81

ตาราง 27 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่า “เอฟ” การเปรียบเทียบรายคู่เกี่ยวกับองค์ประกอบการจัดนำเที่ยวต่างประเทศของ	83
ตาราง 28 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่า “เอฟ” การเปรียบเทียบรายคู่เกี่ยวกับองค์ประกอบการจัดนำเที่ยวต่างประเทศของ	85
ตาราง 29 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่า “เอฟ” การเปรียบเทียบรายคู่เกี่ยวกับองค์ประกอบการจัดนำเที่ยวต่างประเทศของ	87
ตาราง 30 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่า “เอฟ” การเปรียบเทียบรายคู่เกี่ยวกับองค์ประกอบการจัดนำเที่ยวต่างประเทศของ	89
ตาราง 31 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่า “เอฟ” การเปรียบเทียบรายคู่เกี่ยวกับองค์ประกอบการจัดนำเที่ยวต่างประเทศของ	91
ตาราง 32 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของมาตรฐานการดำเนินธุรกิจนำเที่ยว	95
ตาราง 33 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศจำนวน 20 คน	96

สารบัญรูปภาพ

หน้า

ภาพประกอบ 1 แสดงความแตกต่างทางวัฒนธรรมระหว่างวัฒนธรรมหลักและวัฒนธรรมย่อย โดย Samovar and Porter, 1991	26
ภาพประกอบ 2 กรอบแนวคิดในการวิจัย	40

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การท่องเที่ยวมีส่วนสำคัญในการขับเคลื่อนด้านเศรษฐกิจและถือเป็นรายได้หลักของประเทศไทย (เจริญชัย เอกมาไพศาล, 2565) ที่ทำให้ภาคอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวสามารถดำเนินต่อไปได้ ปัจจุบันมีกลุ่มนักท่องเที่ยวที่เดินทางในรูปแบบต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการเดินทางไปท่องเที่ยวต่างประเทศของคนไทย (Outbound Tourists) หรือการที่นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทย (Inbound Tourist) หรือแม้แต่การเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยและต่างชาติในประเทศไทย (Domestic Tourist) นับได้ว่าเป็นการกระตุ้นให้เกิดรายได้แก่ภาคธุรกิจการท่องเที่ยวทั้งสิ้น จากสถิติปี 2562 มีนักท่องเที่ยวคนไทยเดินทางออกไปท่องเที่ยวพักผ่อนยังต่างประเทศ จำนวน 10.4 ล้านคน ขยายตัวร้อยละ 4.82 โดยการเดินทางไปท่องเที่ยวยุโรปมีการขยายตัวสูงสุทธ้อยู่ที่ 22.22 มีเม็ดเงินหมุนเวียนอยู่ในภาคท่องเที่ยวจำนวน 318,451.04 ล้านบาท หรือ คิดเป็น 10,256.07 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (กองเศรษฐกิจการท่องเที่ยวและกีฬา, 2563) การออกเดินทางไปท่องเที่ยวต่างประเทศของนักท่องเที่ยวชาวไทย มีความสัมพันธ์กับสถิติข้อมูลการท่องเที่ยวทั่วโลกในปี 2562 ขององค์การสหภาพการเดินทางการท่องเที่ยวโลก (World Travel and Tourism Council – WTTC) ที่ระบุว่า ภาคท่องเที่ยวสามารถสร้างรายได้ให้กับประเทศไทยโดยรวมทั้งหมดเป็นมูลค่าสูงถึง 3 ล้านล้านบาท หรือคิดเป็นสัดส่วนประมาณ 20% ต่อ GDP ของประเทศ (World Travel & Tourism Council, 2562) เมื่อมีการเดินทางท่องเที่ยว ทำให้เกิดการจ้างงานและมีรายได้เข้ามาในภาคธุรกิจการท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก จึงทำให้เกิดธุรกิจต่าง ๆ ที่อยู่ในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ได้แก่ ธุรกิจโรงแรม ธุรกิจนำเที่ยว ธุรกิจสายการบิน ธุรกิจภัตตาคาร สถานบริการ แหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ หรือแม้แต่วิวาตของที่พัก เป็นต้น ยังสามารถดำเนินกิจการต่อไปได้ แต่อย่างไรก็ตามจำเป็นต้องมีธุรกิจที่เป็นสื่อกลางหรือตัวแทนระหว่างนักท่องเที่ยวและสินค้าทางการท่องเที่ยว ซึ่งธุรกิจดังกล่าวคือธุรกิจนำเที่ยว

โดยธุรกิจนำเที่ยวมีส่วนสำคัญในการจัดการนำนักท่องเที่ยวไปท่องเที่ยวยังสถานที่ต่าง ๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ มีหน้าที่หลักในการจัดหา หรือให้มีบริการหรือคอยอำนวยความสะดวกอย่างหนึ่งอย่างใดหรือหลายอย่าง ได้แก่ สถานที่พัก อาหาร มัคคุเทศก์ หรือบริการอื่นใดตามที่กำหนดในกฎกระทรวง (ฐาน ธนชัยวิวัฒน์, 2563) ให้แก่นักท่องเที่ยวตามความต้องการของลูกค้าเป็นสำคัญและต้องอยู่บนพื้นฐานของคุณภาพการบริการที่ดีตามพระราชบัญญัตินำเที่ยว

และมัลดีเวส์ พ.ศ. 2551 ดังนั้นสถานประกอบการที่ประกอบธุรกิจน่าจะเกี่ยวข้องต้องมีการจัดการด้านการเดินทางให้กับนักท่องเที่ยวกลุ่มต่าง ๆ ทุกเพศ ทุกวัย โดยเฉพาะในกลุ่มคนที่มีความหลากหลายทางเพศหรือกลุ่มเพศทางเลือก

กลุ่มคนที่มีความหลากหลายทางเพศ หรือ LGBT ได้แก่ L-Lesbian (หญิงรักหญิง) G-Gay (ชายรักชาย) B-Bisexual (บุคคลรักได้ทั้งสองเพศ) T-Transgender (บุคคลข้ามเพศ) ส่วน I-Intersex (บุคคลที่มีเพศกำกวม) Q-Queer (ผู้ไม่นิยมเพศ) N-Non-Binary (ผู้ที่ปฏิเสธการนิยามตนเองทั้งชายและหญิง) เพิ่มขึ้นมาตอนหลัง โดยให้เหตุผลว่า การกำหนดกลุ่มคนที่มีความหลากหลายทางเพศจะต้องมีค่านิยมที่ลื่นไหลไปได้ จึงต้องมีการใส่เครื่องหมาย + ลงไปเพื่อให้เห็นว่าบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศไม่มีอัตลักษณ์ทางเพศที่หยุดนิ่ง (ชเนตตี ทินนาม, 2564) เนื่องจากรูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอาจจะสามารถเปลี่ยนแปลงไปได้ในอนาคต ในปัจจุบันมีการเปิดกว้างและให้การยอมรับความแตกต่างในความหลากหลายของมนุษย์มากขึ้นกว่าในอดีตทั้งด้านเชื้อชาติ ศาสนา อายุ แม้แต่เรื่องเพศเองก็มีการเปิดกว้างมากขึ้น (บุษกร สุริยสาร, 2557) จากข้อมูลการประมาณการณ์ทางสถิติจาก Asia Pacific Transgender Health Blueprint โดยมูลนิธิเอเชียแปซิฟิก ทรานส์เจนเดอร์ เน็ตเวิร์ค (Asia Pacific Transgender Network, APTN) ได้ประมาณการณ์ว่ามีบุคคลข้ามเพศอยู่จำนวน 9 – 9.5 ล้านคนในภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก สำหรับประเทศไทย มีข้อมูลจากกรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข ได้เปิดเผยตัวเลขว่ามีจำนวนหญิงข้ามเพศทั้งหมดประมาณ 314,808 คน แต่ยังไม่มียข้อมูลที่แน่ชัดเกี่ยวกับสถิติของชายข้ามเพศ ซึ่งจำนวนดังกล่าวข้างต้นเป็นเพียงจำนวนคนที่เปิดเผยเท่านั้น (Asia Pacific Transgender Network, 2564)

นักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ เป็นอีกหนึ่งกลุ่มหลักในกลุ่มคนที่มีความหลากหลายทางเพศยังไม่ได้รับความสะดวกในการเดินทางไปต่างประเทศเหมือนบุคคลทั่วไป อาจเนื่องมาจากลักษณะทางเพศสภาพหรืออัตลักษณ์ทางเพศ ณ ปัจจุบันไม่ตรงกับคำนำหน้านามหรือเพศที่แสดงอยู่บนหน้าหนังสือเดินทาง โดยต้องมีการตรวจสอบและซักถามประวัติอย่างเข้มงวด หรืออาจจะต้องถูกส่งตัวกลับประเทศ ถือได้ว่าเป็นเหตุการณ์ที่สามารถเกิดขึ้นได้ตลอดสำหรับนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในบางประเทศ เช่น สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ ที่ถือว่าการแปลงเพศถือเป็นเรื่องผิดกฎหมาย ดังนั้น จึงห้ามกลุ่มคนข้ามเพศเดินทางเข้าประเทศอย่างเด็ดขาด (กรมการกงสุล กระทรวงการต่างประเทศ, 2560) แต่อย่างไรก็ตาม พบว่าในบางประเทศ เช่น สหรัฐอเมริกา ออสเตรเลีย และนิวซีแลนด์ ได้ออกหนังสือเดินทางแบบไม่ระบุเพศโดยใช้เครื่องหมายกากบาท (X) ในช่องระบุเพศ ซึ่งแสดงว่าผู้ถือหนังสือเดินทางไม่ได้ระบุว่าเป็นเพศชาย

หรือหญิง แต่ประเด็นดังกล่าวไม่มีระบุไว้ในระเบียบการออกหนังสือเดินทางสำหรับคนไทย เมื่อการระบุเพศเป็นปัญหาหลักในการเดินทาง รัฐบาลในบางประเทศจึงมีการอนุญาตให้มีการออกหนังสือเดินทางแบบให้ระบุเพศว่า O หรือ Other สำหรับบางประเทศที่ยอมรับนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ อย่างเช่นที่ประเทศเนปาล (Joanna, 2015) แต่ยังคงพบว่ามีอีกหลายประเทศที่ไม่ยอมรับนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ จากเหตุผลดังกล่าวส่งผลให้ธุรกิจนำเที่ยวจำเป็นต้องมีแนวทางในการจัดการนำเที่ยวให้นักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ เนื่องจากมีรายละเอียดและข้อจำกัดในการเดินทาง ส่งผลให้ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวต้องศึกษาทั้งเรื่องกฎหมายสิทธิมนุษยชน รายละเอียดการเข้าเมืองของประเทศต่าง ๆ แม้กระทั่งเรื่องการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐาน เช่น ห้องน้ำสาธารณะ ที่พัก ร้านอาหาร แหล่งท่องเที่ยวหรือการจัดรูปแบบโปรแกรมนำเที่ยว ของนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ ซึ่งในปัจจุบันมีบริษัทนำเที่ยวเพียงไม่กี่แห่งในประเทศไทยที่มีการจัดบริการให้กับนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ ดังนั้นในการอำนวยความสะดวกการเดินทางของนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ จึงจำเป็นต้องมีแนวทางการจัดการการนำเที่ยวที่เป็นรูปธรรมและนำมาปรับใช้เป็นมาตรฐานเดียวกัน โดยอาศัยประสบการณ์และความเชี่ยวชาญในการทางด้านการท่องเที่ยว การเข้าถึงความต้องการอย่างเข้าอกเข้าใจของนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ ซึ่งต้องคำนึงข้อจำกัดในเรื่องต่าง ๆ ที่เป็นองค์ประกอบของการจัดนำเที่ยว (Mancini, 2012) โดยประกอบด้วย 1) พาหนะที่ใช้ในการเดินทาง (Transportation) 2) โรงแรมหรือที่พัก (Hotel or Lodging) 3) ภัตตาคารหรือร้านอาหาร (Restaurant or Food Shop) 4) สิ่งดึงดูดทางการท่องเที่ยว (Attractions) 5) ผู้นำเที่ยวและมัคคุเทศก์ (Tour Leader and Guide) 6) แหล่งซื้อของ (Shopping Places) และ 7) เอกสารหนังสือเดินทางและการบริการวีซ่า (Passport and Visa Documents) อีกทั้งการจัดโปรแกรมการเดินทางต้องมีความแตกต่างจากการจัดโปรแกรมกับกลุ่มนักท่องเที่ยวทั่วไป ซึ่งถือเป็นเครื่องมือสำคัญในการจัดนำเที่ยวต่างประเทศ ด้วยปัญหาและข้อจำกัดในเรื่องขององค์ประกอบการจัดนำเที่ยวและมาตรฐานการดำเนินการจัดนำเที่ยวต่างประเทศของนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาประเด็นปัญหาต่าง ๆ ข้างต้น โดยมีการศึกษา ค้นคว้า ข้อมูล และแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง เพื่อพัฒนาแนวทางการจัดนำเที่ยวต่างประเทศสำหรับนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ คาดว่าผลการวิจัยในครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานด้านการท่องเที่ยวทั้งภาครัฐและเอกชนนำไปใช้ต่อไปในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่องแนวทางการจัดนำเที่ยวต่างประเทศสำหรับนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ วัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

1. เพื่อศึกษาความต้องการการท่องเที่ยวต่างประเทศสำหรับนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ
2. เพื่อพัฒนาแนวทางการจัดนำเที่ยวต่างประเทศสำหรับนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ

คำสำคัญ

ธุรกิจนำเที่ยว การจัดนำเที่ยวต่างประเทศ นักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ Transgender

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้แบ่งขอบเขตการวิจัยออกเป็น 3 ด้าน มีรายละเอียดดังนี้

1. ขอบเขตด้านพื้นที่ ผู้วิจัยได้แยกพื้นที่ศึกษาดังนี้

1.1 การวิจัยเชิงปริมาณ สถานที่ต่าง ๆ ของประเทศไทยที่นักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศอาศัยอยู่ เก็บข้อมูลผ่านทางสื่อสังคมออนไลน์กลุ่มคนข้ามเพศ โดยการกรอกข้อมูลผ่าน google form ได้แก่ facebook page, twitter, instagram, line application

1.2 การวิจัยเชิงคุณภาพ สถานที่ต่าง ๆ ในประเทศไทยที่เป็นหน่วยงานภาครัฐ เอกชน และผู้มีส่วนได้เสีย เก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์และจัดประชุมกลุ่มย่อยผ่านแพลตฟอร์มการประชุมออนไลน์ Zoom Meeting ได้แก่ กองหนังสือเดินทาง กรมการกงสุล กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา สมาคมไทยบริการท่องเที่ยว สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง ธุรกิจท่องเที่ยว ธุรกิจนำเที่ยว และมัคคุเทศก์ นักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ

2. ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรในการศึกษานี้ ผู้วิจัยได้กำหนดประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็น 3 กลุ่ม คือ

2.1 กลุ่มตัวอย่างการวิจัยเชิงปริมาณ คือ นักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ ทั้งหญิงข้ามเพศ และชายข้ามเพศ จำนวน 140 คน โดยผู้เข้าร่วมตอบแบบสำรวจแบ่งออกตามเกณฑ์การเก็บกลุ่มตัวอย่างด้านอายุตั้งแต่ 18 ปี ขึ้นไป

2.2 ผู้ให้ข้อมูลหลักในการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) ในรูปแบบออนไลน์ ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญจากสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง ผู้เชี่ยวชาญจากสมาคมไทยบริการท่องเที่ยว และมัคคุเทศก์ที่มีประสบการณ์การให้บริการนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ จำนวนทั้งสิ้น 3 ท่าน

2.3 ผู้ให้ข้อมูลหลักในการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการสนทนากลุ่มย่อย (Focus group discussion) ในรูปแบบออนไลน์ ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญจากธุรกิจนำเที่ยว ผู้เชี่ยวชาญจากธุรกิจกระทรวงการต่างประเทศ ผู้เชี่ยวชาญจากสมาคมคนข้ามเพศ ตัวแทนจากกลุ่มผู้ชายข้ามเพศ และตัวแทนผู้หญิงข้ามเพศในประเทศไทย จำนวนทั้งสิ้น 7 ท่านท่องเที่ยว ผู้เชี่ยวชาญจากกรมการท่องเที่ยว ผู้เชี่ยวชาญจากหนังสือเดินทาง กรมการกงสุล

3. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยนี้ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ตัวแปรจากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการนำเที่ยวต่างประเทศและนักท่องเที่ยวกลุ่มคนที่มีความหลากหลายทางเพศ (Gender Diversity) หรือกลุ่ม LGBT แต่ในงานวิจัยจะเน้นเฉพาะกลุ่มคนข้ามเพศ โดยมีขอบเขตเนื้อหา ดังนี้

3.1 องค์ประกอบของการจัดนำเที่ยวของมาร์ค แมนซินี (Mancini, 2012) ทั้ง 6 องค์ประกอบและได้มีการเพิ่มเติม อีก 1 องค์ประกอบสำคัญนั่นคือ เอกสารหนังสือเดินทางและการบริการวีซ่า (บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา, 2555) รวมเป็น 7 องค์ประกอบ ดังนี้

- 1) พาหนะที่ใช้ในการเดินทาง (Transportation)
- 2) โรงแรมหรือที่พัก (Hotel or Lodging)
- 3) ภัตตาคารหรือร้านอาหาร (Restaurant or Food Shop)
- 4) สิ่งดึงดูดทางการท่องเที่ยว (Attractions)
- 5) ผู้นำเที่ยวและมัคคุเทศก์ (Tour Leader and Guide Service)
- 6) แหล่งซื้อของ (Shopping Places)
- 7) หนังสือเดินทางและการบริการวีซ่า (Passport and Visa Services)

3.2 คุณภาพการปฏิบัติงานใน 3 ด้านของธุรกิจนำเที่ยว คือ

- 1) ด้านองค์กรและการจัดการ
- 2) ด้านการดำเนินธุรกิจนำเที่ยว
- 3) ด้านจริยธรรมในวิชาชีพและความรับผิดชอบต่อสังคม

4. ขอบเขตด้านระยะเวลา

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้ระยะเวลาในการดำเนินการวิจัยในช่วงเดือน มกราคม - มิถุนายน

นิยามศัพท์เฉพาะในงานวิจัย

ธุรกิจนำเที่ยว คือ สถานประกอบการหรือบริษัทนำเที่ยวที่อำนวยความสะดวกในการจัดหาหรือให้บริการในการจัดองค์ประกอบการจัดนำเที่ยวต่างประเทศให้กับนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ ได้แก่ พาหนะที่ใช้ในการเดินทาง ที่พักหรือโรงแรม ภัตตาคารหรือร้านอาหาร สิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว ผู้นำเที่ยวและมัคคุเทศก์ แหล่งช้อปปิ้ง และเอกสารการเดินทาง

การจ้ดนำเที่ยวต่างประเทศ คือ การนำนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ ชาวไทยไปท่องเที่ยวยังประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก

กลุ่มคนข้ามเพศ คือ นักท่องเที่ยวที่เป็นกลุ่มคนข้ามเพศ ได้แก่ ผู้ชายข้ามเพศ และผู้หญิงข้ามเพศ ที่หมายรวมถึง บุคคลข้ามเพศที่ไม่ต้องการการผ่าตัดแปลงเพศ (Non-op) บุคคลข้ามเพศที่เตรียมจะผ่าตัดแปลงเพศ (Pre-op) และ บุคคลข้ามเพศที่ผ่าตัดแปลงเพศเรียบร้อยแล้ว (Post-op)

นักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ (Transgender Tourists) คือ บุคคลกลุ่มคนข้ามเพศทั้งผู้ชายข้ามเพศ และผู้ชายข้ามเพศ ที่มีประสบการณ์ในการใช้บริการธุรกิจนำเที่ยวในการจัดการเดินทางไปท่องเที่ยวต่างประเทศ

ประโยชน์ที่ได้รับของการวิจัย

1. ได้ทราบถึงความต้องการการการท่องเที่ยวต่างประเทศสำหรับนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ
2. ได้แนวทางการจัดนำเที่ยวต่างประเทศสำหรับนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ทบทวนวรรณกรรมงานที่เกี่ยวข้อง

ในงานวิจัยเรื่องแนวทางการจัดนำเที่ยวต่างประเทศสำหรับนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์
2. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับองค์ประกอบการจัดนำเที่ยวต่างประเทศ
3. แนวคิดเกี่ยวกับธุรกิจนำเที่ยวต่างประเทศ
4. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับมาตรฐานของธุรกิจนำเที่ยว
5. แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเกี่ยวกับกลุ่มคนข้ามเพศ
6. แนวคิดเกี่ยวกับหลักจรรยาบรรณการท่องเที่ยวโลก
7. งานวิจัยทั้งในและต่างประเทศที่เกี่ยวข้อง
8. กรอบแนวคิดในการวิจัย

1. แนวคิดเกี่ยวกับธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์

แม้ว่าในปัจจุบันนี้โลกจะมีการเปลี่ยนแปลงไปมากในหลากหลายด้าน โดยมีการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ามาช่วยในการทำงาน การท่องเที่ยวเองก็มีการทำการตลาดรูปแบบใหม่เกิดขึ้นในหลายส่วนงาน แต่ในส่วนงานการตลาดในอุตสาหกรรมท่องเที่ยววันนี้ยังต้องประกอบด้วยองค์ประกอบ 3 อย่างเสมอ คือ ผู้ผลิตบริการท่องเที่ยว (Supplier) คนกลาง (Intermediaries) และลูกค้าหรือผู้บริโภคหรือนักท่องเที่ยว (Consumer or Traveler) (กุลวรา สุวรรณพิมล, 2556) ปัจจุบันนี้คนกลางที่เรียกว่า “ธุรกิจนำเที่ยว” มีบทบาทสำคัญเป็นอย่างมากในด้านการจัดให้มีบริการ จัดหาผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวที่เกี่ยวกับนักท่องเที่ยวโดยตรง คือ ธุรกิจการขนส่ง (Transportation) ธุรกิจที่พักแรม (Accommodation) ธุรกิจภัตตาคาร (Restaurant) และธุรกิจนำเที่ยว (Travel Expeditors) (ฉลองศรี พิมลสมพงษ์, 2560) และยังหมายถึงถึง “มัคคุเทศก์” ที่เป็นฟันเฟืองหลักในการให้บริการดูแลนักท่องเที่ยว เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคหรือนักท่องเที่ยว การประกอบธุรกิจนำเที่ยวมีเพิ่มขึ้นทั้งธุรกิจขนาดเล็ก ขนาดกลาง และธุรกิจขนาดใหญ่ขึ้นอยู่กับปัจจัยทางด้านเงินทุนของผู้ประกอบการแต่ละราย ซึ่งการดำเนินงานธุรกิจท่องเที่ยวต่างประเทศจะต้องมีการจดทะเบียนอย่างถูกต้องตามพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์

เพื่อให้การนำเสนอขายบริการในรูปแบบต่าง ๆ การให้ความสะดวกสบาย ความปลอดภัยหรือความสนุกสนานบันเทิงกับลูกค้า โดยเรียกค่าบริการเป็นค่าตอบแทน (อริสรา เสยานนท์, 2560) ความหมายของธุรกิจนำเที่ยว มีผู้ให้ความหมายไว้หลากหลาย ดังนี้

พิมพรรณ สุจารินพงศ์ (2561) ได้กล่าวว่า ธุรกิจนำเที่ยว ตามความหมายแห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ มาตรา 3 พ.ศ. 2551 หมายถึง การประกอบธุรกิจเกี่ยวกับการจัดหรือการให้บริการ หรือการหรืออำนวยความสะดวกเกี่ยวกับการเดินทาง สถานที่พัก อาหารเครื่องดื่ม ทัศนอาจร และหรือมัคคุเทศก์ให้แก่นักท่องเที่ยว ธุรกิจนำเที่ยวหากจะให้เห็นความหมายชัดเจนจะแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1) ธุรกิจนำเที่ยวหรือบริษัทนำเที่ยว (Tour Operator) คือ บริษัทนำเที่ยวที่ผลิตรายการนำเที่ยว (Itinerary) เอง หรือการซื้อบริการท่องเที่ยวต่างจากผู้ผลิตสินค้าทางการท่องเที่ยว (Supplier) เช่น โรงแรม ร้านอาหาร บัตรเข้าชมแหล่งท่องเที่ยว การบริการขนส่ง แล้วนำมาคิดต้นทุน บวกกำไร และนำมากำหนดเป็นราคาขายเป็นรูปเหมาจ่ายให้กับบริษัทตัวแทนการท่องเที่ยว

2) ธุรกิจตัวแทนหรือบริษัทตัวแทนการท่องเที่ยว (Travel Agent) คือ บริษัทตัวแทนบริการนำเที่ยวที่ทำหน้าที่นายหน้าขายบริการนำเที่ยวซึ่งจะได้รับค่านายหน้าเป็นค่าตอบแทนหรือบางครั้งบริษัทตัวแทนบริการนำเที่ยวอาจจะจัดรายการนำเที่ยวของตนเองขึ้นก็ได้

นอกจากนี้ยังรวมไปถึงการให้บริการด้านสวัสดิภาพและความปลอดภัยหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ได้แก่ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สถาบันตำรวจแห่งชาติ ศูนย์ช่วยเหลือนักท่องเที่ยว ตามกฎ กระทรวง และพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและ มัคคุเทศก์ พ.ศ.2535 ออกมาควบคุมบริษัทนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ให้มีความรับผิดชอบต่อนักท่องเที่ยว

อริสรา เสยานนท์ (2560) ได้กล่าวว่า การประกอบการธุรกิจนำเที่ยว คือ การดำเนินกิจการบริการด้านการท่องเที่ยว ได้แก่ การให้บริการด้านการเดินทาง บริการด้านอาหาร บริการด้านการพักผ่อน และบริการด้านการนำเที่ยว ซึ่งดำเนินการโดยหวังผลกำไรที่ต้องอาศัยแรงงานและการลงทุนสูง ต้องมีการวางแผน มีการจัดองค์การ ทำการตลาด เพื่อครอบคลุมธุรกิจหลายประเภททั้งที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจท่องเที่ยวทั้งทางตรงและทางอ้อมที่เป็นส่วนหนึ่งของธุรกิจอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ซึ่งสามารถแบ่งผู้ประกอบการอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ได้เป็น 2 ประเภท ดังนี้

1) ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยว (Tour Entrepreneur) องค์การการท่องเที่ยวโลกได้ให้ความหมายว่า เป็นธุรกิจที่รวบรวมเอาบริการท่องเที่ยวอย่างน้อย 2 ประการไว้ด้วยกัน (เช่น การขนส่ง ที่พัก อาหาร การบันเทิง การเที่ยวชมสถานที่ท่องเที่ยว) และขายบริการท่องเที่ยวดังกล่าว

ผ่านทางตัวแทนการเดินทางหรือขายโดยตรงต่อผู้บริโภคเป็นผลิตภัณฑ์เดียว เรียกว่า “แพกเกจทัวร์” ในราคาเหมารวม อาจะจัดไว้ล่วงหน้าหรือจัดตามคำสั่งของลูกค้าหรือนักท่องเที่ยว (Tailormade)

2) ผู้ประกอบการตัวแทนการเดินทาง (Travel Agent Entrepreneur) องค์การการท่องเที่ยวโลกได้ให้ความหมายว่า เป็นผู้ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับการจัดการเดินทางและท่องเที่ยว โดยเป็นตัวแทนรับจองตั๋วเครื่องบิน รถไฟ รถโดยสาร และที่พักแรม รวมถึงการจัดทำเอกสารเดินทางตลอดจนเป็นตัวแทนจำหน่ายรายการนำเที่ยวของผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวต่าง ๆ ให้แก่นักท่องเที่ยว รวมถึงผู้เสนอราคาของบริการหนึ่งบริการใดเกี่ยวกับการเดินทางและการพักผ่อนให้แก่บุคคลอื่นเป็นปกติ อันได้แก่ การขายบริการนำเที่ยวแบบเบ็ดเสร็จในนามของผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวทั้งภายในและต่างประเทศ จัดเตรียมเอกสารการเดินทางให้เป็นที่ปฏิบัติตามกฎข้อบังคับทั่วไป จัดเตรียมการขนส่ง และ/หรือที่พักสำหรับนักเดินทาง จัดการอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับประกันการเดินทาง

ฉันทิช วรรณณอม (2559) ได้กล่าวว่า ธุรกิจนำเที่ยว หมายถึง การดำเนินกิจการกับทางสำนักธุรกิจนำเที่ยว เพื่อให้บริการด้านการจองตั๋วเครื่องบิน การจองโรงแรม จัดหาอาหารและเครื่องดื่ม การเดินทาง จัดทำหนังสือเดินทาง จัดทำวีซ่า รับแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ ตามความถนัดของเจ้าของกิจการแต่ละราย โดยครอบคลุมกิจการทั้ง 3 ประเภท คือ ธุรกิจที่จัดนำเที่ยวที่บริการมาจากต่างประเทศ ธุรกิจที่จัดนำเที่ยวนำคนไทยไปเที่ยวต่างประเทศ และ ธุรกิจที่จัดนำเที่ยวให้คนไทยในประเทศเที่ยวในประเทศ ซึ่งแต่ละประเภทจะต้องจดทะเบียนและมีวงเงินเป็นหลักประกันตามกฎหมายระเบียบของกรมการท่องเที่ยวในเรื่องการประกอบธุรกิจนำเที่ยว

บังอร ฉัตรรุ่งเรือง (2554) ได้กล่าวว่า ธุรกิจนำเที่ยว คือ เป็นการบริการหรือการอำนวยความสะดวกสบายในการจัดการด้านการเดินทางให้กับนักท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวไม่ต้องทำด้วยตัวเอง ลดภาระงาน และยังช่วยกระตุ้นให้การเดินทางเกิดการขยายตัวเพิ่มขึ้น

อุบลวรรณ สุจริตกุล (2565) ได้กล่าวว่า มัคคุเทศก์ ตามพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. 2551 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2559 คือ เป็นผู้ให้บริการเป็นปกติธุระ ในการนำนักท่องเที่ยวไปยังสถานที่ต่าง ๆ โดยให้บริการเกี่ยวกับคำแนะนำและความรู้ด้านต่าง ๆ แก่นักท่องเที่ยว ซึ่งจะต่างกับ ผู้นำเที่ยว ที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการดูแลและอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวในการเดินทางไปท่องเที่ยวในต่างประเทศเท่านั้น

กาโชค เผือกสุวรรณ (2563) ได้กล่าวว่า มัคคุเทศก์ หรือ ไกด์ (Guide) คือ บุคคลที่มีคุณภาพ เป็นที่ยอมรับนับถือรักและศรัทธาต่อนักท่องเที่ยวเป็นอย่างยิ่ง ได้รับความไว้วางใจและถูกเรียกใช้บริการอยู่เรื่อย ๆ เพราะว่าพฤติกรรมกรรมการบริการการทำหน้าที่ของมัคคุเทศก์ หรือ ไกด์ นั้นจะเต็มไปด้วยความรอบรู้ในวิชาการการเป็นไกด์

สุชาติ ทวีพรปฐมกุล (2556) ได้กล่าวว่า มัคคุเทศก์มีงานสำคัญ 2 ประการ คือ การนำนักท่องเที่ยวและการให้ความรู้โดยการอธิบายนำชมสถานที่ต่าง ๆ ซึ่งแต่ละประเทศจะมีข้อกำหนดตามกฎหมายให้อาชีพมัคคุเทศก์เป็นอาชีพสงวนของประเทศนั้น ๆ “Tour Guide” หรือ “Tourist Guide” ส่วน Courier และ Tour Leader จะใช้คำว่าผู้นำเที่ยวหรือหัวหน้าทัวร์ ที่มีหน้าที่ คอยอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวในด้านการเดินทาง ได้แก่ การจัดการเรื่องการเช็คอินขึ้นเครื่อง ที่สนามบิน การจัดห้องพัก การรับประทานอาหาร เอกสารพิธีการตรวจคนเข้าเมือง และอื่น ๆ และในบางประเทศก็ต้องทำหน้าที่เป็นมัคคุเทศก์ด้วย เช่น ประเทศแถบยุโรป สหรัฐอเมริกา ออสเตรเลีย

จากความหมายของธุรกิจนำเที่ยวเกี่ยวกับมัคคุเทศก์ ที่ให้บริการด้านการท่องเที่ยว สามารถสรุปได้ว่า ธุรกิจนำเที่ยว คือ ธุรกิจที่จัดหาหรือบริการให้ความอำนวยความสะดวกด้านผลิตภัณฑ์ในการท่องเที่ยวให้กับลูกค้าหรือนักท่องเที่ยวที่มาใช้บริการในรูปแบบต่าง ๆ ที่ผสมผสานผลิตภัณฑ์ด้านการท่องเที่ยวตามความต้องการลูกค้าหรือมีการแนะนำและนำเสนอเพิ่มเติมตามประสบการณ์ในการจัดการของธุรกิจนำเที่ยว เพื่อตอบสนองความต้องการของลูกค้าหรือนักท่องเที่ยว โดยได้รับค่าตอบแทนตามที่ตกลงกันเป็นครั้งๆไปหรือระยะยาวตามที่ตกลงกัน

2. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับองค์ประกอบการจัดนำเที่ยวต่างประเทศ

การวางแผนจัดนำเที่ยวต่างประเทศ สิ่งที่ต้องคำนึงคือ ข้อมูลเรื่ององค์ประกอบในการจัดนำเที่ยว รวมถึงการได้สำรวจเส้นทางของประเทศที่นักท่องเที่ยวต้องการเดินทางไปของธุรกิจนำเที่ยวแล้วนำมาพิจารณาเป็นองค์ประกอบด้านต่าง ๆ ในการจัดนำเที่ยวต่างประเทศ ซึ่งองค์ประกอบของรายการจัดนำเที่ยวต่างประเทศ แมนซินี (Mancini, 2012) ประกอบด้วย 7 ด้าน ได้แก่

- 1) พาหนะที่ใช้ในการเดินทาง (Transportation)
- 2) โรงแรมหรือที่พัก (Hotel or Lodging)
- 3) ภัตตาคารหรือร้านอาหาร (Restaurant or Food Shop)
- 4) สิ่งดึงดูดทางการท่องเที่ยว (Attractions)
- 5) ผู้นำเที่ยวและมัคคุเทศก์ (Tour Leader and Guide Service)
- 6) แหล่งซื้อของ (Shopping Places)
- 7) หนังสือเดินทางและการบริการวีซ่า (Passport and Visa Services)

1. พาหนะที่ใช้ในการเดินทาง (Transportation)

พาหนะที่ใช้ในการเดินทาง นับเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในธุรกิจนำเที่ยว เพราะเป็นเครื่องอำนวยความสะดวกในการนำนักท่องเที่ยว ให้เดินทางท่องเที่ยวไปยังแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ถ้ามียานพาหนะดีนักท่องเที่ยวก็จะชมว่าบริษัทดีตามไปด้วย (นิตยา ชัชกุล, 2554) โดยการคมนาคมขนส่งมี 3 ทางคือ ทางบก ได้แก่ รถนำเที่ยว รถเช่า เป็นต้น ทางเรือ ได้แก่ การจัดการขนส่งทางเรือ เรือทุกประเภท เรือเป็นยานพาหนะที่นำมาใช้ในการเดินทางท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น ได้แก่ เรือสำราญเป็นพาหนะที่นำนักท่องเที่ยวไปยังจุดหมายปลายทางแล้ว ยังเป็นที่พักแรมสำหรับตากอากาศไปในตัว และทางอากาศ ได้แก่ เครื่องบินที่มีประสิทธิภาพในการขนส่งสูงต้องประหยัดและปลอดภัย (อนิรุทธิ์ เจริญสุข, 2565) การเจ็มนำเที่ยวทางอากาศจึงเป็นพาหนะที่ดีที่สุดสำหรับการเดินทางระยะไกล ๆ โดยเครื่องบิน โดยแบ่งเป็น การเจ็มนำเที่ยวในสายการบินบริการแบบประจำ หรือสายการบินพาณิชย์ (Commercial Airlines) และ การเจ็มนำเที่ยวในสายการบินบริการเช่าเหมาลำ (Charter Flight) (สุชาติ ทวีพรปฐมกุล, 2556) เพราะฉะนั้นยานพาหนะจึงทำหน้าที่ในการบรรทุกผู้โดยสารให้ไปถึงจุดหมายปลายทางที่กำหนดไว้ การเลือกยานพาหนะให้เหมาะสมกับการเดินทางจึงสำคัญเป็นอันดับแรก ๆ ของการเดินทางนั่นคือเครื่องบินที่มีความคล่องตัวสูง รวดเร็ว นั่งสบาย บริการดีเยี่ยม แต่มีความเสี่ยงมาก ในขณะที่รถไฟมีความคล่องตัวจำกัด ค่าใช้จ่ายต่ำ และมีอัตราการเสี่ยงน้อยกว่าการเดินทางวิธีอื่น ๆ (ศรัญญา วรากุลวิทย์, 2558)

2. โรงแรมหรือที่พัก (Hotel or Lodging)

ที่พักแรมนับเป็นองค์ประกอบสำคัญสำหรับการท่องเที่ยว เพราะการท่องเที่ยวที่ต้องเดินทางทั้งวันของนักท่องเที่ยวในแต่ละวันนั้น นักท่องเที่ยวก็ย่อมต้องการที่พักที่สะดวกสบาย (นิตศา ศิลปเสฐ, 2564) โดยที่พักแรมที่บริษัทนำเที่ยวจะเลือกใช้บริการสามารถแบ่งออกได้หลาย

ประเภทโดยส่วนใหญ่จะพิจารณาจากการใช้ระดับมาตรฐานสัญลักษณ์รูปดาวแสดงระดับมาตรฐาน แบ่งเป็น 5 ประเภท คือ โรงแรมระดับ 1 ดาว โรงแรมระดับ 2 ดาว โรงแรมระดับ 3 ดาว โรงแรมระดับ 4 ดาว โรงแรมระดับ 5 ดาว และปัจจุบันนี้ยังมีโรงแรมระดับที่สูงกว่า 5 ดาวที่เป็นโรงแรมแบบหรูหราก็มีขึ้นอยู่กับการจ่ายของนักท่องเที่ยวตามความเหมาะสม

3. ภัตตาคารหรือร้านอาหาร (Restaurant or Food Shop)

อาหารเป็นสิ่งสำคัญที่นักท่องเที่ยวคาดหวังว่าจะได้รับการบริการที่ดีในการเดินทางท่องเที่ยว (วีระรัตน์ กิจเลิศไพโรจน์, 2556) อย่างน้อยควรดีกว่าที่เขาได้กินอยู่ด้วยตัวเองที่บ้าน โดยบริษัทจะต้องคำนึงถึงคุณภาพ ความสะอาด ความปลอดภัยในการบริโภค ตลอดจนรสชาติและปริมาณอาหารให้เพียงพอกับนักท่องเที่ยว โดยประเภทของภัตตาคารร้านอาหารที่บริษัทนำเที่ยวนิยมนำนักท่องเที่ยวมาใช้บริการ โดยมีการแบ่งภัตตาคารออกเป็นประเภทต่าง ๆ ตามเกณฑ์ (อนิรุทธิ เจริญสุข, 2565) ดังนี้

3.1 เกณฑ์ตามลักษณะของการบริการ เช่น แบบเสิร์ฟที่โต๊ะ แบบบุฟเฟ่ต์ แบบตู้หยอดเหรียญอัตโนมัติ

3.2 เกณฑ์ตามบรรยากาศ เช่น สวนอาหาร ร้านอาหารริมน้ำ ริมหาด ชั้นดาดฟ้า เป็นต้น

3.3 เกณฑ์ตามความพิเศษ เช่น ต้องเป็นอาหารญี่ปุ่น อาหารไทย อาหารพื้นเมือง

3.4 เกณฑ์ตามสถานภาพของเจ้าของกิจการ เช่น เป็นส่วนหนึ่งของโรงแรมหรือภัตตาคาร

4. สิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยว (Attraction)

แหล่งท่องเที่ยวเป็นองค์ประกอบสำคัญประการแรกที่จะดึงดูดให้นักท่องเที่ยวไปเยือน นักท่องเที่ยวจะเลือกไปยังแหล่งท่องเที่ยวไหนขึ้นอยู่กับนักท่องเที่ยวแต่ละคนว่าชอบแหล่งท่องเที่ยวแบบไหน ได้แก่ ประเภทธรรมชาติ โดยการเจ็ดนำเที่ยวเชิงนิเวศได้รับความสนใจในลักษณะที่คล้ายคลึงกัน ได้แก่ การเจ็ดนำเที่ยวในพื้นที่ธรรมชาติ การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ การคำนึงถึงผลกระทบ และนโยบายธุรกิจ ส่วนด้านที่แตกต่างกันได้แก่ การให้ความรู้แก่ผู้ที่เกี่ยวข้องในเรื่องสภาพแวดล้อมธรรมชาติ และการพัฒนาชุมชนในท้องถิ่น (อัศนิน แสงพิบูล, 2558) ประเภทประวัติศาสตร์ โบราณสถาน โบราณวัตถุประเภทศิลปวัฒนธรรม กิจกรรม เทศกาล งานประเพณี เป็นต้น

5. ผู้นำเที่ยวและมัคคุเทศก์

เป็นองค์ประกอบที่สำคัญมาก เนื่องจากเป็นผู้คอยช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวในทุก ๆ เรื่อง ซึ่งผู้ที่จะทำหน้าที่ตรงนี้ บริษัทนำเที่ยวควรเลือกสรรอย่างดี เพื่อให้การจัดนำเที่ยวครั้งนั้นเกิดความประทับใจ ถ้าหากเดินทางในต่างประเทศส่วนใหญ่ผู้ที่มีบทบาทสำคัญที่จะอยู่ดูแลคอยอำนวยความสะดวกให้ลูกค้าตลอดจะเป็นผู้นำเที่ยวหรือหัวหน้าทัวร์ (ฉันทขวรรณณอม, 2559) ผู้นำเที่ยว (Tour Leader) คือ ผู้ที่นำนักท่องเที่ยวเดินทางไปท่องเที่ยวต่างประเทศ มีหน้าที่นำลูกค้าจากประเทศไทยไปท่องเที่ยวในต่างประเทศ คอยอำนวยความสะดวก การแนะนำข้อมูล แก้ไขปัญหาให้กับลูกค้า ให้ลูกค้าพึงพอใจเกิดความพึงพอใจในขณะปฏิบัติหน้าที่ ทักษะสำคัญหลัก ๆ คือ การแก้ปัญหา รอบรู้เรื่องกฎหมายระหว่างประเทศ ระบบศุลกากรระหว่างประเทศ และต้องรู้ข้อมูลของพื้นที่นั้นๆหรือว่าแหล่งท่องเที่ยวที่นั้น ๆ เป็นอย่างดี มีความรับผิดชอบ มีความซื่อสัตย์สุจริต และตรงต่อเวลา (รัชชุกร จรวิรัตน์, 2564)

6. แหล่งซื้อของ (Shopping Places)

การซื้อของเป็นสิ่งจำเป็นมากเพราะนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ต้องการซื้อของที่ระลึกเก็บไว้เป็นของส่วนตัวหรือซื้อฝากคนทางบ้าน โดยเฉพาะคนไทย เมื่อเดินทางไปทีใดก็ต้องมีของฝากติดไม้ติดมือเสมอ รวมไปถึงการซื้อของที่ระลึก บริษัทนำเที่ยวจำเป็นต้องศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับร้านจำหน่ายสินค้าของที่ระลึกในแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ได้แก่ 1) ร้านค้าพื้นเมือง มีสินค้าขึ้นชื่อของสถานที่หรือแหล่งท่องเที่ยว 2) ร้านที่มีสินค้าคุณภาพ และราคาไม่แพงเกินไป ทางร้านมีความซื่อสัตย์เป็นที่ยอมรับ 3) ร้านที่ตั้งอยู่ในเส้นทางที่สามารถจอดแวะให้นักท่องเที่ยวได้แวะซื้อในเส้นทางผ่านที่เหมาะสม 4) การเดินทางไปยังต่างประเทศ ผู้นำเที่ยวควรให้เวลาลูกค้าสำหรับเลือกซื้อสินค้าจากร้านค้าปลอดภาษีที่อยู่ตามสนามบิน ตามแหล่งท่องเที่ยวด้านการค้า

7. หนังสือเดินทางและการบริการวีซ่า (Passport and Visa Services)

หนังสือเดินทางคือ หนังสือที่คุ้มครองคนสัญชาติของคนเดินทางไปยังต่างประเทศ ดังนั้นทุกคนที่เดินทางไปต่างประเทศต้องถือหนังสือเดินทางก่อนเข้าประเทศนั้น ๆ ไม่ว่าจะประเทศเหล่านั้นจะมีการตรวจลงตราบนหนังสือเดินทางหรือไม่ก็ตาม หนังสือเดินทางมีอยู่ 4 ประเภท คือ หนังสือเดินทางธรรมดา (Ordinary Passport) หนังสือเดินทางราชการ (Official Passport) หนังสือเดินทางทูต (Diplomatic Passport) และหนังสือเดินทางสหประชาชาติ (United Nations Passport) (พิมพ์พรณ สุจารินพงศ์, 2559) ซึ่งหนังสือเดินทางแต่ละประเภทจะใช้ต่างกันขึ้นอยู่กับ

วัตถุประสงค์การเดินทางเป็นสิ่งสำคัญ แต่ส่วนใหญ่ที่ใช้หลักๆ ก็จะเป็นหนังสือเดินทางธรรมดา หนังสือเดินทาง

การตรวจลงตราหนังสือเดินทาง หรือ การออก VISA คือ การอนุญาตให้คนต่างด้าวเข้ามาในประเทศนั้น ๆ ได้โดยผ่านขั้นตอนการสมัครเพื่อยื่นขอวีซ่าก่อนการเดินทางขึ้นอยู่กับกฎระเบียบการให้เข้าเมืองของแต่ละประเทศ ซึ่งจะพิจารณาจากข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ยื่นคำร้อง แต่ละประเทศไม่เหมือนกันแตกต่างกันออกไปที่สถานทูตแต่ละประเทศกำหนดออกมาให้เป็นบรรทัดฐานเดียวกันทั้งหมด ซึ่งการที่จะได้รับอนุมัติวีซ่าหรือไม่นั้นขึ้นอยู่กับพิจารณาของสถานทูตแต่เพียงผู้เดียว

3. แนวคิดเกี่ยวกับมาตรฐานธุรกิจนำเที่ยว

สำนักทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ กรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (2558) จัดทำมาตรฐานในการประกอบธุรกิจนำเที่ยวจะเป็นส่วนหนึ่งที่สามารถดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเกิดความเชื่อมั่นต่อการใช้บริการกับบริษัทนำเที่ยว โดยมาตรฐานที่กำหนดขึ้นเป็นกระบวนการในการทำงานและการให้บริการหรือการผลิตสินค้าขององค์กรหนึ่ง โดยมีวิธีคิดในการจัดการด้วยวิธีการที่ถูกต้องเหมาะสมและมีคุณภาพ จึงกำหนดให้ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวมีการบริหารงานอย่างมีระบบและมัคคุเทศก์มีมาตรฐานตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์เพื่อให้นักท่องเที่ยวได้รับการปฏิบัติที่ตอบสนองอย่างพึงพอใจ

สำนักทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ กรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ซึ่งมีหน้าที่ดูแลและควบคุมการประกอบธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์จึงเห็นความสำคัญที่จะต้องกำหนดมาตรฐานของธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์เพื่อเป็นการรับประกันคุณภาพในการบริการการท่องเที่ยวเป็นที่ยอมรับทั้งนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศ รวมทั้งเป็นการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานให้เป็นที่รู้จักด้วย โดยมีวัตถุประสงค์ คือ

1. กำหนดกรอบตัวชี้วัดและเกณฑ์มาตรฐานในการประเมินธุรกิจนำเที่ยว
2. จัดทำคู่มือมาตรฐานธุรกิจนำเที่ยวสำหรับเผยแพร่สู่สาธารณชนให้เป็นที่รู้จัก

กรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา จัดทำมาตรฐานธุรกิจนำเที่ยวใช้กรอบดัชนีตัวชี้วัดคุณภาพการปฏิบัติงานขององค์กรที่ใช้มาตรฐานเดียวกับองค์กรที่ประกอบธุรกิจนำเที่ยว โดนครอบคลุมมาตรฐานการปฏิบัติงานใน 3 ด้าน คือ

1. ด้านองค์กรและการจัดการ
2. ด้านการดำเนินธุรกิจนำเที่ยว
3. ด้านจริยธรรมในวิชาชีพและความรับผิดชอบต่อสังคม

โดยมีกรอบดัชนีชี้วัดมาตรฐานธุรกิจนำเที่ยวที่ใช้เป็นแนวทางในการตรวจประเมินมาตรฐาน ประกอบด้วย 3 ด้าน 27 ตัวชี้วัด ดังนี้

มาตรฐานที่ 1 ด้านองค์กรและการจัดการ ประกอบด้วย 13 ตัวชี้วัด คือ

- 1) องค์กรมีวิสัยทัศน์ กลยุทธ์ และแนวนโยบาย การท่องเที่ยวที่ยั่งยืน
- 2) การนำนโยบายและแผนงานของบริษัทไปปฏิบัติและมีระเบียบข้อบังคับของบริษัทที่กำหนดชัดเจน
- 3) ผู้บริหารมีภาวะผู้นำและบริหารจัดการโดยยึดหลักธรรมาภิบาล
- 4) บุคลากรมีความรู้ความสามารถด้านธุรกิจนำเที่ยว
- 5) บุคลากรมีความรู้เรื่องพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์และกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว
- 6) องค์กรมีการจัดรายการนำเที่ยวอย่างสร้างสรรค์
- 7) สิ่งอำนวยความสะดวกและอุปกรณ์สำนักงานที่เพียงพอกับการปฏิบัติงาน
- 8) ระบบข้อมูลและสารสนเทศด้านการท่องเที่ยวและบริการ
- 9) พัฒนาบุคลากรให้มีความชำนาญเฉพาะทางในสายวิชาชีพ
- 10) การสร้างพันธมิตรในธุรกิจและบริการ
- 11) การกำหนดค่าตอบแทนและสวัสดิการให้พนักงาน มัคคุเทศก์และผู้นำเที่ยว
- 12) ผู้ประกอบการควรเป็นสมาชิกของสมาคมด้านการท่องเที่ยว
- 13) สถานที่ประกอบการต้องเห็นได้อย่างชัดเจนแน่นอน

มาตรฐานที่ 2 ด้านการดำเนินธุรกิจนำเที่ยว ประกอบด้วย 9 ตัวชี้วัด คือ

- 1) การสร้างรายได้นำเที่ยวเป็นของตนเอง หมายถึง มีโปรแกรมการท่องเที่ยวที่น่าสนใจ ระบุกิจกรรม ราคาค่าใช้จ่ายในแต่ละกิจกรรมชัดเจน
- 2) การส่งเสริมการขาย หมายถึง มีการส่งเสริมการขาย เช่น โฆษณาจุดขาย เข้าร่วมงานเสนอซื้อขายบริการท่องเที่ยว
- 3) การประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งก่อนและระหว่างการจัดนำเที่ยว หมายถึง มีการประสานงานกับธุรกิจท่องเที่ยว รวมถึงหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งก่อนและระหว่างการจัดนำเที่ยว เช่น แหล่งท่องเที่ยว โรงแรม ภัตตาคาร ร้านอาหารของที่ระลึก

4) การจัดมัดคู่เทศก์และทีมงานในแต่ละรายการนำเที่ยวตรงกับกลุ่มนักท่องเที่ยว และรายการนำเที่ยว หมายถึง มีการจัดมัดคู่เทศก์และทีมงานในแต่ละโปรแกรมตรงกับกลุ่มนักท่องเที่ยวและรายการนำเที่ยว มีจำนวนและสัดส่วนที่เหมาะสมกับนักท่องเที่ยว

5) การจัดสิ่งอำนวยความสะดวกให้กับนักท่องเที่ยว หมายถึง มีการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว เช่น ยานพาหนะ การจัดการเข้าพัก การนำกลุ่มนักท่องเที่ยวไปเที่ยวยังจุดต่าง ๆ การจัดการรับประทานอาหารที่ดีมีคุณภาพ มีการจัดการซื้อสินค้าที่เป็นธรรม

6) การจัดการนำเที่ยวที่เน้นความปลอดภัยในการท่องเที่ยว หมายถึง มีการจัดการนำเที่ยวที่เน้นความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว เลือกที่พัก ยานพาหนะ แหล่งท่องเที่ยวที่ปลอดภัย มีการเตือนภัยอุบัติเหตุต่าง ๆ

7) การจัดการนำเที่ยวที่ต้องตระหนักถึงผลกระทบต่อทรัพยากรทางการท่องเที่ยว หมายถึง มีการจัดการนำเที่ยวที่ไม่กระทบต่อสิ่งแวดล้อม ชนบทธรรมเนียมประเพณีไทย

8) การจัดการนำเที่ยวที่ส่งเสริมเศรษฐกิจและชุมชน หมายถึง มีการจัดนำเที่ยวที่ส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชน มีการใช้บริการมัดคู่เทศก์ ยานพาหนะ ที่พัก ร้านอาหารในท้องถิ่น

9) บุคลากรส่วนปฏิบัติงานสำนักงานมีความรู้และความชำนาญ หมายถึง มีการจัดบุคลากรส่วนปฏิบัติงานในสำนักงานที่มีความรู้ความชำนาญและเข้าถึงนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ

มาตรฐานที่ 3 ด้านความรับผิดชอบต่อสังคม ประกอบด้วย 5 ตัวชี้วัด คือ

1) มีการบริหารจัดการและดำเนินการทางธุรกิจนำเที่ยวโดยยึดหลักศีลธรรมของสังคม

2) องค์กรมีการรณรงค์และอบรมบุคลากรให้ตระหนักในเรื่องการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและสิ่งแวดล้อม

3) องค์กรมีการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและให้ข้อมูลประวัติศาสตร์ที่ถูกต้อง

4) มีปฏิบัติต่อนักท่องเที่ยวให้มีจิตสำนึกในบทบาทหน้าที่ ความรับผิดชอบต่อโดยยึดหลักจริยธรรม

5) บริษัทมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมสังคมโดยกำหนดแผนที่สร้างสรรคในสังคม

จากการศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับมาตรฐานธุรกิจนำเที่ยวซึ่งประกอบด้วย 1. ด้านองค์กรและการจัดการ 2. ด้านการดำเนินธุรกิจนำเที่ยว และ 3. ด้านจริยธรรมในวิชาชีพและความรับผิดชอบต่อสังคม ผู้วิจัยขอนำมาตรฐานที่ 2 ด้านการดำเนินธุรกิจนำเที่ยว มาประกอบเป็นเครื่องมือในการ

ดำเนินวิจัยเพื่อให้ตรงกับสิ่งที่ต้องการศึกษาในหัวข้อวิจัยเรื่องแนวทางการจัดนำเที่ยวต่างประเทศ สำหรับนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ

4. แนวคิดเกี่ยวกับธุรกิจนำเที่ยวต่างประเทศ

ธุรกิจนำเที่ยวเริ่มเกิดขึ้นอย่างเห็นได้ชัด ในสมัยโทมัส คูก ก่อตั้งขึ้นเมื่อปี ค.ศ. 1841 โดยเริ่มต้นจากการให้บริการรถไฟภายในประเทศ และผ่านพันธมิตรจากสงครามโลกทั้ง 2 ครั้งจนกลายมาเป็นผู้บุกเบิกธุรกิจนำเที่ยวแรกของยุโรป เส้นทางแรกคือ เขาจัดรายการท่องเที่ยวหนึ่งวันไปยังลัฟบอโรห์ (Loughborough) ให้กับชุมชนละแวกของมินเนมา มีนักท่องเที่ยวร่วมเดินทางในครั้งนั้นจำนวน 570 คน เดินทางโดยรถไฟชั้น 3 การเดินทางครั้งนั้นกล่าวได้ว่าเป็นการเดินทางท่องเที่ยวเหมาจ่ายครั้งแรกถึงแม้ว่าจะไม่ได้พักค้างแรมก็ตาม (ศรัณญา วรากุลวิทย์, 2558)

ธุรกิจนำเที่ยวต่างประเทศ คือ การประกอบธุรกิจนำเที่ยวไปยังสถานที่หนึ่งสถานที่ใด ในต่างประเทศ หรือนำเที่ยวให้กับนักท่องเที่ยวจากต่างประเทศ ไปยังสถานที่หนึ่งสถานที่ใดภายในประเทศ ซึ่งผู้ประกอบการที่จดทะเบียนเป็นธุรกิจนำเที่ยวต่างประเทศ จะประกอบธุรกิจนำเที่ยวในประเทศด้วยก็ได้ นอกจากประเภทของบริษัทนำเที่ยวในกฎกระทรวงปี พ.ศ. 2536 แล้ว เรายังสามารถแบ่ง ประเภทของธุรกิจบริษัทนำเที่ยว ที่พบอยู่มากในลักษณะต่าง ๆ ดังนี้ (ฐาน ธนชัยวิวัฒน์, 2563)

3.1 บริษัทนำเที่ยวที่เน้นบริการนำเที่ยวแบบเหมาจ่าย (Package Tours) เป็นบริษัทที่มักมี บริการเกี่ยวกับการท่องเที่ยวทุกรูปแบบ ไม่ว่าจะเป็นการรับรองที่พัก ร้านอาหาร ตั๋วเครื่องบิน ตั๋วเข้าชมสถานที่ ยานพาหนะ ฯลฯ บริษัทนำเที่ยวแบบเหมาจ่ายจะนำบริการเหล่านี้มาคิดรวมเป็นราคาเบ็ดเสร็จ เพื่อเสนอขาย

3.2 บริษัทนำเที่ยวที่มีความชำนาญพิเศษเฉพาะด้าน จะมีขอบเขตการจัดนำเที่ยวแคบกว่าประเภทแรก โดยมากจะจัดนำเที่ยวในประเทศ และอาจจัดนำเที่ยวเป็นครั้งคราว หรือตามความต้องการของลูกค้า เช่น การจัดทัวร์ชมมรดกในรูปแบบต่าง ๆ ตัวอย่าง เช่น การล่องแก่ง การเดินป่า การดำน้ำลึก การปั่นหน้าผา เป็นต้น ในบางกรณีอาจจัดนำเที่ยวไปยังต่างประเทศ เช่น การจัดนำเที่ยว ไปชมการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ หรือจัดนำเที่ยวไปตามเทศกาลสำคัญต่าง ๆ ในต่างประเทศ เช่น เทศกาลดอกซากุระบานที่ประเทศญี่ปุ่น เป็นต้น

บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา (2555) ได้กล่าวถึง แผนกธุรกิจจัดนำเที่ยวต่างประเทศ จะต้องแบ่งเป็นแผนกที่คอยอำนวยความสะดวกให้กับลูกค้าหรือนักท่องเที่ยว ในเรื่องต่าง ๆ ดังนี้

1. ส่วนงานหนังสือเดินทาง (Passport) การเดินทางไปต่างประเทศต้องมีเอกสารหนังสือเดินทางหรือ passport ดังนั้นส่วนนี้เน้นขั้นตอนและเอกสารที่จำเป็นสำหรับการเดินทางต่างประเทศ หากลูกค้าต้องการเดินทางไปต่างประเทศจะต้องติดต่อแผนกเอกสารก่อน

2. ส่วนงานการดำเนินการเรื่องวีซ่า (Visa Process) ส่วนนี้จะเกี่ยวข้องกับขั้นตอนการขอวีซ่าสำหรับประเทศต่าง ๆ พนักงานส่วนงานนี้จะรวบรวมและอัปเดตข้อมูลหรือกฎระเบียบการยื่นวีซ่าของแต่ละประเทศ ให้กับลูกค้าและส่วนงานที่เกี่ยวข้องในบริษัท

3. ส่วนงานจอง (Reservation) เป็นส่วนงานหนึ่งที่สำคัญขององค์กร และต้องมีความรู้ความสามารถในด้านนี้โดยเฉพาะ ต้องตรวจเช็คข้อมูลก่อนจะทำการจองตามเงื่อนไขของบริการแต่ละประเภท เช่น ตัวเครื่องบินและการจองโรงแรม เป็นต้น

การปฏิบัติงานการนำนักท่องเที่ยวในประเทศไปท่องเที่ยวยังต่างประเทศ (Outbound tour)

พิมพ์พรณ สุจารินพงศ์ (2559) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการปฏิบัติงานการนำนักท่องเที่ยวในประเทศไปท่องเที่ยวยังต่างประเทศ (Outbound tour) มี 3 ขั้นตอนดังนี้

1) การเตรียมตัวก่อนการนำเที่ยว

1. การประชุมรับงาน เป็นการรับรายละเอียดของงานเบื้องต้นเกี่ยวกับโปรแกรมการเดินทางในทริปนั้น ๆ

2. ต้องทราบจำนวนนักท่องเที่ยวที่แน่นอน

3. ข้อมูลส่วนตัวของนักท่องเที่ยวที่สามารถเปิดเผยได้

4. บุคคลที่สามารถติดต่อในประเทศไทยพร้อมหมายเลขโทรศัพท์ที่สามารถติดต่อได้

5. เตรียมรายการนำเที่ยวฉบับสมบูรณ์พร้อมข้อมูลการเตรียมตัวก่อนเดินทางแจ้งให้นักท่องเที่ยวทราบ

6. เอกสารต่าง ๆ ที่จะต้องนำติดตัวไประหว่างการเดินทางท่องเที่ยว เช่น ใบรายชื่อนักท่องเที่ยวสำหรับจัดเลขที่นั่งบนเครื่องบิน ใบรายชื่อนักท่องเที่ยวสำหรับการเข้าพักโรงแรม สำเนาจดหมายติดต่อที่ต่าง ๆ เช่นเอกสารยืนยันการจองแหล่งท่องเที่ยว ร้านอาหาร ตัวเข้าชมเอกสารเกี่ยวกับการเปลี่ยนเงินตรา แบบฟอร์มตรวจคนเข้าเมืองในบางประเทศ (ถ้ามี) เอกสารการเดินทางของนักท่องเที่ยวที่ได้รับการอนุญาตแล้ว เช่น สำเนาหนังสือเดินทาง บัตรโดยสารเครื่องบิน

เอกสารประกันการเดินทาง เป็นต้น รวมถึง เอกสารการจ่ายเงิน เอกสารแทนการจ่ายเงินหรือ voucher เครดิตการ์ด

7. ศึกษาข้อมูลเพิ่มเติมที่เกี่ยวข้อง เช่น ศึกษาข้อมูลประวัติศาสตร์ ชีวิต วัฒนธรรม ประเพณี สภาพอากาศ ภาษา เงินท้องถิ่น สินค้าและของที่ระลึก เกิดความรู้เกี่ยวกับเมืองที่ไป ประสบการณ์การเดินทางของนักท่องเที่ยว ศึกษาเส้นทางการเดินทาง อาทิ เมืองสำคัญ เส้นทาง จุดแวะพัก ศึกษารายการนำเที่ยว แหล่งท่องเที่ยวก่อน-หลัง จุดแวะรับมัคคุเทศก์ท้องถิ่น เบอร์โทรติดต่อสถานที่ต่าง ๆ ที่จำเป็น

8. การเตรียมอุปกรณ์อื่น ๆ เช่น บ้ายชื่อ โบว์ สำหรับผูกติดกระเป๋า ยาสามัญทั่วไป อุปกรณ์จีปาดะ อาหารกึ่งสำเร็จรูป ซอส น้ำปลา น้ำจิ้ม กรณีที่ไปเมืองอาหารอาจจะไม่ถูกปาก และต้องไปอยู่หลาย ๆ วัน

9. การเตรียมเครื่องใช้ส่วนตัวของผู้นำเที่ยว เช่น ตัวเครื่องบิน หนังสือเดินทาง เสื้อผ้า เครื่องแต่งกาย นาฬิกาข้อมือ อุปกรณ์ชาร์ตไฟฟ้า แบตเตอรี่สำรอง (ถือขึ้นเครื่องเท่านั้น)

2) การปฏิบัติงานระหว่างนำเที่ยว

การปฏิบัติงานนำเที่ยวในต่างประเทศสำหรับมัคคุเทศก์คนไทยนั้น จะทำหน้าที่เป็นผู้นำเที่ยว (Tour Leader) เมื่อไปถึงต่างประเทศจะมีมัคคุเทศก์มาคอยบริการพาชมสถานที่ต่าง ๆ ซึ่งบางทีอาจจะเป็นมัคคุเทศก์กับคนขับรถคนเดียวกัน (Driver Guide) มาบริการต่อ ดังนี้

1. มัคคุเทศก์ควรเดินทางถึงสนามบินก่อนนักท่องเที่ยวอย่างน้อย 2 ชั่วโมง เพื่ออำนวยความสะดวกเรื่องกระเป๋าเดินทาง ดูแลเรื่องบัตรขึ้นเครื่อง (Boarding Pass) จัดการเรื่องเลขที่นั่งบนเครื่องล่วงหน้า เตรียมและแจกแบบฟอร์มการตรวจคนเข้าเมือง เข้า-ออกประเทศ (Immigration Form) และแบบฟอร์มการแจ้งรายการสิ่งของต่อศุลกากร (Custom Declaration Form) ให้นักท่องเที่ยว

2. ขณะอยู่บนเครื่อง มัคคุเทศก์ต้องดูแลที่นั่งของนักท่องเที่ยวให้เรียบร้อย ทักทายทำความรู้จักกับนักท่องเที่ยวทุกคน เมื่อใกล้ถึงที่หมาย ให้ตรวจเช็คเรื่องเอกสารการเดินทางของนักท่องเที่ยวให้เรียบร้อย

3. เมื่อถึงสนามบิน มัคคุเทศก์ควรดูแลอำนวยความสะดวกเรื่องพิธีการตรวจคนเข้าเมือง หลังจากจากนั้นช่วยนักท่องเที่ยวเรื่องกระเป๋าสัมภาระและนับจำนวนนักท่องเที่ยวและกระเป๋าให้

ครบ เมื่อจะได้เจอมัคคุเทศก์ท้องถิ่นที่ได้ประสานงานกันไว้กับบริษัทนำเที่ยวในต่างประเทศ พร้อมทั้งแนะนำให้นักท่องเที่ยวรู้จักมัคคุเทศก์ท้องถิ่นก่อนออกรถตามสมควร ก่อนรถจะออก

4. เมื่อถึงโรงแรมที่พัก ประสานกับแผนกต้อนรับเรื่องการลงทะเบียนของแขก แจกกุญแจหรือการ์ดเข้าห้องพักให้กับนักท่องเที่ยวพร้อมแนะนำการให้ความปลอดภัยต่าง ๆ ส่วนต่าง ๆ ของโรงแรม ห้องรับประทานอาหารเข้าเปิด-ปิดเวลา นัดหมายเวลา แนะนำเรื่องบริการต่าง ๆ ของโรงแรม เช่น บ่อแช่น้ำแร่ธรรมชาติที่ญี่ปุ่น

5. ขณะเดินทางท่องเที่ยวบนรถโค้ช ควรมีกิจกรรมบนรถเพื่อให้เกิดความคุ้นเคย ความบันเทิง ความสนุกสนาน เช่น การเล่นเกมส์ การร้องเพลง การดูวีดีทัศน์ การพูดคุยกัน การเล่าเรื่องตลก การเลื่อกกิจกรรมมาใช้ให้ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของมัคคุเทศก์ เพราะขึ้นอยู่กับโอกาส ความชอบของมัคคุเทศก์ ตามความเหมาะสมกับกาลเทศะ

6. นำนักท่องเที่ยวชมสถานที่ต่าง ๆ ให้ครบถ้วนตามกำหนดในรายการ และตรงตามเวลาที่กำหนด ดูแลอำนวยความสะดวก ช่วยเหลือแก้ปัญหาให้นักท่องเที่ยว

7. พานักท่องเที่ยวเข้าที่พัก และนัดหมาย วัน เวลา ครั้งต่อไป ถ้ามีรายการต่อ

8. หากไม่มีรายการอะไรต่อ มัคคุเทศก์ควรจะพักผ่อน เพื่อจะได้ไม่เหนื่อยจนเกินไป

9. วันสุดท้ายของการเดินทาง มัคคุเทศก์เคลียร์ค่าใช้จ่ายต่าง ๆ เช่น ค่าโรงแรม ค่ามัคคุเทศก์ท้องถิ่น และช่วยดูสัมภาระ และเตือนนักท่องเที่ยวเรื่องการคืนการ์ดหรือกุญแจห้องพัก และตรวจเช็คของมีค่าก่อนออกจากโรงแรม หลังจากนั้นนำนักท่องเที่ยวเดินทางไปถึงสนามบินก่อน 3-4 ชั่วโมง ทำเรื่องขอคืนภาษี (Tax Refund) ก่อนนำกระเป๋าไปเช็คอิน ทำพิธีตรวจคนเข้าเมือง พิธีการตรวจของศุลกากร

10. เมื่อถึงประเทศไทย ควรช่วยดูแลเรื่องสัมภาระและกระเป๋าของนักท่องเที่ยวอีกครั้ง ตรวจเช็คความเรียบร้อย กล่าวคำขอบคุณ และดูแลนักท่องเที่ยวจนกว่านักท่องเที่ยวกลับบ้านหมดทุกคน

3) การปฏิบัติหลังการนำเที่ยว

มัคคุเทศก์ เข้าไปที่บริษัทเพื่อจัดการเรื่องเอกสารต่าง ๆ เคลียร์ค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ให้เรียบร้อย และควรทำบันทึกเสนอต่อบริษัท เกี่ยวกับ ข้อดี ข้อเสีย และข้อบกพร่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับ

การบริการของบริษัทนำเที่ยว มักคุเทศก์ท้องถิ่น คนขับรถ และการบริการของผู้ประกอบการในต่างประเทศเป็นอย่างไร

5. แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเกี่ยวกับกลุ่มคนข้ามเพศ

ชเนตตี ทินนาม (2564) ได้กล่าวถึง แนวคิดเรื่องเพศสภาพ เพศวิถี สิทธิในวิถีทางเพศ และอัตลักษณ์ทางเพศ (SOGI - Sexual Orientation and Gender Identity) เป็นหลักการว่าด้วยการใช้กฎหมายสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศในประเด็นวิถีทางเพศและอัตลักษณ์ทางเพศ เกิดจากการประชุมของนักกฎหมายด้านสิทธิมนุษยชนที่เมืองยอกยาคาร์ตา ประเทศอินโดนีเซียเมื่อปลายปี 2549 มีความคิดเห็นตรงกันว่า มีหลักการสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศซึ่งเป็นแนวทางปฏิบัติเพื่อคุ้มครองสิทธิมนุษยชน โดยหลักการยอกยาคาร์ตาได้กำหนดคำศัพท์ซึ่งได้รับการยอมรับทางกฎหมายโดยทั่วไปสองคำ คือ Sexual Orientation (วิถีทางเพศ) หมายถึงความสามารถของบุคคลเกี่ยวกับแรงดึงดูดด้านอารมณ์เพศและความสัมพันธ์ทางเพศกับบุคคลที่มีเพศสภาพต่างกันหรือเหมือนกัน (อัญชญา สุวรรณานันท์ และ จาตุรนต์ วรรณนวล, 2550)

นิยามเรื่องเพศและกลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ

มีผู้นิยามความหมายไว้ดังนี้

Gender Identity (อัตลักษณ์ทางเพศ) หมายถึง ความรู้สึกภายในของบุคคลเกี่ยวกับเพศสภาพของตนเอง อาจจะสอดคล้องหรือตรงข้ามกับเพศกำเนิดของตนรวมไปถึงเรื่องสรีระ การแสดงออกต่าง ๆ เช่น การแต่งกาย การพูดจา และกริยาอื่น ๆ (บุษกร สุริยสาร, 2557)

สำนักงานคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ (2563) ได้ให้ความหมายและทำความเข้าใจพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับเพศ ไว้ดังนี้

1) เพศ (Sex) หมายถึง การแบ่งบุคคลออกเป็นเพศต่าง ๆ โดยยึดเอาลักษณะทางสรีระของอวัยวะเพศและระบบสืบพันธุ์ตามที่บุคคลถือกำเนิดมาเป็นหลัก เรียกอีกอย่างว่า “เพศกำเนิด” หรือ “เพศสรีระ” และมักถือว่าบุคคลที่มีเพศไม่ตรงตามบรรทัดฐานที่สังคมยอมรับ เช่น ผู้มีเพศสรีระที่ไม่สามารถระบุเป็นหญิง-ชายได้ชัดเจน (Intersex) หรือบุคคลข้ามเพศ เป็นผู้ที่มีความผิดปกติ

2) เพศภาวะ (Gender) หมายถึง สภาวะหรือลักษณะที่สะท้อนความเป็นเพศหญิง เพศชาย หรือเพศอื่น ๆ ตามที่บรรทัดฐานสังคมกำหนด เรียกอีกอย่างว่า “เพศกำหนด” หรือ “เพศที่

สังคมกำหนด” หรือ “เพศทางสังคม” (นฤพนธ์ ดั่งวงวิเศษ และ ปีเตอร์ เอ แจ็คสัน, 2556) ทั้งนี้เพศภาวะของบุคคลมีหลายมิติประกอบกัน ทั้งสำนึกรับรู้ที่ตนเองเป็นบุคคลเพศใด บุคลิกภาพ นิสัยใจคอ ทักษะสติ พฤติกรรมการแสดงออก และบทบาทหน้าที่ที่สังคมคาดหวัง เป็นต้น

3) เพศวิถี (Sexuality) หมายถึง วิธีชีวิตทางเพศของบุคคล ประกอบด้วยมิติด้านร่างกาย อารมณ์ความรู้สึก และสังคมวัฒนธรรม ที่เกี่ยวข้องและส่งผลกระทบต่อทางเลือกและพฤติกรรมของบุคคลในด้านที่เกี่ยวกับความรู้สึกดึงดูดหรือพึงพอใจในทางเพศ การมีความสัมพันธ์ทางเพศ การมีคู่ (หรือไม่มีคู่) การเลือกมีความสัมพันธ์ทางเพศหรือมีคู่กับบุคคลเพศใด (รักต่างเพศ รักเพศเดียวกัน รักสองเพศ หรือรักแบบไม่กำหนดเพศตายตัว เป็นต้น)

วิทยาลัยการจัดการ มหาวิทยาลัยมหิดล (2561) ได้กล่าวว่า ปัจจุบันนี้สังคมเริ่มคุ้นเคยกับคำว่า ความหลากหลายทางเพศ และไม่ได้ถือว่าเป็นประเด็นใหม่ทางสังคม จากคำเรียกคนกลุ่มนี้ อย่างง่ายๆ ว่า LGBT ซึ่งเป็นตัวย่อของ 4 กลุ่มหลัก ๆ ที่สามารถให้คำจำกัดความและบุคลิกลักษณะที่ชัดเจนได้ตาม 3 องค์ประกอบ คือ เพศกำเนิด เพศสภาพ และรสนิยมทางเพศ จนได้มาซึ่ง 4 กลุ่มใหญ่ๆ ประกอบด้วย

L: Lesbian คือ ซึ่งจะมีเพศกำเนิด เพศสภาพ และรสนิยมทางเพศ แต่งตัวเป็นผู้หญิงและมีรสนิยมชื่นชอบผู้หญิงด้วยกัน

G: Gay คือ มีเพศกำเนิด เพศสภาพ และรสนิยมทางเพศ เป็นผู้ชายทั้งหมด แต่งตัวเป็นผู้ชาย และมีรสนิยมชื่นชอบผู้ชายด้วยกัน

B: Bisexual คือ มีเพศกำเนิดและเพศสภาพที่เป็นชายหรือหญิง และมีรสนิยมความชอบทางเพศที่ชื่นชอบได้ทั้งผู้ชายและผู้หญิง

T: Transgender คือ มีเพศกำเนิดและเพศสภาพที่ไม่ตรงกัน หรือเป็นคนข้ามเพศ ซึ่งมีทั้งหญิงข้ามเพศและชายข้ามเพศ

दनัย อังควัฒนวิทย์ (2563) ได้ให้ความหมายคำว่า “เพศ” คือ การรับรู้ของตัวเองเองว่าเป็นเพศอะไร โดยวัดจากการแสดงออกและบทบาททางเพศที่แสดงออกมา และยังมีความหมายของความรู้สึกและความพึงพอใจทางเพศซึ่งแสดงออกมาในลักษณะความชอบ ความชอบทางเพศ

ในปัจจุบันนี้มีอยู่หลากหลายไม่ว่าจะเป็น คนที่ชอบเพศตรงข้าม (Heterosexual) คนที่ชอบเพศเดียวกัน (Homosexual) คนที่ชอบทั้ง 2 เพศ (Bisexual) คนที่ไม่มีความรู้สึกทางเพศ (Asexual)

จิราภรณ์ อรุณากูร (2563) ได้อธิบาย ศัพท์ที่มีการบัญญัติใช้กันทางการแพทย์เกี่ยวกับการเรียกกลุ่มคนที่มีความหลากหลายทางเพศ ไว้ดังนี้

Gender Variant	ความหลากหลายทางเพศ
Gender Spectrum	ความเชื่อมโยงทางเพศ
Gender Non-conforming	คนที่เกิดมามีเพศไม่ถูกกับเพศที่มีมาตั้งแต่แรกเกิด

คำว่า “เพศที่สาม” หรือ “เบียงเบนทางเพศ” หรือแม้แต่ คำว่า “เพศทางเลือก” หากมองในมุมอัตลักษณ์ทางเพศ รวมไปถึง รสนิยมทางเพศ จนเกิดเป็นกลุ่มคนที่มีความหลากหลายทางเพศเพิ่มมากขึ้นในปัจจุบัน เป็นเพราะสังคมได้เปิดรับและพร้อมเปิดกว้างสำหรับกลุ่มคนเหล่านี้

เพราะฉะนั้นความหลากหลายทางเพศที่เกิดขึ้นในยุคสมัยปัจจุบัน ถูกยอมรับในสังคมเพิ่มมากขึ้นคนกลุ่มนี้จะแสดงตัวตนออกมาให้เห็นว่า เพศที่ฉันเป็น แม้อาจไม่ใช่เพศที่ต้องการตั้งแต่เกิด แต่ก็ยังเป็นเพศที่ฉันให้ความเคารพ เหมือนกับที่ฉันเคารพทุกคนทุกเพศ (दनัย อังควัฒนวิทย์, 2563)

ชานันท์ ยอดหงษ์ (2561) ได้กล่าวว่า การใช้ SOGI (Sexual Orientation and Gender Identity) แทนในบริบทว่าด้วยรสนิยมทางเพศและอัตลักษณ์ทางเพศที่มีความลื่นไหลและหลากหลายกว่า อย่างไรก็ตามในขบวนการเคลื่อนไหวทางสังคมไปจนถึงนโยบายภาครัฐต่าง ๆ นิยมใช้คำว่า LGBTQ อยู่โดยให้ Q คือ Queer ซึ่งก็หมายรวมถึง LGBT ด้วย ขณะที่ในบริบทของการท่องเที่ยวยังคงนิยมใช้คำว่า LGBT Tourism หรือ Gay Tourism ที่ Gay หมายรวมถึงชายรักชายและหญิงรักหญิง

นฤพนธ์ ด้วงวิเศษ และ ปีเตอร์ เอ แจ็คสัน (2556) ได้ให้คำนิยามคำศัพท์ที่อธิบายถึงพฤติกรรม ตัวตน และอารมณ์ความรู้สึกความปรารถนาทางเพศของบุคคล ตามสังคมกำหนดไว้ดังนี้

Gender (เพศภาวะ/เพศสภาพ/เพศสภาพ) คือ การแสดงความเป็นหรือชายตามที่สังคมกำหนด Cross-Gender (การข้ามเพศภาวะ) คือ การแสดงเพศภาวะหญิงหรือชายที่ตรงข้ามหรือไม่สอดคล้องกับเพศสรีระ

Gender Status (สถานะทางเพศภาวะ) คือ สถานภาพทางเพศของบุคคลที่สังคมยอมรับและเห็นคุณค่า

Hermaphrodite (เพศกะเทย) คือ คนที่กำเนิดมาพร้อมอวัยวะสืบพันธุ์ที่มีทั้งเพศชายและเพศหญิง

Sexuality (เพศวิถี) คือ ลักษณะและแบบแผนของอารมณ์ความรู้สึกและความปรารถนาทางเพศที่บุคคลมีต่อผู้อื่น ไม่ว่าจะเป็นคนเพศเดียวกันหรือคนต่างเพศ

ความหมายของบุคคลกลุ่มคนข้ามเพศ

Transgender (คนข้ามเพศ) คือ บุคคลที่มีสำนึกที่จะแสดงบทบาทและเพศสภาพตรงข้ามกับเพศสรีระของตนเอง

Transsexual (คนแปลงเพศ) คือ บุคคลที่เปลี่ยนเพศสรีระหรือเพศกำเนิดจากเพศหนึ่งไปเป็นอีกเพศหนึ่ง

ผู้ชายข้ามเพศ หรือ Transman หรืออีกชื่อที่คุ้นเคยคือ FTM ย่อมาจาก “Female to Male Transsexual” อันหมายถึง ผู้ที่มีเพศกำเนิดเป็นเพศหญิงแต่รับรู้และนิยามตนเองเป็นเพศชาย จิตใจเป็นผู้ชาย แต่ไม่ได้ระบุว่า ต้องแต่งตัวเป็นผู้ชาย ต้องแสดงออกเป็นผู้ชาย ต้องฉีดฮอร์โมน ต้องผ่าตัดหน้าอก ต้องผ่าตัดอวัยวะเพศ ซึ่งเป็นสิ่งที่เลือกทำหรือไม่ทำก็ได้ (คาน์สันนัท ดอกพุด, 2561)

ผู้หญิงข้ามเพศ หรือ Transwoman หรืออีกชื่อที่คุ้นเคยคือ MTF ย่อมาจาก “Male to Female Transsexual” อันหมายถึง ผู้ที่มีเพศกำเนิดเป็นเพศชายแต่รับรู้และนิยามตนเองเป็นเพศหญิง จิตใจเป็นผู้หญิง แต่ไม่ได้ระบุว่า ต้องแต่งตัวเป็นผู้หญิง ต้องแสดงออกเป็นผู้หญิง ต้องฉีดฮอร์โมน ต้องผ่าตัดหน้าอก ต้องผ่าตัดอวัยวะเพศ ซึ่งเป็นสิ่งที่เลือกทำหรือไม่ทำก็ได้เช่นกัน (จักรพงษ์ แอนดรูว์ สุธีสถาพร, 2559)

สาวประเภทสอง หรือ หญิงข้ามเพศ คือ บุคคลที่พึงพอใจในเพศชาย มีเพศกำเนิดเป็นชาย แต่รู้สึกว่าคุณภาพของตัวเองไม่ตรงกับเพศกำเนิด วิธีเดียวที่สามารถสร้างความพึงพอใจกับรูปร่างของคนกลุ่มนี้คือการเปลี่ยนอวัยวะเพศ (สิรภพ แก้วมาก, 2565)

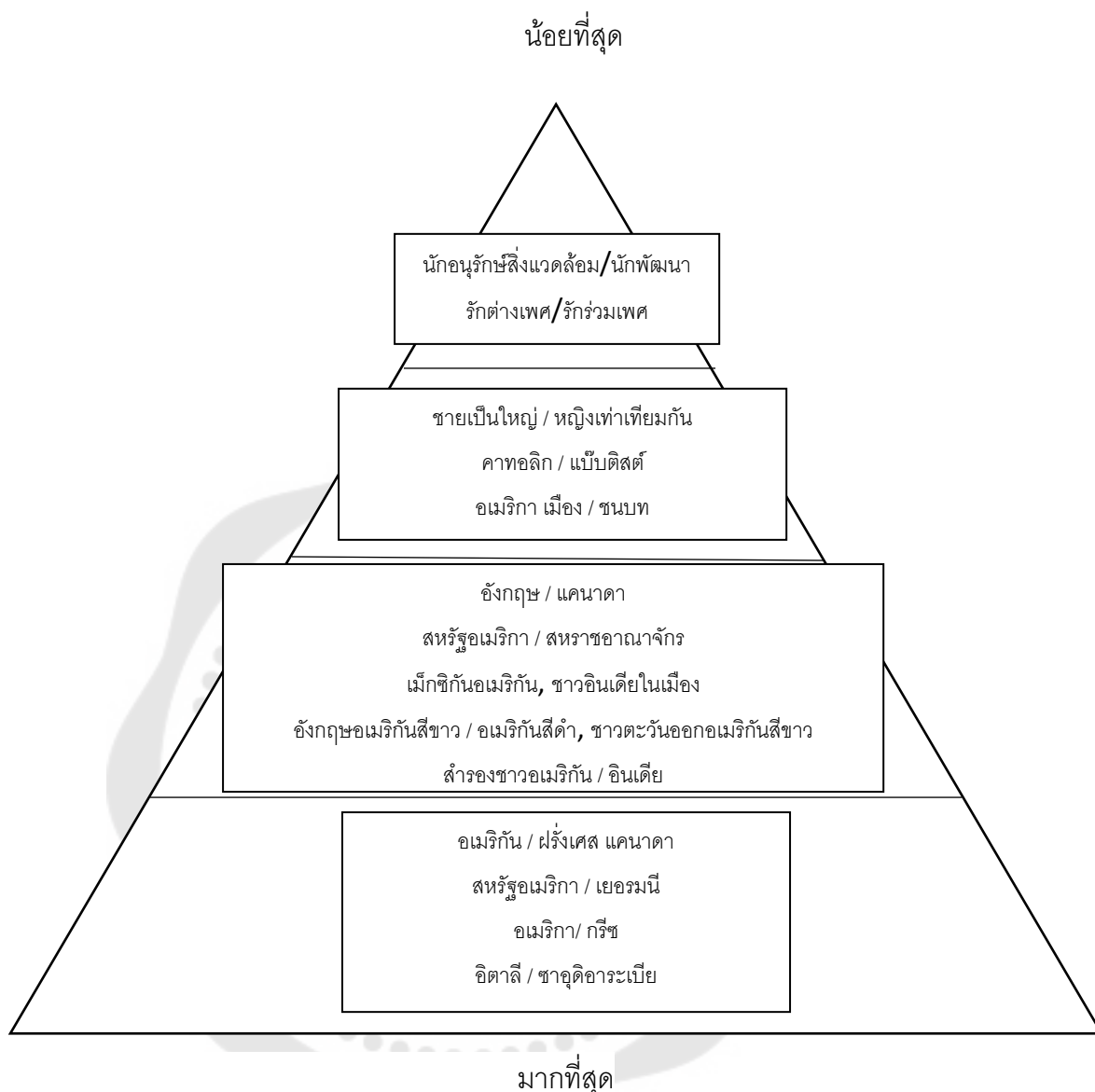
ผู้ชายข้ามเพศ คือ บุคคลเพศกำเนิดหญิงที่พึงพอใจในการเปลี่ยนแปลงรูปร่างและอวัยวะเพศเป็นเพศชาย พึงพอใจในเพศหญิงและนิยามตัวเองเป็นผู้ชาย (สิรภพ แก้วมาก, 2565)

การผ่าตัดแปลงเพศ หรือ sex reassignment surgery (SRS) หรือเรียกว่า การผ่าตัดเพื่อยืนยันเพศ “gender confirming surgery” ถึงแม้ว่าไม่ใช่คนข้ามเพศทุกคนจะต้องการผ่าตัดแปลงแต่สำหรับบุคคลที่มีการผ่าตัดแปลงเพศนั้น จะมีหลายเหตุผลที่เข้ารับการผ่าตัดแปลงเพศ

เช่น ความรู้สึกไม่สบายใจอย่างรุนแรงกับเพศที่ไม่สอดคล้องกับตัวตนและร่างกาย ไม่สบายใจกับการที่ผู้คนรับรู้หรือการมองเห็น (Social dysphoria) (กฤตธีพัฒน์ โชติฐานิตสกุล, 2562)

ความสำคัญของการทำความเข้าใจความแตกต่างข้ามวัฒนธรรมในด้านพฤติกรรม (Importance of understanding the cross-cultural differences in behaviour)

โรซิงเกอร์ Reisinger (2003) ได้กล่าวว่า สมาชิกของสังคมอเมริกัน ยุโรป เอเชีย และออสเตรเลียมีรสนิยมและความคาดหวังทางวัฒนธรรมที่ตรงกันข้าม เนื่องจากการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม ความแตกต่างทางวัฒนธรรมระหว่างสมาชิกในสังคมเหล่านี้ส่งผลกระทบต่อการปฏิสัมพันธ์ทางสังคมของพวกเขาในสภาพแวดล้อมการทำงาน เนื่องจากความแตกต่างทางวัฒนธรรม สังคมในเอเชีย ยุโรป อเมริกา และออสเตรเลียอาจมีความเข้าใจที่แตกต่างกันว่าอะไรคือพฤติกรรมที่เหมาะสม คุณสมบัติที่ได้รับการยกย่องอย่างสูงในวัฒนธรรมอเมริกันในการเป็นตัวของตัวเอง เปิดกว้าง เป็นมิตร ตรงไปตรงมา มั่นใจในตนเอง ตรงไปตรงมา ไม่ยึดติดกับเรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ และซื่อสัตย์ในความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ไม่ได้ได้รับการยกย่องในสังคมเอเชียที่คิดว่าชาวอเมริกันก้าวร้าว ขาดความสง่างาม มารยาทและฉลาด วัฒนธรรมหนึ่งถือว่าเป็นพฤติกรรมปกติและยอมรับได้ อีกวัฒนธรรมหนึ่งอาจถือว่าเป็นพฤติกรรมที่ดูถูกและน่ารำคาญ จึงต้องวิเคราะห์ความแตกต่างทางวัฒนธรรมในพฤติกรรม และเข้าใจว่าความแตกต่างเหล่านี้มีผลกระทบต่อสังคม

ภาพประกอบ 1 แสดงความแตกต่างทางวัฒนธรรมระหว่างวัฒนธรรมหลักและวัฒนธรรมย่อย โดย Samovar and Porter, 1991

การศึกษาข้ามวัฒนธรรมเพื่อการท่องเที่ยว (Tourism cross-cultural studies)

โรซิงเกอร์ Reisinger (2003) ได้กล่าวว่า การศึกษาข้ามวัฒนธรรมด้านการท่องเที่ยวนี้ ความแตกต่างทางวัฒนธรรมในการกำหนดพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวยังไม่ได้ได้รับความสนใจมากนักในการวิจัยด้านการท่องเที่ยว เนื่องจากความแตกต่างทางวัฒนธรรมมีความเกี่ยวข้องอย่างยิ่งกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวกำลังประสบกับกระแสโลกาภิวัตน์มากขึ้นเรื่อยๆ ลักษณะทางวัฒนธรรมแสดงถึงองค์ประกอบที่น่าสนใจของผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยว และ

การท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมบริการที่ผู้คนจากวัฒนธรรมที่แตกต่างกันสามารถพบปะกันได้ (Pizam, 1999)

การเดินทางท่องเที่ยวต่างประเทศของกลุ่มคนข้ามเพศ

การเดินทางท่องเที่ยวมีการเจริญเติบโตอย่างต่อเนื่อง แม้ว่าจะเกิดวิกฤตการณ์ต่างๆ ปัจจุบันการเดินทางไปต่างประเทศมีความสะดวกสบายขึ้น ทำให้มีการเข้าถึงการเดินทางสินค้าและบริการภาคการท่องเที่ยว (บังอร ฉัตรรุ่งเรือง, 2554) ทำให้ผู้บริโภคนักท่องเที่ยวมีช่องทางในการเลือกซื้อตัวเลือกมากขึ้นเพื่อให้เหมาะสมกับตัวเอง แต่ก็มีนักท่องเที่ยวบางกลุ่มนั้นคือนักท่องเที่ยวที่เป็นเลสเบียน เกย์ ไบเซ็กชวล คนข้ามเพศ เควีย์ร์ และเพศตรงข้าม (LGBTQI+) โดยเฉพาะกลุ่มคนข้ามเพศ ที่ต้องเผชิญกับความท้าทายที่ต่างจากบุคคลอื่น ๆ เมื่อเดินทางไปต่างประเทศ แม้แต่กฎหมายและทัศนคติในบางประเทศอาจส่งผลกระทบต่อความปลอดภัยและความสะดวกในการเดินทาง การคุ้มครองทางกฎหมายแตกต่างกันไปในแต่ละประเทศ หลายประเทศไม่ยอมรับการแต่งงานเพศเดียวกันอย่างถูกกฎหมาย ซึ่งมีประมาณ 70 ประเทศ ถือว่าความสัมพันธ์ทางเพศของเพศเดียวกันโดยสมัครใจเป็นอาชญากรรม บางครั้งมีการลงโทษอย่างรุนแรง (Travel.State.Gov, 2022) ทำให้นักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ต้องมีการเตรียมตัวให้พร้อมและตรวจเช็คเรื่องเอกสารมากกว่านักท่องเที่ยวกลุ่มอื่น ๆ คือ เอกสารสำคัญผู้เดินทาง LGBTQI+ ควรถ่ายสำเนาเอกสารสำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเดินทางในประเทศที่สิทธิทางกฎหมายแตกต่างกัน เอกสารทางกฎหมายและสุขภาพ (เช่น เอกสารเกี่ยวกับการดำรงชีวิตหรือคำสั่งด้านสุขภาพ) เอกสารการเป็นบิดามารดาและ/หรืออำนาจปกครองสำหรับบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ รวมถึงผู้ที่มีสำเนาแผนการเดินทางของคุณ ที่อยู่และหมายเลขโทรศัพท์ของสถานทูตหรือสถานกงสุลที่ใกล้ที่สุด เป็นภาษาอังกฤษและภาษาท้องถิ่น มีการซื้อประกันประกันการเดินทางสามารถครอบคลุมค่าใช้จ่ายของคุณในกรณีฉุกเฉินเพื่อความปลอดภัยขณะท่องเที่ยวต่างประเทศ

จากการศึกษาถึงความหมายและคำยามของคำว่า กลุ่มคนที่มีความหลากหลายทางเพศ หรือ LGBT นั้น ผู้วิจัยสามารถให้ความหมายของคำนี้ว่า เป็นการแสดงออกซึ่งอัตลักษณ์ความเป็นตัวของตัวเองในเรื่องของรสนิยมความชอบหรือรสนิยมทางเพศที่ถูกละหลวมขึ้นตั้งแต่เด็กจนเกิดเป็นความเคยชินในการรู้สึกว่าคุณต้องเป็นอย่างนี้ ฉันชอบแบบนี้ ฉันอยู่แบบแล้วมีความสุข จนเกิดเป็นการแบ่งประเภทจากรสนิยมทางเพศมาเป็นตัวกำหนดให้บุคคลเกิดเป็นความหลากหลายทางเพศ ซึ่งอาจจะมีแบ่งประเภทหรือคำนิยามออกมาเรื่อย ๆ เพราะคนแต่ละกลุ่มมีความชอบหรือ

รสนิยมที่แตกต่างกัน แต่สำหรับงานวิจัยนี้ผู้วิจัยเน้นแค่กลุ่มที่มีความหลากหลายทางเพศที่เรียกว่า กลุ่มคนข้ามเพศ เป็นหลักเพื่อนำมาศึกษาด้านพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ ให้เกิดแนวทางการจัดนำเที่ยวสำหรับนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ โดยประเทศที่เป็นมิตรกับนักท่องเที่ยวกลุ่มคนที่มีความหลากหลายทางเพศแอสเซอร์ และ ไลริค (Asher and Lyric, 2021) ได้ศึกษาและจัดทำ LGBTQ+ Travel Index โดยการจัดอันดับประเทศที่เป็นมิตรและมีความปลอดภัยต่อกลุ่ม LGBTQ มากที่สุด (เกรด A) ไปจนถึงประเทศที่อันตรายที่สุด (เกรด F) โดยทำการศึกษาสิทธิและตัวบทกฎหมายในประเทศ ดินแดนและเขตปกครองปกครองพิเศษเกือบ 150 แห่งทั่วโลกที่เกี่ยวข้องกับบริบทของการยอมรับความหลากหลายทางเพศในสังคมที่ผู้คนมักจะเดินทางไปเยือนมากที่สุด จากการจัดอันดับในครั้งนี้ สวีเดน ได้รับการจัดอันดับให้เป็นประเทศที่เป็นมิตรและมีความปลอดภัยกับ LGBTQ มากที่สุดในปี 2019 ตามมาด้วย แคนาดา นอร์เวย์ โปรตุเกส และเบลเยียม ซึ่งเป็นเพียง 5 ประเทศเท่านั้นที่ได้รับการจัดอันดับให้อยู่ในกลุ่มเกรด A เนเธอร์แลนด์ ประเทศแรกของโลกที่ประกาศให้คู่รักเพศเดียวกันมีสิทธิสมรสกันได้อย่างถูกต้องตามกฎหมาย ถูกจัดอันดับให้อยู่ในกลุ่มเกรด B+ ตามหลังสหราชอาณาจักร ฟินแลนด์ ฝรั่งเศส ไชล์แลนด์ สเปน มอลตา นิวซีแลนด์ ขณะที่สหรัฐอเมริกา มหาอำนาจที่ขึ้นชื่อเรื่องสิทธิเสรีภาพได้รับการจัดให้อยู่ในกลุ่มเกรด B- รวมกับไต้หวัน เพราะถึงแม้ว่าสังคมอเมริกันส่วนใหญ่จะยอมรับความหลากหลายทางเพศ แต่ในบางรัฐยังมีข้อห้ามสนับสนุนหรือรณรงค์เกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ระหว่างเพศเดียวกันในสถานศึกษา ซึ่งได้ไปตรงกับการจัดอันดับของ Lonely Planet's 'Best in Travel 2015 (The Independent, 2015) ในขณะที่ประเทศไทยนั้นชาวต่างชาติให้การยอมรับว่า เป็นมิตรกับนักท่องเที่ยวกลุ่ม LGBTQ แต่ยังมีประเด็นด้านสิทธิและตัวบทกฎหมายที่รองรับ ประเทศไทยจึงได้รับรับการจัดอันดับให้อยู่ในกลุ่มเกรด D+ กลุ่มเดียวกับฟิลิปปินส์ ลาว อินเดีย และญี่ปุ่น ส่วนไนจีเรีย ถือเป็นประเทศที่อันตรายที่สุดต่อกลุ่ม LGBTQ เนื่องจากที่นั่นมีการประกาศใช้กฎหมายชารีอะห์ การมีเพศสัมพันธ์ระหว่างเพศเดียวกันอาจต้องโทษจำคุกสูงถึง 14 ปี หรือต้องโทษประหารชีวิต โดยจัดให้อยู่ในกลุ่มเกรด F กลุ่มเดียวกับประเทศเพื่อนบ้านของไทยอย่าง มาเลเซีย เมียนมา สิงคโปร์ อินโดนีเซีย รวมถึงประเทศมหาอำนาจอย่าง จีน ซึ่งมีประเทศเกรด F ที่มีมากถึง 44 ประเทศ

บุคคลผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศ เป็นกลุ่มที่ค่านึงเรื่องสิทธิที่ได้รับและเรื่องของศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ การออกกฎหมายแยกกัน ภาครัฐพยายามจะแบ่งแยกให้ความสัมพันธ์ของ ชาย-หญิง กับ ชาย-ชาย หรือ หญิง-หญิง ควรได้รับการปรนนิบัติที่แตกต่างกัน ซึ่งเป็นการบิดเบือนข้อกำหนดของรัฐธรรมนูญไทย ในมาตรา 30 ที่ระบุว่า “บุคคลย่อมเสมอภาคกันในกฎหมาย

ชายและหญิงมีสิทธิเท่าเทียมกัน การเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคลเพราะความแตกต่างเรื่องเพศ จะกระทำมิได้”

สมชาย ปรีชาศิลปกุล (2556) ได้กล่าวว่า การมี พ.ร.บ.คู่ชีวิต จะทำให้รู้ว่าบนโลกใบนี้มีชุดความคิดอื่น ๆ เกิดขึ้น ซึ่งหลายคนต้องยอมรับความแตกต่างในส่วนนี้ โดยกฎหมายฉบับดังกล่าวจะเป็นการบ่งชี้ได้ว่าโลกได้เปลี่ยนไปแล้ว โดยในมุมมองของ รศ.สมชาย การมีพ.ร.บ.คู่ชีวิตก็เป็นเหตุเป็นผล เพราะเมื่อมีกฎหมายนี้ขึ้นมา ผู้คนจะยอมรับความรักหลายรูปแบบมากขึ้น เพราะได้เห็นว่ามีแม้แต่ภาครัฐยังออกกฎหมายมาสนับสนุนความรักของกลุ่มชาย-ชาย และ หญิง-หญิง (วิศรุต, 2563)

ปรียวรรณ สุวรรณสุนย์ (2564) ได้กล่าวว่า จากกระแสการเรียกร้องของกลุ่มหลากหลายทางเพศ (LGBTQ) เรื่อง การสมรสบุคคลเพศเดียวกันเป็นการแสดงความต้องการถึงสิทธิและความเท่าเทียมของกลุ่มผู้มีความหลากหลายทางเพศให้เกิดผลทางนิติบัญญัติที่มีกฎหมายรับรองอย่างถูกต้อง เพื่อให้คู่สมรสเพศเดียวกันสามารถมีสิทธิหน้าที่ของคู่สมรสได้เช่นเดียวกับคู่สมรสต่างเพศ ปัจจุบันกว่า 29 ประเทศทั่วโลก เช่น อาร์เจนตินา ออสเตรเลีย ออสเตรีย เบลเยียม บราซิล นิวซีแลนด์ สวีเดน ไต้หวัน สหรัฐอเมริกา และอุรุกวัย เป็นต้น ได้มีการออกกฎหมายที่อนุญาตให้คู่รักเพศเดียวกันสามารถจดทะเบียนสมรสได้ถูกต้องตามกฎหมาย ทั้งยังให้สิทธิหน้าที่ดังเช่นการรับรองการสมรสชายหญิง เช่น การได้สิทธิในการรับเลี้ยงบุตรบุญธรรม สิทธิในการมีทายาทด้วยวิธีการทางวิทยาศาสตร์ (การผสมเทียม) สิทธิและหน้าที่เกี่ยวกับการจัดการทรัพย์สินที่เป็นสินสมรส สิทธิการให้และได้รับมรดก สิทธิการยื่นเสียภาษีแบบคู่สมรส สิทธิด้านประกันสังคมและประกันสุขภาพของคู่สมรส เป็นต้น สำหรับประเทศไทย วันที่ 8 กรกฎาคม 2563 คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบและรับทราบต่อร่างพระราชบัญญัติคู่ชีวิต (สายใจ เกษสุวรรณ, 2563) ถือเป็นบริบทใหม่ทางสังคมไทยในการส่งเสริมความเสมอภาคเท่าเทียมของคนทุกเพศ เป็นการรับรองสิทธิในการก่อตั้งครอบครัวของคู่รักเพศเดียวกันให้เป็นคู่ชีวิต และเป็นเครื่องมือทางกฎหมายในการจัดการกับความสัมพันธ์ทางครอบครัวได้เช่นเดียวกับคู่สมรสต่างเพศ เพื่อให้ความคุ้มครองสิทธิและหน้าที่ของคู่ชีวิตให้มีความเป็นธรรม เท่าเทียม และไม่เป็นการเลือกปฏิบัติ โดยคำนึงถึงความอ่อนไหวทางด้านศาสนาและวัฒนธรรม เนื่องจากความอ่อนไหวทางสังคมที่มีกระแส ทั้งการสนับสนุนและการต่อต้านการสมรสของบุคคลเพศเดียวกัน

พลพัฒน์ สาเลยยกานนท์ (2563) ได้กล่าวว่า ประเทศไทย ถือเป็นประเทศที่เปิดกว้างในการยอมรับด้านความหลากหลายทางเพศ ผู้บริโภค LGBT คือตลาด “หอม-ดี” โดยผลวิจัยของสำนักวิจัยชื่อดังในประเทศสหรัฐอเมริการะบุว่า จากจำนวนประชากรทุกเพศทั่วโลกมีโอกาส 30%

ที่ผู้ชายมีโอกาสชอบผู้ชาย ขณะที่จากจำนวนประชากรทุกเพศทั่วโลกมีโอกาส 95% ที่ผู้หญิงมีโอกาสชอบผู้หญิง ซึ่งถือว่าเยอะมากเมื่อเทียบกับจำนวนของผู้ชายที่ชอบผู้ชายด้วยตัวเอง จึงทำให้กลุ่มนี้มีการแยกประเพณีในเชิงลึกๆลงไปอีกได้อีกหลายประเภทตามรสนิยมของแต่ละประเภท กฎหมายรับรองคนข้ามเพศของประเทศต่าง ๆ

6. แนวคิดเกี่ยวกับหลักจรรยาบรรณการท่องเที่ยวโลก (The Global Code of Ethics for Tourism)

องค์การการท่องเที่ยวโลก The World Tourism Organization (UNWTO) (2001) ได้กล่าวไว้ว่า การท่องเที่ยวเป็นปัจจัยที่จะนำมาซึ่งความเข้าใจและความเคารพซึ่งกันและกันระหว่างชนชาติและสังคมต่าง ๆ โดยได้กำหนดระเบียบสากลว่าด้วยจรรยาบรรณสำหรับการท่องเที่ยวไว้ 10 หลัก ดังนี้

หลักที่ 1 การท่องเที่ยวสร้างความเข้าใจและความนับถือร่วมกันระหว่างคนและสังคม (Tourism's contribution to mutual understanding and respect between peoples and societies) ว่าด้วย ทุกภาคส่วนต้องเคารพต่อขนบธรรมเนียมประเพณี กิจกรรมไม่ขัดต่อลักษณะเฉพาะของขนบธรรมเนียม การเป็นเจ้าบ้านที่ดี ภาครัฐดูแลเอาใจใส่ด้านความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวต้องไม่ก่ออาชญากรรมในพื้นที่ และนักท่องเที่ยวต้องทำความเข้าใจลักษณะพื้นที่

หลักที่ 2 การท่องเที่ยวเป็นหนทางที่จะบรรลุความมุ่งหมายเฉพาะบุคคลและโดยรวม (Tourism as a vehicle for individual and collective fulfilment) ว่าด้วย สร้างคุณค่าในการแลกเปลี่ยน ศึกษาความรู้ ยอมรับความแตกต่าง เคารพความเสมอภาค มีกฎหมายควบคุม และสนับสนุนการท่องเที่ยว เกิดการแลกเปลี่ยน

หลักที่ 3 การท่องเที่ยวปัจจัยของการพัฒนาที่ยั่งยืน (Tourism, a factor of sustainable development) ว่าด้วย การปกป้องรักษาสิ่งแวดล้อมด้วยความยั่งยืน ใช้ทรัพยากรอย่างมีค่า โดยเฉพาะน้ำ/พลังงาน มีการบริหารจัดการพื้นที่เพื่อลดกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และเคารพต่อมรดกโลก

หลักที่ 4 การท่องเที่ยวในบทบาทของผู้ใช้และผู้ส่งเสริมมรดกทางวัฒนธรรมของมนุษยชาติ (Tourism, a user of the cultural heritage of mankind and a contributor to its enhancement) ว่าด้วย การอนุรักษ์ เคารพสถานที่ทางศาสนาและโบราณคดี วางแผนกิจกรรมที่เอื้อต่อการอยู่รอด และนำรายได้ไปบำรุงรักษา

หลักที่ 5 การท่องเที่ยวคือกิจกรรมที่มีประโยชน์ต่อประเทศและชุมชนเจ้าของบ้าน (Tourism, a beneficial activity for host countries and communities) ว่าด้วย การสร้างงาน สร้างอาชีพ มีมาตรฐานการครองชีพ เอาใจใส่ต่อปัญหา และ ใช้วิธีการโปร่งใส

หลักที่ 6 ภาระหน้าที่ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการพัฒนาการท่องเที่ยว (Obligations of stakeholders in tourism development) ว่าด้วย ผู้ประกอบการให้ข้อมูลจริง ร่วมมือกับภาครัฐ ดูแลความปลอดภัย ตอบสนองความต้องการทางวัฒนธรรม กรณีเกิดปัญหาส่งนักท่องเที่ยวกลับ รัฐมีสิทธิหน้าที่ดูแลความปลอดภัย และนำเสนอแหล่งท่องเที่ยวด้วยสื่ออิเล็กทรอนิกส์

หลักที่ 7 สิทธิการท่องเที่ยว (Right to tourism) ว่าด้วย ทุกคนเท่าเทียมกัน อำนาจความ สะดวกในการท่องเที่ยว อำนาจความสะดวกให้ทุกคน และมีสิทธิสากล

หลักที่ 8 เสรีภาพการเดินทาง (เคลื่อนไหว) ของนักท่องเที่ยว (Liberty of tourist movements) ว่าด้วย ดำเนินการภายใต้กฎหมาย นักท่องเที่ยวมีสิทธิใช้วิธีการคมนาคมสื่อสาร จัดเก็บข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์ ขั้นตอนการบริการข้ามระหว่างประเทศ และการแลกเปลี่ยน เงินตรา

หลักที่ 9 สิทธิของแรงงานและผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว (Right of the workers and entrepreneurs in the tourism industry) ว่าด้วย สิทธิขั้นพื้นฐานของพนักงาน มีการฝึกอบรมขั้นพื้นฐาน มีความเชี่ยวชาญ โอกาสในการแลกเปลี่ยน ร่วมงานและสัมพันธ์ สมดุล และมีความร่วมมือทุกภาคส่วน

หลักที่ 10 การนำหลักจรรยาบรรณการท่องเที่ยวโลกออกใช้งาน (Implementation of the principles of the Global Code of Ethics for Tourism) ว่าด้วย มีการพัฒนาการท่องเที่ยว แสดง เจตนาธรรมด้วยจรรยาบรรณ และผู้มีส่วนได้เสียต้องร่วมมือกัน

7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

ศุทธา มั่นคง (2564) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยสภาพแวดล้อมที่มีผลกระทบต่อ ความเป็นส่วนตัวของผู้ชายข้ามเพศในห้องน้ำสาธารณะตามห้างสรรพสินค้า โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อ 1) ต้องการทราบถึงปัญหาต่อความเป็นส่วนตัวต่อผู้ชายข้ามเพศของการใช้งานห้องน้ำ สาธารณะตามห้างสรรพสินค้า 2) เพื่อต้องการสร้างแนวทางการเป็นส่วนตัวในการใช้งานภายใน ห้องน้ำสาธารณะต่อผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศ พบว่าบุคคลกลุ่มดังกล่าวได้ประสบปัญหาที่ เชื่อมโยงกับความเป็นส่วนตัวในการใช้ห้องน้ำอย่างมีนัยยะสำคัญ โดยเฉพาะผู้ชายข้ามเพศ มี

ปัญหาทางด้านกายภาพและทัศนคติจากสภาพแวดล้อมการใช้งานภายในห้องน้ำสาธารณะ ตัวอย่างทางด้านกายภาพ คือ การออกแบบวัสดุที่ไม่มีความเป็นส่วนตัวต่อการใช้งาน และตัวอย่างด้านทัศนคติ คือ บุคคลข้ามเพศถูกข่มขู่ ฎกปฏิบัติเสถียรการใช้ห้องน้ำ หรือบุคคลที่มีการแสดงออกทางเพศไม่ตรงกับเพศกำเนิดถูกถามข้อมูลส่วนตัวเรื่องเพศของตน และประกอบกับคนในสังคมเองก็ยังมีขาดความตระหนักในการใช้พื้นที่ห้องน้ำสาธารณะร่วมกัน ดังนั้นจึงต้องการนำเสนอแนวคิดการออกแบบห้องน้ำสาธารณะ All-Gender Restroom (ห้องน้ำสำหรับทุกเพศ) เพื่อใช้เป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหา ด้วยการออกแบบตามหลักทฤษฎี Queer Universal Design ที่เหมาะสมกับประชาชนทุกคน และสามารถก่อให้เกิดเป็นแนวทางที่สามารถสร้างการยอมรับอย่างเท่าเทียมกันได้จริงในสังคมต่อไป

จินณพัช ปทุมพร และ ราณี อธิชัยกุล (2563) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาความต้องการพื้นฐานของผู้ชายข้ามเพศในประเทศไทย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความต้องการพื้นฐานของผู้ชายข้ามเพศในประเทศไทย พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการระดับสูง 3 ด้าน คือ ความต้องการ ความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ($\bar{x} = 3.77$) ความต้องการความรักและความสัมพันธ์ร่วมกับผู้อื่น ($\bar{x} = 3.76$) และความต้องการได้รับการยอมรับนับถือ ($\bar{x} = 3.63$) ส่วนความต้องการ ระดับปานกลาง 2 ด้าน คือ ความต้องการด้านกายภาพ ($\bar{x} = 2.90$) และความต้องการที่จะได้พัฒนา ตนเองไปสู่ศักยภาพสูงสุดของตนเอง ($\bar{x} = 2.91$)

จินณพัช ปทุมพร และ ราณี อธิชัยกุล (2563) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาองค์ประกอบการท่องเที่ยวเพื่อส่งเสริมให้ภูเก็ตเป็นจุดหมายปลายทางสำหรับนักท่องเที่ยวชาวเกย์ต่างชาติ โดยวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพโดยใช้การทบทวนเชิงวิเคราะห์การสังเกตภาคสนาม และการสัมภาษณ์เชิงลึก และวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพโดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหาทางวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาองค์ประกอบการท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ตเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวต่างชาติในประเทศไทย และศึกษาองค์ประกอบการท่องเที่ยวในภูเก็ตเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวต่างชาติในประเทศไทย ผลการศึกษาพบว่าแนวทางการพัฒนาองค์ประกอบการท่องเที่ยวเพื่อส่งเสริมให้ภูเก็ตเป็นแหล่งท่องเที่ยวสำหรับนักท่องเที่ยวต่างชาติ ได้แก่ 1) จัดทำแผนพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวสำหรับนักท่องเที่ยวต่างชาติ 2) ส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวต่างชาติชื่นชอบ ได้แก่การเล่นน้ำ เทศกาล และงานต่างๆ ในช่วงเทศกาลสงกรานต์ 3) การส่งเสริมและสร้างมาตรฐานค่าบริการระบบขนส่งในพื้นที่และสร้างความเชื่อมโยงระบบขนส่งและเส้นทางท่องเที่ยว 4) สร้างแอปพลิเคชันจองที่พักที่เป็นมิตรต่อเกย์และติดธงสีรุ้ง 5) เข้าถึงข้อมูลผ่านเว็บไซต์สำหรับนักท่องเที่ยวต่างชาติ รายละเอียด ซึ่งควรประกอบด้วย 1) เที่ยวบิน 2) ที่

พัก 3) ที่พักสำหรับนักท่องเที่ยวต่างชาติ 4) รถเช่า 5) สถานที่ท่องเที่ยว 6) ประสิทธิภาพ และ 7) แอปพลิเคชัน

พลากร แก้วทิพย์ (2562) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบและกลยุทธ์การตลาดการท่องเที่ยวของกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีความหลากหลายทางเพศกรณีศึกษา สถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลในการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวที่มีความหลากหลายทางเพศทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติที่เดินทางมาเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่และนำเสนอรูปแบบและกลยุทธ์การตลาดเพื่อการท่องเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่ที่สอดคล้องความต้องการรวมไปถึงพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่มีความหลากหลายทางเพศ ทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ จากการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามแก่นักท่องเที่ยวที่มีความหลากหลายทางเพศจำนวนทั้งหมด 300 คน พบว่าปัจจัย 3 อันดับแรกที่นักท่องเที่ยวกลุ่ม LGBTQ (ชาวไทย) ให้ความสำคัญกับปัจจัยส่วนผสมทางการตลาด 7Ps ได้แก่ ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ ด้านกระบวนการและด้านการนำเสนอลักษณะทางกายภาพ ในส่วนของปัจจัยองค์ประกอบการท่องเที่ยว 5A ได้แก่ สถานที่พัก ด้านสิ่งดึงดูดใจ และสิ่งอำนวยความสะดวก และจากการศึกษาพบว่านักท่องเที่ยวกลุ่ม LGBTQ (ชาวต่างชาติ) ให้ความสำคัญกับปัจจัยส่วนผสมทางการตลาด 7Ps ได้แก่ ปัจจัยด้านกระบวนการ ด้านบุคคลากร และด้านการนำเสนอลักษณะทาง และปัจจัยองค์ประกอบการท่องเที่ยว 5A ได้แก่ สถานที่พัก การเข้าถึง และสิ่งอำนวยความสะดวก ดังนั้นสำหรับให้ผู้ประกอบการที่ประกอบธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวที่ต้องการขยายตลาดไปยังกลุ่มนักท่องเที่ยว LGBTQ ควรมีการปรับตัวให้เหมาะสมกับพฤติกรรมนักท่องเที่ยวกลุ่มที่มีความหลากหลายทางเพศมากขึ้น โดยธุรกิจที่พิกเน้นด้านการ กระบวนการให้บริการ การออกแบบและตกแต่งสถานที่ ความปลอดภัย ความสะอาดของสถานที่ท่องเที่ยวและสถานที่พัก รวมไปถึงการออกแบบกระบวนการให้บริการผ่านนวัตกรรมเทคโนโลยีเพื่ออำนวยความสะดวกในการท่องเที่ยว และการเข้าถึงข้อมูลการท่องเที่ยว ตลอดจนสร้างประสบการณ์ท่องเที่ยวแบบใหม่แก่นักท่องเที่ยว

วิชยานันท์ พ่อคำ (2560) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนายุทธศาสตร์การตลาดเพื่อธุรกิจการท่องเที่ยวสำหรับผู้ บริโภคกลุ่มชายรักชาย(เกย์ เขตกรุงเทพมหานคร) พบว่า ประเทศไทยควรมีการพัฒนาธุรกิจท่องเที่ยวสำหรับกลุ่มเป้าหมายที่เป็นเกย์เพราะประเทศไทยมีศักยภาพที่จะพัฒนาการท่องเที่ยวหลากหลายประเภท และมีภาพลักษณ์เป็น Gay Paradise ภาครัฐจะต้องให้ความสำคัญกับกลุ่มเป้าหมายที่เป็นเกย์ เพื่อช่วงชิงส่วนแบ่งของ Pink Dollars และควรมีการรณรงค์ทางสังคมให้คนยอมรับความหลากหลายทางเพศให้มากยิ่งขึ้น เพื่อสร้างความมั่นใจให้ผู้ประกอบการในการลงทุน และสร้างความมั่นใจให้กับเกย์ที่จะไปใช้บริการ ถ้า

ผู้ประกอบการเป็นเกย์โอกาสที่จะสำเร็จจะสูงขึ้น เพราะมีความเข้าใจความต้องการของเกย์ โดยจะต้องปลูกฝังวัฒนธรรมของความเป็นมิตรกับเกย์ให้กับพนักงาน และจากข้อมูลที่ได้มาผู้วิจัยได้พัฒนาแนวทางในการทำธุรกิจท่องเที่ยวสำหรับเกย์ในลักษณะที่เป็นยุทธศาสตร์ทางการตลาดการท่องเที่ยวสำหรับเกย์กับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ทั้งผู้ประกอบการ เจ้าหน้าที่รัฐที่ทำหน้าที่พัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศไทย ผู้วางแผนการตลาด ผู้วางแผนการสื่อสารการตลาด ผู้วางแผนการรณรงค์ นักสิทธิมนุษยชน และผู้รักษากฎหมาย ตลอดจนสาธารณชนจะต้องมีความเข้าใจการดำรงอยู่ของความหลากหลายทางเพศ ความทัดเทียมทางเพศ และความเป็นปัจเจกในการแสดงออกของเพศสภาพและรสนิยมทางเพศ ภายใต้กรอบของกระบวนการที่ชื่อว่า DEPTH

ปิยะฉัตร ปวงนิยม (2560) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง แนวทางในการสร้างโอกาสทางการตลาดจากกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีความหลากหลายทางเพศสำหรับธุรกิจโรงแรม มีวัตถุประสงค์เพื่อสังเคราะห์ถึงความคาดหวังในด้านคุณภาพการบริการและพฤติกรรมมารีโบทของกลุ่ม LGBT ที่มีต่อการใช้บริการโรงแรม โดยวิธีการรวบรวมและสังเคราะห์ข้อมูลจากเอกสารวิชาการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจากฐานข้อมูล ThaiLIS TCI EBSCO และ Google พบว่า กลุ่มนักท่องเที่ยว LGBT ให้ความสำคัญกับการบริการที่มีคุณภาพและมีความเป็นมิตร (LGBT-Friendly) โดยเฉพาะการที่โรงแรมหรือที่พักตั้งอยู่ในย่าน ทำเลที่ใกล้กับแหล่งชุมนุมของผู้ที่มีรสนิยมแบบเดียวกัน และการที่โรงแรมหรือที่พักมีชื่อเสียงหรือมีภาพลักษณ์ที่ดีในกลุ่ม LGBT ในขณะที่โรงแรมที่พักแบบโฮมสเตย์ และโรงแรมแบบบูทีคที่มีเรื่องราว หรือประวัติศาสตร์ก็สามารถดึงดูดลูกค้ากลุ่มนี้ได้ หากโรงแรมมีการคำนึงถึงหลักการข้างต้นธุรกิจโรงแรมที่มีเป้าหมายดึงดูดลูกค้ากลุ่ม LGBT สามารถนำผลการศึกษามาปรับใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาคุณภาพการให้บริการที่ตรงต่อความคาดหวัง และพฤติกรรมของผู้บริโภคกลุ่มนี้ อันจะนำไปสู่การพัฒนาศักยภาพการให้บริการสำหรับนักท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่มได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งจัดได้ว่าเป็นการเพิ่มโอกาสทางการตลาดจากกลุ่มนักท่องเที่ยวลักษณะนี้ได้

ปิยพร ทองสุข (2559) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง กลยุทธ์ส่วนประสมทางการตลาดบริการสำหรับนักท่องเที่ยวกลุ่มเพศทาง เลือก (LGBT) ในกรุงเทพมหานคร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความต้องการของนักท่องเที่ยวกลุ่มเพศทางเลือก ปัจจัยสำคัญในการเลือกสถานที่ท่องเที่ยว และนำเสนอกลยุทธ์ส่วนประสมทางการตลาดบริการที่เหมาะสม เพื่อให้ผู้ประกอบการธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับเพศทางเลือกได้นำกลยุทธ์ส่วนประสมการตลาดที่เสนอแนะไปใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงการบริการ พบว่านักท่องเที่ยวกลุ่มเพศทางเลือกให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านราคา ผลิตภัณฑ์ และบุคลากร เป็นสามอันดับแรก สำหรับผู้ประกอบการธุรกิจสำหรับเพศทางเลือกมีการปรับตัวให้

เหมาะสมกับพฤติกรรมนักท่องเที่ยวกลุ่มเพศทางเลือกรวมมากขึ้น โดยธุรกิจที่ปักเน้นด้านการออกแบบสถานที่ และการบริการเสมือนอยู่บ้าน ธุรกิจสปาและชาวนา เน้นในเรื่องความสะดวกและความคุ้มค่าของราคาและธุรกิจสถานบันเทิงเน้นความเป็นมิตรและความสุภาพในการบริการของพนักงาน ในภาพรวมผู้ประกอบการเห็นว่ากรุงเทพมหานครมีศักยภาพพอที่จะเป็น LGBT Friendly Destination และยินดีให้การสนับสนุนแคมเปญ Go Thai Be Free

ภัทรนลิน เกียรติกมลศรี (2563) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความภักดีของนักท่องเที่ยวเพศทางเลือก (LGBT) ต่อการท่องเที่ยวในเขตเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความภักดีของนักท่องเที่ยวเพศทางเลือก (LGBT) ต่อการท่องเที่ยวในเขตเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีลักษณะประชากรศาสตร์ด้านอายุ รายได้ และระดับการศึกษา มีความภักดีต่อการท่องเที่ยวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้นด้านอาชีพมีความภักดีต่อการท่องเที่ยวไม่แตกต่างกัน ในด้านพฤติกรรมนักท่องเที่ยว ได้แก่ จำนวนครั้งที่มาท่องเที่ยวในเขตเมืองพัทยา และระยะเวลาในการท่องเที่ยวมีความภักดีต่อการท่องเที่ยวแตกต่างกัน ในขณะที่ลักษณะการเดินทาง และยานพาหนะที่ใช้ในการเดินทางไม่แตกต่างกัน ด้านภาพลักษณ์ของเมืองพัทยาที่มีผลต่อความภักดีของนักท่องเที่ยวเพศทางเลือก (LGBT) ต่อเมืองพัทยาเรียงลำดับดังนี้ (1) ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก (2) ด้านความสามารถในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว (3) ด้านสิ่งดึงดูดใจแหล่งท่องเที่ยว และการรับรู้คุณค่าจากการท่องเที่ยวที่มีผลต่อความภักดีของนักท่องเที่ยวเพศทางเลือก (LGBT) ต่อเมืองพัทยาเรียงลำดับดังนี้ (1) ตัวแปรด้านประสบการณ์คุ้มค่า (2) ตัวแปรด้านความคุ้มค่าเวลา (3) ตัวแปรด้านความคุ้มค่าเงินตามลำดับ

อัจฉราวรรณ เพ็ญวันศุกร์ และ นำชัย ทนุผล (2559) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาขีดความสามารถในการจัดการธุรกิจนำเที่ยวของผู้ประกอบการในประเทศไทย โดยมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาขีดความสามารถในการจัดการธุรกิจนำเที่ยวของผู้ประกอบการ 2) วิเคราะห์ความแตกต่างในคุณลักษณะส่วนบุคคล ลักษณะของธุรกิจนำเที่ยว และการรับรู้ในพฤติกรรมกรสร้างผลงานของปัจเจกบุคคล กลุ่ม และองค์การ ที่ส่งผลต่อความแตกต่างในขีดความสามารถการจัดการธุรกิจนำเที่ยว 3) เปรียบเทียบขีดความสามารถในการจัดการธุรกิจนำเที่ยวของผู้ประกอบการที่มีรูปแบบธุรกิจที่แตกต่างกัน พบว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีขีดความสามารถในการจัดการธุรกิจนำเที่ยวในระดับต่ำ แต่เมื่อวิเคราะห์ในแต่ละรูปแบบธุรกิจแล้วพบว่า มีค่าเฉลี่ยที่แตกต่างกัน อันเนื่องมาจากผู้ประกอบการที่มีตำแหน่งหน้าที่ ประสบการณ์การทำงาน รายได้สุทธิ และสาขาที่จดทะเบียนธุรกิจมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนผู้ประกอบการที่มี

การรับรู้ในพฤติกรรมกรรมการสร้างผลงานตั้งแต่ระดับปัจเจกบุคคล กลุ่ม และองค์การที่แตกต่างกัน มีขีดความสามารถในการจัดการธุรกิจนำเที่ยวที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเช่นเดียวกัน นอกจากนี้เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า บุคลิกภาพ การตั้งใจ การรับรู้ความสามารถในตนเอง ประสิทธิภาพการทำงานเป็นทีม การมุ่งเน้นการเรียนรู้ วัฒนธรรมองค์กร นวัตกรรม องค์กร เครื่องมือขององค์กร และสภาพแวดล้อมองค์กรมีความแตกต่างกัน ยกเว้นด้านความขัดแย้งในกลุ่ม และระหว่างกลุ่ม พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันแต่อย่างใด นอกจากนี้ ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวทั้ง 3 รูปแบบ ธุรกิจ (บริษัทจำกัด ห้างหุ้นส่วน และเจ้าของคนเดียว) พบว่า มีขีดความสามารถในการจัดการธุรกิจนำเที่ยวที่ไม่มีความแตกต่าง ซึ่งเห็นได้ว่า รูปแบบธุรกิจดังกล่าวนี้เป็นเพียงการจดทะเบียนธุรกิจตามกฎหมายเท่านั้น แต่ความแตกต่างขึ้นอยู่กับวิธีการบริหารจัดการในส่วนต่าง ๆ ภายในองค์กรเท่านั้น

งานวิจัยต่างประเทศ

เวล (Veale, 2008) ได้ทำการวิจัยศึกษาเรื่อง ความแพร่หลายของการแปลงเพศในหมู่บุคคลที่ผู้ถือหนังสือเดินทางนิวซีแลนด์ ก่อนหน้านี้ส่วนใหญ่เกี่ยวกับความชุกของการแปลงเพศได้ใช้ข้อมูลจากบุคคลที่ต้องการผ่าตัดแปลงเพศ นิวซีแลนด์มีความพิเศษตรงที่ผู้ถูกเปลี่ยนเพศสามารถขอเครื่องหมาย "X" สำหรับเพศในหนังสือเดินทางของตนได้ หากพวกเขามีชื่อในสูติบัตรที่สอดคล้องกับเพศตรงข้ามกับเพศที่กำหนดโดยกำเนิด และให้คำประกาศทางกฎหมายระบุว่าพวกเขาได้อยู่ในฐานะสมาชิกของเพศนั้น จากข้อมูลที่สำนักงานหนังสือเดินทางนิวซีแลนด์ให้มา พบว่าบุคคลที่ผ่าตัดแปลงเพศแล้ว ถือหนังสือเดินทางนิวซีแลนด์มีอย่างน้อย 1 ต่อ 6,364 คน อัตราของการแปลงเพศระหว่างเพศชายกับเพศหญิงอยู่ที่ประมาณ 1 ต่อ 3,639 คน และตัวเลขที่สอดคล้องกันสำหรับเพศหญิงเป็นชายการแปลงเพศคือ 1 ต่อ 22,714 คน การประมาณการเหล่านี้สูงกว่าการประมาณการของการแปลงเพศครั้งก่อนๆ นอกจากนี้ยังมีอัตราส่วนที่สูงกว่าที่คาดไว้ของผู้เปลี่ยนเพศระหว่างชายกับหญิงกับบุคคลข้ามเพศหญิงต่อชายอยู่ที่ 6 ต่อ 1 คน ซึ่งส่วนนี้อาจมาจากบุคคลข้ามเพศหญิงกับชายที่ค่อนข้างจะเป็นจำนวนมากในกลุ่มบุคคลที่มีการเปลี่ยนเพศ แต่ก็ไม่มีข้อมูลว่าพวกเขามีการแปลงเพศจากชายเป็นหญิงหรือหญิงเป็นชายในลักษณะประชากรที่มีการแปลงเพศในออสเตรเลียหรือภูมิภาคโอเชียเนีย

เนเวส และ เบรมบาติก (Neves & Brambatti, 2019) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการบริโภคการท่องเที่ยวเชิงันทนาการของนักท่องเที่ยวที่มีความหลากหลายทางเพศ (LGBT) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ สร้างความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวและการบริโภค

ท่องเที่ยวเชิงนันทนาการของนักท่องเที่ยว จากรายงานทางด้านเศรษฐกิจของ Pink Money ปรากฏว่า นักท่องเที่ยวกลุ่ม LGBT ใช้จ่ายมากกว่านักท่องเที่ยวทั่วไปถึง 30 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งแรงจูงใจและสาเหตุของพฤติกรรมบริโภคนี้ไปตรงกับแนวคิดของวัตถุนิยมสุขนิยมของ Michel Onfray ซึ่งอธิบายเรื่องดังกล่าว และแรงบันดาลใจนั้นยังไปเกี่ยวกับงานเขียน Arthur Schopenhauer ที่เกี่ยวกับเรื่องศิลปะของชีวิตและทฤษฎีของ Thorstein Veblen เรื่องระดับของท่องเที่ยวพักผ่อน การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณโดยใช้แบบสอบถามและการศึกษาเอกสารผลที่ได้แสดงให้เห็นว่าพฤติกรรมสุขนิยมถือเป็นหลักในการเดินทางครั้งต่อไปถึงแม้ว่าผู้ที่สัมภาษณ์ไม่ได้มีรายได้สูง

เลวิส ปรายัก และ เปอร์ (Lewis, Prayag, & Pour, 2021) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การเชื่อมโยงแรงจูงใจในการเดินทางกับอัตลักษณ์และพฤติกรรมการเดินทางของตลาด LGBT ของออสเตรเลียในช่วง COVID-19 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความเชื่อมโยงระหว่างแรงจูงใจที่ผลักดันของตลาด LGBT อัตลักษณ์ กิจกรรมการดึงดูด และรูปแบบการเดินทาง (สถานที่) ในช่วงโควิด-19 ด้วยกลุ่มตัวอย่างนักเดินทาง LGBT ชาวออสเตรเลีย 473 คน การศึกษานี้ระบุกลุ่มแรงจูงใจสี่กลุ่ม ได้แก่ กลุ่ม Social Butterflies กลุ่ม Escapists and Safety Seekers กลุ่ม Blurring Binaries และกลุ่ม Conformists ซึ่งกลุ่มเหล่านี้แตกต่างกันตามอัตลักษณ์ส่วนบุคคลและสังคมและการเลือกกิจกรรมการเดินทาง โดยเน้นถึงความแตกต่างภายในตลาด LGBT พบว่าผลการวิจัยมีนัยสำหรับการออกแบบประสบการณ์และการตลาดสำหรับกลุ่มต่าง ๆ ของนักเดินทาง LGBT หลังโควิด-19

คามาราม และ มิราจ (Kama, Ram, & Mizrachi, 2017) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องเมืองที่เป็นมิตรกับนักท่องเที่ยวอย่างแท้จริง: ประโยชน์ด้านการท่องเที่ยวของกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีความหลากหลายทางเพศ LGBT โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประสบการณ์ที่เกิดขึ้นจริงของนักท่องเที่ยว LGBT และ นักท่องเที่ยวทั่วไป เพื่อทำความเข้าใจและวิเคราะห์ประสบการณ์ของนักท่องเที่ยวที่เข้าร่วมกิจกรรม Pride Parade ในเดือนมิถุนายน ปี 2016 โดยมีนักท่องเที่ยวร่วมงานนี้ทั้งหมด 33 ประเทศ ปรากฏว่ามีนักท่องเที่ยวทั้งกลุ่ม LGBT และ นักท่องเที่ยวทั่วไป ที่มีอายุ 20 – 85 ปี เข้าร่วมกิจกรรมครั้งนั้น โดยนักท่องเที่ยวที่มีจำนวนเกินครึ่งจาก 5 อันดับที่มีผู้เข้าร่วมมากที่สุดเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้แก่ สหรัฐอเมริกา 19%, เยอรมัน 12%, สหราชอาณาจักร 9%, อิตาลี 7.2% และ ฝรั่งเศส 6% พบว่านักท่องเที่ยวทั้งกลุ่ม LGBT และนักท่องเที่ยวทั่วไป ให้ความสนใจและมีความพึงพอใจในการเข้าร่วมงาน Pride Parade ในระดับคะแนนที่สูง

มาก แสดงให้เห็นว่าเมือง เทลฮาวิฟ ประเทศอิสราเอลเป็นประเทศที่มีก้าวหน้ามากกว่าประเทศอื่นในตะวันออกกลางในด้านความเสมอภาคทางเพศ

เซาซา และ คณະ (Sousa e Silva, Cardoso, & Sousa, 2018) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องบทบาทของการตลาดในการท่องเที่ยว LGBT : การสำรวจความคิดเห็นในบริบทของโปรตุเกส โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ การศึกษาความคิดเห็นในการจัดการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวกลุ่มที่มีความหลากหลายทางเพศ (LGBT) อย่างเป็นรูปธรรม ในประเทศโปรตุเกส และสำรวจความต้องการและข้อเสนอของนักท่องเที่ยวที่มีอยู่ทั้งในและต่างประเทศ สำหรับข้อสรุปดังกล่าว ได้มีการดำเนินการชุดของขั้นตอนการวิจัยเชิงระเบียบวิธี: การทบทวนวรรณกรรมและการสำรวจสถานที่ท่องเที่ยวที่สามารถแบ่งส่วนตลาดนี้ของนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ได้ พบว่า การสำรวจความคิดเห็นและความต้องการของนักท่องเที่ยวกลุ่ม LGBT ยังไม่เพียงพอในโปรตุเกส อาจเป็นเพราะเรื่องเพศเป็นเรื่องละเอียดอ่อน และการท่องเที่ยว LGBT นั้นยังไม่ได้เห็นเป็นรูปธรรม ทำให้การสื่อสารและการสำรวจตลาดกลุ่มนี้ยังเป็นไปได้ยากขึ้น แต่ถึงอย่างไรก็ตามผลกระทบที่แท้จริงที่กลุ่มนี้อาจมีในโปรตุเกส

มอนเทอร์รูมิโอ โรดริเกส มาเดร่า และ เปเรส (Monterrúbio, Rodríguez Madera, & Pérez, 2020) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ผู้หญิงข้ามเพศในการท่องเที่ยว: แรงจูงใจข้อ จำกัด และประสบการณ์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ สำรวจแรงจูงใจและประสบการณ์การท่องเที่ยวของผู้หญิงข้ามเพศในบริบทของชาวเม็กซิกัน การวิจัยมีพื้นฐานมาจากทฤษฎีการตีตราทางสังคม และเพื่อพัฒนาทฤษฎีการเดินทางและการท่องเที่ยวของคนข้ามเพศ จากการสัมภาษณ์เชิงคุณภาพ พบว่าแรงจูงใจของผู้หญิงข้ามเพศมีความคล้ายคลึงกับของนักท่องเที่ยวที่เป็นเพศ และความกลัวต่อการเลือกปฏิบัติหรือแม้แต่การฆาตกรรมเป็นข้อจำกัดด้านการท่องเที่ยวที่สำคัญ การกระทำทารุณกรรมของนักท่องเที่ยวข้ามเพศอาจมีตั้งแต่การมีเพศสัมพันธ์ผิดไปจนถึงการล่วงละเมิดทางเพศและความรุนแรงทางวาจาและทางร่างกาย เพื่อให้เข้าใจประสบการณ์การท่องเที่ยวของคนข้ามเพศอย่างเต็มที่มากขึ้น ผลการศึกษานี้ได้ขยายทฤษฎีปัจจุบันเกี่ยวกับเพศและนำเสนอความหมายเชิงปฏิบัติสำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องกับการเดินทางข้ามเพศ

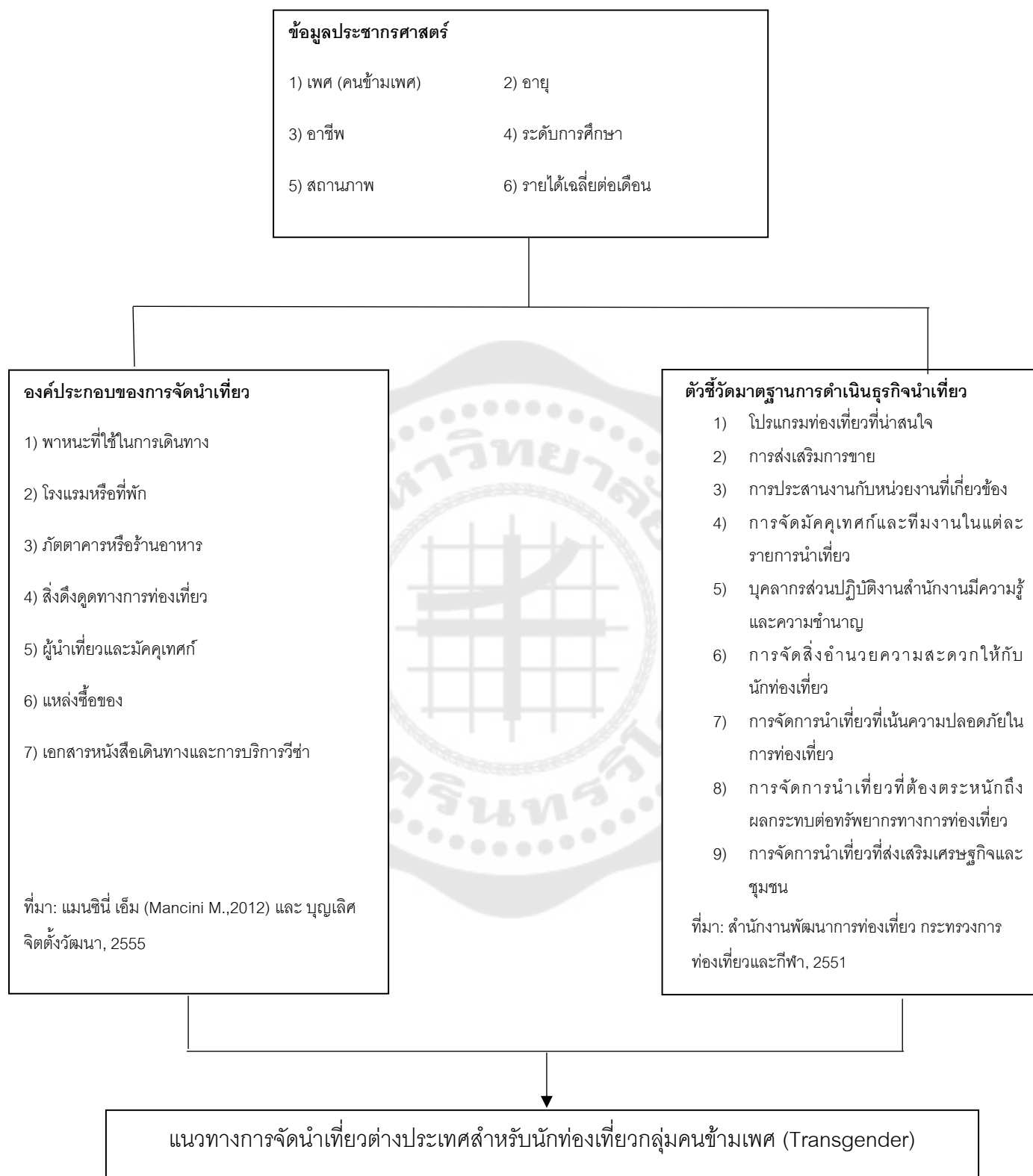
มอนเทอร์รูมิโอ โรดริเกส มาเดร่า และ เปเรส (Monterrúbio, Rodríguez Madera, & Pérez, 2022) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ผู้ชายข้ามเพศในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว: ชายขอบ ข้อ จำกัด และโอกาสในการรวมเข้าด้วยกัน บุคคลข้ามเพศมีประสบการณ์ที่อยู่เป็นชายขอบของสังคมในรูปแบบกาบาทในพื้นที่ต่าง ๆ ของชีวิต ความยากลำบากในเชิงโครงสร้างและความสัมพันธ์เป็นการจำกัดโอกาสให้คนข้ามเพศได้รับประสบการณ์เชิงบวกที่สามารถยกระดับสุขภาพและ

ความเป็นอยู่ของพวกเขา เช่น กิจกรรมการท่องเที่ยว การศึกษาประสบการณ์การท่องเที่ยวของคนข้ามเพศมีน้อยมาก แต่ไม่ได้มุ่งเน้นไปที่ประสบการณ์ของผู้ชายข้ามเพศโดยเฉพาะ การศึกษานี้พยายามสำรวจมุมมองของผู้ชายในสองประเทศในละตินอเมริกาเกี่ยวกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวจากมุมมองของการตีตราข้ามเพศ มีการสัมภาษณ์เชิงคุณภาพกับกลุ่มตัวอย่างชายข้ามเพศ และพบว่าผู้ชายเหล่านี้มักถูกตีตรา ถูกเลือกปฏิบัติ ถูกกีดกัน และวิตกกังวล ความกลัวและความเสี่ยงที่เพิ่มขึ้นขณะเดินทาง เนื่องจากข้อจำกัดด้านโครงสร้างและความสัมพันธ์ อย่างไรก็ตาม ธุรกิจท่องเที่ยวยังเปิดโอกาสให้ชายข้ามเพศได้สร้างอัตลักษณ์ทางเพศ และแสดงความเป็นลูกผู้ชาย มีข้อเสนอที่เป็นรูปธรรมในทางปฏิบัติ เพื่อส่งเสริมการสร้างสภาพแวดล้อมการท่องเที่ยวที่เป็นธรรม มีศักดิ์ศรี และลดการตีตราจากการเดินทางเพื่อการพักผ่อนของคนเหล่านี้

จากการทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยเห็นว่าสามารถนำงานวิจัยทั้งในไทยและต่างประเทศบางงานเพื่อมาเป็นต้นแบบในการนำมาประยุกต์ใช้ในหัวข้อที่ศึกษาเรื่อง แนวทางการจัดนำเที่ยวต่างประเทศสำหรับนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ ซึ่งมีหลายองค์ประกอบที่สามารถนำมาศึกษาได้ไม่ว่าจะเป็นเรื่องพฤติกรรมกรจบบ้างข้อผลิตภัณฑ์ด้านการท่องเที่ยว การสำรวจทางด้านอารมณ์ของนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ในการมารับบริการ การนำเสนอและการจัดการด้านการท่องเที่ยว แม้แต่เรื่องละเอียดอ่อนอย่างในเรื่องสิทธิและความเสมอภาคทางเพศ การให้ยอมรับในสังคมเพื่อให้ตรงกับความต้องการของนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ ในบริบทของประเทศไทย

8. กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยเรื่องแนวทางการจัดนำเที่ยวต่างประเทศสำหรับนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยโดยใช้แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องมาประยุกต์ใช้ ดังนี้ ตัวแปรอิสระ คือ ประชากรศาสตร์ในเรื่อง เพศ, อายุ, อาชีพ, ระดับการศึกษา, รายได้เฉลี่ยต่อเดรกออบของการจัดนำเที่ยว และตัวชี้วัดมาตรฐานการดำเนินธุรกิจนำเที่ยว เพื่อให้เกิดเป็นตัวแปรตาม คือ แนวทางการจัดนำเที่ยวต่างประเทศสำหรับนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ

ภาพประกอบ 2 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง “แนวทางการจัดนำเที่ยวต่างประเทศสำหรับนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ” ซึ่งกำหนดแนวทางและขั้นตอนการดำเนินวิจัย เป็นการศึกษาแบบผสมผสาน (Mixed Methods Research) ไว้ 3 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 ดำเนินการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) คือ การเก็บแบบสอบถามเกี่ยวกับองค์ประกอบการจัดนำเที่ยวต่างประเทศและมาตรฐานการจัดนำเที่ยวต่างประเทศสำหรับนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ

ระยะที่ 2 ดำเนินการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) คือ การเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์เชิงลึกถึงโครงสร้างกับผู้เชี่ยวชาญ

ระยะที่ 3 ดำเนินการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) คือ การเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการจัดประชุมกลุ่มย่อย (Focus Group) กับผู้เชี่ยวชาญและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

ซึ่งได้มีการกำหนดขั้นตอนในการดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ คือ

- 1) ประชากรไทยกลุ่มคนข้ามเพศ ซึ่งประกอบด้วย ผู้ชายข้ามเพศ (Female to Male) และผู้หญิงข้ามเพศ (Male to Female) ที่มีอายุระหว่าง 18 ปีบริบูรณ์ขึ้นไป
- 2) ผู้เชี่ยวชาญด้านการท่องเที่ยว ด้านตรวจคนเข้าเมือง และด้านเอกสารการเดินทาง ทั้งหน่วยงานภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องที่มีประสบการณ์ไม่น้อยกว่า 5 ปี
- 3) ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ประกอบด้วย ตัวแทนนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศทั้งผู้ชายและผู้หญิงข้ามเพศ

2. วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในระเบียบวิจัยเชิงปริมาณและวิจัยเชิงคุณภาพ ดังนี้

วิจัยเชิงปริมาณ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักท่องเที่ยวในกลุ่มคนข้ามเพศชาวไทยที่เคยเดินทางท่องเที่ยวต่างประเทศกับธุรกิจนำเที่ยวที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไป ทั้งผู้ชายข้ามเพศและผู้หญิงข้ามเพศ จำนวน 140 คน โดยคำนวณกลุ่มตัวอย่างจากสูตรของคอเครน (Cochran, 1977)

$$n = \frac{p(1-p)z^2}{e^2}$$

กำหนดให้

n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการ

p = สัดส่วนของลักษณะที่สนใจในประชากร

z = ค่า z ที่ระดับความเชื่อมั่นหรือระดับนัยสำคัญ

e = ระดับความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างที่ยอมให้เกิดขึ้นได้

ทั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดให้สัดส่วนที่สนใจในประชากรเท่ากับ 0.1 (ค่า $p = 0.1$) ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 มีค่า $z = 1.96$ และยอมให้เกิดความคลาดเคลื่อนไว้ที่ 0.05 (ค่า $e = 0.05$)

แทนค่าในสูตร

$$n = \frac{0.1(1-0.1)(1.96)^2}{(0.05)^2}$$

$$n = 138.3$$

จากการคำนวณหากรวมกลุ่มตัวอย่าง ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ต้องเก็บข้อมูลทั้งสิ้น 138.3 ตัวอย่าง ซึ่งผู้วิจัยปรับเป็น 140 ตัวอย่าง โดยทำการเลือกกลุ่มตัวอย่างจากการเก็บรวบรวมข้อมูลที่เป็นกลุ่มตัวอย่างโดยไม่ใช้ความน่าจะเป็น (Nonprobability sampling) โดยมีวิธีการการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบโควตา (Quota sampling) หรือการแบ่งเป็น 2 กลุ่ม ๆ ละ 70 คนเท่ากันของ

บุคคลกลุ่มคนข้ามเพศทั้ง ผู้ชายข้ามเพศและผู้หญิงข้ามเพศ เพื่อทำแบบสอบถามจนครบตามจำนวนที่กำหนดไว้

วิจัยเชิงคุณภาพ

โดยกลุ่มตัวอย่างและวิธีการเลือกผู้ตัวอย่างที่นำมาใช้ในงานวิจัยเชิงคุณภาพมี 2 กลุ่ม ดังนี้

1. ผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์การให้บริการนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ จำนวน 3 ท่าน โดยผู้วิจัยได้เลือกแบบเฉพาะเจาะจง ดังนี้

- 1.1 ผู้เชี่ยวชาญจากสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง จำนวน 1 ท่าน
- 1.2 ผู้เชี่ยวชาญจากสมาคมไทยบริการท่องเที่ยว จำนวน 1 ท่าน
- 1.3 มัคคุเทศก์ที่เคยให้บริการนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ จำนวน 1 ท่าน

การเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ มีเกณฑ์การคัดเลือกผู้เข้าร่วมการวิจัย (Inclusion criteria)

ดังนี้

ผู้ให้ข้อมูลหลักในการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi Structured Interview) ในรูปแบบออนไลน์ จำนวน 3 ท่าน ได้แก่

1. ผู้เชี่ยวชาญจากสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง จำนวน 1 ท่าน โดยเป็นผู้ที่มีคุณสมบัติ คือ มีความรู้และเชี่ยวชาญในส่วนของกองบังคับการตรวจคนเข้าเมือง สังกัดสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง และมีประสบการณ์การทำงาน 5 ปีขึ้นไป

2. ผู้เชี่ยวชาญจากสมาคมไทยบริการท่องเที่ยว จำนวน 1 ท่าน โดยเป็นผู้ที่มีคุณสมบัติคือ มีความรู้และเชี่ยวชาญในส่วนของประชาสัมพันธ์ทางการท่องเที่ยวที่มีประสบการณ์การทำงาน 5 ปีขึ้นไป

3. ผู้นำเที่ยวและมัคคุเทศก์ที่มีประสบการณ์ให้บริการนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ จำนวน 1 ท่าน โดยเป็นผู้ที่มีคุณสมบัติคือ มีความรู้และเชี่ยวชาญในส่วนของผู้นำเที่ยวและมัคคุเทศก์ในการดูแลนักท่องเที่ยว และมีประสบการณ์การทำงาน 5 ปีขึ้นไป

2. ผู้ให้ข้อมูลหลักในการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการสัมภาษณ์แบบสนทนากลุ่ม (Focus Group Meeting) จะเป็นลักษณะของการพูดคุย อภิปราย หรือสนทนากลุ่ม ในรูปแบบออนไลน์ เพื่อระดมความคิดเห็นของสมาชิกในกลุ่ม ซึ่งประกอบด้วยสมาชิกผู้ร่วมสนทนาจำนวน 7 ท่าน ได้แก่

- 2.1 ผู้เชี่ยวชาญจากธุรกิจนำเที่ยว จำนวน 1 ท่าน
- 2.2 ผู้เชี่ยวชาญจากบริษัทท่องเที่ยว จำนวน 1 ท่าน

2.3 ผู้เชี่ยวชาญจากกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา จำนวน 1 ท่าน

2.4 ผู้เชี่ยวชาญจากกรมการกงสุล กระทรวงการต่างประเทศ จำนวน 1 ท่าน

2.5 ผู้เชี่ยวชาญจากเพจ Trans for Career Thailand จำนวน 1 ท่าน

2.6 ตัวแทนจากนักท่องเที่ยวผู้ชายข้ามเพศ 1 ท่าน

2.7 ตัวแทนจากนักท่องเที่ยวผู้หญิงข้ามเพศ 1 ท่าน

การเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยการประชุมกลุ่มย่อย มีเกณฑ์การคัดเลือกผู้เข้าร่วมการวิจัย (Inclusion criteria) ดังนี้

ผู้ให้ข้อมูลหลักในการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการสัมภาษณ์แบบสนทนากลุ่ม (Focus Group Meeting) ในรูปแบบออนไลน์ จำนวน 7 ท่าน ได้แก่

1. ผู้เชี่ยวชาญจากธุรกิจนำเที่ยว โดยเป็นผู้ที่มีคุณสมบัติ คือ เป็นระดับผู้บริหารหน่วยงาน มีความรู้และเชี่ยวชาญในการจัดการนำเที่ยวทั้งในและต่างประเทศ และมีประสบการณ์การทำงาน 5 ปีขึ้นไป

2. ผู้เชี่ยวชาญจากธุรกิจท่องเที่ยว โดยเป็นผู้ที่มีคุณสมบัติ คือ เป็นระดับผู้บริหารของหน่วยงาน มีความรู้และเชี่ยวชาญในการจัดการการท่องเที่ยวต่างประเทศ และมีประสบการณ์การทำงาน 5 ปีขึ้นไป

3. ผู้เชี่ยวชาญจากกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา โดยเป็นผู้ที่มีคุณสมบัติคือ เป็นผู้บริหารหน่วยงาน มีความรู้และเชี่ยวชาญในเรื่องการวางแผนและพัฒนาการท่องเที่ยว และมีประสบการณ์การทำงาน 5 ปีขึ้นไป

4. ผู้เชี่ยวชาญจากกองหนังสือเดินทาง โดยเป็นผู้ที่มีคุณสมบัติคือ เป็นระดับผู้บังคับบัญชาหรือผู้บริหารหน่วยงาน มีความรู้และเชี่ยวชาญในเรื่องการออกหนังสือเดินทางและมีประสบการณ์การทำงาน 5 ปีขึ้นไป

5. ผู้เชี่ยวชาญจากหน่วยงานเกี่ยวกับกลุ่มคนข้ามเพศ โดยเป็นผู้ที่มีคุณสมบัติคือ เป็นระดับผู้บริหารหน่วยงาน มีความรู้และเชี่ยวชาญในเรื่องการออกหนังสือเดินทางและมีประสบการณ์การทำงาน 5 ปีขึ้นไป

6. ตัวแทนจากนักท่องเที่ยวผู้ชายข้ามเพศ โดยเป็นผู้ที่มีคุณสมบัติคือ มีประสบการณ์เดินทางต่างประเทศ

7. ตัวแทนจากนักท่องเที่ยวผู้หญิงข้ามเพศ โดยเป็นผู้ที่มีคุณสมบัติคือ มีประสบการณ์เดินทางต่างประเทศ

3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เลือกใช้วิธีการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Method Research) โดยแบ่งเป็น การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) คือ แบบสอบถาม และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) คือ การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) และการประชุมกลุ่มย่อย (Focus group) กับผู้เชี่ยวชาญและผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยว และ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครอบคลุมอย่างสมบูรณ์ โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มีดังนี้

1. วิจัยเชิงปริมาณ เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามรูปแบบออนไลน์แบบสะดวก (Convenience Sampling) เป็นการกำหนดลักษณะประชากรไว้ล่วงหน้า ไม่เจาะจงว่าเป็นผู้ใด แล้วแต่จะพบประชากร กับนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ ประกอบด้วย 1) เพศ 2) อายุ 3) ระดับการศึกษา 4) อาชีพ 5) รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และ 6) สถานภาพ จำนวน 6 ข้อ ของผู้ตอบแบบสอบถามของตัวอย่างประชากรนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ ซึ่งเป็นลักษณะแบบสอบถามแบบตรวจรายการ (Check list)

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามที่ใช้ประเมินการให้บริการของธุรกิจนำเที่ยวในการจัดนำเที่ยวต่างประเทศจากองค์ประกอบของรายการนำเที่ยวกับประชากรนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ ซึ่งเป็นข้อคำถามปลายปิด มีการประเมินค่าแบบลิเคิร์ต สเกล (Likert scale)

ระดับคะแนน	5	หมายถึง	เห็นด้วยที่สุด
ระดับคะแนน	4	หมายถึง	เห็นด้วย
ระดับคะแนน	3	หมายถึง	เฉยๆ
ระดับคะแนน	2	หมายถึง	ไม่เห็นด้วย
ระดับคะแนน	1	หมายถึง	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

การอภิปรายผลแบบสอบถามเป็นแบบอันตรรกภาพ (Interval Scale) (ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ, 2549) ใช้สูตรการคำนวณความกว้างของอันตรรกภาพ ดังนี้

$$\text{ความกว้างของอันตรรกภาพ} = \frac{\text{ข้อมูลที่มีค่าสูงสุด} - \text{ข้อมูลที่มีค่าต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}}$$

$$\begin{aligned} \text{ความห่างของระดับความคิดเห็น} &= \frac{5 - 1}{5} \\ &= 0.80 \end{aligned}$$

หลังจากการคำนวณช่วงระดับคะแนนดังกล่าวแล้วนำค่าที่ได้จากการคำนวณมาแบ่งเป็นระดับ

ความพึงพอใจ 5 ระดับดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	4.21 – 5.00	หมายถึง มากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย	3.41 – 4.20	หมายถึง มาก
คะแนนเฉลี่ย	2.61 – 3.40	หมายถึง ปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	1.81 – 2.60	หมายถึง น้อย
คะแนนเฉลี่ย	1.00 – 1.80	หมายถึง น้อยที่สุด

ส่วนที่ 3 เป็นการวัดมาตรฐานธุรกิจนำเที่ยวที่ใช้เป็นแนวทางในการตรวจประเมินมาตรฐานในด้านการดำเนินธุรกิจนำเที่ยว 9 ตัวชี้วัด จากประชากรนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ ซึ่งเป็นข้อคำถามปลายปิด มีการประเมินค่าแบบลิเคิร์ต สเกล (Likert scale) ทั้ง 5 ระดับ ดังต่อไปนี้

5	หมายถึง	ความคิดเห็นในระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	ความคิดเห็นในระดับมาก
3	หมายถึง	ความคิดเห็นในระดับปานกลาง
2	หมายถึง	ความคิดเห็นในระดับน้อย
1	หมายถึง	ความคิดเห็นในระดับน้อยที่สุด

การอภิปรายผลแบบสอบถามเป็นแบบอันตรรกภาพ (Interval Scale) (ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ, 2549) ใช้สูตรการคำนวณความกว้างของอันตรรกภาพ ดังนี้

$$\text{ความกว้างของอันตรรกภาพ} = \frac{\text{ข้อมูลที่มีค่าสูงสุด} - \text{ข้อมูลที่มีค่าต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}}$$

$$\begin{aligned} \text{ความห่างของระดับความคิดเห็น} &= \frac{5-1}{5} \\ &= 0.80 \end{aligned}$$

หลังจากการคำนวณช่วงระดับคะแนนดังกล่าวแล้วนำค่าที่ได้จากการคำนวณมาแบ่งเป็นระดับความพึงพอใจ 5 ระดับดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	4.21 – 5.00	หมายถึง มากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย	3.41 – 4.20	หมายถึง มาก
คะแนนเฉลี่ย	2.61 – 3.40	หมายถึง ปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	1.81 – 2.60	หมายถึง น้อย
คะแนนเฉลี่ย	1.00 – 1.80	หมายถึง น้อยที่สุด

ส่วนที่ 4 เป็นคำถามปลายเปิด (Open Ended Questionnaire) เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้แสดงข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับการให้บริการของธุรกิจนำเที่ยว

2. วิจัยเชิงคุณภาพ โดยใช้เครื่องมือในการวิจัยเชิงคุณภาพ ดังนี้

2.1 แบบสัมภาษณ์เชิงลึกกึ่งโครงสร้าง (In-depth Interview) แบบปลายเปิด เพื่อสอบถามข้อมูลกับผู้สันทนประกอบด้านการบริการท่องเที่ยวและตัวแทนนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศแบบเฉพาะเจาะจง (Purpose Sampling) เป็นการเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิจารณญาณ และเหตุผลส่วนตัว เพื่อให้เหมาะสมกับปัญหาของการวิจัย ซึ่งวิธีนี้ไม่เหมาะกับกลุ่มประชากรจำนวนมาก ผู้วิจัยจึงเห็นว่าควรมีกกลุ่มตัวอย่างจำนวน 3 ท่าน

2.2 ประเด็นคำถาม เพื่อร่วมกันตอบคำถามและแสดงความคิดเห็นในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลงานวิจัยกับ ผู้เชี่ยวชาญในด้านการท่องเที่ยวทั้งภาครัฐและเอกชนผู้บริหารจากสถานประกอบการด้านการบริการท่องเที่ยวให้กับนักท่องเที่ยวกลุ่มคนที่มีความหลากหลายทางเพศ แต่ผู้วิจัยจะมุ่งประเด็นไปที่นักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศเป็นหลัก แบบเฉพาะเจาะจง (Purpose Sampling) เป็นการเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิจารณญาณ และเหตุผลส่วนตัว เพื่อให้เหมาะสมกับปัญหาของการวิจัย ซึ่งวิธีนี้ไม่เหมาะกับกลุ่มประชากรจำนวนมาก

การหาคุณภาพของแบบสอบถาม

ขั้นตอนที่ 1 นำแบบสอบถามเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา จากนั้นรวบรวมข้อมูลความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ มาวิเคราะห์ดัชนีความสอดคล้องระหว่างรายการข้อคำถามกับวัตถุประสงค์การวิจัยด้วยค่า IOC (Index of Item Objective Congruence) และต้องมีค่า IOC < .50 หมายความว่า คำถามนั้นไม่ตรงวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยสูตรของ IOC มีดังนี้ (ยุทธ ไกยวรรณ, 2562)

$$IOC = (\sum R)/N$$

เมื่อ IOC แทนดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence)

\sum แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

R แทน คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อคำถามแต่ละข้อ

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

สำหรับเกณฑ์การให้คะแนน มีดังนี้ (อัศวิน แสงพิบูล, 2556)

+1 หมายถึง คำถามนั้นสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย หรือนิยามศัพท์

-1 หมายถึง คำถามนั้นไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย หรือนิยาม

ศัพท์

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าคำถามนั้นสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย

เกณฑ์การแปลความหมาย มีดังนี้

ค่า IOC \geq .50 หมายความว่า คำถามนั้นตรงวัตถุประสงค์ของการวิจัย

ค่า IOC < .50 หมายความว่า คำถามนั้นไม่ตรงวัตถุประสงค์ของการวิจัย

ขั้นตอนที่ 2 นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try-out) กับบุคคลภายนอกที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ กลุ่ม LGB เป้าหมายจำนวน 30 คน แล้วนำมาหาค่าความเชื่อมั่นโดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา โดยใช้วิธีการคำนวณของครอนบาค (Croanbach) ให้มีค่าสัมประสิทธิ์สหพันธ์

มากกว่า 0.70 ขึ้นไป โดยค่าที่ได้คือ 0.85 จึงถือเป็นเครื่องมือที่ได้มาตรฐานสามารถนำไปใช้ในการสำรวจและเก็บแบบสอบถามได้จริง

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

1. แบบสอบถาม

- 1) ผู้วิจัยศึกษาแนวทางการจัดนำเที่ยวสำหรับนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ
- 2) ผู้วิจัยนำเอกสารที่รวบรวมมาวิเคราะห์และนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อใช้เป็น

แนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

- 3) สร้างแบบสอบถามทั้งหมด 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปและสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับองค์ประกอบของรายการนำเที่ยวต่างประเทศ

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับมาตรฐานการดำเนินงานของธุรกิจนำเที่ยว

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นเพิ่มเติมของนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ

4) นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอแก่อาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและขอคำแนะนำเพื่อปรับปรุงแบบสอบถามให้เหมาะสมกับเนื้อหาและวัตถุประสงค์ในงานวิจัย

5) นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้อาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน ทำการพิจารณาความเที่ยงตรงของเนื้อหาแบบสอบถามด้วยวิธีการตรวจสอบความตรงของเนื้อหาโดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์

6) นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์ไปทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวชาวไทยที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างได้แก่กลุ่ม LGB ยกเว้นกลุ่ม T จำนวน 30 คน เพื่อหาคุณภาพของแบบสอบถาม และวิเคราะห์หาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามโดยได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบัค (Cronbach) คือ 0.88

- 7) นำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างจริง

2. แบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview)

1) ผู้วิจัยสร้างคำถามในการสัมภาษณ์ เกี่ยวกับการจัดนำเที่ยวต่างประเทศสำหรับนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ จำนวน 18 ข้อ โดยแบ่งเป็นคำถามท่านละ 6 ข้อ

2) นำคำถามที่สร้างขึ้นเสนอแก่อาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง และขอคำแนะนำเพื่อปรับปรุงแบบคำถามให้เหมาะสมกับเนื้อหาและวัตถุประสงค์ในงานวิจัย

3) นำคำถามไปสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านการท่องเที่ยวและผู้ประกอบการที่มีประสบการณ์ในการจัดการการท่องเที่ยวสำหรับนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ

3. ประเด็นคำถาม

1) ผู้วิจัยสร้างคำถามหข้อคำถามในการจัดประชุมกลุ่มย่อย (Focus Group) ที่เกี่ยวกับแนวทางการจัดนำเที่ยวต่างประเทศสำหรับนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ โดยจะถามประเด็นหลัก ท่านละ 2 ข้อ

2) นำคำถามที่สร้างขึ้นเสนอแก่อาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง และขอคำแนะนำเพื่อปรับปรุงแบบคำถามให้เหมาะสมกับเนื้อหาและวัตถุประสงค์ในงานวิจัย

3) นำคำถามไปจัดประชุมกลุ่มย่อย (Focus Group) กับผู้เชี่ยวชาญด้านการท่องเที่ยวและผู้ประกอบการที่มีประสบการณ์ในการจัดการการท่องเที่ยวสำหรับนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลแบ่งเป็น 3 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 เก็บแบบสอบถามออนไลน์ ผู้วิจัยแจกคิวอาร์โค้ดให้กับกลุ่มตัวอย่างพร้อมอธิบายวัตถุประสงค์ของงานวิจัยและคำชี้แจงในการตอบ ผ่านช่องทางสื่อสังคมออนไลน์ ได้แก่ เพจ Transgender Travel Club, เพจ TEAK - Trans Empowerment, เพจข้ามเพศมีสุข และแอปพลิเคชันต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยมีขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1.1 ให้เวลาผู้ร่วมวิจัยตอบแบบสอบถาม และเมื่อมีการกดส่ง หรือ Submit จึงถือว่าการตอบแบบสอบถามเสร็จสมบูรณ์

1.2 ตรวจสอบเช็คแบบสอบถามกลับคืนมาทางระบบ Google Forms ระหว่างนั้น ผู้วิจัยจะคอยตรวจเช็คจำนวนของแบบสอบถามแต่ละกลุ่มที่ได้กลับมากเพื่อครบตามจำนวนคือ กลุ่มละ 70 คน เมื่อครบตามจำนวนและจะปิดรับแบบสอบถามทันที

1.3 ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับกลับมา และนำแบบสอบถามที่สมบูรณ์ไปประมวลผลในระบบคำนวณทางสถิติในขั้นตอนต่อไป

1.4 ตรวจสอบความสมบูรณ์ของการตอบในแบบสอบถามเพื่อคัดเลือกแบบสอบถามที่ถูกต้อง ครบถ้วนไปวิเคราะห์ข้อมูล

1.5 ผู้วิจัยนำข้อมูลการตอบแบบสอบถามออนไลน์มาสรุปเพื่อนำมาวิเคราะห์ผลการวิจัย
ระยะที่ 2 การสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิในรูปแบบออนไลน์ผ่าน Zoom Meeting

2.1 ติดต่อนัดหมายวันและเวลากับกลุ่มตัวอย่างในการสัมภาษณ์และส่งจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ไปยืนยันอีกครั้ง เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล

2.2 ดำเนินการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างตามวันและเวลาที่นัดหมาย

2.3 ผู้วิจัยได้ใช้การบันทึกเสียงผ่านในรูปแบบออนไลน์ เพื่อความสะดวกและรวดเร็วต่อการสัมภาษณ์

2.4 ผู้วิจัยนำข้อมูลจากการตอบแบบสัมภาษณ์มาถอดเสียงสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

ระยะที่ 3 การจัดประชุมกลุ่มย่อยในรูปแบบออนไลน์ผ่าน Zoom Meeting

3.1 นัดหมายวันและเวลากับกลุ่มตัวอย่างในการจัดประชุมและส่งจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ไปยืนยันอีกครั้ง เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล

3.2 ดำเนินการจัดประชุมรูปแบบออนไลน์ ผ่านระบบซูม ร่วมกับกลุ่มตัวอย่างตามวันและเวลาที่นัดหมาย โดยในขณะที่มีการประชุมกลุ่มย่อยจะมีการบันทึกเสียงตลอดการประชุม

3.3 ผู้วิจัยนำข้อมูลจากการจัดประชุมกลุ่มย่อยมาถอดเสียงสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีการวิจัยแบบผสมผสาน ซึ่งประกอบไปด้วยระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ และระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการวิเคราะห์ข้อมูล โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ในงานวิจัยครั้งนี้ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปที่มีความสามารถในการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ คือ แบบสอบถาม โดยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนต่าง ๆ ของแบบสอบถาม ดังนี้

ข้อมูลประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ร้อยละ และใช้สถิติเชิงทดสอบ t-test สำหรับ เพศสภาพ และใช้สถิติเชิง

ทดสอบ f-test (one-way Anova) สำหรับ อายุ, อาชีพ, สถานภาพ, ระดับการศึกษา และ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และใช้สถิติทดสอบความแปรปรวนเป็นรายคู่ ด้วยวิธีของ least significant difference หรือ lsd

ด้านประเมินการให้บริการและวัดมาตรฐานของธุรกิจนำเที่ยวในการจัดนำเที่ยวต่างประเทศจากองค์ประกอบของรายการนำเที่ยวเกี่ยวกับประชาชนนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ สามารถวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย (Average) ค่ามัธยฐาน (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

โดยนำเสนอข้อมูลในรูปแบบของตารางประกอบความเรียง

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษาคั้งนี้ในเบื้องต้นประกอบในระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ การสัมภาษณ์เชิงลึก และการจัดประชุมกลุ่มย่อย ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการจัดระเบียบข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลในประเด็นที่สำคัญ โดยการจัดเรียงลำดับข้อมูลให้ตรงตามประเด็นที่ศึกษา และอาศัยแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาประกอบการวิเคราะห์ผลการวิจัย ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลแบบพรรณนาเชิงวิเคราะห์ (Content Analysis) จากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม คือ

2.1 นำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์จากกลุ่มตัวอย่างข้างต้น ทั้งหมด 3 ท่าน มาทำการถอดเสียงสัมภาษณ์เพื่อสรุปประเด็นสำคัญเพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย

2.2 นำข้อมูลที่ได้จากการประชุมกลุ่มย่อยจากกลุ่มตัวอย่างข้างต้น ทั้งหมด 7 ท่าน มาทำการถอดเสียงจากการประชุมกลุ่มย่อยเพื่อสรุปประเด็นสำคัญ

2.3 นำข้อมูลจากการถอดเสียงสัมภาษณ์และการจัดประชุมกลุ่มย่อยมาสรุปประเด็นสำคัญในแต่ละข้อคำถาม

2.4 ทำการสรุปความโดยรวมของประเด็นที่ได้ในแต่ละข้อคำถามและนำเสนอในรูปแบบความเรียง

2.5 นำข้อมูลที่ได้มาตรวจสอบด้วยวิธีการสามเส้า (Triangulation) โดยเป็นการตรวจสอบข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ กัน ได้แก่จากการวิเคราะห์เนื้อหาจากการสัมภาษณ์เชิงลึก จากการวิเคราะห์เนื้อหาจากการจัดประชุมกลุ่มย่อย และจากข้อมูลเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

2.6 นำเสนอข้อมูลด้วยวิธีการพรรณนาเชิงวิเคราะห์ (Content Analysis) ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.7 นำผลที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม การสัมภาษณ์เชิงลึก และการจัดประชุมกลุ่มย่อย สร้างเป็นแนวทางเพื่อพัฒนาการจ้ดนำเที่ยวต่างประเทศสำหรับนักท่องเที่ยว

กลุ่มคนข้ามเพศและนำเสนอแก่ผู้เชี่ยวชาญด้านการท่องเที่ยวและตัวแทนนักท่องเที่ยว จำนวน 7 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของเนื้อหา

บทที่ 4

ผลการดำเนินงานวิจัย

การวิจัยเรื่อง “แนวทางการจัดนำเที่ยวต่างประเทศสำหรับนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ” เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed methods) ระหว่างการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative) ด้วยวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามกับนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศจำนวน 140 คน การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative) ด้วยวิธีการสัมภาษณ์เชิงลึกแบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-Structured) จากผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวต่างประเทศ จำนวน 3 ท่าน และด้วยวิธีการจัดประชุมกลุ่มย่อย (Focus Group) กับผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวต่างประเทศรวมถึงผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholders) กับการจัดการนำเที่ยวต่างประเทศ จำนวน 7 ท่าน โดยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ได้ข้อมูลพฤติกรรมและองค์ประกอบด้านการจัดนำเที่ยวต่างประเทศ มาตรฐานการดำเนินธุรกิจนำเที่ยว ของนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ และเพื่อพัฒนาแนวทางการจัดนำเที่ยวต่างประเทศสำหรับนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ โดยผู้วิจัยนำเสนอรายละเอียดผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งออกเป็น 6 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลองค์ประกอบของการจัดนำเที่ยวต่างประเทศ

ส่วนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลมาตรฐานการดำเนินงานของธุรกิจนำเที่ยว

ส่วนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นเพิ่มเติมของนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ

ส่วนที่ 6 ผลการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) และการจัดประชุมกลุ่มย่อย (Focus Group Meeting)

จากการศึกษาแนวทางการจัดนำเที่ยวต่างประเทศสำหรับนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 140 คน จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ รายได้ อาชีพ และภูมิภานา โดยนำข้อมูลมาคำนวณ วิเคราะห์หาค่าสถิติโดยใช้ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ในรูปของจำนวน และร้อยละ แสดงรายละเอียดดังตารางที่ 1 – 7

ตาราง 1 แสดงข้อมูลจำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ผู้ชายข้ามเพศ	70	50.00
ผู้หญิงข้ามเพศ	70	50.00
รวม	140	100.00

จากตาราง 1 ผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 140 คน แบ่งเป็นผู้ชายข้ามเพศ 70 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 และเป็นผู้หญิงข้ามเพศ จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00

ตาราง 2 แสดงข้อมูลจำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
อายุ 18 – 24 ปี	23	16.40
อายุ 25 – 34 ปี	68	48.60
อายุ 35 – 44 ปี	37	26.40
อายุ 45 – 54 ปี	12	8.60
รวม	140	100.00

จากตาราง 2 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุ 25 - 34 ปี จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 48.60 รองลงมา คือ ช่วงอายุ 35 - 44 ปี จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 26.40 ตามลำดับ

ตาราง 3 แสดงข้อมูลจำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่าปริญญาตรี	21	15.00
ปริญญาตรี	94	67.10
สูงกว่าปริญญาตรี	25	17.90
รวม	140	100.00

จากตาราง 3 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 67.10 รองลงมาคือมีการศึกษาสูงกว่าระดับปริญญาตรี จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 17.90 ตามลำดับ

ตาราง 4 แสดงข้อมูลจำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	14	10.00
พนักงานบริษัทเอกชน	63	45.00
ค้าขาย/อาชีพอิสระ	27	19.30
นักเรียน/นักศึกษา	17	12.10
เจ้าของกิจการ	19	13.60
รวม	140	100.00

จากตาราง 4 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 45.00 รองลงมาคือ ค้าขาย/อาชีพอิสระ จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 19.30 ตามลำดับ

ตาราง 5 แสดงข้อมูลจำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพ

สถานภาพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
โสด	88	62.90
มีคู่/มีแฟน	42	30.00
แต่งงาน	10	7.10
รวม	140	100.00

จากตาราง 5 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด จำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 62.90 รองลงมาคือมีคู่/มีแฟน จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 30.00 ตามลำดับ

ตาราง 6 แสดงข้อมูลจำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 15,000 บาท	22	15.70
15,001 - 25,000 บาท	27	19.30
25,001 - 35,000 บาท	32	22.90
35,001 - 45,000 บาท	32	22.90
45,001 - 55,000 บาท	11	7.80
สูงกว่า 55,000 บาท	16	11.40
รวม	140	100.00

จากตาราง 6 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือน 25,001 – 35,000 บาท จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 22.90 และ 35,001 – 45,000 บาท จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 22.90 เท่ากัน รองลงมาคือรายได้ต่อเดือน 15,001 – 25,000 บาท จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 19.30 ตามลำดับ

ตาราง 7 แสดงข้อมูลจำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามภูมิภาค

ภูมิภาค	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ภาคเหนือ	13	9.30
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	18	12.90
ภาคตะวันตก	10	7.10
ภาคกลาง	72	51.40
ภาคตะวันออก	12	8.60
ภาคใต้	15	10.70
รวม	140	100.00

จากตาราง 7 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคกลาง จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 51.40 รองลงมาคือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 12.90 ตามลำดับ

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ

การวิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ โดยแจกแจงความถี่และค่าร้อยละ แสดงรายละเอียดดังตาราง 8 – 10

ตาราง 8 แสดงจำนวนและร้อยละของพฤติกรรมการเดินทางไปต่างประเทศของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสาเหตุหลักในการเดินทางไปต่างประเทศ

สาเหตุหลักในการเดินทาง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต้องการไปท่องเที่ยวพักผ่อน	130	25.70
ต้องการค้นพบสิ่งใหม่ๆ	111	22.50
ต้องการคุณค่าในการเดินทางท่องเที่ยว	76	13.80
ต้องการค้นคว้าทางวัฒนธรรม	63	12.70
ต้องการเห็นความเป็นอยู่ของเพื่อนร่วมโลก	75	13.60
ต้องการยกฐานะและเกียรติภูมิ	42	10.80
อื่น ๆ	4	0.90
รวม	551*	100.00

*จำนวนรวมมากกว่าจำนวนของประชากรเพราะว่าผู้ตอบแบบสอบถามสามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

จากตาราง 8 แสดงให้เห็นว่า ผู้ตอบแบบส่วนใหญ่มีสาเหตุหลักในการเดินทางไปต่างประเทศเพื่อ ต้องการไปท่องเที่ยวพักผ่อน จำนวน 130 คน คิดเป็นร้อยละ 25.70 รองลงมาเพื่อ ต้องการค้นพบสิ่งใหม่ ๆ จำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 22.50 ตามลำดับ

ตาราง 9 แสดงจำนวนและร้อยละของพฤติกรรมการเดินทางไปต่างประเทศของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามวัตถุประสงค์หลักในการเลือกที่จะเดินทางไปท่องเที่ยวต่างประเทศกับบริษัทนำเที่ยว

วัตถุประสงค์หลักในการเลือกเดินทางกับบริษัทนำเที่ยว	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพื่อแสวงหาเพื่อนใหม่	72	13.70
เพื่อก่อให้เกิดความอบอุ่นใจ	76	14.50
เพื่อก่อให้เกิดความมั่นใจ	77	14.70
เพื่อช่วยแนะนำการเดินทางท่องเที่ยว	107	20.40
เพื่อให้ได้รับความรู้ที่ถูกต้อง	79	15.00
เพื่อขจัดปัญหาเรื่องภาษาในการท่องเที่ยว	72	13.70
เพื่อให้เกิดการประหยัด	41	7.80
อื่น ๆ	1	0.20
รวม	525*	100.00

*จำนวนรวมมากกว่าจำนวนของประชากรเพราะว่าผู้ตอบแบบสอบถามสามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

จากตาราง 9 แสดงให้เห็นว่า ผู้ตอบแบบส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์หลักในการเลือกที่จะเดินทางไปท่องเที่ยวต่างประเทศกับบริษัทนำเที่ยวเพื่อช่วยแนะนำการเดินทางท่องเที่ยวจำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 20.40 รองลงมาเพื่อให้ได้รับความรู้ที่ถูกต้อง จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 15.00 ตามลำดับ

ตาราง 10 แสดงจำนวนและร้อยละของพฤติกรรมการเดินทางไปต่างประเทศของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามโซนทวีปหรือประเทศที่นักท่องเที่ยวต้องการไปท่องเที่ยว

โซนทวีปหรือประเทศที่นักท่องเที่ยวต้องการไปท่องเที่ยว	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เอเชีย เช่น เกาหลีใต้ ญี่ปุ่น	105	22.80
ยุโรป เช่น ฝรั่งเศส อิตาลี	112	24.30
แอฟริกา เช่น แอฟริกาใต้	34	7.40
อเมริกาเหนือ เช่น สหรัฐอเมริกา	86	18.70
อเมริกาใต้ เช่น บราซิล	40	8.70
โอเชียเนีย เช่น ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์	83	18.00
รวม	460*	100.00

*จำนวนรวมมากกว่าจำนวนของประชากรเพราะว่าผู้ตอบแบบสอบถามสามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

จากตาราง 10 แสดงให้เห็นว่า ผู้ตอบแบบส่วนใหญ่ต้องการเดินทางไปท่องเที่ยวต่างประเทศโซนทวีปยุโรป จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 24.30 รองลงมาคือ โซนทวีปเอเชีย จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 22.80 ตามลำดับ

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลองค์ประกอบของการจัดนำเที่ยวต่างประเทศ

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับองค์ประกอบของนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ ที่มีต่อบริษัทนำเที่ยว จำนวน 140 คน ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของข้อมูลเป็นรายข้อ แสดงรายละเอียดดังตาราง 11 - 18

ตาราง 11 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานขององค์ประกอบของการจัดนำเที่ยวต่างประเทศ

องค์ประกอบของการจัดนำเที่ยวต่างประเทศ	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. ด้านพาหนะที่ใช้ในการเดินทาง	4.24	0.55	มากที่สุด
2. ด้านที่พัก/โรงแรม	4.10	0.65	มาก
3. ด้านภัตตาคารหรือร้านอาหาร	3.97	0.66	มาก
4. ด้านสิ่งดึงดูดทางการท่องเที่ยว	4.11	0.61	มาก
5. ด้านผู้นำเที่ยวและมัคคุเทศก์	4.57	0.55	มากที่สุด
6. ด้านแหล่งซื้อของ	4.05	0.65	มาก
7. ด้านเอกสารหนังสือเดินทางและวีซ่า	4.82	0.29	มากที่สุด
รวม	4.20	0.47	มาก

จากตาราง 11 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการการจัดนำเที่ยวต่างประเทศโดยบริษัทนำเที่ยวอยู่ในระดับที่มาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ที่ ($\bar{X} = 4.20$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้วพบว่า ด้านเอกสารหนังสือเดินทางและวีซ่า เป็นด้านที่กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการที่สูงโดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ ($\bar{X} = 4.82$) ด้านผู้นำเที่ยวและมัคคุเทศก์มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ ($\bar{X} = 4.57$) ด้านพาหนะที่ใช้ในการเดินทางมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ ($\bar{X} = 4.24$) ด้านสิ่งดึงดูดทางการท่องเที่ยวมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ ($\bar{X} = 4.11$) ด้านที่พัก/โรงแรมมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ ($\bar{X} = 4.10$) ด้านแหล่งซื้อของ ($\bar{X} = 4.05$) และด้านภัตตาคารหรือร้านอาหารมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ ($\bar{X} = 3.96$) ตามลำดับ

ตาราง 12 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานขององค์ประกอบของการจัดนำเที่ยว
ต่างประเทศวิเคราะห์รายด้าน - ด้านพาหนะที่ใช้เดินทาง

พาหนะที่ใช้เดินทาง	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. ความปลอดภัย ความพร้อม	4.74	0.54	มากที่สุด
2. ความสะดวกสบายขณะเดินทาง	4.67	0.59	มากที่สุด
3. เดินทางท่องเที่ยวเกี่ยวกับครอบครัว เพื่อน	3.62	1.25	มาก
4. ต้องการการต้อนรับและดูแล	4.54	0.64	มากที่สุด
5. ข้อจำกัดรับฮอริโมนในขณะเดินทาง	3.64	1.20	มาก
รวม	4.24	0.55	มากที่สุด

จากตาราง 12 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการการจัดนำเที่ยวต่างประเทศโดยบริษัท
นำเที่ยวด้านพาหนะที่ใช้เดินทาง อยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งมีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ที่ ($\bar{X} = 4.24$) เมื่อ
พิจารณาเป็นรายข้อแล้วพบว่าด้านความปลอดภัยและความพร้อมของพาหนะที่ใช้เดินทาง เป็น
ด้านที่กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการที่สูงโดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ ($\bar{X} = 4.74$) ด้านความสะดวกสบาย
ขณะเดินทางมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ ($\bar{X} = 4.67$) ด้านการต้อนรับและดูแลมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ ($\bar{X} = 4.54$) ด้าน
ข้อจำกัดการรับฮอริโมนในขณะเดินทางมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ ($\bar{X} = 3.64$) และด้านความสะดวกใจที่จะ
เดินทางกับสมาชิกในครอบครัว เพื่อน หรือเพื่อนกลุ่มเดียวกันมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ ($\bar{X} = 3.62$)
ตามลำดับ

ตาราง 13 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานขององค์ประกอบของการจัดนำเที่ยว
ต่างประเทศวิเคราะห์รายด้าน – ด้านที่พัก/โรงแรม

ที่พัก/โรงแรม	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. การต้อนรับจากทางที่พัก/โรงแรม	4.64	0.70	มากที่สุด
2. ความเป็นส่วนตัว/ความสะดวกสบาย	4.27	0.80	มากที่สุด
3. โรงแรม LGBT Friendly	3.56	1.36	มาก
4. โรงแรมเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	4.09	0.83	มาก
5. โรงแรมอยู่ในเมือง/ใกล้แหล่งช้อปปิ้ง	3.95	1.02	มาก
รวม	4.10	0.65	มาก

จากตาราง 13 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการการจัดนำเที่ยวต่างประเทศโดยบริษัท
นำเที่ยวด้านที่พัก/โรงแรม อยู่ในระดับมาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ที่ ($\bar{X} = 4.10$) เมื่อพิจารณาเป็น
รายข้อแล้วพบว่าด้านการต้อนรับจากทางที่พัก/โรงแรม เป็นด้านที่กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการที่
สูงโดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ ($\bar{X} = 4.64$) ด้านความเป็นส่วนตัว/ความสะดวกสบายขณะเข้าพักมีค่าเฉลี่ย
อยู่ที่ ($\bar{X} = 4.27$) ด้านที่พัก/โรงแรมบริหารจัดการเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ ($\bar{X} =$
4.09) ด้านที่พัก/โรงแรมอยู่ในเมืองใกล้แหล่งช้อปปิ้งมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ ($\bar{X} = 3.95$) และด้านที่พัก/
โรงแรมมีสัญลักษณ์ LGBT Friendly มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ ($\bar{X} = 3.56$) ตามลำดับ

ตาราง 14 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานขององค์ประกอบของการจัดนำเที่ยว
ต่างประเทศวิเคราะห์รายด้าน – ด้านภัตตาคาร/ร้านอาหาร

ภัตตาคาร/ร้านอาหาร	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. การต้อนรับจากทางร้านอาหาร	4.45	0.85	มากที่สุด
2. อาหารสะอาดถูกสุขลักษณะ	4.27	0.77	มากที่สุด
3. ร้านอาหารมีห้องน้ำแบ่งแยกเพศ	3.42	1.31	มาก
4. จัดเมนูอาหารหลากหลาย/ท้องถิ่น	4.39	0.64	มากที่สุด
5. ข้อจำกัดเรื่องวัตถุดิบกระทบทฮอริโมน	3.31	1.19	ปานกลาง
รวม	3.97	0.66	มาก

จากตาราง 14 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการการจัดนำเที่ยวต่างประเทศโดยบริษัท
นำเที่ยว ด้านภัตตาคาร/ร้านอาหาร อยู่ในระดับมาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ที่ ($\bar{X} = 3.97$) เมื่อ
พิจารณาเป็นรายข้อแล้วพบว่าด้านการต้อนรับจากทางที่พัก/โรงแรม เป็นด้านที่กลุ่มตัวอย่างมี
ความต้องการที่สูงโดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ ($\bar{X} = 4.45$) ด้านการจัดอาหารท้องถิ่นและเมนูหลากหลาย
มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ ($\bar{X} = 4.39$) ด้านอาหารถูกสุขลักษณะมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ ($\bar{X} = 4.27$) ด้านร้านอาหารมี
ห้องน้ำแบ่งแยกเพศชัดเจนมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ ($\bar{X} = 3.42$) และด้านข้อจำกัดเรื่องวัตถุดิบในอาหารจะ
กระทบทฮอริโมนที่รับ มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ ($\bar{X} = 3.31$) ตามลำดับ

ตาราง 15 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานขององค์ประกอบของการจัดนำเที่ยว
ต่างประเทศวิเคราะห์รายด้าน – ด้านสิ่งดึงดูดการท่องเที่ยว/โปรแกรมการเดินทาง

สิ่งดึงดูดการท่องเที่ยว/ โปรแกรมการเดินทาง	\bar{X}	S.D.	ระดับความ คิดเห็น
1. มีแหล่งท่องเที่ยวยอดนิยม	4.20	0.80	มาก
2. มีแหล่งท่องเที่ยวหลากหลาย	4.41	0.67	มากที่สุด
3. มีแหล่งท่องเที่ยวเชิงสิ่งแวดล้อม	4.29	0.76	มากที่สุด
4. มีแหล่งท่องเที่ยวกลางคืน	3.89	0.94	มาก
5. มีแหล่งท่องเที่ยวที่มีกิจกรรมทำบุญ	3.79	0.96	มาก
รวม	4.11	0.61	มาก

จากตาราง 15 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการการจ้ดนำเที่ยวต่างประเทศโดยบริษัทนำเที่ยวด้านสิ่งดึงดูดการท่องเที่ยว/โปรแกรมการเดินทาง อยู่ในระดับมาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ที่ ($\bar{X} = 4.11$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้วพบว่า การจ้ดให้มีแหล่งท่องเที่ยวหลากหลาย เป็นด้านที่กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการที่สูง โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ ($\bar{X} = 4.41$) ด้านมีแหล่งท่องเที่ยวเชิงสิ่งแวดล้อม มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ ($\bar{X} = 4.29$) ด้านมีแหล่งท่องเที่ยวขอดีนิยมมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ ($\bar{X} = 4.20$) ด้านมีแหล่งท่องเที่ยวกลางคืน ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ ($\bar{X} = 3.89$) และด้านแหล่งท่องเที่ยวที่มีกิจกรรมทำบุญ เสี่ยงโชค มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ ($\bar{X} = 3.79$) ตามลำดับ

ตาราง 16 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานขององค์ประกอบของการจ้ดนำเที่ยวต่างประเทศวิเคราะห์รายด้าน – ผู้นำเที่ยวและมัคคุเทศก์

ผู้นำเที่ยวและมัคคุเทศก์	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. มีความรู้เกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว	4.49	0.71	มากที่สุด
2. มีความเชี่ยวชาญ / จิตบริการ	4.55	0.63	มากที่สุด
3. มีปฏิภาณไหวพริบในการแก้ปัญหา	4.56	0.61	มากที่สุด
4. มีอัธยาศัยดีเข้าถึงง่าย	4.59	0.59	มากที่สุด
5. ให้เกียรติหรือปฏิบัติตัวเท่าเทียม	4.66	0.56	มากที่สุด
รวม	4.57	0.55	มากที่สุด

จากตาราง 16 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการการจ้ดนำเที่ยวต่างประเทศโดยบริษัทนำเที่ยวด้านการให้บริการของผู้นำเที่ยวและมัคคุเทศก์อยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งมีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ที่ ($\bar{X} = 4.57$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้วพบว่า ต้องให้เกียรติหรือปฏิบัติตัวเท่าเทียม เป็นด้านที่กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการที่สูง โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ ($\bar{X} = 4.66$) ต้องมีอัธยาศัยดีเข้าถึงง่าย มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ ($\bar{X} = 4.59$) มีปฏิภาณไหวพริบในการแก้ปัญหา มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ ($\bar{X} = 4.56$) มีความเชี่ยวชาญและมีจิตบริการ มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ ($\bar{X} = 4.55$) และ มีความรู้ความเชี่ยวชาญเรื่องแหล่งท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ ($\bar{X} = 4.49$) ตามลำดับ

ตาราง 17 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานขององค์ประกอบของการจัดนำเที่ยว
ต่างประเทศวิเคราะห์รายด้าน – แหล่งซื้อของ/ซื้อปิ้ง

แหล่งซื้อของ/ซื้อปิ้ง	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. จัดให้มีแหล่งซื้อของที่ไม้อัด	4.15	0.80	มาก
2. ควรให้อิสระในการเลือกซื้อสินค้า	4.38	0.73	มากที่สุด
3. จัดมีแหล่งซื้อปิ้งสินค้าแบรนด์เนม	4.04	0.85	มาก
4. จัดให้มีแหล่งสินค้าเฉพาะกลุ่ม	3.36	1.28	ปานกลาง
5. แหล่งสินค้าคุณภาพ คุ่มราคา	4.34	0.73	มากที่สุด
รวม	4.05	0.65	มาก

จากตาราง 17 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการการจัดนำเที่ยวต่างประเทศโดยบริษัท
นำเที่ยวด้านการจัดให้มีแหล่งเลือกซื้อของหรือซื้อปิ้ง อยู่ในระดับมาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ที่
($\bar{X} = 4.05$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้วพบว่า ควรให้อิสระในการเลือกซื้อสินค้าแบบนัดเวลา เป็น
ด้านที่กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการที่สูงโดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ ($\bar{X} = 4.38$) ต้องเป็นแหล่งสินค้ามี
คุณภาพ คุ่มราคา มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ ($\bar{X} = 4.34$) จัดให้มีแหล่งซื้อของที่ไม้อัด มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่
($\bar{X} = 4.15$) จัดมีแหล่งซื้อปิ้งสินค้าแบรนด์เนม มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ ($\bar{X} = 4.04$) และจัดให้มีแหล่ง
สินค้าเฉพาะกลุ่ม มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ ($\bar{X} = 3.36$) ตามลำดับ

ตาราง 18 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานขององค์ประกอบของการจัดนำเที่ยว
ต่างประเทศวิเคราะห์รายด้าน – เอกสารการเดินทางและบริการวีซ่า

เอกสารการเดินทางและบริการวีซ่า	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. บริษัทนำเที่ยวอำนวยความสะดวก	4.54	0.60	มากที่สุด
2. ถ่ายรูปเพื่อออกหนังสือเดินทาง	4.37	0.93	มากที่สุด
3. ปัญหาในการออกพาสปอร์ต	4.20	0.91	มาก
4. มีกฎระเบียบที่ชัดเจน	4.46	0.74	มากที่สุด
5. มีพาสปอร์ตกลุ่มคนข้ามเพศ	4.19	1.20	มาก
รวม	4.82	0.29	มากที่สุด

จากตาราง 18 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการการจัดนำเที่ยวต่างประเทศโดยบริษัทนำเที่ยวด้านการบริการเรื่องหนังสือเดินทางและวีซ่า อยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งมีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ที่ ($\bar{X} = 4.82$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้วพบว่า นักท่องเที่ยวในกลุ่มนี้ยังต้องการให้บริษัทนำเที่ยวอำนวยความสะดวก ด้านที่กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการที่สูงโดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ ($\bar{X} = 4.54$) มีกฎระเบียบที่ชัดเจนจากหน่วยงานออกหนังสือเดินทางชัดเจน มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ ($\bar{X} = 4.46$) ยังมีปัญหาในการถ่ายรูปหนังสือเดินทาง มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ ($\bar{X} = 4.37$) มีปัญหาในการออกหนังสือเดินทาง มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ ($\bar{X} = 4.20$) และต้องการให้มีหนังสือเดินทางสำหรับคนข้ามเพศ มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ ($\bar{X} = 4.19$) ตามลำดับ

2. ผลการเปรียบเทียบองค์ประกอบการจัดนำเที่ยวต่างประเทศสำหรับนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศที่มีต่อธุรกิจนำเที่ยว

ผลวิเคราะห์เปรียบเทียบความต้องการต่อองค์ประกอบของการจัดนำเที่ยวต่างประเทศของนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ ของธุรกิจนำเที่ยว ระหว่าง ด้านเพศ โดยการหาความแตกต่างของค่าเฉลี่ยด้วยวิธีแจกแจงแบบ t-test ด้านเพศ และ วิธีแจกแจงแบบ f-test ด้านอายุ ด้านระดับการศึกษา ด้านสถานภาพ ด้านรายได้ และด้านอาชีพ ด้านภูมิฐานะ โดยการหาความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของตัวแปรรายกลุ่มด้วยวิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA)

สำหรับงานวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาแนวทางการจัดนำเที่ยวต่างประเทศสำหรับนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ เกี่ยวกับองค์ประกอบการจัดนำเที่ยวต่างประเทศสำหรับ

นักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศของธุรกิจนำเที่ยว ซึ่งผู้วิจัยได้วิเคราะห์ประเด็นความสัมพันธ์กับความต้องการไว้ ดังนี้

การวิเคราะห์ความต้องการต่อองค์ประกอบการจัดนำเที่ยวต่างประเทศสำหรับนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศของธุรกิจนำเที่ยวเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยว

1. เพศ มีความสัมพันธ์กับความต้องการของนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศต่อองค์ประกอบการจัดนำเที่ยวต่างประเทศ สามารถเขียนเป็นสมมติฐานได้ ดังนี้

H_0 : นักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศที่มีอัตลักษณ์ทางเพศแตกต่างกัน ความต้องการองค์ประกอบจัดนำเที่ยวต่างประเทศของธุรกิจนำเที่ยวไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศที่มีอัตลักษณ์ทางเพศแตกต่างกัน ความต้องการองค์ประกอบจัดนำเที่ยวต่างประเทศของธุรกิจนำเที่ยวแตกต่างกัน

การเปรียบเทียบความต้องการของนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศที่มีต่อการจัดนำเที่ยวต่างประเทศของธุรกิจนำเที่ยว จำแนกตามเพศ

กลุ่มนักท่องเที่ยวผู้ชายข้ามเพศ (FTM - Female to male or trans man)

กลุ่มนักท่องเที่ยวผู้หญิงข้ามเพศ (MTF - Male to female or trans woman)

ผู้วิจัยเปรียบเทียบความแตกต่างด้านความแตกต่างของนักท่องเที่ยวผู้ชายข้ามเพศ และผู้หญิงข้ามเพศ ด้วยค่าที (t-test) แสดงรายละเอียดดังตาราง 19 – 22

ตาราง 19 แสดงการเปรียบเทียบองค์ประกอบการจัดนำเที่ยวต่างประเทศสำหรับนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศที่มีต่อธุรกิจนำเที่ยวในภาพรวม โดยจำแนกตามเพศ

องค์ประกอบของการจัดนำเที่ยว ต่างประเทศ	เพศ (n=140)				t	p
	ชายข้ามเพศ (n=70)		หญิงข้ามเพศ (n=70)			
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
1. ด้านพาหนะที่ใช้เดินทาง	4.16	0.60	4.32	0.48	-1.80	0.074
2. ด้านที่พักหรือโรงแรม	3.97	0.74	3.23	0.53	-2.38	0.019*
3. ด้านภัตตาคารหรือร้านอาหาร	3.80	0.72	4.14	0.55	-3.17	0.002*
4. ด้านสิ่งดึงดูดทางการท่องเที่ยว	3.99	0.65	4.24	0.54	-2.49	0.014*
5. ด้านผู้นำเที่ยวและมัคคุเทศก์	4.50	0.64	4.64	0.44	-1.51	0.132
6. ด้านแหล่งซื้อของ/ช้อปปิ้ง	3.98	0.73	4.12	0.57	-1.24	0.216
7. ด้านเอกสารหนังสือเดินทาง	4.78	0.35	4.87	0.22	-1.93	0.055
ภาพรวม	4.10	0.51	4.30	0.40	-2.65	0.009*

*p < 0.05

จากตาราง 19 พบว่านักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศที่มีเพศแตกต่างกัน มีความต้องการองค์ประกอบของการจัดนำเที่ยวต่างประเทศแตกต่างกันในภาพรวม ($t = -2.65$, $p = 0.009$) เมื่อพิจารณารายด้านพบความแตกต่างในด้านที่พักหรือโรงแรม ($t = -2.38$, $p = 0.019$) ด้านภัตตาคารหรือร้านอาหาร ($t = -3.17$, $p = 0.002$) และด้านสิ่งดึงดูดทางการท่องเที่ยว ($t = -2.49$, $p = 0.014$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 20 แสดงการเปรียบเทียบองค์ประกอบการจัดนำเที่ยวต่างประเทศสำหรับนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศที่มีต่อธุรกิจนำเที่ยวรายด้าน ด้านที่พักหรือโรงแรม โดยจำแนกตามเพศ

ด้านที่พักหรือโรงแรม	เพศ (n=140)				t	p
	ชายข้ามเพศ		หญิงข้ามเพศ			
	(n=70)		(n=70)			
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
1. ต้องการการต้อนรับเป็นอย่างดีจากพนักงานของที่พักหรือโรงแรมโดยไม่คำนึงถึงเพศของผู้เข้าพัก	4.54	0.85	4.73	0.51	-1.57	0.118
2. ต้องการความความเป็นส่วนตัวในขณะพักแรม และต้องมีสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ	4.29	0.84	4.26	0.78	0.21	0.834
3. ต้องการเข้าพักที่พักรหรือโรงแรมที่มีสัญลักษณ์ LGBT Friendly	3.21	1.58	3.91	1.02	-3.12	0.002*
4. ต้องการให้จัดห้องพักรที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยให้บริการต้องคำนึงถึงการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและประหยัดพลังงาน	4.16	0.81	4.03	0.87	0.91	0.366
5. สะดวกที่จะเข้าพักบริเวณในเมือง ใกล้แหล่งช้อปปิ้ง และสถานบันเทิงมากกว่าโรงแรมตามชานเมือง	3.67	1.13	4.23	0.82	-3.35	0.001*
ภาพรวม	3.97	0.74	4.23	0.52	-2.38	0.019*

*p < 0.05

จากตาราง 20 พบว่านักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศที่มีเพศแตกต่างกัน มีความต้องการองค์ประกอบของการจัดนำเที่ยวต่างประเทศแตกต่างกันรายด้าน ด้านที่พักหรือโรงแรม ($t = -2.38$, $p = 0.019$) เมื่อพิจารณารายข้อพบความแตกต่างในเรื่องต้องการเข้าพักโรงแรมหรือที่พักที่มีสัญลักษณ์ LGBT Friendly ($t = -3.21$, $p = 0.002$) และแตกต่างในเรื่องความสะดวกที่จะเข้าพักบริเวณในเมืองใกล้แหล่งช้อปปิ้งและสถานบันเทิงมากกว่าโรงแรมตามชานเมือง ($t = -3.35$, $p = 0.001$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 21 แสดงการเปรียบเทียบองค์ประกอบของการจัดนำเที่ยวต่างประเทศสำหรับนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศที่มีต่อธุรกิจนำเที่ยวรายด้าน ด้านภัตตาคารหรือร้านอาหาร โดยจำแนกตามเพศ

ด้านภัตตาคารหรือร้านอาหาร	เพศ (n=140)				t	p
	ชายข้ามเพศ (n=70)		หญิงข้ามเพศ (n=70)			
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
1. ต้องการการต้อนรับและดูแลเป็นอย่างดีโดยไม่มีการแบ่งแยกเรื่องเพศ	4.27	1.02	4.63	0.59	-2.53	0.013*
2. คำนึงเรื่องความสะดวกสุขลักษณะเป็นสำคัญมากกว่ารสชาติอาหาร	4.16	0.81	4.39	0.71	-1.78	0.078
3. ภัตตาคารหรือร้านอาหารควรมีห้องน้ำที่มีการแบ่งแยกเพศชัดเจน	3.21	1.43	3.63	1.16	-1.88	0.062
4. จัดเมนูอาหารที่หลากหลายและมีอาหารท้องถิ่น	4.30	0.67	4.49	0.61	-1.72	0.087
5. มีข้อจำกัดเรื่องวัตถุดิบบางชนิดที่จะกระทบกับการได้รับฮอโมนสำหรับคนข้ามเพศ	3.04	1.24	3.57	1.07	-2.69	0.008*
ภาพรวม	3.80	0.72	4.14	0.55	-3.17	0.002*

* $p < 0.05$

จากตาราง 21 พบว่านักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศที่มีเพศแตกต่างกัน มีความต้องการองค์ประกอบของการจัดนำเที่ยวต่างประเทศแตกต่างกันรายด้าน ด้านภัตตาคารหรือร้านอาหาร ($t = -3.17, p = 0.002$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า มีความแตกต่างกันในเรื่องการต้องการการต้อนรับและดูแลเป็นอย่างดีโดยไม่มีการแบ่งแยกเรื่องเพศ ($t = -2.53, p = 0.013$) และแตกต่างกันในเรื่องการมีข้อจำกัดเรื่องวัตถุบางชนิดที่จะกระทบกับการได้รับฮอร์โมนสำหรับคนข้ามเพศ ($t = -2.69, p = 0.008$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 22 แสดงการเปรียบเทียบองค์ประกอบการจัดนำเที่ยวต่างประเทศท่องเที่ยวสำหรับนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศที่มีต่อธุรกิจนำเที่ยวรายด้าน ด้านสิ่งดึงดูดทางการท่องเที่ยวโดยจำแนกตามเพศ

ด้านสิ่งดึงดูดทางการท่องเที่ยว	เพศ (n=140)				t	p
	ชายข้ามเพศ (n=70)		หญิงข้ามเพศ (n=70)			
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
1. ต้องการให้จัดโปรแกรมที่มีแหล่งท่องเที่ยวยอดนิยม	4.01	0.86	4.39	0.69	-2.82	0.005*
2. ต้องการให้จัดโปรแกรมที่มีแหล่งท่องเที่ยวที่สามารถทำกิจกรรมได้หลากหลายรูปแบบ	4.30	0.71	4.53	0.61	-2.05	0.042*
3. ท่านต้องการให้จัดโปรแกรมที่มีแหล่งท่องเที่ยวที่หลากหลาย	4.21	0.80	4.37	0.73	-1.22	0.225
4. ต้องการให้จัดโปรแกรมที่มีแหล่งท่องเที่ยวกลางคืน (Night Life)	3.83	0.96	3.96	0.92	-0.81	0.421
5. ต้องการให้จัดแหล่งท่องเที่ยวที่มีกิจกรรมทำบุญ	3.60	1.05	3.97	0.82	-2.33	0.021*
ภาพรวม	3.99	0.65	4.24	0.54	-2.49	0.014*

* $p < 0.05$

จากตาราง 22 พบว่านักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศที่มีเพศแตกต่างกัน มีความต้องการองค์ประกอบของการจัดนำเที่ยวต่างประเทศแตกต่างกันรายด้าน ด้านสิ่งดึงดูดทางการท่องเที่ยว ($t = -2.49, p = 0.014$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าในเรื่องต้องการให้จัดโปรแกรมที่มีแหล่งท่องเที่ยวอดนียม เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวจากบริษัทนำเที่ยว ($t = -2.82, p = 0.005$) ต้องการให้จัดโปรแกรมที่มีแหล่งท่องเที่ยวที่สามารถทำกิจกรรมได้หลากหลายรูปแบบ ($t = -2.05, p = 0.042$) และต้องการให้จัดโปรแกรมที่มีแหล่งท่องเที่ยวที่มีกิจกรรมทำบุญขอพร/เสี่ยงโชค/เสี่ยงดวงรวมอยู่ในโปรแกรม ($t = -2.33, p = 0.021$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2. อายุ มีความสัมพันธ์กับความต้องการของนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ ต่อองค์ประกอบการจัดนำเที่ยวต่างประเทศ สามารถเขียนเป็นสมมติฐานได้ ดังนี้

H_0 : นักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศที่มีอายุแตกต่างกัน ความต้องการองค์ประกอบการจัดนำเที่ยวต่างประเทศของธุรกิจนำเที่ยวไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศที่มีอายุแตกต่างกัน ความต้องการองค์ประกอบการจัดนำเที่ยวต่างประเทศของธุรกิจนำเที่ยวแตกต่างกัน

การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการของการจัดนำเที่ยวต่างประเทศสำหรับนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศของธุรกิจนำเที่ยว จำแนกตามอายุ แสดงรายละเอียดดังตาราง 23 – 24

ตาราง 23 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่า “เอฟ” การเปรียบเทียบรายคู่เกี่ยวกับองค์ประกอบการจัดนำเที่ยวต่างประเทศของธุรกิจนำเที่ยว โดยภาพรวม จำแนกตามอายุ

องค์ประกอบการจัดนำเที่ยว ต่างประเทศ	อายุ (N=140)										เปรียบเทียบ รายคู่		
	18 – 24 ปี (1)		25 - 34 ปี (2)		35 – 44 ปี (3)		45 – 54 ปี (4)		รวม	F		P	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.					\bar{X}
1. ด้านพาหนะที่ใช้ในการเดินทาง	4.31	0.47	4.29	0.60	4.21	0.51	3.92	0.44	4.24	0.55	1.811	0.148	-
2. ด้านที่พักหรือโรงแรม	4.12	0.67	4.09	0.67	4.15	0.64	3.98	0.62	4.10	0.65	0.214	0.887	-
3. ด้านภัตตาคารหรือร้านอาหาร	3.83	0.74	4.01	0.71	3.99	0.57	3.93	0.45	3.97	0.66	0.414	0.743	-
4. ด้านสิ่งดึงดูดทางการท่องเที่ยว	4.00	0.53	4.19	0.64	4.16	0.56	3.82	0.66	4.12	0.61	1.645	0.182	-
5. ด้านผู้นำเที่ยวและมัคคุเทศก์	4.47	0.47	4.63	0.46	4.54	0.75	4.57	0.55	4.57	0.55	0.525	0.666	-
6. ด้านแหล่งช้อปปิ้งหรือของที่ระลึก	3.93	0.80	4.03	0.68	4.15	0.51	4.08	0.60	4.05	0.65	0.599	0.617	-
7. ด้านเอกสารเดินทางและวีซ่า	4.83	0.31	4.84	0.31	4.82	0.24	4.77	0.33	4.82	0.29	0.208	0.891	-
รวม	4.15	0.47	4.23	0.50	4.23	0.45	4.07	0.40	4.24	0.55	0.499	0.684	-

จากตาราง 23 พบว่านักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศที่มีอายุแตกต่างกัน มีความต้องการองค์ประกอบของการจัดนำเที่ยวต่างประเทศไม่แตกต่างกันในภาพรวม ($f = 0.499$, $p = 0.684$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 24 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่า “เอฟ” การเปรียบเทียบรายคู่เกี่ยวกับองค์ประกอบการจัดนำเที่ยวต่างประเทศของธุรกิจนำเที่ยว รายด้าน ด้านพาหนะที่ใช้ในการเดินทาง จำแนกตามอายุ

ด้านพาหนะที่ใช้เดินทาง	อายุ (N=140)								F	p	เปรียบเทียบรายคู่		
	18 – 24 ปี (1)		25 - 34 ปี (2)		35 – 44 ปี (3)		45 – 54 ปี (4)					รวม	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.					
1. ความปลอดภัย ความพร้อม	4.74	0.54	4.74	0.61	4.76	0.43	4.75	0.45	4.74	0.54	0.013	0.998	-
2. ความสะดวกสบายขณะเดินทาง	4.57	0.66	4.76	0.46	4.57	0.76	4.67	0.49	4.67	0.59	1.190	0.316	-
3. สะดวกที่จะเดินทางกับครอบครัว	4.00	1.09	3.66	1.30	3.49	1.21	3.08	1.24	3.62	1.25	1.636	0.184	-
4. ต้องการการต้อนรับและดูแล	4.43	0.90	4.60	0.58	4.54	0.56	4.42	0.67	4.54	0.64	0.571	0.635	-
5. คุ้มค่ากับเรื่องฮอริโมน	3.83	1.15	3.71	1.30	3.70	0.99	2.67	0.89	3.64	1.20	3.042	0.031*	4<1,2,3
รวม	4.15	0.47	4.23	0.50	4.23	0.45	4.07	0.40	4.20	0.47	0.499	0.684	-

*P < 0.05

จากตาราง 24 พบว่านักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศที่มีอายุแตกต่างกัน มีความต้องการองค์ประกอบการจัดนำเที่ยวต่างประเทศแตกต่างกันรายด้าน ด้านพาหนะที่ใช้ในการเดินทาง ($f = 0.499$, $p = 0.684$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่ามีความแตกต่างกันในเรื่องมีข้อจำกัดรับฮอร์โมน ในขณะที่เดินทาง ($f = 3.042$, $p = 0.031$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. ระดับการศึกษา มีความสัมพันธ์กับความต้องการของนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ ต่อองค์ประกอบการจัดนำเที่ยวต่างประเทศ สามารถเขียนเป็นสมมติฐานได้ ดังนี้

H_0 : นักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน ความต้องการองค์ประกอบการจัดนำเที่ยวต่างประเทศของธุรกิจนำเที่ยวไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน ความต้องการองค์ประกอบการจัดนำเที่ยวต่างประเทศของธุรกิจนำเที่ยวแตกต่างกัน

การเปรียบเทียบความต้องการของนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศที่มีต่อการจัดนำเที่ยวต่างประเทศของธุรกิจนำเที่ยว จำแนกตามระดับการศึกษา แสดงรายละเอียดดังตาราง 25 – 26

ตาราง 25 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่า “เอฟ” การเปรียบเทียบรายคู่เกี่ยวกับองค์ประกอบการจัดนำเที่ยวต่างประเทศของธุรกิจนำเที่ยว โดยภาพรวม จำแนกตามระดับการศึกษา

องค์ประกอบการจัดนำเที่ยว ต่างประเทศ	ต่ำกว่าปริญญาตรี (1)		ปริญญาตรี (2)		สูงกว่าปริญญาตรี (3)		รวม	F	P	เปรียบเทียบ รายคู่	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.					
	การศึกษา (N=140)						\bar{X}	S.D.			
1. ด้านพาหนะที่ใช้ในการเดินทาง	4.23	0.60	4.29	0.53	4.07	0.56	4.24	0.55	1.564	0.213	-
2. ด้านที่พักหรือโรงแรม	3.93	0.85	4.18	0.62	3.93	0.50	4.10	0.65	2.460	0.089	-
3. ด้านภัตตาคารหรือร้านอาหาร	3.83	0.79	4.01	0.66	3.92	0.52	3.97	0.66	0.750	0.474	-
4. ด้านสิ่งดึงดูดทางการท่องเที่ยว	4.00	0.55	4.18	0.60	3.96	0.67	4.11	0.60	1.708	0.185	-
5. ด้านผู้นำเที่ยวและมีคุณศัพท์	4.27	0.89	4.64	0.45	4.57	0.46	4.57	0.55	3.885	0.023*	1<2
6. ด้านแหล่งช้อปปิ้งหรือช้อปปิ้ง	3.88	0.74	4.08	0.53	4.08	0.53	4.05	0.65	0.914	0.403	-
7. ด้านเอกสารเดินทางและวีซ่า	4.86	0.31	4.82	0.26	4.80	0.37	4.82	0.29	0.221	0.802	-
รวม	4.08	0.58	4.25	0.46	4.12	0.38	4.12	0.38	1.599	0.206	-

*p < 0.05

จากตาราง 25 พบว่านักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความต้องการองค์ประกอบการจัดนำเที่ยวต่างประเทศแตกต่างกันในภาพรวม ($f = 1.599, p = 0.206$) เมื่อพิจารณารายพบว่า มีความแตกต่างด้านผู้นำเที่ยวและมัคคุเทศก์ ($f = 3.885, p = 0.023$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 26 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่า “เอฟ” การเปรียบเทียบรายคู่เกี่ยวกับองค์ประกอบการจัดนำเทียบต่างประเทศของธุรกิจนำเทียบ
 รายด้าน ด้านผู้นำเทียบและมัคคุเทศก์ จำแนกตามระดับการศึกษา

ผู้นำเทียบและมัคคุเทศก์	การศึกษ (N=140)						F	p	เปรียบเทียบ รายคู่	
	ต่ำกว่าปริญญาตรี (1)		ปริญญาตรี (2)		สูงกว่า ปริญญาตรี (3)					
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.				
1. มีความรู้เกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว	4.14	1.06	4.55	0.63	4.56	0.58	0.71	3.051	0.051	-
2. มีความเชี่ยวชาญและมีจิตบริการ	4.29	0.96	4.62	0.53	4.52	0.59	0.63	2.483	0.087	-
3. มีปฏิภาณไหวพริบในการแก้ปัญหา	4.24	0.94	4.63	0.53	4.60	0.50	0.61	3.638	0.029*	1,3<2
4. มีอัธยาศัยดี เข้าถึงง่าย	4.29	0.96	4.67	0.47	4.56	0.50	0.59	3.894	0.023*	1,3<2
5. ให้เกียรติหรือปฏิบัติตัวเท่าเทียม	4.43	0.93	4.72	0.45	4.64	0.49	0.56	2.480	0.088	-
รวม	4.08	0.58	4.25	0.46	4.12	0.38	0.47	3.885	0.023*	1,3<2

*p < 0.05

จากตาราง 26 พบว่านักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความต้องการองค์ประกอบการจัดนำเที่ยวต่างประเทศแตกต่างกันรายด้าน ในด้านผู้นำเที่ยวและมัคคุเทศก์ ($f= 3.885, p = 0.206$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า มีความแตกต่างกันในเรื่องในการมีไหวพริบปฏิภาณในการแก้ปัญหา ($f = 3.638, p = 0.029$) และแตกต่างกันในเรื่องมีอัธยาศัยดี เข้าถึงง่าย ($f = 3.894, p = 0.023$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน มีความสัมพันธ์กับความต้องการของนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศต่อองค์ประกอบการจัดนำเที่ยวต่างประเทศ สามารถเขียนเป็นสมมติฐานได้ ดังนี้

H_0 : นักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน ความต้องการองค์ประกอบการจัดนำเที่ยวต่างประเทศของธุรกิจนำเที่ยวไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน ความต้องการองค์ประกอบการจัดนำเที่ยวต่างประเทศของธุรกิจนำเที่ยวแตกต่างกัน

การเปรียบเทียบความต้องการของนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศที่มีต่อการจัดนำเที่ยวต่างประเทศของธุรกิจนำเที่ยว จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน แสดงรายละเอียดดังตาราง

ตาราง 27 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่า “เอฟ” การเปรียบเทียบรายคู่เกี่ยวกับองค์ประกอบการจัดนำเที่ยวต่างประเทศของ

ธุรกิจนำเที่ยวโดยภาพรวม จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน (N=140)															
	ต่ำกว่า 15,000 บาท (1)	15,000 – 25,000 บาท (2)	25,001 – 35,000 บาท (3)	35,001 - 45,000 บาท (4)	45,001 – 55,000 บาท (5)	มากกว่า55,000 บาท (6)	รวม	F	p	เปรียบเทียบ	รายคู่					
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.				
1. ด้านพาหนะ	4.29	0.41	4.24	0.65	4.13	0.62	4.35	0.46	3.89	0.62	4.40	0.40	1.758	0.126	-	-
2. ด้านที่พักหรือโรงแรม	4.07	0.63	4.14	0.59	3.90	0.71	4.32	0.62	3.87	0.74	4.18	0.56	1.785	0.120	-	-
3. ด้านภัตตาคาร	3.74	0.68	3.99	0.67	3.81	0.69	4.26	0.59	3.82	0.64	4.07	0.53	2.496	0.034*	1,2,3<4	
4. ด้านสิ่งดึงดูดทางการท่องเที่ยว	3.88	0.45	4.14	0.64	3.97	0.60	4.42	0.56	3.94	0.72	4.19	0.59	3.089	0.011*	1,2,3<4	
5. ด้านผู้นำเที่ยวและมัคคุเทศก์	4.36	0.47	4.58	0.47	4.50	0.47	4.76	0.37	4.32	1.16	4.79	0.44	2.582	0.029*	1,2,3<4	
6. ด้านแหล่งซื้อของหรือช้อปปิ้ง	3.76	0.75	4.02	0.60	3.84	0.68	4.35	0.58	4.09	0.52	4.30	0.49	3.615	0.004*	1,2,3<4	
7. ด้านเอกสารหนังสือเดินทางและวีซ่า	4.80	0.33	4.85	0.25	4.88	0.21	4.79	0.38	4.70	0.30	4.83	0.24	0.783	0.564		
รวม	4.06	0.41	4.22	0.46	4.08	0.50	4.40	0.47	4.01	0.49	4.31	0.37	2.555	0.030*	1,2,3<4	

*p < 0.05

จากตาราง 27 พบว่านักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน มีความต้องการองค์ประกอบการจัดนำเที่ยวต่างประเทศแตกต่างกันในภาพรวม ($f = 2.555, p = 0.030$) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า มีความแตกต่างกัน ด้านภัตตาคารหรือร้านอาหาร ($f = 2.496, p = 0.034$) ด้านสิ่งดึงดูดทางการท่องเที่ยว ($f = 3.089, p = 0.011$) ด้านผู้นำเที่ยวและมัคคุเทศก์ ($f = 2.582, p = 0.029$) และ ด้านแหล่งท่องเที่ยวหรือช้อปปิ้ง ($f = 3.615, p = 0.004$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 28 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่า “เอฟ” การเปรียบเทียบรายคู่เกี่ยวกับองค์ประกอบการจัดนำเที่ยวต่างประเทศของ
 ผู้กินำเที่ยวด้านมิติตลาดหรือร้านอาหาร จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

มิติตลาดหรือร้านอาหาร	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน (N=140)																
	ต่ำกว่า 15,000 บาท (1)	15,000 – 25,000 บาท (2)	25,001 – 35,000 บาท (3)	35,001 - 45,000 บาท (4)	45,001 – 55,000 บาท (5)	มากกว่า55,000 บาท (6)	รวม	F	p	เปรียบเทียบ รายคู่							
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.					
1. การต้อนรับเจ้าบ้านอาหาร	4.41	0.85	4.37	0.84	4.53	0.76	4.63	0.66	3.82	1.54	4.56	0.63	4.45	0.85	1.697	0.140	-
2. อาหารสะอาดถูกสุขลักษณะ	4.09	0.68	4.48	0.58	4.19	0.78	4.25	0.95	4.18	0.98	4.44	0.51	4.27	0.77	0.908	0.478	-
3. ร้านอาหารมีห้องน้ำแยกเพศ	3.05	1.36	3.48	1.22	2.91	1.47	4.03	1.15	3.82	0.98	3.38	1.15	3.42	1.31	3.165	0.010*	5<1-4
4. จัดเมนูอาหารหลากหลาย	4.14	0.71	4.44	0.58	4.25	0.72	4.59	0.56	4.64	0.67	4.38	0.50	4.39	0.64	2.073	0.073	-
5. เครื่องสุขุมภิกระทบฮอริเมน	3.05	1.17	3.19	1.18	3.16	1.27	3.81	1.06	2.64	1.12	3.63	1.02	3.31	1.19	2.610	0.028*	5<1-4
รวม	4.06	0.41	4.21	0.46	4.08	0.50	4.40	0.47	4.02	0.49	4.31	0.37	4.20	0.47	2.496	0.034*	5<1-4

*p < 0.05

จากตาราง 28 พบว่านักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน มีความต้องการองค์ประกอบการจัดนำเที่ยวต่างประเทศแตกต่างกันรายด้าน ด้านภัตตาคารหรือร้านอาหาร ($f = 2.496, p = 0.034$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า มีความแตกต่างกันในเรื่อง ต้องการให้ภัตตาคารหรือร้านอาหารมีห้องน้ำที่มีการแบ่งแยกเพศชัดเจน ($f = 3.165, p = 0.010$) และแตกต่างกันในเรื่อง มีข้อจำกัดเรื่องวัตถุดิบบางชนิดที่จะกระทบกับการได้รับฮอร์โมนสำหรับคนข้ามเพศ ($f = 2.610, p = 0.028$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 29 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่า “เอฟ” การเปรียบเทียบรายคู่เกี่ยวกับองค์ประกอบการจัดนำเที่ยวต่างประเทศของ
ธุรกิจนำเที่ยว ด้านสิ่งดึงดูดทางการท่องเที่ยว จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

สิ่งดึงดูดทางการท่องเที่ยว	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน (N=140)														
	ต่ำกว่า 15,000 บาท (1)	15,000 – 25,000 บาท (2)	25,001 – 35,000 บาท (3)	35,001 – 45,000 บาท (4)	45,001 – 55,000 บาท (5)	มากกว่า55,000 บาท (6)	รวม	F	p	เปรียบเทียบ รายคู่					
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.			
1. มีแหล่งท่องเที่ยวอดนินิม	4.09	0.75	4.04	0.76	3.91	0.99	4.56	0.56	4.27	0.79	4.44	0.63	3.002	0.013*	1-3,5<4
2. มีแหล่งท่องเที่ยวหลากหลาย	4.18	0.73	4.44	0.64	4.34	0.70	4.66	0.55	4.36	0.67	4.38	0.72	1.507	0.192	-
3. มีแหล่งท่องเที่ยวเชิงสิ่งแวดล้อม	4.14	0.83	4.22	0.80	4.13	0.79	4.63	0.61	4.27	0.79	4.31	0.70	1.807	0.116	-
4. มีแหล่งท่องเที่ยววิถีชีวิต	3.68	0.94	4.07	0.83	3.84	0.92	4.16	0.85	3.09	1.37	4.00	0.73	2.734	0.022*	1-3,5<4
5. มีแหล่งท่องเที่ยวที่มีกิจกรรมทำบุญ	3.05	1.17	3.32	1.04	3.93	0.96	3.66	0.83	4.13	0.94	3.73	0.79	2.183	0.060	-
รวม	3.88	0.45	4.14	0.64	3.97	0.60	4.40	0.56	3.94	0.72	4.19	0.59	3.089	0.011*	1-3,5<4

*p < 0.05

จากตาราง 29 พบว่านักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน มีความต้องการองค์ประกอบการจัดนำเที่ยวต่างประเทศแตกต่างกันรายด้าน ด้านสิ่งดึงดูดทางการท่องเที่ยว ($f = 3.089, p = 0.011$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า มีความแตกต่างกันในเรื่อง ให้จัดโปรแกรมที่มีแหล่งท่องเที่ยวยอดนิยม ($f = 3.002, p = 0.013$) และแตกต่างกันในเรื่อง ให้จัดโปรแกรมที่มีแหล่งท่องเที่ยวกลางคืน (Night Life) รวมอยู่ในโปรแกรมด้วย ($f = 2.734, p = 0.022$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 30 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่า “เอฟ” การเปรียบเทียบรายคู่เกี่ยวกับองค์ประกอบการจัดนำเที่ยวต่างประเทศของ
ธุรกิจนำเที่ยวด้านผู้นำเที่ยวและมีคู่เทศก์ จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

ผู้นำเที่ยวและมีคู่เทศก์	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน (N=140)														
	ต่ำกว่า 15,000 บาท (1)	15,000 – 25,000 บาท (2)	25,001 – 35,000 บาท (3)	35,001 – 45,000 บาท (4)	45,001 – 55,000 บาท (5)	มากกว่า55,000 บาท (6)	รวม	F	p	เปรียบเทียบ รายคู่					
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.			
1. มีความรู้แหล่งท่องเที่ยว	4.23	0.81	4.48	0.70	4.38	0.66	4.75	0.44	4.18	1.17	4.81	0.54	2.846	0.018*	1-3,5<4
2. มีความเชี่ยวชาญ จิตบริการ	4.32	0.57	4.63	0.56	4.47	0.62	4.72	0.46	4.18	1.17	4.81	0.40	2.740	0.022*	1-3,5<4
3. มีปฏิภาณไหวพริบในการแก้ปัญหา	4.23	0.61	4.56	0.51	4.53	0.51	4.81	0.40	4.36	1.21	4.75	0.58	3.143	0.010*	1-3,5<4
4. มีธรรมาสัยดี เข้าถึงง่าย	4.41	0.59	4.63	0.49	4.50	0.51	4.78	0.42	4.36	1.21	4.75	0.45	1.900	0.098	-
5 ให้เกียรติ ปฏิบัติตัวเท่าเทียม	4.64	0.49	4.59	0.50	4.63	0.49	3.75	0.44	4.55	1.21	4.81	0.40	0.601	0.070	-
รวม	4.07	0.41	4.22	0.46	4.09	0.51	4.40	0.47	4.01	0.49	4.31	0.37	2.582	0.029*	1-3,5<4

*p < 0.05

จากตาราง 30 พบว่านักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน มีความต้องการองค์ประกอบการจัดนำเที่ยวต่างประเทศแตกต่างกันรายด้าน ด้านผู้นำเที่ยวและมัคคุเทศก์ ($f = 2.582, p = 0.029$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า มีความแตกต่างกัน ในเรื่องมีความรู้เกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวเป็นอย่างดีให้จัดโปรแกรมที่มีแหล่งท่องเที่ยวอดนินยม ($f = 2.846, p = 0.018$) และแตกต่างกัน ในเรื่องมีความเชี่ยวชาญในการให้บริการ มีจิตบริการ ($f = 2.740, p = 0.022$) และแตกต่างกัน ในเรื่อง ($f = 3.143, p = 0.010$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 31 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่า “เอฟ” การเปรียบเทียบรายคู่เกี่ยวกับองค์ประกอบการจัดนำเที่ยวต่างประเทศของ
 ผู้ริเริ่มเที่ยว ด้านแหล่งซื้อของหรือข้อบ่งชี้ จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

แหล่งซื้อของหรือข้อบ่งชี้	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน (N=140)															
	ต่ำกว่า 15,000 บาท (1)	15,000 – 25,000 บาท (2)	25,001 – 35,000 บาท (3)	35,001 – 45,000 บาท (4)	45,001 – 55,000 บาท (5)	มากกว่า55,000 บาท (6)	รวม	F	p	เปรียบเทียบ รายคู่						
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.				
1. แหล่งซื้อของ สถานที่ไม่แออัด	4.00	0.82	4.07	0.83	4.00	0.84	4.34	0.70	4.27	0.65	4.31	0.95	0.80	0.977	0.434	-
2. ให้อิสระในการเลือกซื้อสินค้า	3.86	0.94	4.41	0.75	4.16	0.72	4.69	0.47	4.45	0.52	4.81	0.40	0.73	5.925	0.000*	1-5<6
3. มีร้านสินค้าแบรนด์เนม	4.38	0.73	3.50	0.91	4.00	0.73	3.91	0.82	4.41	0.76	4.27	0.79	0.86	3.883	0.003*	1-4,6<5
4. มีแหล่งซื้อสินค้าเฉพาะกลุ่ม	4.41	0.59	4.63	0.49	4.50	0.51	4.78	0.42	4.36	1.21	4.75	0.45	0.59	1.146	0.339	-
5. แหล่งซื้อสินค้ามีคุณภาพ คำนึงราคา	4.00	0.98	4.30	0.67	4.19	0.69	3.66	0.54	4.36	0.67	4.56	0.63	0.73	2.970	0.014*	1-3,5-6<4
รวม	4.06	0.41	4.22	0.46	4.09	0.51	4.40	0.47	4.01	0.49	4.31	0.37	0.47	3.615	0.004*	1-3,5-6<4

*p < 0.05

จากตาราง 31 พบว่านักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน มีความต้องการองค์ประกอบการจัดนำเที่ยวต่างประเทศแตกต่างกันรายด้าน แหล่งซื้อของหรือช้อปปิ้ง ($f = 3.165, p = 0.004$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า มีความแตกต่างกัน ในเรื่องให้มีอิสระในการเลือกซื้อสินค้าโดยกำหนดระยะเวลานัดพบม ($f = 5.925, p = 0.000$) และแตกต่างกัน ในเรื่องมีให้จัดโปรแกรมที่มีแหล่งช้อปปิ้งสินค้าแบรนด์เนมหรือเอาท์เล็ต ($f = 3.883, p = 0.003$) และแตกต่างกัน ในเรื่อง คำนึงเรื่องการจ่ายใช้สอยสินค้าในเรื่องแหล่งที่มีสินค้าคุณภาพ และคุ้มค่ากับราคา ($f = 2.970, p = 0.014$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 32 แสดงการสรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน	สรุปผล
1. นักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศที่มีอัตลักษณ์ทางเพศแตกต่างกัน ความต้องการองค์ประกอบการจัดนำเที่ยวต่างประเทศของธุรกิจนำเที่ยวแตกต่างกัน	
1) ด้านพาหนะที่ใช้เดินทาง	ปฏิเสธ
2) ด้านที่พักหรือโรงแรม	ยอมรับ
3) ด้านภัตตาคารหรือร้านอาหาร	ยอมรับ
4) ด้านสิ่งดึงดูดทางการท่องเที่ยว	ยอมรับ
5) ด้านผู้นำเที่ยวและมัคคุเทศก์	ปฏิเสธ
6) ด้านแหล่งซื้อของหรือช้อปปิ้ง	ปฏิเสธ
7) ด้านเอกสารการเดินทางและวีซ่า	ปฏิเสธ

ตาราง 32 (ต่อ)

สมมติฐาน	สรุปผล
2. นักท่องเที่ยวในกลุ่มคนข้ามเพศที่มีอายุแตกต่างกัน ความต้องการองค์ประกอบการจัดนำเที่ยวต่างประเทศของธุรกิจนำเที่ยวแตกต่างกัน	
1) ด้านพาหนะที่ใช้เดินทาง	ปฏิเสธ
2) ด้านที่พักหรือโรงแรม	ปฏิเสธ
3) ด้านภัตตาคารหรือร้านอาหาร	ปฏิเสธ
4) ด้านสิ่งดึงดูดทางการท่องเที่ยว	ปฏิเสธ
5) ด้านผู้นำเที่ยวและมัคคุเทศก์	ปฏิเสธ
6) ด้านแหล่งซื้อของหรือช้อปปิ้ง	ปฏิเสธ
7) ด้านเอกสารการเดินทางและวีซ่า	ปฏิเสธ
3. นักท่องเที่ยวในกลุ่มคนข้ามเพศที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน ความต้องการองค์ประกอบการจัดนำเที่ยวต่างประเทศของธุรกิจนำเที่ยวแตกต่างกัน	
1) ด้านพาหนะที่ใช้เดินทาง	ปฏิเสธ
2) ด้านที่พักหรือโรงแรม	ปฏิเสธ
3) ด้านภัตตาคารหรือร้านอาหาร	ปฏิเสธ
4) ด้านสิ่งดึงดูดทางการท่องเที่ยว	ปฏิเสธ
5) ด้านผู้นำเที่ยวและมัคคุเทศก์	ยอมรับ
6) ด้านแหล่งซื้อของหรือช้อปปิ้ง	ปฏิเสธ
7) ด้านเอกสารการเดินทางและวีซ่า	ปฏิเสธ

ตาราง 32 (ต่อ)

สมมติฐาน	สรุปผล
4. นักท่องเที่ยวในกลุ่มคนข้ามเพศที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน ความต้องการองค์ประกอบการจัดนำเที่ยวต่างประเทศของธุรกิจนำเที่ยว แตกต่างกัน	
1) ด้านพาหนะที่ใช้เดินทาง	ปฏิเสธ
2) ด้านที่พักหรือโรงแรม	ปฏิเสธ
3) ด้านภัตตาคารหรือร้านอาหาร	ยอมรับ
4) ด้านสิ่งดึงดูดทางการท่องเที่ยว	ยอมรับ
5) ด้านผู้นำเที่ยวและมัคคุเทศก์	ยอมรับ
6) ด้านแหล่งซื้อของหรือช้อปปิ้ง	ยอมรับ
7) ด้านเอกสารการเดินทางและวีซ่า	ปฏิเสธ

จากตาราง 32 พบว่า นักท่องเที่ยวในกลุ่มคนข้ามเพศที่มีอัตลักษณ์ทางเพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีความความต้องการองค์ประกอบการจัดนำเที่ยวต่างประเทศมีความแตกต่างกัน โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ส่วนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลมาตรฐานการดำเนินธุรกิจนำเข้า

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับองค์ประกอบของนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ ที่มีต่อบริษัทนำเข้าเที่ยว จำนวน 140 คน ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของข้อมูลเป็นรายชื่อ แสดงรายละเอียดดังตาราง 32

ตาราง 32 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของมาตรฐานการดำเนินธุรกิจนำเข้า

มาตรฐานการดำเนินธุรกิจนำเข้า	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. มีโปรแกรมการท่องเที่ยวที่น่าสนใจ	4.51	0.72	มากที่สุด
2. มีการส่งเสริมการขาย	4.20	0.79	มาก
3. มีการประสานงานกับธุรกิจท่องเที่ยว	4.30	0.77	มากที่สุด
4. มีการจัดมัคคุเทศก์และทีมงาน	4.34	0.78	มากที่สุด
5. มีการจัดสิ่งอำนวยความสะดวก	4.42	0.75	มากที่สุด
6. มีการเน้นความปลอดภัย	4.49	0.75	มากที่สุด
7. ไม่กระทบต่อสิ่งแวดล้อม	4.19	0.86	มาก
8. ส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชน	4.43	0.71	มากที่สุด
9. มีการจัดบุคลากรส่วนปฏิบัติงาน	4.36	0.82	มากที่สุด
รวม	4.36	0.59	มากที่สุด

จากตาราง 32 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการการจ้ดนำเที่ยวต่างประเทศโดยบริษัทนำเข้าเที่ยวมีมาตรฐานในการดำเนินงาน อยู่ในระดับที่มากที่สุด ซึ่งมีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ที่ ($\bar{X} = 4.36$) เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อแล้วพบว่า ด้านโปรแกรมการท่องเที่ยวที่น่าสนใจเป็นด้านที่กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการที่สูงโดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ ($\bar{X} = 4.51$) ด้านความปลอดภัย มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ ($\bar{X} = 4.49$) ด้านการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ ($\bar{X} = 4.42$) ด้านการส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชน มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ ($\bar{X} = 4.43$) ด้านการจัดสิ่งอำนวยความสะดวก มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ ($\bar{X} = 4.42$) ด้านการจัดบุคลากรได้เหมาะสม มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ ($\bar{X} = 4.36$) ด้านการจัดมัคคุเทศก์และทีมงาน มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ ($\bar{X} = 4.34$) ด้านการประสานงานกับธุรกิจท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ ($\bar{X} = 4.30$) ด้านมีการ

ส่งเสริมการขาย มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ ($\bar{X} = 4.20$) และด้านไม่กระทบต่อสิ่งแวดล้อม มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ ($\bar{X} = 4.19$) ตามลำดับ

ส่วนที่ 5 ผลความคิดเห็นเพิ่มเติมของนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ

ตาราง 33 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศจำนวน 20 คน

คนที่	ไม่แบ่งแยก/ปฏิบัติ เท่าเทียมกัน	มีมาตรการดูแล/ ให้การช่วยเหลือ	Transgender Friendly	เอกสารการเดินทาง/ การผ่านเข้าเมือง
1	✓			✓
2	✓			
3	✓			
4		✓		
5	✓			
6	✓		✓	
7			✓	✓
8		✓	✓	✓
9			✓	
10			✓	
11	✓			
12			✓	✓
13		✓		
14			✓	
15			✓	
16	✓			
17	✓			
18	✓			
19	✓			
20		✓		✓
รวม	10	4	10	5

จากตาราง 33 สรุปได้ว่านักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศส่วนใหญ่จะให้ความคิดเห็นเป็น 4 ลำดับ ดังนี้

ลำดับที่ 1 ไม่ควรมีการแบ่งแยกเรื่องเพศ หรือเลือกปฏิบัติ ทุกคนมีสิทธิเท่าเทียมกัน กล่าวคือ ต้องการการยอมรับจากสังคมส่วนรวม ไม่ว่าจะจากนักท่องเที่ยวด้วยกันเองหรือบุคคลที่มาดูแลหรือให้บริการขณะเดินทางท่องเที่ยว ไม่มีการแบ่งแยกเรื่องเพศสภาพว่าเป็นกลุ่มใด จำนวน 10 ท่าน คิดเป็นร้อยละ 50

ลำดับที่ 2 เป็นมิตรกับคนข้ามเพศ (Transgender Friendly) กล่าวคือ ต้องการให้นักท่องเที่ยวทั่วไปเป็นมิตร เป็นเพื่อน ไม่มีการแบ่งกลุ่ม ให้การบริการที่เหมือนกัน จำนวน 8 ท่าน คิดเป็นร้อยละ 40

ลำดับที่ 3 เอกสารการเดินทางและการผ่านด่านตรวจคนเข้าเมือง กล่าวคือ นักท่องเที่ยวกลุ่มนี้จะค่อนข้างต้องเผชิญกับปัญหาในการเดินทาง ได้แก่ เอกสารการเดินทางไม่ตรงกับเพศสภาพปัจจุบัน ทำให้อาจจะมีปัญหาในการเดินทางตอนผ่านด่านตรวจคนเข้าเมือง ณ ตอนไปถึงประเทศปลายทาง จำนวน 5 ท่าน คิดเป็นร้อยละ 25

ลำดับที่ 4 ควรมีมาตรการดูแลหรือให้การช่วยเหลือ กล่าวคือ แนะนำให้มีมาตรการ อาจจะเป็นหน่วยงานหรือสมาคมให้การช่วยเหลือ คอยแนะนำกับนักท่องเที่ยว กรณีที่เกิดปัญหาขณะเดินทาง เช่น อาจจะมีปัญหาเรื่องการผ่านด่านเข้าเมืองในบางประเทศ ที่มีความเคร่งครัดในเรื่องเพศสภาพจะต้องตรงกับหนังสือเดินทาง เช่น คำนำหน้านาม จำนวน 4 ท่าน คิดเป็นร้อยละ 20

ส่วนที่ 6 ผลการศึกษาการเดินทางต่างประเทศของนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ โดยการสัมภาษณ์เชิงลึก (in-depth Interview) และการจัดประชุมกลุ่มย่อย (focus group)

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์เชิงลึกและการจัดประชุมกลุ่มย่อยกับผู้เชี่ยวชาญ ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการเดินทางต่างประเทศ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ข้อมูลที่ได้สามารถแบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ การดูแลให้บริการนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ ความปลอดภัยและการช่วยเหลือ และเอกสารการเดินทาง ดังนี้

1. การดูแลให้บริการนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ

การดูแลและให้บริการนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ ไม่ได้แตกต่างจากนักท่องเที่ยวคนอื่น ๆ ที่ต้องปฏิบัติเหมือนกัน ซึ่งผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่เห็นว่าควรมีการปฏิบัติที่เท่าเทียมกัน และไม่เลือกปฏิบัติ

“... นักท่องเที่ยวกลุ่มนี้อาจจะเคยเจอประสบการณ์การไม่ให้เกียรติของมัคคุเทศก์ในการให้บริการ งานบริการต้องบริการเหมือนกัน ซึ่งความคิดของแต่ละคนก็ไม่เหมือนกัน อาจจะมีมัคคุเทศก์บางคน อาจจะมีการบูลลี่ หรือ เอนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้มาเป็นล้อเลียนกัน เป็นตัวตลกในกลุ่มคณะทัวร์ ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่ไม่น่าส่งเสริม...” (ตัวแทนผู้หญิงข้ามเพศ, 23 มิถุนายน 2565)

“...อาจจะต้องมีการแทรกเนื้อหาหรือจัดคอร์สอบรมให้กับมัคคุเทศก์ในการดูแลนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้เพิ่มขึ้นเพื่อให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน...” (ตัวแทนผู้นำเที่ยวและมัคคุเทศก์, 29 พฤษภาคม 2565)

“...ไม่ได้มีข้อจำกัดเรื่องเพศเป็นหลักสำคัญ ลูกค้าก็คือลูกค้า นั่นคือนักท่องเที่ยวทุกกลุ่มไม่ได้แบ่งแยก องค์กร การทำงาน การให้บริการของทุกภาคส่วนในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว มีการเปิดรับ ไม่ได้มีการแบ่งแยกหรือเหยียด บางประเทศที่มีข้อจำกัดในการเดินทาง ในอเมริกาเป็นบางรัฐที่ยังเคร่งเรื่องศาสนา พระคัมภีร์ไบเบิล เช่น รัฐเท็กซัส หรือเป็นบางรัฐก็มีพาสปอร์ตไม่ระบุเพศ พนักงานที่ให้บริการภาคพื้นดินที่สนามบินต้องได้รับการฝึกอบรมมาอย่างดี...” (ตัวแทนจากสมาคมไทยบริการท่องเที่ยว, 05 มิถุนายน 2565)

“...ตอนนี้ทางสมาคมไทยบริการเอง ก็ไม่ได้มีนโยบายจับกลุ่มนักท่องเที่ยวกลุ่มไหนเป็นพิเศษ ทางสมาคมเองจะมองไปที่เรื่องของเส้นทางการท่องเที่ยวต่างประเทศมากกว่า เน้นความเชี่ยวชาญเป็นหลัก แต่ก็มีบางบริษัทที่มองลูกค้าที่มาใช้บริการเป็น persona เช่น กลุ่มคนพิการ กลุ่มผู้สูงอายุ กลุ่มคนข้ามเพศยังมีน้อยมาก ส่วนตัวมองว่า “สามารถทำการท่องเที่ยวกับนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ได้ในอนาคต” นักท่องเที่ยวกลุ่มนี้อาจจะไม่ได้ต้องการใช้บริการผ่านบริษัทท่องเที่ยว เพราะว่าบริษัทท่องเที่ยวอาจจะไม่ได้มีบทบาท vale chance ในการจัดการท่องเที่ยวกับกลุ่มนี้ high spending หรือยอมจ่ายในการเดินทาง LGBT จำเป็นต้องมีบริษัทนำเที่ยว ประเทศที่

เดินทาง การปฏิบัติตัวเอง ข้อจำกัดเรื่องการรับฮอโมเนอ Medical Tourism – Pre /Post off...”
(ผู้เชี่ยวชาญจากสมาคมไทยบริการท่องเที่ยว, 05 มิถุนายน 2565)

จะเห็นได้ว่าการให้บริการดูแลให้บริการนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ ไม่ได้มีความแตกต่างจากบุคคลทั่วไป สามารถปฏิบัติเหมือนกัน แค่เพียงเข้าใจและยอมรับกัน

2. ความปลอดภัยและการช่วยเหลือ การผ่านด่านตรวจคนเข้าเมือง

ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่เห็นว่านักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ มักจะพบกับปัญหาในการผ่านด่านตรวจคนเข้าเมือง เกี่ยวกับการยืนยันตัวตน

“...เรื่องการผ่านด่านตรวจคนเข้าเมือง เป็นการมองว่า ทำไมถูกไล่ออนอิสราเอลเรา นักท่องเที่ยวกลุ่ม LGBT ไม่มีนโยบายในการให้ความเท่าเทียม รับรองอัตลักษณ์ทางเพศ ย้อนแย้ง LGBTQ ต่างชาติ “ประเทศไทยได้ชื่อว่าเป็นสวรรค์ของการแปลงเพศที่เก่งที่สุด คักดีศรี”..” (ตัวแทนนักท่องเที่ยวผู้ชายข้ามเพศ, 23 มิถุนายน 2565)

“...ถ้าหากเกิดกรณีที่เจ้าหน้าที่ขอเอกสารเพิ่มเติมหรือชี้แจงความเป็นตัวตน ในส่วนของตัวเองนั้นยังมีไม่เยอะ แนะนำว่าต้องเตรียมเอกสารเพิ่มเติม ได้แก่ เอกสารชี้แจงการเข้าประเทศทั้งไทยและต่างประเทศ แต่ก็ยังเป็นนักท่องเที่ยวส่วนน้อยที่จะต้องมีการสอบถามเพิ่มเติม ต้องมีการยืนยันตัวตนให้ได้ ณ ตอนผ่านด่านตรวจคนเข้าเมือง...” (ตัวแทนผู้นำเที่ยวและมัคคุเทศก์, 29 พฤษภาคม 2565)

“... เคยเจอกรณีที่แบบยืนยันตัวตนตัวเองไม่ได้ก็ต้องติดต่อหาญาติหรือคนรู้จักมายืนยัน อาจจะเสียเวลามากกว่าคนอื่น ต้องมีเอกสารพร้อม บัตรประชาชน มีระบบคนไทยใช้ได้เลย ไม่ต้องผ่านด่านตรวจคนเข้าเมืองก็ได้ นั่นก็คือมีระบบ auto channel เปิดโอกาสให้คนไทยสแกนเข้าประเทศได้โดยไม่ต้องเจอเจ้าหน้าที่ ถ้าพาสปอร์ตหายไม่มีหนังสือเดินทางก็ต้องเจอเจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมืองพิสูจน์ตัวเอง...” (ผู้เชี่ยวชาญจากสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง, 05 มิถุนายน 2565)

“...ทางด้านผ่านทางตรวจคนเข้าเมือง ตามพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง เจ้าหน้าที่ไม่มีสิทธิ์ที่จะปฏิเสธการเข้าเมือง ในกรณีที่คนไทยเดินทางมาจากต่างประเทศ แม้จะไม่มีหนังสือเดินทางก็ตาม แต่ถ้าบุคคลกลุ่มคนข้ามเพศไปผ่าตัดแปลงเพศ โดยที่เพศสภาพปัจจุบันไม่ตรงกับพาสปอร์ต ต้องตรวจสอบ หนังสือเดินทางไม่ตรงกับเพศสภาพ ต้องมีการตรวจสอบคนหน้าเหมือนเพื่อยืนยันให้เข้าเมือง ต้องมีเลขบัตรประจำตัวประชาชน การแต่งกายไม่จำกัด ต้องพิสูจน์ได้ว่าเป็น

คนไทย และตรงกับคนนี่จริง ๆ...” (ผู้เชี่ยวชาญจากสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง, 13 มิถุนายน 2565)

“...ในต่างประเทศ ขึ้นอยู่กับกฎระเบียบของประเทศนั้น ๆ อิงเรื่องวัตถุประสงค์การเดินทางและปัจจัยพื้นฐาน เช่น เข้ามาทำไม ระเบียบ คือ ปัจจัยการดำรงชีพ ไม่ได้เข้ามาเพื่อประกอบอาชีพ ไม่วิกฤต เป็นโรคติดต่อร้ายแรง เคยได้รับโทษจำคุก หรือดูแล้วเป็นภัยสังคม อย่าให้เจ้าหน้าที่เค้านั้นในฐานะว่าจะเข้าไปลักษณะดังกล่าว มีเหตุผลเป็นอำนาจดุลยพินิจของบุคคล ไม่มีการต้องขออำนาจจากใคร อย่าทำตัวเองให้แปลกเกินไป ส่วนกฎหมายของประเทศไหนประเทศนั้น มาตรา 12 เหตุผลในการปฏิเสธ 11 เหตุผล อย่าให้โดนสักข้อ มีเงินเพียงพอในการใช้จ่ายตลอดทริปการเดินทางหรือไม่ มีที่พักเป็นหลักแหล่งที่แน่นอน มีเจตนามาทำงานหรือไม่ ต้องมีตั๋วเครื่องบินไป-กลับ ในเรื่องการปฏิเสธ ยังไม่เข้าประเทศ สายการบินต้องรับผิดชอบในการพากลับ เพราะยังไม่ได้ผ่านเข้าประเทศนั้น แค่ออยู่ในสนามบิน...” (ผู้เชี่ยวชาญจากสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง, 13 มิถุนายน 2565)

“...สามารถให้คำแนะนำได้ เป็นห่วงเป็นใย ยินดีการให้คำปรึกษา ขึ้นอยู่กับแต่ละบุคคล คุยได้ปรึกษาได้ Immigration Police บริการไปด้วย ความปลอดภัย (Security) กับเรื่องการบริหาร (Services) ซึ่งต้องฟังเรื่องการบริหารเข้าไปด้วย มีการบริการอยู่แล้ว ส่วนใหญ่นักท่องเที่ยวอาจจะกลัวไปเอง ใช้กฎระเบียบเดียวกันสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง หรือ ตม. 2 (สุวรรณภูมิ)...” (ผู้เชี่ยวชาญจากสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง, 13 มิถุนายน 2565)

“...ถ้าจะซื้อทัวร์จริง ๆ กับบริษัทท่องเที่ยว แล้วเกิดปัญหาที่ด่านตรวจคนเข้าเมือง ของประเทศที่เดินทางไป ทางบริษัทท่องเที่ยวสามารถช่วยเหลือหรือแก้ปัญหาอะไรให้นักท่องเที่ยวได้ในขณะนั้น ไม่ได้กลัวที่จะไม่ปลอดภัยที่ต่างประเทศ กลัวว่าวิธีการที่คนชาติเดียวกับเราปฏิบัติกับเรามากกว่า บริษัทอาจจะต้องมีการทำ Map ไว้เลยว่าประเทศใดที่กลุ่มคนข้ามพรมแดนแล้วไม่ถูกเลือกปฏิบัติ หรือแม้กระทั่งไปเปิดอวัยวะเพศให้ดู หลายคนที่ต้องเผชิญกับปัญหาที่ต้องไปเปิด

อวัยวะเพศให้ดูทุกครั้ง เพียงเพราะว่า คำนำหน้านามไม่ตรงกับเพศสภาพ...” (ตัวแทนนักท่องเที่ยวชายข้ามเพศ, 23 มิถุนายน 2565)

บริษัททัวร์ควรมีมาตรการในการช่วยเหลือกับนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ เมื่อประสบกับปัญหาที่ด่านตรวจคนเข้าเมือง ณ ประเทศนั้นๆ ซึ่งอาจจะมีการปฏิบัติต่อกันที่แตกต่างออกไป

3. เอกสารหนังสือการเดินทาง

ประเทศต่างๆ ที่ให้การยอมรับ พยายามผลักดันให้มีพาสปอร์ตสำหรับคนข้ามเพศ และด้วยความที่ในสายตาของชาวต่างชาติ คิดว่าการเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยนั้นมีการยอมรับนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ ทำให้มีนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศรวมถึงกลุ่ม LGBTQ เข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยเป็นจำนวนมากนั้น แต่ในทางกลับกันประเทศไทยยังไม่ได้มีกฎหมายที่คุ้มครองคนกลุ่มนี้อย่างเป็นทางการมีเพียงพระราชบัญญัติความเท่าเทียมระหว่างเพศ พ.ศ. 2548

“...ด้วยความที่อาจจะมีข้อจำกัดเรื่องตัวบทกฎหมายที่ไม่ได้ยอมรับขนาดนั้น ความลำบาก ดังคำกล่าวที่ว่า "คนไทยเองถ้าไม่ใช่เรื่องของเราเองหรือเป็นเรื่องของคนอื่นก็โอเค แต่ถ้าเป็นเรื่องเกี่ยวกับครอบครัว มันยังไม่ถูกต้อง สิทธิเรื่องความเป็นอยู่ มนุษยชน" ก่อนที่จะไปเรื่องคำการเปลี่ยนคำนำหน้าชื่อ ซึ่งจะแตกต่างกับบางประเทศ แถบสแกนดิเนเวีย ที่มีการใช้คำนำหน้าตามสภาพเพศปัจจุบันได้ อย่างประเทศ สวีเดน หรืออย่างอเมริกาเอง ในบางรัฐ ที่มีพาสปอร์ตสำหรับกลุ่มคนข้ามเพศโดยเฉพาะที่ไม่ได้ระบุเพศลงบนพาสปอร์ต...” (ตัวแทนผู้นำเที่ยวและมัคคุเทศก์, 29 พฤษภาคม 2565)

“...มีประสบการณ์ที่เคยเจอ จะเป็นเรื่องเอกสารในการเข้าเมือง เนื่องจากบุคลิกภาพภายนอก การแสดงออก หรือเอกสารที่ใช้ในการเดินทางของนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ ไม่สอดคล้องกับอัตลักษณ์ทางเพศในปัจจุบัน...” (ตัวแทนผู้นำเที่ยวและมัคคุเทศก์, 29 พฤษภาคม 2565)

“...กลุ่มที่ยอมรับได้กับการถูกจัดหมวดหมู่ว่าตัวเองเป็น LGBTQ+ มันเป็นการง่ายในการเดินทาง เพราะมีความชัดเจนว่าเป็นพาสปอร์ตเฉพาะ...” (ตัวแทนผู้นำเที่ยวและมัคคุเทศก์, 29 พฤษภาคม 2565)

“...ไม่มีข้อจำกัดที่เห็นได้ชัด หลักๆ น่าจะเป็นเรื่องของเอกสารการเดินทาง...” (ตัวแทนผู้นำเที่ยวและมัคคุเทศก์, 29 พฤษภาคม 2565)

“...เพิ่งทราบข้อมูลจากทางกระทรวงการต่างประเทศว่าได้มีการพิจารณาเรื่อง การออกพาสปอร์ตแบบไม่ระบุเพศ ในเรื่องของการเดินทาง อาจจะเคยได้ยินข่าวจากพี่น้องกลุ่มสตรีข้าม

เพศว่า เรื่องเพศสภาพไม่ตรงกับเพศกำเนิด มีสมาชิกในเพจมาบ่นเรื่องดังกล่าวว่า เช่น ฮ่องก สิงคโปร์ มีประเด็นเป็นพิเศษ เช่น ประเทศแถบตะวันออกกลาง เรื่องของรูปลักษณ์กับเพศกำเนิด ไม่ตรงกับหนังสือเดินทาง กับ คำนำหน้าก็จะมีปัญหาค่อนข้างเยอะ ส่วนมากจะมีปัญหา ดังกล่าว...” (ผู้เชี่ยวชาญจากเพจ Trans for Career Thailand, 23 มิถุนายน 2565)

“...แต่เคยมีประสบการณ์ที่เคยเจอ จะเป็นเรื่องเอกสารในการเข้าเมือง เนื่องจาก บุคลิกภาพภายนอก การแสดงออก หรือเอกสารที่ใช้ในการเดินทางของนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ ไม่ สอดคล้องกับอัตลักษณ์ทางเพศในปัจจุบัน...” (ตัวแทนผู้นำเที่ยวและมัคคุเทศก์, 29 พฤษภาคม 2565)

เอกสารการเดินทางเป็นสิ่งสำคัญของนักท่องเที่ยวกลุ่มทุกคนทุกกลุ่ม แต่นักท่องเที่ยว กลุ่มดังกล่าวจะต้องมีการตรวจสอบและให้มีการจัดการเรื่องเอกสารมากเป็นพิเศษเนื่องจากเพศ สภาพ ณ ปัจจุบันไม่ตรงกับกับคำนำหน้านาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแนวทางการจัดนำเที่ยวต่างประเทศสำหรับนักท่องเที่ยวกลุ่มคน ข้ามเพศ

ผู้วิจัยนำผลการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามกับนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ การ สัมภาษณ์เชิงลึกและการจัดประชุมกับผู้เชี่ยวชาญและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ทั้งนี้ผู้วิจัยจึงวิเคราะห์ แนวทางการจัดนำเที่ยวต่างประเทศสำหรับนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ โดยจำแนกออกเป็น 2

ส่วนหลัก ได้แก่ การจัดงานที่เกี่ยวต่างประเทศของธุรกิจนำเที่ยวในการให้บริการนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ และการเดินทางไปท่องเที่ยวต่างประเทศของนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ ได้ดังนี้

การจัดงานที่เกี่ยวต่างประเทศของธุรกิจนำเที่ยวในการให้บริการนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ

การจัดการงานที่เกี่ยวต่างประเทศของธุรกิจนำเที่ยว มุ่งเน้นการวิเคราะห์แนวทางด้านการจัดการนำเที่ยวในภาพรวมของธุรกิจนำเที่ยวสำหรับนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศโดยเฉพาะ เพื่อก่อให้เกิดการจัดการนำเที่ยวต่างประเทศจากองค์ประกอบต่าง ๆ ดังนี้

องค์ประกอบการจัดงานที่เกี่ยวต่างประเทศ	แนวทางการจัดงานที่เกี่ยวต่างประเทศนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ
1) พาหนะที่ใช้ในการเดินทาง (Transportation)	<ul style="list-style-type: none"> - ควรมีความปลอดภัยเป็นสำคัญและยานพาหนะมีความพร้อมในขณะเดินทางเป็นสำคัญ - ควรมีความสะดวกสบายขณะเดินทาง เช่น การเช็คอินขึ้นเครื่อง การตรวจเอกสารเดินทาง และการผ่านด่านตรวจคนเข้าเมือง - ควรจะให้การต้อนรับและดูแลจากพนักงานขับรถท้องถิ่นในขณะเดินทาง
2) ที่พัก/โรงแรม (Accommodation)	<ul style="list-style-type: none"> - ควรจะได้รับการต้อนรับเป็นอย่างดีจากพนักงานของโรงแรมหรือที่พักโดยไม่คำนึงถึงเพศของผู้เข้าพัก - ควรจัดที่พักที่มีความเป็นส่วนตัวในขณะพักแรม และมีสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เช่น มีสระว่ายน้ำ มีอ่างอาบน้ำในห้องพัก มีสถานออกกำลังกายภายในโรงแรม มีบริการสปาในโรงแรม เป็นต้น - ควรจัดที่พักที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยผู้ให้บริการคำนึงถึงการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและประหยัดพลังงาน

องค์ประกอบการจัดนำเที่ยวต่างประเทศ	แนวทางการจัดนำเที่ยวต่างประเทศนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ
3) ภัตตาคาร/ร้านอาหาร (Restaurant)	<ul style="list-style-type: none"> - ควรจะได้รับการต้อนรับและดูแลเป็นอย่างดีจากภัตตาคารหรือร้านอาหารโดยไม่มี การแบ่งแยกเรื่องเพศ - ควรจัดให้มีเมนูอาหารที่หลากหลายและมีอาหารท้องถิ่นรวมอยู่ในโปรแกรมการเดินทางด้วย - ควรจะเน้นเรื่องความสะดวกสบายลักษณะเป็นสิ่งสำคัญมากกว่ารสชาติอาหาร
4) สิ่งดึงดูดทางการท่องเที่ยว/โปรแกรมการเดินทาง (Attraction)	<ul style="list-style-type: none"> - ควรจัดให้มีโปรแกรมที่มีแหล่งท่องเที่ยวที่สามารถทำกิจกรรมได้หลากหลายรูปแบบ - ควรจัดให้มีโปรแกรมที่มีแหล่งท่องเที่ยวที่หลากหลาย เช่น แหล่งท่องเที่ยวเชิงสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ/ประวัติศาสตร์รวมอยู่ในโปรแกรม - ควรจัดให้มีโปรแกรมที่มีแหล่งท่องเที่ยวยอดนิยมเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว
5) ผู้นำเที่ยว/มัคคุเทศก์ (Tour Leader)	<ul style="list-style-type: none"> - ควรให้เกียรติหรือปฏิบัติตัวเท่าเทียม - ควรมีอัธยาศัยดีเข้าถึงง่าย - ควรมีปฏิภาณไหวพริบในการแก้ปัญหา
6) แหล่งซื้อของหรือช้อปปิ้ง (Shopping)	<ul style="list-style-type: none"> - ควรให้อิสระในการเลือกซื้อสินค้าโดยกำหนดระยะเวลานัดพบ - ควรเป็นแหล่งที่มีสินค้าคุณภาพ และคุ้มค่างับราคา - ควรจัดให้มีแหล่งซื้อของที่ไม้อัด พลุกพล่านจนเกินไป

องค์ประกอบการจัดนำเที่ยวต่างประเทศ	แนวทางการจัดนำเที่ยวต่างประเทศนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ
7) หนังสือเดินทาง/เอกสารการเดินทาง (Passport/Documents)	<ul style="list-style-type: none"> - ควรให้มีบริษัทนำเที่ยวคอยอำนวยความสะดวกหรือให้บริการเรื่องการบริการยื่นวีซ่า - ควรมีกฎระเบียบที่ชัดเจนสำหรับการออกหนังสือเดินทางสำหรับกลุ่มคนข้ามเพศ - ควรให้บริการที่รู้สึกถึงความตัวเองในขณะที่ถ่ายรูปเพื่อออกหนังสือเดินทาง

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลด้านองค์ประกอบการจัดนำเที่ยวทั้ง 7 องค์ประกอบมาทำการสังเคราะห์ วิจัยและพัฒนาเป็นแนวทางการจัดนำเที่ยวต่างประเทศสำหรับนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศได้ออกมาเป็นแนวทางภายใต้ชื่อ “TRANS” โดยสามารถอธิบายได้ดังต่อไปนี้

- Travel Facilitate การอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยว ในการจัดการท่องเที่ยวให้กับนักท่องเที่ยวกลุ่ม Transgender จำเป็นต้องมีการอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยวที่เหมาะสมกับนักท่องเที่ยวโดยผู้จัดนำเที่ยวต่างประเทศสำหรับนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้มีความจำเป็นต้องอำนวยความสะดวกนักท่องเที่ยวโดย เช่น ในเรื่องของการจัดการที่พักให้เป็นที่พักที่เป็น LGBTQ+ Friendly หรือร้านอาหารที่มีรายการอาหารเหมาะสมและไม่กระตุ้นฮอโมน หรือส่งผลต่อสุขภาพของกลุ่มนักท่องเที่ยวข้ามเพศ หรือมีการจัดกิจกรรม แหล่งท่องเที่ยวให้เหมาะสมกับนักท่องเที่ยวข้ามเพศ

- Rightness การเคารพในสิทธิและเท่าเทียมกัน เนื่องจากนักท่องเที่ยวกลุ่มข้ามเพศต้องการการปฏิบัติอย่างเท่าเทียม ดังนั้นผู้จัดนำเที่ยว หรือผู้ให้บริการด้านการท่องเที่ยวสำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวข้ามเพศควรเคารพในสิทธิ และปฏิบัติต่อกับนักท่องเที่ยวในกลุ่มนี้อย่างเท่าเทียม

- Accurate แม่นยำในกฎและเอกสาร เนื่องจากการเดินทางไปท่องเที่ยวต่างประเทศมีรายละเอียดเรื่องเอกสารและวีซ่า ซึ่งสำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวข้ามเพศจะมีการดำเนินการด้านเอกสารที่แตกต่างจากนักท่องเที่ยวทั่วไป และมีรายละเอียดปลีกย่อยในแต่ละประเทศโดยเฉพาะพิธีการตรวจคนเข้าเมืองดังนั้นผู้จัดนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ต้องได้รับการฝึกอบรม และมีความรู้ความแม่นยำในกฎหมายการเข้าประเทศและการทำเอกสารเพื่อให้อำนวยความสะดวกให้

นักท่องเที่ยวข้ามเพศสามารถเดินทางท่องเที่ยวต่างประเทศในประเทศจุดหมายปลายทางที่ต้องการได้

- Needs เข้าใจความต้องการพื้นฐานของกลุ่มคนข้ามเพศ เนื่องจากนักท่องเที่ยวข้ามเพศมีความต้องการเฉพาะที่แตกต่างกับนักท่องเที่ยวทั่วไป โดยเฉพาะในเรื่องของสุขภาพและฮอร์โมน ซึ่งผู้จัดนำเที่ยวต้องมีความรู้ความเข้าใจเพื่อจะได้จัดการการท่องเที่ยวและดูแลนักท่องเที่ยวในกลุ่มนี้ได้เหมาะสมและมอบประสบการณ์ที่ดี และความประทับใจในการท่องเที่ยวให้นักท่องเที่ยวข้ามเพศที่เดินทางไปท่องเที่ยวต่างประเทศ

- Safety Service การให้บริการที่ปลอดภัยทั้งร่างกายและจิตใจ เนื่องจากนักท่องเที่ยวในกลุ่มนี้เป็นกลุ่มที่มีความต้องการเฉพาะดังนั้นผู้ให้บริการควรมีจิตบริการที่ดี และคำนึงถึงความปลอดภัยในการให้บริการนักท่องเที่ยวทั้งทางร่างกายและทางจิตใจ ไม่ทำให้นักท่องเที่ยวรู้สึกไม่สบายใจอันเกิดจากการให้บริการของผู้จัดนำเที่ยว นอกจากนี้ต้องเข้าใจความเสี่ยงของนักท่องเที่ยวในกลุ่มดังกล่าว และควบคุมความเสี่ยงไม่ให้เกิดอันตรายหรือส่งผลกระทบต่อนักท่องเที่ยว นอกจากนี้ในการเดินทางไปยังต่างประเทศนักท่องเที่ยวอาจเป็นอันตรายจากมิชชันนารีได้ ซึ่งผู้จัดนำเที่ยวต้องคำนึงถึงความปลอดภัยในการให้บริการนักท่องเที่ยวด้วย โดยในการจัดนำเที่ยวต่างประเทศสำหรับนักท่องเที่ยวข้ามเพศควรมีการปรับใช้แนวทางการจัดการดังกล่าวเพื่อให้ประสบการณ์การท่องเที่ยวต่างประเทศของนักท่องเที่ยวข้ามเพศเป็นไปได้อย่างดีสอดคล้องกับหลักการจรรยาบรรณการท่องเที่ยวโลกหลักที่ 7 (UNWTO, 2001) ที่กล่าวถึงสิทธิทางการท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวทุกคนมีเสรีภาพในการเดินทางท่องเที่ยวโดยปราศจากการเลือกปฏิบัติ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน (UN, 2023) ที่มีความพยายามในการพัฒนาเป้าหมายที่ 5 ด้านความเท่าเทียมทางเพศ ในการจัดการท่องเที่ยวต้องคำนึงถึงพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวเป็นหลักซึ่งอาจต้องมีการจัดการให้สอดคล้องกับแรงจูงใจของนักท่องเที่ยวที่อาจเกี่ยวข้องกับ ร่างกาย อารมณ์ บุคลิกภาพ การพัฒนาบุคลิกภาพ สถานะทางสังคม และ วัฒนธรรม (Swarbrook and Horner, 2007)

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาแนวทางการจัดนำเที่ยวต่างประเทศสำหรับนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ ของธุรกิจนำเที่ยว โดยมีวัตถุประสงค์การวิจัยดังนี้

1. เพื่อศึกษาการจัดนำเที่ยวต่างประเทศสำหรับนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศของธุรกิจนำเที่ยว

2. เพื่อพัฒนาแนวทางการจัดนำเที่ยวต่างประเทศสำหรับนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ

งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยแบบผสมผสานคือ เป็นวิจัยเชิงปริมาณ และเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยได้สำรวจความต้องการและความคิดเห็นนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เป็นกลุ่มคนข้ามเพศจากแบบสอบถาม โดยเลือกการสุ่มตัวอย่างโดยไม่ใช้ความน่าจะเป็น (Nonprobability sampling) โดยมีวิธีการคือ การเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบโควตา (Quota sampling) จากนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศโดยให้คำนิยามตนเองว่าเป็น ผู้หญิงข้ามเพศ และ ผู้ชายข้ามเพศ อายุ 18 ปีขึ้นไป จำนวน 140 คน แบ่งเป็นกลุ่มละ 70 คน ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย (Mean) ร้อยละ (Percentage) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ใช้สถิติเชิงทดสอบ t-test สำหรับ เพศ และ จำแนกอายุ การศึกษา โดยวิธีทดสอบความแปรปรวนทางเดียว f-test (One-Way ANOVA) ในส่วนของประกอบของการจัดนำเที่ยวต่างประเทศทั้ง 7 ประการ ได้แก่ ด้านพาหนะที่ใช้ในการเดินทาง ด้านที่พักหรือโรงแรม ด้านภัตตาคารหรือร้านอาหาร ด้านสิ่งดึงดูดทางการท่องเที่ยว ด้านผู้นำเที่ยวและมัคคุเทศก์ ด้านแหล่งซื้อของหรือช้อปปิ้ง และด้านเอกสารการเดินทางและวีซ่า และใช้วิธีการทดสอบเพื่อเปรียบเทียบข้อมูลที่อยู่ในรูปแบบความถี่หรือสัดส่วนในส่วนตัวชี้วัดมาตรฐานธุรกิจนำเที่ยว ผลการวิจัยกรณีที่พบค่าความแตกต่างเป็นรายคู่ ผู้วิจัยจะวิเคราะห์ความแตกต่างนั้นเป็นการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีแอลเอสดี (Fisher's least significant difference: lsd)

การเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) จำนวน 3 ท่าน จากตัวแทนผู้นำเที่ยวและมัคคุเทศก์ ตัวแทนสมาคมไทยบริการท่องเที่ยว ตัวแทนสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง และการจัดประชุมกลุ่มย่อย (Focus Group) กับผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องจำนวน 7 ท่าน

การวิจัยเรื่อง “แนวทางการจัดนำเที่ยวต่างประเทศสำหรับนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ” ผู้วิจัยได้สรุปผลการดำเนินงานโดยแบ่งหัวข้อดังต่อไปนี้

- 5.1 สรุปผลการวิจัย
- 5.2 อภิปรายผลการวิจัย
- 5.3 ข้อเสนอแนะ

1. สรุปผลการวิจัย

1) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 140 คน แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ๆ ละ 70 คน คิดเป็นร้อยละ 50 เท่ากันจากกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศที่ทำการศึกษา พบว่า ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านลักษณะประชากรศาสตร์ผู้ตอบแบบสอบถาม ทั้งกลุ่ม ผู้ชายข้ามเพศ และผู้หญิงข้ามเพศ มีอายุ 25 - 34 ปี 76 คน คิดเป็นร้อยละ 54.30 จบการศึกษาระดับปริญญาตรี 94 คน คิดเป็นร้อยละ 67.10 อาชีพพนักงานบริษัทเอกชน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 43.60 สถานภาพโสด 88 คน คิดเป็นร้อยละ 62.90 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 25,001 - 35,000 บาท 32 คน คิดเป็นร้อยละ 22.90 และ 35,001 - 45,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 22.90 เท่ากัน และมีภูมิลำเนาอยู่ในภาคกลาง 72 คน คิดเป็นร้อยละ 51.40 การวิเคราะห์ข้อมูลด้านพฤติกรรม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ต้องการไปท่องเที่ยวพักผ่อน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 92.10 และ วัตถุประสงค์หลักในการเลือกที่จะเดินทางกับบริษัทนำเที่ยว คือเพื่อนำการเดินทางท่องเที่ยว 107 คน คิดเป็นร้อยละ 76.40

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีสาเหตุหลักในการเดินทางไปต่างประเทศเพื่อไปท่องเที่ยวพักผ่อนจำนวน 130 คน คิดเป็นร้อยละ 23.60 โดยวัตถุประสงค์หลักในการเดินทางไปต่างประเทศกับบริษัทนำเที่ยวเพื่อให้ช่วยแนะนำการเดินทางท่องเที่ยวจำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 20.40 และยังต้องการไปเที่ยวโซนยุโรป เช่น ฝรั่งเศส อิตาลี จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 24.30 กล่าวคือนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ ยังต้องการให้มีผู้นำเที่ยวและมัคคุเทศก์ซึ่งก็เป็นตัวแทนบุคคลจากบริษัทนำเที่ยวมาคอยให้การดูแลและช่วยแนะนำในเรื่องต่าง ๆ ในขณะที่เดินทาง

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลองค์ประกอบการจัดนำเที่ยวต่างประเทศ

จากผลการวิจัยพบว่า องค์ประกอบการจัดนำเที่ยวต่างประเทศที่ส่งผลต่อความต้องการของนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ ของผู้ตอบแบบสอบถามมากที่สุด คือ ทางด้านเอกสารหนังสือเดินทางและวี นักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ ส่วนใหญ่จะกังวลเรื่องหนังสือเดินทางและเรื่องการค้าเนติการยื่นวีซ่า เพราะเนื่องจากว่า ถ้าหากมีการแปลงเพศแล้ว หรือ เพศสภาพ ณ ปัจจุบันไม่สอดคล้องกับหนังสือที่เดินทางอยู่ก็เกิดความกังวลและกลัวว่าจะเดินทางได้หรือไม่ หากเมื่อไปถึงประเทศปลายทางแล้วจะต้องเผชิญกับอะไรบ้างใน ณ ตอนผ่านด่านตรวจคนเข้าเมืองของประเทศนั้น ๆ

องค์ประกอบของการจัดนำเที่ยวต่างประเทศเมื่อพิจารณาด้านพาหนะที่ใช้ในการเดินทาง จะให้ความสำคัญเรื่องความปลอดภัยและความพร้อมของพาหนะที่นำมาให้บริการ กล่าวคือ จะต้องมีการดูแลบำรุงรักษาอย่างดี รวมถึงเรื่องความสะดวก พนักงานขับรถจะต้องมีความสุภาพ ให้เกียรติ แต่จะให้ความสำคัญน้อยที่สุด แต่ก็ยังอยู่ในระดับมากอยู่ ในเรื่องการเดินทางท่องเที่ยวกับครอบครัว ญาติ เพื่อนหรือคนรู้จักกลุ่มเดียวกัน ไม่ได้มีข้อจำกัดในเรื่องบุคคลที่เดินทางด้วยเดินทางกับใครก็ได้และก็ไม่มีข้อจำกัดเรื่องการรับฮอริโมนในขณะที่เดินทางท่องเที่ยว

องค์ประกอบของการจัดนำเที่ยวต่างประเทศเมื่อพิจารณาด้านที่พักหรือโรงแรมจะให้ความสำคัญเรื่องการให้การต้อนรับจากการให้บริการหรือการดูแลจากทางโรงแรม กล่าวคือ พนักงานหรือสถานที่เข้าพักจะต้องให้บริการด้วยความเข้าอกเข้าใจกันและให้เกียรติ และไม่ได้มองว่าเป็นบุคคลที่แปลก เพราะฉะนั้นไม่จำเป็นที่จะต้องเข้าพักโรงแรมที่เป็น LGBT Friendly เท่านั้น ที่ให้ความสำคัญเรื่องนี้น้อยสุดแต่ก็ยังอยู่ในระดับความคิดเห็นที่มากเท่านั้น หากแต่เข้าพักได้ทุกโรงแรม ไม่จำเป็นต้องมีการแบ่ง ไม่ได้มีข้อจำกัดเรื่องโรงแรมที่พักขอแค่ได้รับการต้อนรับจากทางโรงแรม

องค์ประกอบของการจัดนำเที่ยวต่างประเทศเมื่อพิจารณาด้านภัตตาคารหรือร้านอาหาร จะให้ความสำคัญเรื่องการให้การต้อนรับจากทางภัตตาคารหรือร้านอาหาร กล่าวคือ พนักงานหรือทางร้านอาหารจะต้องให้บริการด้วยความเข้าอกเข้าใจกันและให้เกียรติ ไม่มีการแบ่งแยก และไม่ได้มองว่าเป็นบุคคลที่แปลก เพราะฉะนั้นนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ไม่ได้มีข้อจำกัดเรื่องร้านอาหารจะต้องมีการแบ่งแยกเพศชัดเจน หรือมีข้อจำกัดในเรื่องวัตถุดิบในอาหารที่จะกระทบต่อฮอริโมนในร่างกาย ที่ให้ความสำคัญเรื่องนี้น้อยสุดแต่ก็ยังอยู่ในระดับความคิดเห็นที่ระดับและปานกลาง หากแต่สามารถเข้าไปรับประทานอาหารได้ทุกภัตตาคารตามที่บริษัท นำเที่ยวจัดให้ที่อยู่ในมาตรฐานสากลไม่ว่าจะเป็นเรื่องความสะดวกถูกสุขลักษณะ และอาจจะมีอาหารท้องถิ่นเป็นบาง

มีอาหารได้ ไม่จำเป็นต้องมีการแบ่ง ไม่ได้มีข้อจำกัดเรื่องร้านอาหารขอแค่ได้รับการต้อนรับจากทางภัตตาคารหรือร้านอาหารเป็นสำคัญ

องค์ประกอบของการจัดนำเที่ยวต่างประเทศเมื่อพิจารณาด้านสิ่งดึงดูดทางการท่องเที่ยวหรือโปรแกรมการเดินทางท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวกลุ่มนี้จะให้ความสำคัญการจัดโปรแกรมหรือแหล่งท่องเที่ยวต้องมีความหลากหลาย มีแหล่งท่องเที่ยวเชิงสิ่งแวดล้อมด้วย แต่จะให้ความสำคัญกับแหล่งท่องเที่ยวเกี่ยวกับการช้อปปิ้ง เที่ยวกลางคืน (Night Life) และที่เกี่ยวกับกิจกรรมทำบุญเสี่ยงโชคหรือท่องเที่ยวสายมูมากกว่าเรื่องอื่น ๆ แต่ก็ยังอยู่ในระดับมาก คนส่วนใหญ่อาจจะมองว่านักท่องเที่ยวกลุ่มนี้จะชอบความสนุกสนาน เที่ยวกลางคืน แต่จากการให้ข้อมูลเชิงลึก กลุ่มนี้ไม่ได้ให้ความสำคัญกับการท่องเที่ยวยามราตรี (Night Life) แต่เพียงอย่างเดียว

องค์ประกอบของการจัดนำเที่ยวต่างประเทศเมื่อพิจารณาผู้นำเที่ยวและมัคคุเทศก์จะให้ความสำคัญเรื่องการทำเกียรติหรือการปฏิบัติตัวเท่าเทียมกัน และต้องมีอัธยาศัยดี เข้าถึงง่าย จากผู้นำเที่ยวและมัคคุเทศก์ กล่าวคือ การให้บริการด้วยความเข้าอกเข้าใจกันและให้เกียรติ ไม่มีการแบ่งแยก และไม่ได้มองว่าเป็นบุคคลที่แปลก เพราะฉะนั้นนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ไม่ได้ให้ความสำคัญในเรื่องความรู้เกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวหรือความเชี่ยวชาญหรือมีจิตบริการเป็นสำคัญแต่ให้ความสำคัญเกี่ยวกับผู้นำเที่ยวและมัคคุเทศก์ในเรื่องต่าง ๆ แทนจะไม่ต่างกัน

องค์ประกอบของการจัดนำเที่ยวต่างประเทศเมื่อพิจารณาด้านแหล่งซื้อของหรือช้อปปิ้งจะให้ความสำคัญเรื่องการเมืองอิสระในการเลือกซื้อของแบบกำหนดเวลานัดหมายก่อนจะแยกกันไปเลือกซื้อของในแหล่งนั้น ๆ และไม่จำเป็นต้องพาไปแหล่งซื้อของเฉพาะกลุ่มเหตุเพราะให้ความสำคัญเรื่องดังกล่าวน้อยที่สุด แต่ก็ยังถือในระดับปานกลาง และแหล่งสินค้าจะต้องมีคุณภาพเหมาะสมกับราคา

องค์ประกอบของการจัดนำเที่ยวต่างประเทศเมื่อพิจารณาด้านเอกสารการเดินทางและการให้บริการยื่นวีซ่า นักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ยังยินดีที่ให้บริษัทนำเที่ยวอำนวยความสะดวกเรื่องเอกสารการเดินทางหรือการช่วยดำเนินการยื่นวีซ่าให้ และควรจะมีกฎระเบียบที่ชัดเจนจากหน่วยงานทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องในเรื่องการออกหนังสือเดินทาง ว่ามีข้อจำกัดอะไรบ้าง สิ่งไหนทำได้ ทำไม่ได้ การถ่ายรูปหนังสือเดินทาง จะต้องเตรียมตัวอย่างไร ในเรื่องของการมีหนังสือเดินทางของกลุ่มคนข้ามเพศ อาจจะเป็นเรื่องที่จะต้องรอกการออกกฎหมายที่ชัดเจนออกมาเพื่อจะได้เป็นไป

ในทิศทางเดียวกัน ไม่ได้เน้นว่าจะต้องมีหนังสือเดินทางเฉพาะ อยากให้ปฏิบัติทุกอย่างเหมือนบุคคลทั่วไป

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบข้อมูลด้านลักษณะประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยวชาวไทยกลุ่มคนข้ามเพศ ด้านเพศ พบว่านักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศชาวไทยที่มีอัตลักษณ์ทางเพศแตกต่างกัน มีความสัมพันธ์กับความต้องการต่อองค์ประกอบการจัดนำเที่ยวต่างประเทศโดยภาพรวม แตกต่างกัน 3 ด้านคือ ด้านที่พักหรือโรงแรม ด้านภัตตาคารหรือร้านอาหาร และด้านสิ่งดึงดูดการเดินทางหรือโปรแกรมการเดินทาง โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบข้อมูลด้านลักษณะประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยวชาวไทยกลุ่มคนข้ามเพศ ด้านเพศ พบว่านักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศชาวไทยที่มีอัตลักษณ์ทางเพศแตกต่างกัน มีความสัมพันธ์กับความต้องการต่อองค์ประกอบการจัดนำเที่ยวต่างประเทศแตกต่างกัน ในด้านที่พักหรือโรงแรมในเรื่องความต้องการเข้าพักที่พักร้านอาหารที่มีสัญลักษณ์ LGBT Friendly และ สะดวกที่จะเข้าพักบริเวณในเมือง ใกล้แหล่งช้อปปิ้ง และสถานบันเทิงมากกว่าโรงแรมตามชานเมือง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบข้อมูลด้านลักษณะประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยวชาวไทยกลุ่มคนข้ามเพศ ด้านเพศ พบว่านักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศชาวไทยที่มีอัตลักษณ์ทางเพศแตกต่างกัน มีความสัมพันธ์กับความต้องการต่อองค์ประกอบการจัดนำเที่ยวต่างประเทศแตกต่างกัน ในด้านภัตตาคารหรือร้านอาหารในเรื่องต้องการการต้อนรับและดูแลเป็นอย่างดีโดยไม่มีการแบ่งแยกเพศ และมีข้อจำกัดเรื่องวัตถุดิบบางชนิดที่จะกระทบกับการได้รับฮอร์โมนสำหรับคนข้ามเพศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบข้อมูลด้านลักษณะประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยวชาวไทยกลุ่มคนข้ามเพศ ด้านเพศ พบว่านักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศชาวไทยที่มีอัตลักษณ์ทางเพศแตกต่างกัน มีความสัมพันธ์กับความต้องการต่อองค์ประกอบการจัดนำเที่ยวต่างประเทศแตกต่างกัน ในด้านสิ่งดึงดูดทางการท่องเที่ยว ในเรื่องต้องการให้จัดโปรแกรมที่มีแหล่งท่องเที่ยวอดนียม และ ต้องการให้จัดแหล่งท่องเที่ยวที่มีกิจกรรมทำบุญ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบข้อมูลด้านลักษณะประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยวชาวไทยกลุ่มคนข้ามเพศ ด้านอายุ พบว่านักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศชาวไทยที่มีอายุแตกต่างกัน

มีความสัมพันธ์กับความต้องการต่อองค์ประกอบการจัดนำเที่ยวต่างประเทศโดยภาพรวมแตกต่างกัน 1 ด้านคือ ด้านพาหนะที่ใช้ในการเดินทาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบข้อมูลด้านลักษณะประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยวชาวไทยกลุ่มคนข้ามเพศ ด้านอายุ พบว่านักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศชาวไทยที่มีอายุแตกต่างกัน มีความสัมพันธ์กับความต้องการต่อองค์ประกอบการจัดนำเที่ยวต่างประเทศ ด้านพาหนะที่ใช้ในการเดินทาง ไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณารายข้อพบว่ามีความแตกต่างกันในเรื่องการเดินทางท่องเที่ยวเกี่ยวกับครอบครัว เพื่อน และมีข้อจำกัดการรับฮอโรโมนในขณะที่เดินทาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบข้อมูลด้านลักษณะประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยวชาวไทยกลุ่มคนข้ามเพศ ด้านระดับการศึกษา พบว่านักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศชาวไทยที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความสัมพันธ์กับความต้องการต่อองค์ประกอบการจัดนำเที่ยวต่างประเทศโดยภาพรวม แตกต่างกัน 1 ด้านคือ ด้านผู้นำเที่ยวและมัคคุเทศก์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบข้อมูลด้านลักษณะประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยวชาวไทยกลุ่มคนข้ามเพศ ด้านระดับการศึกษา พบว่านักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศชาวไทยที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความสัมพันธ์กับความต้องการต่อองค์ประกอบการจัดนำเที่ยวต่างประเทศ แตกต่างกัน ด้านผู้นำเที่ยวและมัคคุเทศก์ ในเรื่องการมีไหวพริบปฏิภาณในการแก้ปัญหา มีอรรถยาศยดี เข้าถึงง่าย ให้เกียรติหรือปฏิบัติตัวเท่าเทียม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบข้อมูลด้านลักษณะประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยวชาวไทยกลุ่มคนข้ามเพศ ด้านระดับการศึกษา พบว่านักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศชาวไทยที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความสัมพันธ์กับความต้องการต่อองค์ประกอบการจัดนำเที่ยวต่างประเทศ แตกต่างกัน ด้านผู้นำเที่ยวและมัคคุเทศก์ ในเรื่องการมีไหวพริบปฏิภาณในการแก้ปัญหา มีอรรถยาศยดี เข้าถึงง่าย ให้เกียรติหรือปฏิบัติตัวเท่าเทียม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบข้อมูลด้านลักษณะประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยวชาวไทยกลุ่มคนข้ามเพศ ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่านักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศชาวไทยที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน มีความสัมพันธ์กับความต้องการต่อองค์ประกอบการจัดนำเที่ยวต่างประเทศโดยภาพรวม แตกต่างกัน 4 ด้านคือ ด้านภัตตาคารหรือร้านอาหาร ด้านสิ่งดึงดูด

ทางการท่องเที่ยว ด้านผู้นำเที่ยวและมัคคุเทศก์ และด้านแหล่งซื้อของหรือช้อปปิ้ง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบข้อมูลด้านลักษณะประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยวชาวไทยกลุ่มคนข้ามเพศ ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่านักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศชาวไทยที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน มีความสัมพันธ์กับความต้องการต่อองค์ประกอบการจัดนำเที่ยวต่างประเทศ ด้านภัตตาคารหรือร้านอาหาร แตกต่างกันในเรื่องต้องการให้ภัตตาคารหรือร้านอาหารมีห้องน้ำที่มีการแบ่งแยกเพศชัดเจน และมีข้อจำกัดเรื่องวัตถุดิบบางชนิดที่จะกระทบกับการได้รับฮอร์โมนสำหรับคนข้ามเพศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบข้อมูลด้านลักษณะประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยวชาวไทยกลุ่มคนข้ามเพศ ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่านักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศชาวไทยที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน มีความสัมพันธ์กับความต้องการต่อองค์ประกอบการจัดนำเที่ยวต่างประเทศ ด้านสิ่งดึงดูดทางการท่องเที่ยว แตกต่างกันในเรื่องต้องการให้จัดโปรแกรมที่มีแหล่งท่องเที่ยวยอดนิยม เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวจากบริษัทนำเที่ยว และ ต้องการให้จัดโปรแกรมที่มีแหล่งท่องเที่ยวกลางคืน (Night Life) รวมอยู่ในโปรแกรมด้วย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบข้อมูลด้านลักษณะประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยวชาวไทยกลุ่มคนข้ามเพศ ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่านักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศชาวไทยที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน มีความสัมพันธ์กับความต้องการต่อองค์ประกอบการจัดนำเที่ยวต่างประเทศ ด้านผู้นำเที่ยวและมัคคุเทศก์ แตกต่างกันในเรื่องต้องมีความรู้เกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวเป็นอย่างดี ต้องมีความเชี่ยวชาญในการให้บริการ มีจิตบริการ และ ต้องมีปฏิภาณไหวพริบในการแก้ปัญหา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบข้อมูลด้านลักษณะประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยวชาวไทยกลุ่มคนข้ามเพศ ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่านักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศชาวไทยที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน มีความสัมพันธ์กับความต้องการต่อองค์ประกอบการจัดนำเที่ยวต่างประเทศ แหล่งซื้อของหรือช้อปปิ้ง แตกต่างกันในเรื่อง ควรให้อิสระในการเลือกซื้อสินค้าโดยกำหนดระยะเวลานัดพบ จัดโปรแกรมที่มีแหล่งช้อปปิ้งสินค้าแบรนด์เนมหรือเอาท์เล็ต และ คำนิ้ง

เรื่องการจับจ่ายใช้สอยสินค้าในเรื่องแหล่งที่มีสินค้าคุณภาพ และคุ้มค่ากับราคา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ส่วนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลมาตรฐานการดำเนินธุรกิจนำเที่ยว

จากผลการวิจัยพบว่า นักท่องเที่ยวมีความต้องการการจ้ดนำเที่ยวต่างประเทศโดยธุรกิจนำเที่ยวโดยมีตัวชี้วัดตามมาตรฐานในการดำเนินงาน อยู่ในระดับที่มากที่สุด ทางด้านโปรแกรมการท่องเที่ยวที่น่าสนใจเป็นด้านที่กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการที่สูงโดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ ($\bar{X} = 4.51$) ด้านความปลอดภัย มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ ($\bar{X} = 4.49$) ด้านการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ ($\bar{X} = 4.42$) ด้านการส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชน มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ ($\bar{X} = 4.43$) ด้านการจัดสิ่งอำนวยความสะดวก มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ ($\bar{X} = 4.42$) ด้านการจัดบุคลากรได้เหมาะสม มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ ($\bar{X} = 4.36$) ด้านการจัดมัคคุเทศก์และที่มงาน มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ ($\bar{X} = 4.34$) ด้านการประสานงานกับธุรกิจท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ ($\bar{X} = 4.30$) ด้านมีการส่งเสริมการขาย มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ ($\bar{X} = 4.20$) และด้านไม่กระทบต่อสิ่งแวดล้อม มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ ($\bar{X} = 4.19$) ตามลำดับ

ส่วนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลมาตรฐานการดำเนินธุรกิจนำเที่ยว

จากผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศจำนวน 20 คน สามารถสรุปได้ว่า นักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศส่วนใหญ่จะให้ความคิดเห็นเป็น 4 ลำดับ ดังนี้

ลำดับที่ 1 ไม่ควรมีการแบ่งแยกเรื่องเพศ หรือเลือกปฏิบัติ ทุกคนมีสิทธิเท่าเทียมกัน กล่าวคือ ต้องการการยอมรับจากสังคมส่วนรวม ไม่ว่าจะจากนักท่องเที่ยวด้วยกันเองหรือบุคคลที่มาดูแลหรือให้บริการขณะเดินทางท่องเที่ยว ไม่มีการแบ่งแยกเรื่องเพศสภาพว่าเป็นกลุ่มใด จำนวน 10 ท่าน คิดเป็นร้อยละ 50

ลำดับที่ 2 เป็นมิตรกับคนข้ามเพศ (Transgender Friendly) กล่าวคือ ต้องการให้นักท่องเที่ยวทั่วไปเป็นมิตร เป็นเพื่อน ไม่มีการแบ่งกลุ่ม ให้การบริการที่เหมือนกัน จำนวน 8 ท่าน คิดเป็นร้อยละ 40

ลำดับที่ 3 เอกสารการเดินทางและการผ่านด่านตรวจคนเข้าเมือง กล่าวคือ นักท่องเที่ยวกลุ่มนี้จะค่อนข้างต้องเผชิญกับปัญหาในการเดินทาง ได้แก่ เอกสารการเดินทางไม่ตรงกับเพศสภาพปัจจุบัน ทำให้อาจจะมีปัญหาในการเดินทางตอนผ่านด่านตรวจคนเข้าเมือง ณ ตอนไปถึงประเทศปลายทาง จำนวน 5 ท่าน คิดเป็นร้อยละ 25

ลำดับที่ 4 ควรมีมาตรการดูแลหรือให้การช่วยเหลือ กล่าวคือ แนะนำให้มีมาตรการ อาจจะเป็นหน่วยงานหรือสมาคมให้การช่วยเหลือ คอยแนะนำกับนักท่องเที่ยว กรณีที่เกิดปัญหา ขณะเดินทาง เช่น อาจจะมีปัญหาเรื่องการผ่านด่านเข้าเมืองในบางประเทศ ที่มีความเคร่งครัดใน เรื่องเพศสภาพจะต้องตรงกับหนังสือเดินทาง เช่น คำนำหน้านาม จำนวน 4 ท่าน คิดเป็นร้อยละ 20

ส่วนที่ 6 ผลการวิเคราะห์จากแบบสัมภาษณ์เชิงลึกกึ่งโครงสร้าง (In-depth Interview) และประเด็นคำถามจากการประชุมกลุ่มย่อย (Focus Group)

จากผลการวิจัยเชิงคุณภาพโดยการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการ จัดนำเที่ยวต่างประเทศสำหรับนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามในเรื่ององค์ประกอบการจัดนำเที่ยว ต่างประเทศมี ด้านเอกสารการเดินทางและวีซ่า ด้านผู้นำเที่ยวและมัคคุเทศก์ โดยสามารถสรุป ผลได้ ดังนี้

1. ด้านเอกสารการเดินทางและวีซ่า ควรสร้างความเชื่อมั่นให้นักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้าม เพศเรื่องเอกสารการเดินทาง การดำเนินการเรื่องวีซ่า เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการยืนยันตัวตน กรณี ที่นักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศมีอัตลักษณ์ทางเพศที่เปลี่ยนไปจากเดิมโดยการผ่าตัดหรือไม่ก็ตาม จะต้องมีเอกสารจากสถานพยาบาล เอกสารการพักรักษาตัว เป็นภาษาอังกฤษ และภาษาไทย ควบคู่กับ คล้ายกับเอกสาร Vaccine passport ที่ต้องมีติดตัวอยู่เสมอ หรือเอกสารการยืนยัน ตัวตนอื่น ๆ เท่าที่มี และก่อนเดินทางจะต้องมีการสำรวจตัวเองว่าหน้าพาสปอร์ตกับตัวตนหรือเพศ สภาพ ณ ขณะนั้นมีความสอดคล้องกับหนังสือเดินทางหรือไม่ ถ้าไม่เหมือนให้ไปทำหนังสือ เดินทางใหม่เพื่อหลีกเลี่ยงการเกิดความสับสนของเจ้าหน้าที่ในขณะตรวจเอกสารก่อนเดินทาง ควรศึกษาข้อมูลพื้นฐานของประเทศที่จะเดินทางไปท่องเที่ยวว่ามีข้อกำหนดการเข้าไปท่องเที่ยวของ นักท่องเที่ยวกลุ่มคนนี้อย่างไร ในส่วนของการเรียกร้องเรื่องกฎหมายสมรสเท่าเทียมหรือพรบ. ความคุ้มครองอัตลักษณ์ทางเพศนั้นยังอยู่ในขั้นตอนการพิจารณาทางกฎหมาย เมื่อกฎหมายมี สามารถผ่านไปได้ก็อาจจะเป็นการต่อยอดการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ทั้งชาวไทยและ

ชาวต่างชาติทำให้เศรษฐกิจของประเทศมีเกียรติภาพเพิ่มมากขึ้น เพราะนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้มีศักยภาพ มีกำลังซื้อสูง มีความขยันเก็บเงิน ไม่มีบุตร ไม่ต้องรับผิดชอบเรื่องครอบครัว

2. ด้านผู้นำเที่ยวและมัคคุเทศก์ ควรจัดให้มีการใส่ข้อมูลเชิงลึกของนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศเข้าไปในหลักสูตรของการอบรมมัคคุเทศก์ เพื่อให้มัคคุเทศก์หรือผู้นำเที่ยวสามารถเข้าใจและเข้าถึงนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ได้ หรืออาจจะจัดเป็น workshop ในการจัดการนำเที่ยวเพื่อดูแลนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศโดยเฉพาะเพื่อให้ผู้ประกอบการเห็นถึงโอกาสและอุปสรรคในการจัดนำเที่ยวให้กับนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ เพื่อจะได้จัดการข้อมูลต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้องและเป็นรูปธรรมมากขึ้น ศึกษาข้อมูลทางวัฒนธรรมของประเทศที่ไปเยือนแล้วบอกกล่าวนักท่องเที่ยวเพราะบางประเทศมีข้อจำกัดเรื่องศาสนา ความเชื่อ อาจจะทำให้เกิดการไม่ต้อนรับ และการละเมิดด้านสิทธิมนุษยชน

จากผลการวิจัยเชิงคุณภาพโดยการจัดประชุมกลุ่มย่อยกับผู้เชี่ยวชาญและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการจัดนำเที่ยวต่างประเทศสำหรับนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ มีประเด็นหลัก ๆ ที่ผู้เข้าร่วมมีประชุมกันคือ ด้านพาหนะที่ใช้ในการเดินทางท่องเที่ยว ด้านเอกสารการเดินทางและวีซ่า ด้านผู้นำเที่ยวและมัคคุเทศก์ การให้บริการและความปลอดภัย รวมถึงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง โดยสามารถสรุปผลได้ ดังนี้

1) ด้านฝึกการอบรมและการพัฒนาบุคลากร หน่วยงานที่ให้บริการ ด้านเอกสารการเดินทางและวีซ่า จะจัดให้มีการอบรมเกี่ยวกับการให้บริการหนังสือเดินทางกับพนักงานที่ให้บริการนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศเพื่อให้เข้าใจและเข้าถึงอย่างปกติในการทำงานที่อยู่ภายใต้กฎระเบียบข้อบังคับของประเทศที่เดินทางไปการ และรับการไปกำชับเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานรวมถึงการตรวจลงตราบนหนังสือเดินทางของนักท่องเที่ยว เจ้าหน้าที่ในส่วนที่รับคำร้องได้ปฏิบัติหน้าที่และทำความเข้าใจในการปฏิบัติกับผู้ร้องกลุ่มคนข้ามเพศที่ประสงค์ยื่นคำร้องขอหนังสือเดินทาง รวมถึง จะมีการนำเสนอไปทางกรมการท่องเที่ยว ควรมีการอบรมมัคคุเทศก์ให้เข้าใจและวิธีการให้บริการนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศและควรบันทึกในหลักสูตรการอบรมมัคคุเทศก์ในการสร้างจิตสำนึก เป็นหลักสูตรหนึ่งในการอบรม เรื่องความความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับนักท่องเที่ยวที่มีความหลากหลายทางเพศ หากมีข้อร้องเรียนก็สามารถที่จะร้องเรียนผ่านกรมการท่องเที่ยวได้ มีการจัดอบรมให้เจ้าหน้าที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วนให้เข้าใจเกี่ยวกับนักท่องเที่ยวคนข้ามในข้อมูลเชิงลึกที่ถูกต้อง ไม่มีการตีตราให้การฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในการให้บริการในข้อมูลเชิงลึกที่

ถูกต้องเกี่ยวกับกลุ่มคนข้ามเพศ ให้ตรงกับมาตรฐานผลสัมฤทธิ์ โดยไม่เลือกปฏิบัติ และไม่เป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน

2) ด้านเอกสารการเดินทางและการบริการวีซ่า ศึกษาข้อมูลเบื้องต้นของการเข้าประเทศนั้น ๆ ว่ามีสิ่งใดต้องพึงระวัง เพื่อป้องกันเกิดปัญหาที่เกิดขึ้นมาทางบริษัททัวร์หรือธุรกิจนำเที่ยว ควรมีการจัดทำข้อมูลเบื้องต้น ว่าประเทศไหนต้องระวังเป็นพิเศษในการเดินทาง รวมถึงการผ่านด่านตรวจคนเข้าเมือง ก็น่าจะเป็นผลดีกับนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ก่อนการเดินทางอยากให้บริษัทที่จัดนำเที่ยวสำหรับนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศช่วยสนับสนุนการจัดการเรื่องเอกสารการเดินทาง การจัดทำเอกสารในการการเดินทางหรือคู่มือนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศทั้ง ที่ยวต่างประเทศ และเที่ยวในประเทศ ไม่มีการเลือกปฏิบัติ ในการให้บริการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชนควรมีการแก้ปัญหาในเรื่องการตรวจสอบพาสปอร์ตให้มีความรวดเร็วในขณะที่เดินทางมีการให้ข้อมูลที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเตรียมเอกสารเพิ่มเติมในขณะที่เดินทางโดยไม่เป็นละเมิดสิทธิมนุษยชน

3) ด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวและข้อมูลข่าวสาร เน้นย้ำการท่องเที่ยวอันน่าประทับใจ เพื่อตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวทุกกลุ่ม ประเทศไทยควรมีการส่งเสริมการท่องเที่ยวกับนักท่องเที่ยวกลุ่ม LGBTQ ไปต่างประเทศด้วยการส่งเสริมและให้ข้อมูลกันในการให้บริการ นักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ทำให้ LGBTQ สามารถเดินทางร่วมกับคนอื่น ๆ ทั่วไป ใช้ชีวิตอย่างเป็นปกติ ไม่ได้มองเรื่องเพศชาติ ส่งมอบความสุขให้กับนักท่องเที่ยวเรียนรู้ตลาดกับนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ

4) ด้านการบริการและความปลอดภัย มีการประสานงานหาว่านักท่องเที่ยวกลุ่มนี้มีปัญหาในการผ่านด่านตรวจคนเข้าเมืองของแต่ละประเทศ แนวทางการช่วยเหลือ เรื่องเอกสารการยืนยันตัวตนต่าง ๆ แนวทางการช่วยเหลือกรณีนักท่องเที่ยวติดปัญหาอยู่ที่ด่านตรวจคนเข้าเมือง การมีหนังสือเดินทางประเภทบุคคลทั่วไปโดยไม่ต้องตรวจลงตราในหนังสือเดินทาง ได้แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นขึ้นอยู่กับกฎระเบียบหรือข้อบังคับและดุลยพินิจของเจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมืองของแต่ละประเทศนั้นด้วยในส่วนงานกรมการท่องเที่ยว

5) ด้านกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ควรให้การยอมรับพระราชบัญญัติรับรองอัตลักษณ์ทางเพศสภาพเองตั้งแต่ต้นทาง เพื่อที่จะได้ไม่มีปัญหานางานตอนที่อยู่ต่างประเทศ เวลาผ่านด่านตรวจคนเข้าเมือง (Immigration) นั่นคือ คำนำหน้าชื่อ มาดำเนินการให้เกิดเป็นรูปธรรมอย่างแท้จริง ควรมีการผลักดันให้มีหนังสือเดินทางแบบไม่ระบุเพศ ควรให้การยอมรับนักท่องเที่ยวจาก

หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ หนังสือเดินทางของกลุ่มคนข้ามเพศ ควรให้การยอมรับอย่างเท่าเทียม ไม่มีการแบ่งแยก มีการเหยียด และ บุคลากร พนักงานมีความรู้เกี่ยวกับบุคคลข้ามเพศเพิ่มขึ้น มีกฎหมายคุ้มครอง มีบทลงโทษ หากมีการกระทำความผิด รวมไปถึงการสร้างความเข้าใจกับคนทั่วไป และให้ออกมาเป็นรูปธรรมในเรื่อง กฎหมายคุ้มครองเรื่องอัตลักษณ์ทางเพศ

สามารถสรุปได้ว่า นักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศส่วนใหญ่ มีความต้องการใน 3 ประเด็นหลักที่มีระดับมากที่สุด ได้แก่ ด้านพาหนะที่ใช้เดินทาง (Transportation) ด้านผู้นำเที่ยวและมัคคุเทศก์ (Tour Leader and Guide Service) ด้านเอกสารการเดินทางและบริการวีซ่า (Passport and Visa Documents) และด้านความปลอดภัย (Securities) ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า 1) พาหนะที่ใช้ในการเดินทางต้องมีความปลอดภัยและมีความพร้อมในขณะเดินทาง อีกทั้งยังต้องมีความสะดวกสบายขณะเดินทาง เช่น การเช็คอินขึ้นเครื่อง การตรวจเอกสารเดินทาง และการผ่านด่านตรวจคนเข้าเมือง และที่สำคัญ ต้องได้รับการต้อนรับและดูแลจากคนขับรถท้องถิ่นในขณะเดินทาง 2) ผู้นำเที่ยวและมัคคุเทศก์ที่มาให้บริการนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ จะต้องให้เกียรติหรือปฏิบัติตัวเท่าเทียม มีอัธยาศัยดี เข้าถึงง่าย มีปฏิภาณไหวพริบในการแก้ปัญหา มีความเชี่ยวชาญในการให้บริการ มีจิตบริการ และต้องมีความรู้เกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว 3) เอกสารการเดินทางและบริการวีซ่า นักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศยังต้องการให้มีบริษัทนำเที่ยวคอยอำนวยความสะดวกหรือให้บริการเรื่องการบริการยื่นวีซ่า อีกทั้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีกฎระเบียบที่ชัดเจนสำหรับการออกหนังสือเดินทางสำหรับกลุ่มคนข้ามเพศ นักท่องเที่ยวกลุ่มนี้มีความรู้สึกที่ไม่เป็นตัวเองในขณะถ่ายรูปรูปเพื่อออกหนังสือเดินทางหรือ

พาสปอร์ตและคิดว่าเพศสภาพยังเป็นประเด็นปัญหาในการออกเอกสารหนังสือเดินทาง และถ้าเป็นไปได้ควรจะต้องมีหนังสือเดินทางสำหรับกลุ่มคนข้ามเพศโดยเฉพาะ

2. อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ผลการวิจัยเรื่อง “แนวทางการจัดนำเที่ยวต่างประเทศสำหรับนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ” สามารถอภิปรายผลการวิจัยเรียงตามวัตถุประสงค์การวิจัยได้ ดังนี้

การอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 1. เพื่อศึกษาความต้องการการท่องเที่ยวต่างประเทศสำหรับนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ

ข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยวข้ามเพศ

จากการวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีอายุ 25-34 ปี จบการศึกษาระดับปริญญาตรี อาชีพพนักงานบริษัทเอกชน สถานภาพโสด มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 15,001 - 35,000 บาท และ 35,001 - 45,000 บาท และด้านพฤติกรรมนักท่องเที่ยว พบว่า ส่วนใหญ่ต้องการไปท่องเที่ยวพักผ่อน ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ พลากร แก้วทิพย์ (2563) ที่กล่าวว่า นักท่องเที่ยวกลุ่ม LGBT มีช่วงอายุ 26 - 35 ปี จบการศึกษาในระดับปริญญาตรี อาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ที่ 15,001 - 45,000 บาท

พฤติกรรมนักท่องเที่ยวต่างประเทศของนักท่องเที่ยวข้ามเพศ

จากการวิจัยพบว่า นักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศต้องการไปท่องเที่ยวเพื่อพักผ่อนในช่วงวันหยุด ส่วนวัตถุประสงค์หลักในการเลือกที่จะเดินทางกับบริษัทนำเที่ยวเพื่อแนะนำการเดินทางท่องเที่ยว ซึ่งแสดงให้เห็นว่าบริษัทนำเที่ยวมีส่วนสำคัญในการจัดนำเที่ยวให้กับนักท่องเที่ยวในกลุ่มนี้ การเดินทางท่องเที่ยวต่างประเทศเพื่อต้องการไปท่องเที่ยวพักผ่อน และนิยมเดินทางไปท่องเที่ยวต่างประเทศแถบยุโรป ซึ่งอาจเป็นเพราะกลุ่มประเทศในแถบยุโรปเป็นกลุ่มประเทศที่ให้การยอมรับความหลากหลายทางเพศ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย (2559) ที่กล่าวว่า กลุ่ม LGBT มีพฤติกรรมที่นิยมใช้จ่ายเพื่อบริการด้านความบันเทิงและบริการทางด้านการท่องเที่ยว สอดคล้องกับงานวิจัยของ เฟลิซิตี (Felicity, 2021) ที่กล่าวว่า กลุ่มคน LGBT มักจะไม่ไปเที่ยวประเทศที่มีกฎหมายต่อต้านผู้มีความหลากหลายทางเพศ เช่นเดียวกับงานวิจัยของ ออมมาทูโร (Ammaturo, 2022) ที่กล่าวถึงการท่องเที่ยวของกลุ่มผู้มีความหลากหลายทางเพศมักชอบไปท่องเที่ยวแถบยุโรป เนื่องจากมีเทศกาลฉลองความเท่าเทียม

ทางเพศหลายเมืองในทวีปนี้ ทำให้นักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศรู้สึกได้รับการยอมรับ ซึ่งก็ยังมี ความสอดคล้องกับการศึกษาของ ราม คามา มิซราชี และ ฮอล (Ram, Kama, Mizrachi, & Hall, 2019) ที่กล่าวว่า นักท่องเที่ยวกลุ่ม LGBT จะไม่ได้รับการยอมรับและจะรู้สึกไม่ปลอดภัยเมื่อไป ท่องเที่ยวในเมืองเทลอาวีฟ ประเทศอิสราเอล นักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศต้องการให้มีการ จัดการท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับองค์ประกอบการจัดนำเที่ยว ได้แก่ พาหนะที่ใช้ในการเดินทาง โรงแรมหรือที่พัก ภัตตาคารหรือร้านอาหาร สิ่งดึงดูดทางการท่องเที่ยว ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษา ของ ศศิธร รัตนประยูรและคณะ (2562) ที่พบว่า การจัดการด้านที่พักที่ดึงดูดทางการท่องเที่ยว รวมถึงการให้บริการการจัดการด้านการเดินทางท่องเที่ยวของสถานประกอบการที่เป็น องค์ประกอบของการจัดนำเที่ยว ยังเป็นสิ่งสำคัญสำหรับนักท่องเที่ยวภายใต้มาตรฐาน ตัวชี้วัดของการจัดนำเที่ยวของธุรกิจนำเที่ยว ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ พัทธิยา หลักเพชร (2560) ที่พบว่า ตัวบ่งชี้ที่จำเป็นในธุรกิจนำเที่ยวของไทย ได้แก่ การดำเนินธุรกิจนำเที่ยว จรรยาบรรณวิชาชีพ องค์การและการบริหารจัดการ ความรับผิดชอบต่อสังคม ที่จะเป็นตัวกำหนด มาตรฐานธุรกิจนำเที่ยว ที่เป็นไปตามความต้องการของนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ ซึ่งจาก องค์ประกอบทางการจัดนำเที่ยวดังกล่าวส่งผลต่อประสบการณ์ในการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว ข้ามเพศ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปิยพร ทองสุข (2558) ที่กล่าวว่าผู้ประกอบการธุรกิจสำหรับ เพศทางเลือกมีการปรับตัวให้เหมาะสมกับพฤติกรรมนักท่องเที่ยวกลุ่มเพศทางเลือกมากขึ้น โดย ธุรกิจที่พิกเน้นด้านการออกแบบสถานที่ และการบริการเสมือนอยู่บ้าน ธุรกิจสปาและซาวน่า ซึ่งใน การให้บริการกับนักท่องเที่ยวในกลุ่มนี้ควรมีการอบรมบุคลากรให้มีความสามารถในการให้บริการ กับนักท่องเที่ยว และควรมีความเข้าใจกลุ่มนักท่องเที่ยวที่จะให้บริการ โดยสถานประกอบการ ควร ให้การอบรมบุคลากรให้พร้อมและมีความเป็นมิตรกับนักท่องเที่ยวกลุ่ม LGBT สอดคล้องกับ วิ ชยานันท์ พ่อคำ (2560) ที่พบว่าถ้าผู้ประกอบการจะมีโอกาสสำเร็จจะสูงขึ้น หากมีความเข้าใจความต้องการของกลุ่มชายรักชาย โดยจะต้องปลูกฝังวัฒนธรรมของความเป็นมิตรกับคนกลุ่มที่ มีความหลากหลายทางเพศให้กับพนักงาน ซึ่งในการจัดนำเที่ยวสำหรับนักท่องเที่ยวในกลุ่มคน ข้ามเพศทำให้ผู้มีความหลากหลายทางเพศรู้สึกได้รับการยอมรับ ความต้องการการเที่ยว ต่างประเทศของนักท่องเที่ยวข้ามเพศ

ในความต้องการการเที่ยวต่างประเทศของนักท่องเที่ยวต่างประเทศสามารถอภิปรายผลตาม องค์ประกอบการจัดนำเที่ยวต่างประเทศเป็น 7 องค์ประกอบได้ดังนี้

ด้านพาหนะที่ใช้ในการเดินทาง จะให้ความสำคัญเรื่องความปลอดภัยและความพร้อม ของพาหนะที่นำมาให้บริการ สอดคล้องกับ กนกพร อริยาและคณะ (2561) ที่ศึกษาเรื่อง การศึกษา

ความต้องการพื้นฐานของผู้ชายข้ามเพศในประเทศไทย พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการระดับสูง 3 ด้าน คือ ความต้องการ ความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ความต้องการความรักและความสัมพันธ์ร่วมกับผู้อื่น และความต้องการได้รับการยอมรับนับถือ

ด้านที่พักหรือโรงแรม จะให้ความสำคัญเรื่องการให้การต้อนรับจากการให้บริการหรือการดูแลจากทางโรงแรม กล่าวคือ พนักงานหรือสถานที่เข้าพักจะต้องให้บริการด้วยความเข้าใจเข้าใจกันและให้เกียรติ สอดคล้องกับ ปิยะฉัตร ปวงนิยม (2560) ที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง แนวทางในการสร้างโอกาสทางการตลาดจากกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีความหลากหลายทางเพศสำหรับธุรกิจโรงแรม พบว่า กลุ่มนักท่องเที่ยว LGBT ให้ความสำคัญกับการบริการที่มีคุณภาพและมีความเป็นมิตร (LGBT-Friendly) โดยเฉพาะการที่โรงแรมหรือที่พักตั้งอยู่ในย่าน ท่าเลที่ใกล้กับแหล่งชุมนุมของผู้ที่มีรสนิยมแบบเดียวกัน

ด้านภัตตาคารหรือร้านอาหาร จะให้ความสำคัญเรื่องการให้การต้อนรับจากทางภัตตาคารหรือร้านอาหาร กล่าวคือ พนักงานหรือทางร้านอาหารจะต้องให้บริการด้วยความเข้าใจเข้าใจกันและให้เกียรติ ไม่มีการแบ่งแยก และไม่ได้มองว่าเป็นบุคคลที่แปลก เพราะฉะนั้นนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ไม่ได้มีข้อจำกัดเรื่องของร้านอาหารจะต้องมีการแบ่งแยกเพศชัดเจน หรือมีข้อจำกัดในเรื่องวัตถุดิบในอาหารที่จะกระทบต่อฮอร์โมนในร่างกาย สอดคล้องกับ ปิยะภรณ์ นามวงษา และ กรแก้ว จันทภาษา (2564) พบว่าการใช้ยาฮอร์โมนเพศของหญิงข้ามเพศเน้นที่การใช้ยาด้วยตนเองเป็นสำคัญ การมีประสบการณ์ในการใช้ยาฮอร์โมนเพศที่หลากหลาย และการนิยามอาการข้างเคียงที่เกิดจากการใช้ยาในมุมมองใหม่ เป็นสิ่งที่บุคลากรทางการแพทย์ควรทำความเข้าใจและควรให้คำแนะนำเพื่อให้เกิดความปลอดภัยในการใช้ยาที่สอดคล้องกับบริบทของหญิงข้ามเพศต่อไป ที่ให้ความสำคัญเรื่องนี้น้อยสุดแต่ก็ยังอยู่ในระดับความคิดเห็นที่ระดับและปานกลาง หากแต่สามารถเข้าไปปรับประทานอาหารได้ทุกภัตตาคารตามที่บริษัทนำเที่ยวจัดให้ที่อยู่ในมาตรฐานสากลไม่ว่าจะเป็นเรื่องความสะดวกถูกสุขลักษณะ และอาจจะมีอาหารท้องถิ่นเป็นบางมื้ออาหารได้ ไม่จำเป็นต้องมีการแบ่ง ไม่ได้มีข้อจำกัดเรื่องร้านอาหารขอแค่ได้รับการต้อนรับจากทางภัตตาคารหรือร้านอาหารเป็นสำคัญ

ด้านสิ่งดึงดูดทางการท่องเที่ยวหรือโปรแกรมการเดินทางท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวกลุ่มนี้จะให้ความสำคัญการจัดโปรแกรมหรือแหล่งท่องเที่ยวต้องมีความหลากหลาย สอดคล้องกับ ณัฐรินทร์ ปริวงศ์กุลธร, วิลาสินี เขมะปัญญา, และ พชรรัฐ วันเรืองโชค (2564) พบว่า รูปแบบการท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์และความสนใจพิเศษ มีแหล่งท่องเที่ยวเชิงสิ่งแวดล้อมด้วย แต่จะให้ความสำคัญกับแหล่งท่องเที่ยวเกี่ยวกับการขอพร เทียวกลางคืน (Night Life) และที่เกี่ยวกับ

กิจกรรมทำบุญเลี้ยงชีพหรือท่องเที่ยวสายมู้นองกว่าเรื่องอื่น ๆ แต่ก็ยังอยู่ในระดับมาก คนส่วนใหญ่อาจจะมองว่านักท่องเที่ยวกลุ่มนี้จะชอบความสนุกสนาน เที่ยวกลางคืน แต่จากการให้ข้อมูลเชิงลึก กลุ่มนี้ไม่ได้ให้ความสำคัญกับการท่องเที่ยวยามราตรี (Night Life) แต่เพียงอย่างเดียว

ด้านผู้นำเที่ยวและมัคคุเทศก์จะให้ความสำคัญเรื่องการให้เกียรติหรือการปฏิบัติตัวเท่าเทียมกัน และต้องมีอัธยาศัยดี เข้าถึงง่าย จากผู้นำเที่ยวและมัคคุเทศก์ กล่าวคือ การให้บริการด้วยความเข้าอกเข้าใจกันและให้เกียรติ ไม่มีการแบ่งแยก และไม่ได้มองว่าเป็นบุคคลที่แปลก เพราะฉะนั้นนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ไม่ได้ให้ความสำคัญในเรื่องความรู้เกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวหรือความเชี่ยวชาญหรือมีจิตบริการเป็นสำคัญแต่ให้ความสำคัญเกี่ยวกับผู้นำเที่ยวและมัคคุเทศก์ในเรื่องต่าง ๆ แบบจะไม่ต่างกัน สอดคล้องกับ ธนัญญ์ โชคปริดาพานิช (2558) พบว่า สมรรถนะของผู้นำเที่ยวที่อุตสาหกรรมเห็นมีความจำเป็นเร่งด่วนประกอบไปด้วย 6 สมรรถนะ คือ 1) สมรรถนะด้านความรู้และความสามารถเกี่ยวกับประเทศที่นำเที่ยวและความรู้ทั่วไป 2) สมรรถนะด้านดูแลสุขภาพอนามัยและความปลอดภัย 3) สมรรถนะด้านการใช้ภาษาและการสื่อสาร 4) สมรรถนะด้านการบริการและจิตสาธารณะ 5) สมรรถนะด้านจรรยาบรรณ จริยธรรม และความซื่อสัตย์ และ 6) สมรรถนะด้านการจัดการ

ด้านแหล่งซื้อของหรือช้อปปิ้งจะให้ความสำคัญเรื่องการมีอิสระในการเลือกซื้อของแบบกำหนดเวลานัดหมายก่อนจะแยกกันไปเลือกซื้อของในแหล่งนั้น ๆ และไม่จำเป็นจะต้องพาไปแหล่งซื้อของเฉพาะกลุ่มเหตุเพราะให้ความสำคัญเรื่องดังกล่าวน้อยที่สุด แต่ก็ยังถือในระดับปานกลาง และแหล่งสินค้าจะต้องมีคุณภาพเหมาะสมกับราคาความเหมาะสม การยอมรับในสังคม สอดคล้องกับ จิตรลดา พลายด้วง (2564) ที่พบว่า เหตุผลในการเลือกซื้อสินค้าค่านึงทางด้านความรู้สึก การยอมรับในสังคมและการแสดงออกถึงความเป็นตัวตน และยังสอดคล้องกับ ชลธิชา เพชรหยอย (2564) พบว่า คนกลุ่มนี้ชอบที่อยากจะทำแสดงตัวตนของตนเองออกมาผ่านแฟชั่นการแต่งกายด้วยการเลือกซื้อสินค้าหรือการช้อปปิ้ง

ด้านเอกสารการเดินทางและการให้บริการยื่นวีซ่า นักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ยังยินดีที่ให้บริการนำเที่ยวอำนวยความสะดวกเรื่องเอกสารการเดินทางหรือการช่วยดำเนินการยื่นวีซ่าให้ และควรมีกฎระเบียบที่ชัดเจนจากหน่วยงานทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องในเรื่องการออกหนังสือเดินทาง ว่ามีข้อจำกัดอะไรบ้าง สิ่งไหนทำได้ ทำไม่ได้ การถ่ายรูปหนังสือเดินทาง จะต้องเตรียมตัวอย่างไร ในเรื่องของการมีหนังสือเดินทางของกลุ่มคนข้ามเพศ อาจจะเป็นเรื่องที่จะต้องรอการออกกฎหมายที่ชัดเจนออกมาเพื่อจะได้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน ไม่ได้เน้นว่าจะต้องมีหนังสือเดินทางเฉพาะอยากให้ปฏิบัติทุกอย่างเหมือนบุคคลทั่วไป สอดคล้องกับ บรรจง เมืองสุวรรณ และ วรณวิภา

เมืองถ้า (2566) พบว่า ควรให้มีการแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับประเด็นสิทธิของบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศในการจดทะเบียนสมรสสิทธิในการเปลี่ยนคำนำนาม รวมถึงการแก้ไขกฎหมายกระทรวงกลาโหมในโอกาสเข้ารับราชการทหารตามอัตลักษณ์ทางเพศและเพศวิถีของตน เพื่อความเท่าเทียมของบุคคลตามหลักสิทธิมนุษยชน และยังคงสอดคล้องกับ อารยา สุขสม (2565) ที่ว่าสมควรมีกฎหมายเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และผลในทางกฎหมายของการรับรองอัตลักษณ์ทางเพศตามเจตจำนงของบุคคลเหล่านั้น อันเป็นการสอดคล้องกับหลักการสิทธิมนุษยชนสากลตามพันธกรณีระหว่างประเทศ

การทดสอบสมมติฐาน

จากการทดสอบสมมติฐานพบว่า เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นที่มีต่อความต้องการในการจัดการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวข้ามเพศ จำแนกตามเพศ ความแตกต่างในด้านที่พัก หรือโรงแรม ด้านภัตตาคารหรือร้านอาหาร และด้านสิ่งดึงดูดทางการท่องเที่ยว ในด้านที่พักแรมนั้นนักท่องเที่ยวข้ามเพศมีความคิดเห็นแตกต่างกันในด้านโรงแรมซึ่งนักท่องเที่ยวกลุ่มหญิงข้ามเพศมีความต้องการ กลุ่มนักท่องเที่ยว LGBT ให้ความสำคัญกับการบริการที่มีคุณภาพ และมีความเป็นมิตร (LGBT-Friendly) มากกว่านักท่องเที่ยวชายข้ามเพศ นอกจากนี้ยังพบความแตกต่างของความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวในประเด็น ด้านภัตตาคารหรือร้านอาหาร และ ด้านสิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยว ซึ่งในประเด็นด้านร้านอาหารนั้นพบว่านักท่องเที่ยวหญิงข้ามเพศมีระดับความต้องการเรื่องอาหารที่ส่งผลต่อฮอร์โมนเป็นอย่างมาก ซึ่งอาจเป็นเพราะหญิงข้ามเพศต้องมีการใช้ฮอร์โมน หรือมีอาหารที่มีระดับผลกระทบต่อฮอร์โมนมากกว่าชายข้ามเพศ ซึ่งเป็นประเด็นที่ผู้จัดนำเที่ยวต้องให้ความสำคัญ นอกจากนี้ยังพบความแตกต่างทางความคิดเห็นด้านแหล่งท่องเที่ยวซึ่งเมื่อพิจารณาในรายด้านพบว่าหญิงข้ามเพศมีความต้องการแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวปลอดภัย มีกิจกรรมที่หลากหลายและให้ความสำคัญกับกิจกรรมทำบุญ ซึ่งอาจเป็นเพราะนักท่องเที่ยวกลุ่มหญิงข้ามเพศเป็นกลุ่มที่นิยมทำกิจกรรมมากกว่านักท่องเที่ยวกลุ่มชายข้ามเพศจึงให้ความสำคัญกับแหล่งท่องเที่ยวที่มากกว่านักท่องเที่ยวกลุ่มชายข้ามเพศ นอกจากนี้ความแตกต่างในประเด็นที่กล่าวมาในข้างต้น ไม่พบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นในประเด็นอื่น ๆ ซึ่งอาจเป็นเพราะ ในบริบทของความแตกต่างทางวัฒนธรรมสุภาพติกรรม ในเรื่องเพศ โดยเฉพาะ Homosexual มีความแตกต่างทางพฤติกรรมในระดับน้อยที่สุดซึ่งอาจส่งผลให้นักท่องเที่ยวกลุ่มข้ามเพศต้องการให้มีการปฏิบัติอย่างปกติต่อพวกเขา (Reisinger and Turner, 2003) นอกจากนี้ในพฤติกรรมกรซื้อ และการบริโภคระหว่างเพศ สามารถจำแนกความแตกต่างในการซื้อ โดยบุคคลที่มีเพศที่แตกต่างกันจะมีความสนใจและมีพฤติกรรมในการเลือกซื้อของที่

แตกต่างกัน (Reisinger, 2009) ซึ่งเป็นปัจจัยด้านความสนใจส่วนบุคคลดังนั้นจึงไม่ส่งผลต่อระดับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีความแตกต่างระหว่างเพศ

ในการทดสอบสมมติฐานความแตกต่างของระดับความคิดเห็นที่มีต่อความต้องการการจําจัดนำเที่ยวต่างประเทศของนักท่องเที่ยวข้ามเพศที่มีอายุแตกต่างกันไม่พบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นที่มีต่อความต้องการองค์ประกอบการจําจัดนำเที่ยวของนักท่องเที่ยวต่างประเทศ ซึ่งอาจเป็นเพราะกลุ่มนักท่องเที่ยวข้ามเพศเป็นกลุ่มที่มีความต้องการเฉพาะโดยไม่ระบุช่วงอายุจึงทำให้ผลการทดสอบสมมติฐานไม่พบความแตกต่างกัน แต่พบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นที่มีต่อผู้นำเที่ยวและมัคคุเทศก์ของกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน โดยเป็นประเด็นในด้านความรู้ของมัคคุเทศก์ ซึ่งนักท่องเที่ยวที่มีการศึกษาในระดับที่สูงกว่าย่อมมีความคาดหวังความรู้มากกว่านักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาที่ต่ำกว่า

ในการทดสอบสมมติฐานที่มีต่อระดับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวจําแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของนักท่องเที่ยวพบความแตกต่างในประเด็นขององค์ประกอบการจําจัดนำเที่ยวต่างประเทศด้านภัตตาคารและร้านอาหาร สิ่งดึงดูดทางการท่องเที่ยว ผู้นำเที่ยวและมัคคุเทศก์ และด้านแหล่งซื้อของหรือช้อปปิ้ง ซึ่งจะเห็นได้ว่ากลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีรายได้สูงกว่าจะมีระดับความต้องการที่สูงกว่านักท่องเที่ยวที่มีรายได้ที่ต่ำกว่า ซึ่งเป็นประเด็นสำคัญที่ผู้จําจัดนำเที่ยวต้องดำเนินการให้บริการให้ตรงตามความต้องการของนักท่องเที่ยวโดยเฉพาะกลุ่มนักท่องเที่ยวข้ามเพศที่มีศักยภาพสูง

การอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 2 เพื่อพัฒนาแนวทางการจําจัดนำเที่ยวต่างประเทศสำหรับนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ

จากการศึกษาวิจัยผู้วิจัยได้ทำการสังเคราะห์ข้อมูลวิจัยและพัฒนาแนวทางการจําจัดนำเที่ยวต่างประเทศสำหรับนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศได้ โดยมีแนวทาง “TRANS” โดยสามารถอธิบายได้ดังต่อไปนี้

- Travel Facilitate การอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยว ในการจัดการท่องเที่ยวให้กับนักท่องเที่ยวกลุ่ม Transgender จําเป็นต้องมีการอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยวที่เหมาะสมกับนักท่องเที่ยวโดยผู้จําจัดนำเที่ยวต่างประเทศสำหรับนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้มีความจําเป็นต้องอำนวยความสะดวกนักท่องเที่ยวโดย เช่นในเรื่องของการจัดการที่พักให้เป็นที่พักที่เป็น LGBTQ+ Friendly หรือร้านอาหารที่มีรายการอาหารเหมาะสมและไม่กระตุ้นฮอร์โมน หรือส่งผล

ต่อสุขภาพของกลุ่มนักท่องเที่ยวข้ามเพศ หรือมีการจัดกิจกรรม แหล่งท่องเที่ยวให้เหมาะสมกับนักท่องเที่ยวข้ามเพศ

- Rightness การเคารพในสิทธิและเท่าเทียมกัน เนื่องจากนักท่องเที่ยวกลุ่มข้ามเพศต้องการการปฏิบัติอย่างเท่าเทียม ดังนั้นผู้จัดนำเที่ยว หรือผู้ให้บริการด้านการท่องเที่ยวสำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวข้ามเพศควรเคารพในสิทธิ และปฏิบัติต่อกับนักท่องเที่ยวในกลุ่มนี้อย่างเท่าเทียม

- Accurate แม่นยำในกฎและเอกสาร เนื่องจากการเดินทางไปท่องเที่ยวต่างประเทศมีรายละเอียดเรื่องเอกสารและวีซ่า ซึ่งสำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวข้ามเพศจะมีการดำเนินการด้านเอกสารที่แตกต่างจากนักท่องเที่ยวทั่วไป และมีรายละเอียดปลีกย่อยในแต่ละประเทศโดยเฉพาะพิธีการตรวจคนเข้าเมืองดังนั้นผู้จัดนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ต้องได้รับการฝึกอบรม และมีความรู้ความแม่นยำในกฎหมายการเข้าประเทศและการทำเอกสารเพื่อให้อำนวยความสะดวกให้นักท่องเที่ยวข้ามเพศสามารถเดินทางท่องเที่ยวต่างประเทศในประเทศจุดหมายปลายทางที่ต้องการได้

- Needs เข้าใจความต้องการพื้นฐานของกลุ่มคนข้ามเพศ เนื่องจากนักท่องเที่ยวข้ามเพศมีความต้องการเฉพาะที่แตกต่างกับนักท่องเที่ยวทั่วไป โดยเฉพาะในเรื่องของสุขภาพและสิทธิมนุษยชนซึ่งผู้จัดนำเที่ยวต้องมีความรู้ความเข้าใจเพื่อจะได้จัดการการท่องเที่ยวและดูแลนักท่องเที่ยวในกลุ่มนี้ได้เหมาะสมและมอบประสบการณ์ที่ดี และความประทับใจในการท่องเที่ยวให้นักท่องเที่ยวข้ามเพศที่เดินทางไปท่องเที่ยวต่างประเทศ

- Safety Service การให้บริการที่ปลอดภัยทั้งร่างกายและจิตใจ เนื่องจากนักท่องเที่ยวในกลุ่มนี้เป็นกลุ่มที่มีความต้องการเฉพาะดังนั้นผู้ให้บริการควรมีจิตบริการที่ดี และคำนึงถึงความปลอดภัยในการให้บริการนักท่องเที่ยวทั้งทางร่างกายและทางจิตใจ ไม่ทำให้นักท่องเที่ยวรู้สึกไม่สบายใจอันเกิดจากการให้บริการของผู้จัดนำเที่ยว นอกจากนี้ต้องเข้าใจความเสี่ยงของนักท่องเที่ยวในกลุ่มดังกล่าว และควบคุมความเสี่ยงไม่ให้เกิดอันตรายหรือส่งผลกระทบต่อนักท่องเที่ยว นอกจากนี้ในการเดินทางไปยังต่างประเทศนักท่องเที่ยวอาจเป็นอันตรายจากมิชชันนารีได้ ซึ่งผู้จัดนำเที่ยวต้องคำนึงถึงความปลอดภัยในการให้บริการนักท่องเที่ยวด้วย โดยในการจัดนำเที่ยวต่างประเทศสำหรับนักท่องเที่ยวข้ามเพศควรมีการปรับใช้แนวทางการจัดการดังกล่าวเพื่อให้ประสบการณ์การท่องเที่ยวต่างประเทศของนักท่องเที่ยวข้ามเพศเป็นไปได้เป็นอย่างดีสอดคล้องกับหลักการจรรยาบรรณการท่องเที่ยวโลกหลักที่ 7 (UNWTO, 2001) ที่กล่าวถึงสิทธิทางการท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวทุกคนมีเสรีภาพในการเดินทางท่องเที่ยวโดยปราศจากการเลือกปฏิบัติ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน (UN, 2023) ที่มีความ

พยายามในการพัฒนาเป้าหมายที่ 5 ด้านความเท่าเทียมทางเพศ ในการจัดการท่องเที่ยวต้องคำนึงถึงพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวเป็นหลักซึ่งอาจต้องมีการจัดการให้สอดคล้องกับแรงจูงใจของนักท่องเที่ยวที่อาจเกี่ยวข้องกับ ร่างกาย อารมณ์ บุคลิกภาพ การพัฒนาบุคลิกภาพ สถานะทางสังคม และ วัฒนธรรม (Horner, 2021)

3. ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยครั้งต่อไป

- 1) ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมและลงสำรวจข้อมูลพฤติกรรมนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศเชิงลึกโดยไม่ละเมิดพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล
- 2) ควรมีการเก็บข้อมูลประชากรจำนวนมากกว่าเพื่อให้เข้าถึงกลุ่มนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศให้มากที่สุด
- 3) ควรมีการพัฒนานำไปต่อยอดงานวิจัยอื่น ๆ สำหรับการจําหน่ายเที่ยวแบบเฉพาะกลุ่มว่าจริง ๆ แล้วนักท่องเที่ยวแต่ละกลุ่มเค้ามีความต้องการด้านไหนในองค์ประกอบของการจําหน่ายเที่ยวต่างประเทศ
- 4) ควรมีการศึกษาพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวกลุ่ม LGBTQ+ ทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ
- 5) ควรมีการศึกษาและยกระดับตราสัญลักษณ์ LGBTQ+ สำหรับโรงแรม ห้องน้ำ ร้านอาหาร เป็นต้น

4. ข้อจำกัดในการดำเนินวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้มีข้อจำกัดในหลาย ๆ เรื่อง ดังนี้

- 1) การเก็บรวบรวมข้อมูล เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยเลือกไม่ได้เป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีอัตลักษณ์ทางเพศทั่วไป จึงต้องคำนึงเรื่องสิทธิมนุษยชนเป็นสำคัญ และมีผู้ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามค่อนข้างมีอยู่อย่างจำกัด จึงส่งผลให้ผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามคืนกลับมาช้ากว่าที่ตั้งใจไว้
- 2) ยังมีงานวิจัย บทความ หรือ วารสารทางวิชาการให้ศึกษาหรือทบทวนวรรณกรรมค่อนข้างมีอยู่อย่างจำกัด
- 3) กลุ่มตัวอย่างที่เก็บแบบสอบถามยังมีประชากรอยู่อย่างจำกัดทำให้ข้อมูลที่ได้ยังเป็นกลุ่มเล็กและยังไม่มีสถิติเรื่องจำนวนประชากรที่ชัดเจน

4) การให้ความร่วมมือของหน่วยงานภาครัฐและเอกชนในการขอเก็บข้อมูลยังมีอยู่อย่างจำกัดในเรื่องข้อมูลเชิงลึก

บรรณานุกรม

- Asher and Lyric. (2021). The 150 Worst (& Safest) Countries for LGBTQ + Travel in 2021.
Retrieved from <https://www.asherfergusson.com/lgbtq-travel-safety/>
- Asia Pacific Transgender Network. (2564). *Thailand Trans People Report*.
<https://weareaptn.org/>
- Horner, S. (2021). *Consumer behaviour in tourism* (4th ed.): Abingdon, Oxon
New York, NY: Routledge.
- Joanna, P. (2015). Nepal Is the Latest Country to Acknowledge Transgender Citizens on
Its Passports. *Time*.
- Kama, A., Ram, Y., & Mizrachi, I. (2017). A Genuine Gay-Friendly City: The Touristic
Benefits of LGBT Inclusion. *Critical Tourism Studies Proceedings*, 2017(1), 80.
- Lewis, C., Prayag, G., & Pour, S. (2021). Linking travel motives to identity and travel
behavior of the Australian LGBT market during COVID-19. *Journal of Travel &
Tourism Marketing*, 38(7), 725-741.
- Mancini, M. (2012). *Access: Introduction to Travel & Tourism*: Marc Mancini Seminars and
Consulting Incorporated.
- Monterrubio, C., Rodríguez Madera, S. L., & Pérez, J. (2020). Trans women in tourism:
Motivations, constraints and experiences. *Journal of Hospitality and Tourism
Management*, 43, 169-178.
- Monterrubio, C., Rodríguez Madera, S. L., & Pérez, J. (2022). Transgender men in tourism:
marginalisation, constraints and inclusion opportunities. *Tourism Recreation
Research*, 1-14.
- Neves, C. S. B., & Brambatti, L. E. (2019). LGBT Tourist Behavior Regarding Leisure Travel
Consumption. *Rosa dos Ventos (Caxias do Sul)*, 11(4), 832-846.
- Reisinger, Y. (2003). *Cross-cultural behaviour in tourism concepts and analysis*: Oxford
Boston : Butterworth-Heinemann.

- Sousa e Silva, S. d., Cardoso, D., & Sousa, B. (2018). The role of marketing in LGBT tourism: an exploratory contribution in the Portuguese context. *Turismo e Sociedade*, 11(2), 236-260.
- The Independent. (2015). Gay-friendly travel destinations: The world's top 10. <https://www.independent.co.uk/travel/news-and-advice/gayfriendly-travel-destinations-the-world-s-top-10-9806026>
- The World Tourism Organization (UNWTO). (2001). GLOBAL CODE OF ETHICS FOR TOURISM. Retrived from https://webunwto.s3.eu-west-1.amazonaws.com/imported_images/37802/gcetbrochureglobalcodeen.pdf
- Travel.State.Gov. (2022). LGBTQI+ Travelers. Retrived from <https://travel.state.gov/content/travel/en/international-travel/before-you-go/travelers-with-special-considerations/lgbtqi.html>
- Veale, J. F. (2008). Prevalence of transsexualism among New Zealand passport holders. *Australian & New Zealand Journal of Psychiatry*, 42(10), 887-889.
- World Travel & Tourism Council. (2562). Economic Impact Report. Retrived from <https://wttc.org/Research/Economic-Impact>
- กรมการกงสุล กระทรวงการต่างประเทศ. (2560). ข่าวกรมการกงสุลเพื่อคนไทย : รู้ไว้ก่อนไป สห
อาหรับเอมิเรตส์. สืบค้นจาก
<https://m.facebook.com/ThaiConsular/photos/a.162662417204248/940786229391859/>
- กฤตธีพัฒน์ โชติฐานิตสกุล. (2562). ศัลยกรรม: คู่มือเบื้องต้นสำหรับผู้ชายข้ามเพศ. กรุงเทพฯ: โภ
โกพรีนทร์ (ไทยแลนด์).
- กองเศรษฐกิจการท่องเที่ยวและกีฬา. (2563). สรุปรายจ่ายการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่
เดินทางออกนอกประเทศ ปี 2562 (*TOURISM EXPENDITURE BY OUTGOING THAI
TRAVELLERS*).
- กำโชค เพ็ชรสุวรรณ. (2563). โกด์ มัคคุเทศก์ และเกม = *Guide and game*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กุลวรา สุวรรณพิมพ์. (2556). หลักการมัคคุเทศก์ (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ : แสงดาว.

- คานันสนันท์ ดอกพุดม. (2561). *FTM Guide Book Thailand*. กรุงเทพฯ: เอ็ม แอนด์ เอ็ม เลเซอร์พริ้นต์.
- จักรพงษ์ แอนดรูว์ สุทธิสถาพร. (2559). *Thailand's Transgender คนข้ามเพศ*. กรุงเทพฯ: เจเค เอ็น โกลบอล มีเดีย.
- จิตรลดา พลายด้วง. (2564). การสื่อสารการตลาดดิจิทัลกับการตัดสินใจซื้อสินค้าแฟชั่นผ่าน คอมพิวเตอร์ของผู้บริโภคที่มีความหลากหลายทางเพศ (LGBT). อี
- จินณพัช ปทุมพร, และ ราณี อธิชัยกุล. (2563). Guidelines for development of tourism components to promote phuket as a destination for foreign gay tourists. *PalArch's Journal of Archaeology of Egypt/Egyptology*, 17(12), 1438-1453.
- จิราภรณ์ อรุณากร. (2563). “เพศหลากหลายในวัยรุ่น” สืบค้นจาก https://med.mahidol.ac.th/rama_hospital/th/services/knowledge/08312020-1029
- เจริญชัย เอกมาไพศาล. (2565). การจัดการการบริการของธุรกิจการท่องเที่ยวและบริการ: กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ฉลองศรี พิมลสมพงษ์. (2560). การวางแผนและพัฒนาตลาดการท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ฉันทิช วรรณถนอม. (2559). การวางแผนและการจัดนำเที่ยว = *Tour planning*. นนทบุรี: เพ็ริ่ง ข้าหลวง พรินต์ติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.
- ชเนตตี ทินนาม. (2564). ยุทธศาสตร์สุขภาพะ LGBTIQN+ ในประเทศไทย. นครปฐม: สมาคม เพศวิถีศึกษา.
- ชลธิชา เพชรหยอย. (2564). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกซื้อเสื้อผ้าของกลุ่มเพศทางเลือกในเขต กรุงเทพมหานคร. มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ชานันท์ ยอดหงษ์. (2561). TAT REVIEW - LGBT Tourism: Thailand as a vagaytion. สืบค้น จาก <https://www.tatreviewmagazine.com/article/vagaytion/>
- ฐาน ธนชัยวิวัฒน์. (2563). พระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. 2551 ปรับปรุงใหม่ พ.ศ. 2563. กรุงเทพฯ: สุตรไพศาล.
- ณัฐรินทร์ ปริวงศกุลธร, วิลาสินี เขมะปัญญา, และ พชรวิฐ วันเรืองโชค. (2564). ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศของนักท่องเที่ยวชาวไทยกลุ่มที่มีความหลากหลายทางเพศ (LGBT). วารสาร มนุษยศาสตร์ และ สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัย เอเชีย อากเนย์, 5(2), 150-161.

- दनัย อังควัฒนวิทย์. (2563). สารระนำรู้: ความหลากหลายทางเพศ. สืบค้นจาก https://med.mahidol.ac.th/rama_hospital/th/services/knowledge/08312020-1029
- ธนณัฐ โชคปรีดาพานิช. (2558). แนวทางในการพัฒนาสมรรถนะพื้นฐานอาชีพผู้นำเที่ยวไทยที่สอดคล้องตามความต้องการของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย.
- นฤพนธ์ ด้วงวิเศษ และ ปีเตอร์ เอ แจ็คสัน. (2556). เพศ หลากชนิดสี : พหุวัฒนธรรมทางเพศในสังคมไทย=Cultural Pluralism and Sex/Gender Diversity in Thailand. กรุงเทพฯ : ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร (องค์การมหาชน).
- นิศดา ศิลปเสฐฐ. (2564). อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นิศา ชัชกุล. (2554). อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ : ศูนย์หนังสือแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บรรจง เมืองสุวรรณ, และ วรณวิภา เมืองถ้ำ. (2566). ปัญหาความเท่าเทียมของบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศในประเทศไทย. *JOURNAL OF SOCIAL SCIENCE FOR LOCAL RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY*, 7(1), 166-175.
- บังอร ฉัตรรุ่งเรือง. (2554). ตำราวิชาการวางแผนและการจัดรายการนำเที่ยว = *Introduction to tour planning and organizing*: กรุงเทพฯ : สยาม บุ๊คส์.
- บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา. (2555). ธุรกิจนำเที่ยว = *Tour business* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : ศูนย์หนังสือมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- บุษกร สุริยสาร. (2557). อัตลักษณ์และวิถีทางเพศในประเทศไทย : องค์การแรงงานระหว่างประเทศประจำประเทศไทย กัมพูชา และสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ; โครงการส่งเสริมสิทธิ ความหลากหลาย และความเท่าเทียมในโลกของการทำงาน (*PRIDE*). กรุงเทพฯ : องค์การแรงงานระหว่างประเทศ:
- ปรียวรรณ สุวรรณสุนย์. (2564). วิจัยปริทัศน์ (Research Review Article) : กฎหมายคู่ชีวิต... ความหวังของกลุ่ม LGBTQ. สืบค้นจาก <https://dl.parliament.go.th/handle/lirt/578635>
- ปัญญาภรณ์ นามวงสา, และ กรแก้ว จันทภาษา. (2564). ประสบการณ์การใช้ยาฮอร์โมนเพศของหญิงข้ามเพศในจังหวัดสกลนคร. *Thai Journal of Pharmacy Practice*, 14(3).
- ปิยพร ทองสุข. (2559). กลยุทธ์ส่วนประสมทางการตลาดบริการสำหรับนักท่องเที่ยวกลุ่มเพศทางเลือก (*LGBT*) ในกรุงเทพมหานคร. (บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศิลปากร, กรุงเทพฯ.

- ปิยะฉัตร ปวงนิม. (2560). แนวทางในการสร้างโอกาสทางการตลาดจากกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีความหลากหลายทางเพศสำหรับธุรกิจโรงแรม. *Veridian E-Journal, Silpakorn University (Humanities, Social Sciences and arts)*.
- พลพัทธ์ สาเลยยกานนท์. (2563). เปิดชุมชน LGBTQ ในไทยสวรรค์แห่งความหลากหลายทางเพศ. สืบค้นจาก <https://www.buesinesstoday.co/bt-news/30/01/2020/22814/>
- พลากร แก้วทิพย์. (2562). การพัฒนารูปแบบและกลยุทธ์การตลาดการท่องเที่ยวของกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีความหลากหลายทางเพศกรณี ศึกษา สถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่.
- พิมพ์พรณ สุจารินพงค์. (2559). มัคคุเทศก์ (พิมพ์ครั้งที่ 4, (ปรับปรุง)..): กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- พิมพ์พรณ สุจารินพงค์. (2561). การจ้ัดนำเที่ยว (ฉบับปรับปรุง) (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ภัทร์นลิน เกียรติกมลศรี. (2563). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความภักดีของนักท่องเที่ยวเพศทางเลือก (LGBT) ต่อการท่องเที่ยวในเขตเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี. Paper presented at the Rangsit Graduate Research Conference: RGRC.
- ยุทธ ไทยวรรณ. (2562). ระเบียบวิธีวิจัยทางการโรงแรมและการท่องเที่ยว = *Research methodology for hospitality and tourism*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รัชชกร จรวิรัตน์. (2564). งานผู้นำเที่ยวต่างประเทศ. สืบค้นจาก <https://tourism.utcc.ac.th/%E0%B8%87%E0%B8%B2%E0%B8%99%E0%B8%9C%E0%B8%B9%E0%B9%89%E0%B8%99%E0%B8%B3%E0%B9%80%E0%B8%97%E0%B8%B5%E0%B9%88%E0%B8%A2%E0%B8%A7%E0%B8%95%E0%B9%88%E0%B8%B2%E0%B8%87%E0%B8%9B%E0%B8%A3%E0%B8%B0%E0%B9%80/>
- วิชยานันท์ ฟอร์ด้า. (2560). แนวทางการพัฒนายุทธศาสตร์การตลาดเพื่อธุรกิจการท่องเที่ยวสำหรับผู้บริโภคกลุ่มชายรักชาย(เกย์ เขตกรุงเทพมหานคร). วารสารวิชาการบัณฑิต วิทยาลัยสวนดุสิต, 13(2), 247-259.
- วิทยาลัยการจัดการ มหาวิทยาลัยมหิดล. (2561). 'เพศก็เหมือนเสื้อผ้า-อาหาร' กะเทาะอินไซด์ความหลากหลายทางเพศ มากกว่าแค่ LGBT แต่มีถึง 30 กลุ่ม. สืบค้นจาก

<https://www.brandbuffet.in.th/2018/09/diversity-of-genders-cmmu-insight-spectrum-marketing/>

- วีระวัฒน์ กิจเลิศไพโรจน์. (2556). การตลาดธุรกิจบริการ: กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดดูเคชั่น.
- ศรัญญา วรากุลวิทย์. (2558). ปฐมนิเทศอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว = *Orientation to tourism industry* (พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศุภธา มั่นคง. (2564). ปัจจัยสภาพแวดล้อมที่มีผลกระทบต่อความเป็นส่วนตัวของผู้ชายข้ามเพศใน
ห้องน้ำสาธารณะตามห้างสรรพสินค้า. มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- สมชาย ปรีชาศิลป์กุล. (2556). บุคคลเพศหลากหลายในระบบกฎหมาย (*Sexual Diversity in the Legal System*). กรุงเทพฯ : มูลนิธิเพื่อสิทธิและความเป็นธรรมทางเพศ.
- สำนักงานคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ. (2563). มติ12.2 วิถีเพศภาวะ: เสริมพลังสุขภาวะ
ครอบครัว. วิถีเพศภาวะ: เสริมพลัง สุขภาวะ ครอบครัว.
- สำนักทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ กรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.
(2558). มาตรฐานธุรกิจนำเที่ยว (Tour Operator Standard). <https://www.thaits.org/>
- สิรภพ แก้วมาก. (2565). ศาสตร์สีรุ้ง = *Rainbowlogy*. กรุงเทพฯ: อะโวกาโด บุกส์.
- สุชาติ ทวีพรปฐมกุล. (2556). กว่าจะป็นหัวหน้าทัวร์. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- อนิรุทธิ์ เจริญสุข. (2556). ศิลปะการให้บริการในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว = *Art of service in hospitality*. กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดดูเคชั่น.
- อริสรา เสยานนท์. (2560). การประกอบการในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดดูเคชั่น.
- อัจฉราวรรณ เพ็ญวันศุกร์ และ นำชัย ทนุผล. (2559). การพัฒนาขีดความสามารถในการจัดการ
ธุรกิจนำเที่ยวของผู้ประกอบการในประเทศไทย. *Veridian E-Journal, Silpakorn University (Humanities, Social Sciences and arts)*, 9(1), 408-428.

อัญชญา สุวรรณานานนท์ และ จาตุรนต์ วรรณนวล. (2550). หลักการยกยอการีตา: ว่าด้วยการใช้
กฎหมายสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ ในประเด็นวิถีทางเพศและอัตลักษณ์ทางเพศ:
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ.

อัศวิน แสงพิบูล. (2556). ระเบียบวิธีวิจัยด้านการท่องเที่ยวและการโรงแรม = *Research
methodology for tourism and hospitality*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธุรกิจ
บัณฑิตย์.

อัศวิน แสงพิบูล. (2558). การศึกษาการเจ้าหน้าที่เชิงนิเวศของผู้ประกอบการเจ้าหน้าที่ในประเทศไทย
ประเทศไทย มาเลเซีย และอินโดนีเซีย.

อารยา สุขสม. (2565). แนวทางการรับรองสิทธิในอัตลักษณ์ทางเพศของประเทศไทยผ่านมุมมองของ
กฎหมายต่างประเทศ. วารสาร กฎหมายสงขลานครินทร์, 5(1), 24-43.

อุบลวรรณ สุจริตกุล. (2565). กฎหมายว่าด้วยธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง.
กรุงเทพฯ: กองทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ กรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยว
และกีฬา:

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้ตรวจเครื่องมือวิจัย

รายนามผู้เชี่ยวชาญผู้ตรวจเครื่องมือวิจัย

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.คมลิตี เกียนวัฒนา รองคณบดีคณะวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤติกา สายณะรัตน์ชัย อาจารย์ประจำคณะวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อม และการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. อาจารย์ ดร.อังสุมาลิน จำนงชอบ หัวหน้าสาขาท่องเที่ยวและอาจารย์ประจำ คณะวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อม และการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
4. อาจารย์ ดร.ณัฐสุกฤษฎี ไก่วรรณัง อาจารย์ประจำสาขาการท่องเที่ยว คณะการท่องเที่ยวและการโรงแรม มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
5. อาจารย์ ดร. วีระ วีระโสภณ รองคณบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และประธานหลักสูตรสาขาวิชาการจัดการ ท่องเที่ยวและบริการ วิทยาลัยการจัดการอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ภาคผนวก ข

จดหมายขอความอนุเคราะห์ผู้ทรงคุณวุฒิและเชี่ยวชาญ

ที่ อว 8718/707

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

18 มีนาคม 2565

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เชิญบุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญ
เรียน คณะบดีคณะกรรมการท่องเที่ยวและการโรงแรม มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

เนื่องด้วย นายวิระพงศ์ ชลสินธุ์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “แนวทางการจัดนำเที่ยวต่างประเทศสำหรับนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ (Transgender)” โดยมี อาจารย์ ดร.กิ่งกนก เสาวภาวงศ์ และอาจารย์ ดร.อัญชัญ ตัณฑเทศ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ อาจารย์ ดร.ณัฐกฤตย์ เอกวรรณัง เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม ทั้งนี้ นิสิตได้ติดต่อประสานงานเบื้องต้นกับบุคลากรของท่านแล้ว และจะประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นายวิระพงศ์ ชลสินธุ์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)
รักษาการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 088 874 6425

ที่ อว 8718/707

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

18 มีนาคม 2565

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เชิญบุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญ
เรียน คณบดีวิทยาลัยการจัดการอุตสาหกรรมบริการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

เนื่องด้วย นายวิระพงษ์ ชลสินธุ์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “แนวทางการจัดนำเที่ยวต่างประเทศสำหรับนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ (Transgender)” โดยมี อาจารย์ ดร.กิ่งกนก เสาวภาวงศ์ และอาจารย์ ดร.อัญชัญ ตัณฑเทศ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ อาจารย์ ดร.วิระ วีระโสภณ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบสอบถาม ทั้งนี้ นิสิตได้ติดต่อประสานงานเบื้องต้นกับบุคลากรของท่านแล้ว และจะประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นายวิระพงษ์ ชลสินธุ์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)
รักษาการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 088 874 6425

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน งานบริหารและธุรการ บัณฑิตวิทยาลัย โทร. 15644

ที่ อว 8718.1/711

วันที่ 18 มีนาคม 2565

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เชิญบุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

เนื่องด้วย นายวิระพงศ์ ชลสินธุ์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญาโท เรื่อง “แนวทางการจัดนำเที่ยวต่างประเทศสำหรับนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ (Transgender)” โดยมี อาจารย์ ดร.กิ่งกนก เสาวภาวงศ์ และอาจารย์ ดร.อัญชัญ ตัณฑเทศ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤติกา สายณะรัตน์ชัย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.คมสิทธิ์ เกียนวัฒนา และอาจารย์ ดร.อังสุมาลิน จำนงชอบ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบบทนี้ นิสิตได้ติดต่อประสานงานเบื้องต้นกับบุคลากรของท่านแล้ว และจะประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป สามารถสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ โทร. 088 874 6425

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นายวิระพงศ์ ชลสินธุ์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)

รักษาการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ภาคผนวก ค
จดหมายขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเชี่ยวชาญจากหน่วยงานต่าง ๆ

ที่ อว 8718/1369

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

30 พฤษภาคม 2565

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ
เรียน นายชัยรัตน์ ชูชื่น

เนื่องด้วย นายวิระพงศ์ ชลสินธุ์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญาโท เรื่อง “แนวทางการจัดนำเที่ยวต่างประเทศสำหรับนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ (Transgender)” โดยมี อาจารย์ ดร.กิ่งกนก เสาวภาวงศ์ และอาจารย์ ดร.อัญชัญ ตัณฑเทศ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญให้สัมภาษณ์ ในหัวข้อ เรื่อง “แนวทางการจัดนำเที่ยวต่างประเทศสำหรับนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ (Transgender)” ทั้งนี้ นิสิตได้ติดต่อประสานงานเบื้องต้นกับท่านแล้ว และจะประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นายวิระพงศ์ ชลสินธุ์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)
รักษาการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 088 874 6425

ที่ อว 8718/1369

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

30 พฤษภาคม 2565

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ
เรียน นายเจริญ วัฒนานนท์

เนื่องด้วย นายวิระพงศ์ ชลสินธุ์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปฏิญานพนธ์ เรื่อง “แนวทางการจัดนำเที่ยวต่างประเทศสำหรับนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ (Transgender)” โดยมี อาจารย์ ดร.กึ่งกนก เสาวภาวงศ์ และอาจารย์ ดร.อัญชัญ ตันชเทศ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปฏิญานพนธ์

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญให้สัมภาษณ์ ในหัวข้อ เรื่อง “แนวทางการจัดนำเที่ยวต่างประเทศสำหรับนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ (Transgender)” ทั้งนี้ นิสิตได้ติดต่อประสานงานเบื้องต้นกับท่านแล้ว และจะประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นายวิระพงศ์ ชลสินธุ์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)

รักษาการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 088 874 6425

ที่ อว 8718/1369

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

30 พฤษภาคม 2565

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ
เรียน พลตำรวจตรีวิมล เจริญศิริ

เนื่องด้วย นายวิระพงศ์ ชลสินธุ์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญาโท เรื่อง “แนวทางการจัดนำเที่ยวต่างประเทศสำหรับนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ (Transgender)” โดยมี อาจารย์ ดร.กึ่งกนก เสาวภาวงศ์ และอาจารย์ ดร.อัญชัญ ดันตเทศ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญให้สัมภาษณ์ ในหัวข้อ เรื่อง “แนวทางการจัดนำเที่ยวต่างประเทศสำหรับนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ (Transgender)” ทั้งนี้ นิสิตได้ติดต่อประสานงานเบื้องต้นกับท่านแล้ว และจะประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นายวิระพงศ์ ชลสินธุ์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)
รักษาการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 088 874 6425

ที่ อว 8718/1369

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

30 พฤษภาคม 2565

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้อำนวยการกองหนังสือเดินทาง กรมการกงสุล กระทรวงการต่างประเทศ

เนื่องด้วย นายวิระพงศ์ ชลสินธุ์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญาานิพนธ์ เรื่อง “แนวทางการจัดนำเที่ยวต่างประเทศสำหรับนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ (Transgender)” โดยมี อาจารย์ ดร.กิ่งกนก เสาวภาวงศ์ และอาจารย์ ดร.อัญชัญ ตันจเทศ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาานิพนธ์

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญให้สัมภาษณ์ ในหัวข้อ เรื่อง “แนวทางการจัดนำเที่ยวต่างประเทศสำหรับนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ (Transgender)” ทั้งนี้ นิสิตได้ติดต่อประสานงานเบื้องต้นกับท่านแล้ว และจะประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นายวิระพงศ์ ชลสินธุ์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)

รักษาการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 088 874 6425

ที่ อว 8718/1369

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

30 พฤษภาคม 2565

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้อำนวยการกองยุทธศาสตร์และแผนงาน สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

เนื่องด้วย นายวิระพงศ์ ชลสินธุ์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญาานิพนธ์ เรื่อง “แนวทางการจัดนำเที่ยวต่างประเทศสำหรับนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ (Transgender)” โดยมี อาจารย์ ดร.กึ่งกนก เสาวภาวงศ์ และอาจารย์ ดร.อัญชัญ ตันจเทศ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาานิพนธ์

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญให้สัมภาษณ์ ในหัวข้อ เรื่อง “แนวทางการจัดนำเที่ยวต่างประเทศสำหรับนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ (Transgender)” ทั้งนี้ นิสิตได้ติดต่อประสานงานเบื้องต้นกับท่านแล้ว และจะประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นายวิระพงศ์ ชลสินธุ์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)

รักษาการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 088 874 6425

ที่ อว 8718/1369

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

30 พฤษภาคม 2565

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้ก่อตั้งเพจ Trans for Career Thailand

เนื่องด้วย นายวิระพงศ์ ชลสินธุ์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญาโท เรื่อง “แนวทางการจัดนำเที่ยวต่างประเทศสำหรับนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ (Transgender)” โดยมี อาจารย์ ดร.กิ่งกนก เสาวภาวงศ์ และอาจารย์ ดร.อัญชัญ ดัฒนเทศ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญให้สัมภาษณ์ ในหัวข้อ เรื่อง “แนวทางการจัดนำเที่ยวต่างประเทศสำหรับนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ (Transgender)” ทั้งนี้ นิสิตได้ติดต่อประสานงานเบื้องต้นกับท่านแล้ว และจะประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นายวิระพงศ์ ชลสินธุ์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)

รักษาการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 088 874 6425

ที่ อว 8718/1369

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

30 พฤษภาคม 2565

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ
เรียน กรรมการผู้จัดการบริษัท ทราเวล เอเลเมนท์ จำกัด

เนื่องด้วย นายวิระพงศ์ ชลสินธุ์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “แนวทางการจัดนำเที่ยวต่างประเทศสำหรับนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ (Transgender)” โดยมี อาจารย์ ดร.กึ่งกนก เสาวภาวงศ์ และอาจารย์ ดร.อัญชัญ ดัฒนเทศ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญให้สัมภาษณ์ ในหัวข้อ เรื่อง “แนวทางการจัดนำเที่ยวต่างประเทศสำหรับนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ (Transgender)” ทั้งนี้ นิสิตได้ติดต่อประสานงานเบื้องต้นกับท่านแล้ว และจะประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นายวิระพงศ์ ชลสินธุ์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)
รักษาการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 088 874 6425

ที่ อว 8718/1369

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

30 พฤษภาคม 2565

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ
เรียน ผู้ก่อตั้ง Thai LGBT Connect

เนื่องด้วย นายวิระพงศ์ ชลสินธุ์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปฏิญานินพนธ์ เรื่อง “แนวทางการจัดนำเที่ยวต่างประเทศสำหรับนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ (Transgender)” โดยมี อาจารย์ ดร.กิ่งกนก เสาวภาวงศ์ และอาจารย์ ดร.อัญชัญ ตัณฑเทศ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปฏิญานินพนธ์

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญให้สัมภาษณ์ ในหัวข้อ เรื่อง “แนวทางการจัดนำเที่ยวต่างประเทศสำหรับนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ (Transgender)” ทั้งนี้ นิสิตได้ติดต่อประสานงานเบื้องต้นกับท่านแล้ว และจะประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นายวิระพงศ์ ชลสินธุ์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)
รักษาการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 088 874 6425

ที่ อว 8718/1369

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

30 พฤษภาคม 2565

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ
เรียน ตัวแทนนักท่งที่ยิวผู้ชายข้ามเพศ

เนื่องด้วย นายวิระพงศ์ ชลสินธุ์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการการท่งที่ยิวแบบบูรณาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญาโท เรื่อง “แนวทางการจัดนำที่ยิวต่างประเทศสำหรับนักท่งที่ยิวกลุ่มคนข้ามเพศ (Transgender)” โดยมี อาจารย์ ดร.กั้งกนก เสาวภาวงศ์ และอาจารย์ ดร.อัญชัญ ดัฒนเทศ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญให้สัมภาษณ์ ในหัวข้อ เรื่อง “แนวทางการจัดนำที่ยิวต่างประเทศสำหรับนักท่งที่ยิวกลุ่มคนข้ามเพศ (Transgender)” ทั้งนี้ นิสิตได้ติดต่อประสานงานเบื้องต้นกับท่านแล้ว และจะประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นายวิระพงศ์ ชลสินธุ์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)
รักษาการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 088 874 6425

ที่ อว 8718/1369

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

30 พฤษภาคม 2565

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ
เรียน ตัวแทนนักท่องเที่ยวกู้ภัยข้ามเขต

เนื่องด้วย นายวิระพงศ์ ชลสินธุ์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปฏิญานินพนธ์ เรื่อง “แนวทางการจัดนำเที่ยวต่างประเทศสำหรับนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ (Transgender)” โดยมี อาจารย์ ดร.กึ่งกนก เสาวภาวงศ์ และอาจารย์ ดร.อัญชัญ ตัณฑเทศ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปฏิญานินพนธ์

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญให้สัมภาษณ์ ในหัวข้อ เรื่อง “แนวทางการจัดนำเที่ยวต่างประเทศสำหรับนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ (Transgender)” ทั้งนี้ นิสิตได้ติดต่อประสานงานเบื้องต้นกับท่านแล้ว และจะประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นายวิระพงศ์ ชลสินธุ์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์อัครชัย เอกปัญญาสกุล)

รักษาการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 088 874 6425

ภาคผนวก ง
เครื่องมือที่ใช้ในการทำวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง “แนวทางการจัดนำเที่ยวต่างประเทศสำหรับนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ (Transgender)”

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อศึกษาการจัดนำเที่ยวต่างประเทศของธุรกิจนำเที่ยวและเพื่อให้เกิดเป็นแนวทางการจัดนำเที่ยวต่างประเทศสำหรับนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ (Transgender)
2. แบบสอบถามฉบับนี้ แบ่งออกเป็น 4 ส่วน คือ
ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
ส่วนที่ 2 ข้อมูลพฤติกรรมนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ
ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับองค์ประกอบของการจัดนำเที่ยวต่างประเทศ
ส่วนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับมาตรฐานการดำเนินงานของธุรกิจนำเที่ยว
ส่วนที่ 5 ความคิดเห็นเพิ่มเติมของนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศในการให้บริการของธุรกิจนำเที่ยว
3. แบบสอบถามฉบับนี้ใช้สำหรับการศึกษาวิจัยเท่านั้น การตอบแบบสอบถามนี้จะไม่ส่งผลกระทบต่อท่านแต่อย่างใด แต่จะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาทางวิชาการจัดการท่องเที่ยว

ขอความกรุณาตอบแบบสอบถามนี้ตามความเป็นจริงโดยใส่เครื่องหมาย (✓) ลงในช่อง หรือเติมคำ/ข้อความลงในช่องว่าง ข้อมูลที่ได้จะไม่ส่งผลกระทบต่อหรือก่อให้เกิดความเสียหายใด ๆ ต่อผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยจะนำข้อมูลที่ได้นำวิเคราะห์ทางวิชาการเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ประกอบการวิจัยเท่านั้น

ขอขอบพระคุณอย่างสูงสำหรับความอนุเคราะห์ของท่านในการตอบแบบสอบถามมา ณ โอกาสนี้

วิระพงศ์ ชลสินธุ์

นิสิตปริญญาโท

สาขาการจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการ
คณะวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม (9 ข้อ)

คำชี้แจง โปรดเลือกช่องที่ตรงกับสภาพเป็นจริงของท่าน

1. เพศ ผู้ชายข้ามเพศ (จากหญิงเป็นชาย) ผู้หญิงข้ามเพศ (จากชายเป็นหญิง)
2. อายุ 20 ปีขึ้นไป (โปรดระบุ) ปี
3. ระดับการศึกษา ต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี สูงกว่าปริญญาตรี
4. อาชีพ รัฐบาล/รัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัทเอกชน ค้าขาย/อาชีพอิสระ
 นักเรียน/นักศึกษา เจ้าของกิจการ
 อื่น ๆ (โปรดระบุ).....
5. สถานภาพ โสด มีคู่รัก/มีแฟน แต่งงาน
 อื่น ๆ (โปรดระบุ).....
6. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ต่ำกว่า 15,000 บาท 15,000 - 25,000 บาท
 25,001 - 35,000 บาท 35,001 - 45,000 บาท
 45,001 - 55,000 บาท มากกว่า 55,000 บาท
7. ภูมิลำเนาของท่าน ภาคเหนือ (โปรดระบุจังหวัด)...
 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (โปรดระบุจังหวัด)...
 ภาคตะวันตก (โปรดระบุจังหวัด)...
 ภาคกลาง (โปรดระบุจังหวัด)...
 ภาคตะวันออก (โปรดระบุจังหวัด)...
 ภาคใต้ (โปรดระบุจังหวัด)...
8. วัตถุประสงค์หลักของท่านในการเลือกที่จะเดินทางไปท่องเที่ยวต่างประเทศกับบริษัทนำเที่ยว (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 ต้องการไปท่องเที่ยวพักผ่อน ต้องการค้นพบสิ่งใหม่ๆ
 ต้องการคุณค่าในการเดินทางท่องเที่ยว ต้องการค้นคว้าทางวัฒนธรรม
 ต้องการเห็นความเป็นอยู่ของเพื่อนร่วมโลก ต้องการการยอมรับของสังคม

- ต้องการยกฐานะและเกียรติภูมิ อื่น ๆ (โปรดระบุ)....

9. ท่านต้องการเดินทางไปท่องเที่ยวต่างประเทศโซนทวีปหรือประเทศใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- เอเชีย เช่น เกาหลีใต้ ญี่ปุ่น (โปรดระบุ).... ยุโรป เช่น ฝรั่งเศส อิตาลี (โปรดระบุ)....
 แอฟริกา เช่น แอฟริกาใต้ (โปรดระบุ).... อเมริกาเหนือ เช่น สหรัฐอเมริกา (โปรดระบุ)....
 อเมริกาใต้ เช่น บราซิล (โปรดระบุ) ออสเตรเลีย โอเชียเนีย เช่น ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ (โปรดระบุ)....
 อื่น ๆ (โปรดระบุ)....

ส่วนที่ 2 องค์ประกอบของการจัดนำเที่ยวต่างประเทศสำหรับนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ (Transgender)
(35 ข้อ)

คำชี้แจง : กรุณาเขียนเครื่องหมาย (✓) ลงใน ในแต่ละข้อที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด
 ช่องเดียวเท่านั้น โดยแต่ละช่องจะแสดงระดับความต้องการดังนี้
 ระดับ 5 = เห็นด้วยที่สุด 4 = เห็นด้วย 3 = เฉยๆ 2 = ไม่เห็นด้วย 1 = ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

รายละเอียด	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วยที่สุด	เห็นด้วย	เฉยๆ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
1. การเดินทาง (Transportation)					
1.1 ท่านคำนึงเรื่องความปลอดภัย ความพร้อมของยานพาหนะในขณะเดินทางเป็นสำคัญ					
1.2 ท่านต้องการความสะดวกสบายขณะเดินทาง เช่น การเช็คอินขึ้นเครื่อง การตรวจเอกสารเดินทาง และการผ่านด่านตรวจคนเข้าเมือง					
1.3 ท่านสะดวกใจที่จะเดินทางท่องเที่ยวกับสมาชิกในครอบครัว, เพื่อน, แฟน หรือบุคคลอื่นในกลุ่มคนข้ามเพศมากกว่าที่จะต้องเดินทางร่วมกับบุคคลทั่วไป					

รายละเอียด	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วยที่สุด	เห็นด้วย	เฉยๆ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
1.4 ท่านต้องการการต้อนรับและดูแลจากคนขับรถท้องถิ่นในขณะที่เดินทาง รวมไปถึง ความปลอดภัย ความสะอาด และความพร้อมของยานพาหนะที่มากให้บริการ					
1.5 ท่านมีข้อจำกัดในการเดินทางเกี่ยวกับการนำยาประจำตัวเพื่อรักษาฮอโมนของร่างกายหรือต้องได้รับฮอโมนสม่ำเสมอในขณะที่เดินทาง					
2. โรงแรมหรือที่พัก (Hotel or Lodging)					
2.1 ท่านต้องการการต้อนรับเป็นอย่างดีจากพนักงานของโรงแรมหรือที่พักโดยไม่คำนึงถึงเพศของผู้เข้าพัก					
2.2 ท่านต้องการความเป็นส่วนตัวในขณะที่พักรม และต้องมีสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น มีสระว่ายน้ำ มีอ่างอาบน้ำในห้องพัก มีสถานออกกำลังกายภายในโรงแรม มีบริการสปาในโรงแรม เป็นต้น					
2.3 ท่านต้องการเข้าพักโรงแรมหรือที่พักที่มีสัญลักษณ์ LGBT Friendly เท่านั้น					
2.4 ท่านต้องการให้จัดห้องพักที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยผู้ให้บริการต้องคำนึงถึงการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและประหยัดพลังงาน					
2.5 ท่านสะดวกที่จะเข้าพักบริเวณในเมือง ใกล้แหล่งช้อปปิ้ง และสถานบันเทิงมากกว่าโรงแรมตามชานเมือง					
3. ภัตตาคารหรือร้านอาหาร (Restaurant or Food Shop)					
3.1 ท่านต้องการการต้อนรับและดูแลเป็นอย่างดีจากภัตตาคารหรือร้านอาหารโดยไม่มีการแบ่งแยกเรื่องเพศ					
3.2 ท่านคำนึงเรื่องความสะอาดถูกสุขลักษณะเป็นสำคัญมากกว่ารสชาติอาหาร					

รายละเอียด	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วยที่สุด	เห็นด้วย	เฉยๆ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
3.3 ท่านต้องการให้ภัตตาคารหรือร้านอาหารมีห้องน้ำที่มีการแบ่งแยกเพศชัดเจน					
3.4 ท่านต้องการให้จัดเมนูอาหารที่หลากหลายและมีอาหารท้องถิ่นรวมอยู่ในโปรแกรมการเดินทางด้วย					
3.5 ท่านมีข้อจำกัดเรื่องวัตถุดิบบางชนิดที่จะกระทบกับการได้รับฮอโมนสำหรับคนข้ามเพศ (Transgender)					
4. สิ่งดึงดูดทางการท่องเที่ยว (Attractions)					
4.1 ท่านต้องการให้จัดโปรแกรมที่มีแหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจ/ดึงดูดนักท่องเที่ยวจากบริษัทนำเที่ยว					
4.2 ท่านต้องการให้จัดโปรแกรมที่มีแหล่งท่องเที่ยวที่สามารถทำกิจกรรมได้หลากหลายรูปแบบ					
4.3 ท่านต้องการให้จัดโปรแกรมที่มีแหล่งท่องเที่ยวที่หลากหลาย เช่น แหล่งท่องเที่ยวเชิงสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ/ประวัติศาสตร์รวมอยู่ในโปรแกรมด้วย					
4.4 ท่านต้องการให้จัดโปรแกรมที่มีแหล่งท่องเที่ยวกลางคืน (Night Life) รวมอยู่ในโปรแกรมด้วย					
4.5 ท่านต้องการให้จัดแหล่งท่องเที่ยวที่มีกิจกรรมทำบุญขอพร/เสี่ยงโชค/เสี่ยงดวงรวมอยู่ในโปรแกรมด้วย					
5. การบริการนำเที่ยวจากหัวหน้าทัวร์หรือมัคคุเทศก์ (Tour Leader and Guide)					
5.1 หัวหน้าทัวร์หรือมัคคุเทศก์ต้องมีความรู้เกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวเป็นอย่างดี					
5.2 หัวหน้าทัวร์หรือมัคคุเทศก์ต้องมีความเชี่ยวชาญในการให้บริการ มีจิตบริการ					

รายละเอียด	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วยที่สุด	เห็นด้วย	เฉยๆ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
5.3 หัวหน้าทัวร์หรือมัคคุเทศก์ต้องมีปฏิภาณไหวพริบในการแก้ปัญหา					
5.4 หัวหน้าทัวร์หรือมัคคุเทศก์ต้องมีอธยาศัยดีเข้าถึงง่าย					
5.5 หัวหน้าทัวร์หรือมัคคุเทศก์ต้องให้เกียรติหรือปฏิบัติตัวเท่าเทียม					
6. แหล่งซื้อของ (Shopping Places)					
6.1 บริษัทนำเที่ยวควรจัดให้มีแหล่งซื้อของที่ไม้อัด พลุพลาเนจจนเกินไป					
6.2 บริษัทนำเที่ยวควรให้อิสระในการเลือกซื้อสินค้าโดยกำหนดระยะเวลานัดพบ					
6.3 ท่านต้องการให้จัดโปรแกรมที่มีแหล่งช้อปปิ้งสินค้าแบรนด์เนมหรือเอ้าท์เล็ต					
6.4 ท่านต้องการให้จัดมีแหล่งขายสินค้าเฉพาะกลุ่มนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ (Transgender)					
6.5 ท่านคำนึงเรื่องการจับจ่ายใช้สอยสินค้าในเรื่องแหล่งที่มีสินค้าคุณภาพ และคุ้มค่ากับราคา					
7. เอกสารหนังสือเดินทางและการบริการวีซ่า (Passport and Visa Documents)					
7.1 ท่านต้องการให้มีบริษัทนำเที่ยวคอยอำนวยความสะดวกหรือให้บริการเรื่องการบริการยื่นวีซ่า					
7.2 ท่านคิดว่าเพศสภาพยังเป็นประเด็นปัญหาในการออกเอกสารหนังสือเดินทางของท่านในแต่ละครั้ง					
7.3 ท่านมีความรู้สึกที่ไม่เป็นตัวเองในขณะที่ถ่ายรูปเพื่อออกหนังสือเดินทางหรือพาสปอร์ต					

รายละเอียด	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
4. มีการจัดมัคคุเทศก์และทีมงานในแต่ละโปรแกรมตรงกับกลุ่มนักท่องเที่ยวและรายการนำเที่ยว มีจำนวนและสัดส่วนที่เหมาะสมกับนักท่องเที่ยว					
5. มีการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว เช่น ยานพาหนะ การจัดการเข้าที่พัก การนำกลุ่มนักท่องเที่ยวไปเที่ยวยังจุดต่าง ๆ การจัดการรับประทานอาหารที่ดีมีคุณภาพ มีการจัดการซื้อสินค้าที่เป็นธรรม					
6. มีการจัดการนำเที่ยวที่เน้นความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว เลือกที่พัก ยานพาหนะ แหล่งท่องเที่ยวที่ปลอดภัย มีการเตือนภัยอุบัติเหตุต่าง ๆ					
7. มีการจัดการนำเที่ยวที่ไม่กระทบต่อสิ่งแวดล้อม ชนบธรรมนิยม ประเพณีไทย					
8. มีการจัดนำเที่ยวที่ส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชน มีการใช้บริการมัคคุเทศก์ ยานพาหนะ ที่พัก ร้านอาหารในท้องถิ่น					
9. มีการจัดบุคลากรส่วนปฏิบัติงานในสำนักงานที่มีความรู้ความชำนาญและเข้าถึงนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ (Transgender)					

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะหรือความคิดเห็นเพิ่มเติม

สิ่งที่ท่านต้องการเสนอแนะเพิ่มเติมที่สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางการจัดนำเที่ยวต่างประเทศสำหรับนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ (Transgender) คืออะไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณทุกท่านในความร่วมมือตอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย
เรื่อง “แนวทางการจัดนำเที่ยวต่างประเทศสำหรับนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ
(Transgender)”

คำชี้แจง

1. แบบสัมภาษณ์นี้สร้างขึ้นเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลทางด้านการจัดการท่องเที่ยวประกอบการทำ
ปริญญาโท ระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการ
คณะวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา
การจัดนำเที่ยวต่างประเทศของธุรกิจนำเที่ยวและเพื่อให้เกิดเป็นแนวทางการจัดนำเที่ยวต่างประเทศสำหรับ
นักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ (Transgender)

2. แบบสัมภาษณ์ฉบับนี้ใช้สำหรับการศึกษาวิจัยเท่านั้น การให้ข้อมูลการสัมภาษณ์ครั้งนี้จะไม่ผลกระทบต่อ
ท่านแต่อย่างใด แต่จะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาทางวิชาการจัดการท่องเที่ยว

ขอขอบพระคุณอย่างสูงสำหรับความอนุเคราะห์ของท่านในการให้สัมภาษณ์มา ณ โอกาสนี้

วิระพงศ์ ชลสินธุ์
นิสิตปริญญาโท
สาขาการจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการ
คณะวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

2) ท่านคิดว่า การให้บริการหรือดูแลลูกค้าที่เป็นนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ (Transgender) มีข้อจำกัดเรื่องอะไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

3) ท่านคิดว่า ต้องมีการแทรกโปรแกรมการเดินทางแนวส่วนไหน เพื่อให้เหมาะกับนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ (Transgender)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

4) ท่านมองว่าการจัดนำเที่ยวต่างประเทศสำหรับนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ (Transgender) สามารถกระตุ้นให้นักท่องเที่ยวกลุ่มดังกล่าวหันมาเดินทางกับบริษัทนำเที่ยวเพิ่มมากขึ้นในอนาคต

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

5) ท่านเคยให้บริการหรือดูแลลูกค้ารักร่วมเพศ (Transgender) ไปท่องเที่ยวต่างประเทศเส้นทางใดบ้าง และเส้นทางนั้นมีข้อจำกัดที่ต้องระวังและดูแลลูกค้ารักร่วมเพศเป็นพิเศษในเรื่องอะไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

6) ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไขเพิ่มเติมในการจัดการนำเที่ยวต่างประเทศสำหรับนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ (Transgender)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูงในความอนุเคราะห์ที่ให้ข้อมูลแบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย

แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย
เรื่อง “แนวทางการจัดนำเที่ยวต่างประเทศสำหรับนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ
(Transgender)”

คำชี้แจง

1. แบบสัมภาษณ์นี้สร้างขึ้นเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลทางด้านการจัดการท่องเที่ยวประกอบการทำ
ปริญญาโท ระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการ
คณะวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา
การจัดนำเที่ยวต่างประเทศของธุรกิจนำเที่ยวและเพื่อให้เกิดเป็นแนวทางการจัดนำเที่ยวต่างประเทศสำหรับ
นักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ (Transgender)

2. แบบสัมภาษณ์ฉบับนี้ใช้สำหรับการศึกษาวิจัยเท่านั้น การให้ข้อมูลการสัมภาษณ์ครั้งนี้จะไม่ผลกระทบต่อ
ท่านแต่อย่างใด แต่จะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาทางวิชาการจัดการท่องเที่ยว

ขอขอบพระคุณอย่างสูงสำหรับความอนุเคราะห์ของท่านในการให้สัมภาษณ์มา ณ โอกาสนี้

วิระพงศ์ ชลสินธุ์
นิสิตปริญญาโท
สาขาการจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการ
คณะวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

2) ก่อนหน้านี้ทางสมาคมเคยมีการส่งเสริมเรื่องการท่องเที่ยวต่างประเทศของคนข้ามเพศ (Transgender) เพื่อกระตุ้นการท่องเที่ยวหรือไม่

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

3) ถ้าหากต้องทำการตลาดกับนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ (Transgender) ท่านคิดว่าควรเริ่มต้นอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

4) ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรในเรื่องการแบ่งแยกเรื่องเพศสภาพของนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ (Transgender)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

5) ท่านในฐานะที่เป็นตัวแทนของธุรกิจนำเที่ยวคิดว่าควรมีวิธีการอย่างไร เพื่อให้ให้นักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ (Transgender) มีความเชื่อมั่นในการเดินทางเพิ่มขึ้น

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

6) ท่านมีข้อเสนอแนะอย่างไรเพื่อทำให้เกิดเป็นแนวทางในการจัดนำเที่ยวต่างประเทศสำหรับนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศของธุรกิจนำเที่ยว

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

ขอขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูงในความอนุเคราะห์ที่ให้ข้อมูลแบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย

แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย
เรื่อง “แนวทางการจัดนำเที่ยวต่างประเทศสำหรับนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ
(Transgender)”

คำชี้แจง

1. แบบสัมภาษณ์นี้สร้างขึ้นเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลทางด้านการจัดการท่องเที่ยวประกอบการทำ
ปริญญาโท ระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการจัดการท่องเที่ยวแบบบูรณาการ
คณะวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา
การจัดนำเที่ยวต่างประเทศของธุรกิจนำเที่ยวและเพื่อให้เกิดเป็นแนวทางการจัดนำเที่ยวต่างประเทศสำหรับ
นักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ (Transgender)

2. แบบสัมภาษณ์ฉบับนี้ใช้สำหรับการศึกษาวิจัยเท่านั้น การให้ข้อมูลการสัมภาษณ์ครั้งนี้จะไม่มีการระบุ
ต่อท่านแต่อย่างใด แต่จะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาทางวิชาการจัดการท่องเที่ยว

ขอขอบพระคุณอย่างสูงสำหรับความอนุเคราะห์ของท่านในการให้สัมภาษณ์มา ณ โอกาสนี้

วิระพงษ์ ชลสินธุ์

นิสิตปริญญาโท

สาขาการจัดการท่องเที่ยวแบบบูรณาการ
คณะวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ชื่อ-นามสกุล ผู้ให้สัมภาษณ์

1. เพศ ชาย หญิง อื่น ๆ

2. อายุ ปี

3. ระดับการศึกษา ต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี ปริญญาโท
 ปริญญาเอก อื่น ๆ

4. หน่วยงาน ภาครัฐ/รัฐวิสาหกิจ ภาคเอกชน อื่น ๆ.....

5. ชื่อหน่วยงาน/สังกัด

6. ตำแหน่งงาน ระยะเวลาการทำงานปี

7. เบอร์โทรศัพท์ Email

วันที่สัมภาษณ์เวลา

สถานที่สัมภาษณ์

4) ท่านมีความเข้าใจเรื่องนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ (Transgender) มากน้อยเพียงใด และมีแนวทางในการ
ผ่านด่านตรวจคนเข้าเมืองอย่างไรกรณีที่มีปัญหาเกิดขึ้นขณะเดินทาง

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

5) ด้วยอำนาจหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมืองมีความแตกต่างจากตำรวจทั่วไปหรือไม่ และในขณะปฏิบัติ
หน้าที่สามารถที่จะให้บริการหรือนำนักท่องเที่ยวได้หรือไม่กรณีพบว่านักท่องเที่ยวคนนั้นสุ่มเสี่ยงที่จะมีปัญหา
ในการผ่านด่านตรวจคนเข้าเมือง

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

6) ท่านมีข้อเสนอแนะกับนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ (Transgender) เพิ่มเติมอย่างไรบ้างในการเตรียมตัว
เดินทางไปต่างประเทศ

.....
.....
.....
.....
.....

ขอขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูงในความอนุเคราะห์ที่ให้ข้อมูลแบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย

ข้อคำถามสำหรับสนทนากลุ่มย่อยเพื่อการวิจัย
เรื่อง “แนวทางการจัดนำเที่ยวต่างประเทศสำหรับนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ
(Transgender)”

คำชี้แจง

- แบบสัมภาษณ์นี้สร้างขึ้นเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลทางด้านการจัดการท่องเที่ยวประกอบการทำ
ปริญญาโท ระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการจัดการท่องเที่ยวแบบบูรณาการ
คณะวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา
การจัดนำเที่ยวต่างประเทศของธุรกิจนำเที่ยวและเพื่อให้เกิดเป็นแนวทางการจัดนำเที่ยวต่างประเทศสำหรับ
นักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ (Transgender)
- แบบสัมภาษณ์ฉบับนี้ใช้สำหรับการศึกษาวิจัยเท่านั้น การให้ข้อมูลการสัมภาษณ์ครั้งนี้จะไม่ผลกระทบต่อท่านแต่อย่างใด แต่จะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาทางวิชาการจัดการท่องเที่ยว

ขอขอบพระคุณอย่างสูงสำหรับความอนุเคราะห์ของท่านในการให้สัมภาษณ์มา ณ โอกาสนี้

วิระพงศ์ ชลสินธุ์

นิสิตปริญญาโท

สาขาการจัดการท่องเที่ยวแบบบูรณาการ
คณะวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ชื่อ-นามสกุล ผู้ให้สัมภาษณ์

1. เพศ ชาย หญิง อื่น ๆ

2. อายุ ปี

3. ระดับการศึกษา ต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี ปริญญาโท
 ปริญญาเอก อื่น ๆ

4. หน่วยงาน ภาครัฐ/รัฐวิสาหกิจ ภาคเอกชน อื่น ๆ.....

5. ชื่อหน่วยงาน/สังกัด

6. ตำแหน่งงาน ระยะเวลาการทำงานปี

7. เบอร์โทรศัพท์ Email

วันที่จัดประชุมกลุ่มย่อยเวลา

สถานที่จัดประชุมกลุ่มย่อย

ก่อนอื่น ให้ผู้เข้าร่วมการประชุมกลุ่มย่อยกล่าวทักทายกัน แนะนำตัวเอง ว่าเป็นใครมาจากที่ไหน มีหน้าที่ทำอะไร เกี่ยวข้องอะไรกับนักท่องเที่ยวก่อนกลุ่มคนข้ามเพศ

เปิดประเด็นคำถามที่เป็นปัญหาของนักท่องเที่ยวก่อนกลุ่มคนข้ามเพศจากการที่ไปทบทวนวรรณกรรมและการเก็บตัวอย่างแบบสอบถาม

อนุญาตให้ผู้เข้าร่วมแต่ละท่านตอบประเด็นคำถามจากนักท่องเที่ยวก่อนกลุ่มคนข้ามเพศ โดยมีผู้ดำเนินการจัดประชุมเป็นซักถามให้

1) ท่านมีความคิดเห็นหรือประเด็นสำคัญเกี่ยวกับการจัดนำเที่ยวต่างประเทศสำหรับนักท่องเที่ยวก่อนกลุ่มคนข้ามเพศอย่างไรบ้าง (ถามทีละท่าน ในข้อคำถามเดียวกัน)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2) ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไขเพิ่มเติมในการจัดการนำเที่ยวต่างประเทศสำหรับนักท่องเที่ยวก่อนกลุ่มคนข้ามเพศ (Transgender) ในแต่ละหน่วยงานหรือตัวแทนผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูงในความอนุเคราะห์ที่ให้ข้อมูลแบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย

ภาคผนวก จ
สรุปผลการเก็บข้อมูลสัมภาษณ์เชิงลึกและการจัดประชุมกลุ่มย่อย

สรุปผลการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview)

ผู้เชี่ยวชาญและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการเดินทางท่องเที่ยวต่างประเทศ จำนวน 3 คน สามารถสรุปเป็นรายชื่อ ดังนี้

สรุปผลของผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 1 (ตัวแทนจากผู้นำเที่ยวและมัคคุเทศก์)

คำถามข้อที่ 1 ท่านคิดว่าการให้บริการหรือดูแลลูกค้าทัวร์ที่เป็นนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้าม

เพศ (Transgender) แตกต่างจากลูกค้าทัวร์ทั่วไปหรือไม่ อย่างไร

คำตอบ การดูแลนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ ณ ขณะนี้ยังมีน้อยมาก การบริการนั้นไม่ได้แตกต่าง ต้องให้การดูแลนักท่องเที่ยวทุกคน เหมือนกันทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็กลุ่มไหน และต้องดูแลให้เต็มที่ที่สุด แต่เคยมีประสบการณ์ที่เคยเจอ จะเป็นเรื่องเอกสารในการเข้าเมือง เนื่องจากบุคลิกภาพภายนอก การแสดงออก หรือเอกสารที่ใช้ในการเดินทางของนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ ไม่สอดคล้องกับอัตลักษณ์ทางเพศในปัจจุบัน แนะนำว่าต้องเตรียมเอกสารเพิ่มเติม ได้แก่ เอกสารชี้แจงการเข้าประเทศทั้งไทยและต่างประเทศ แต่ก็เป็นนักท่องเที่ยวส่วนน้อยที่จะต้องมีการสอบถามเพิ่มเติม โดยรวมทางแถบยุโรปจะให้การยอมรับและต้อนรับกับนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ แต่บางครั้งต้องมีการยืนยันตัวตนให้ได้ซึ่งก็เป็นสถานการณ์ ณ ตอนผ่านด่านตรวจคนเข้าเมือง ซึ่งเหตุการณ์ส่วนน้อยเหล่านี้ทำให้นักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ ไม่กล้า หรือกลัวการเดินทาง เพราะไม่ต้องการที่จะต้องเผชิญหน้ากับเหตุการณ์ดังกล่าว แต่ถ้าหากเกิดกรณีที่ขอเอกสารเพิ่มเติมหรือชี้แจงความเป็นตัวตนของตัวเองนั้นยังมีไม่เยอะ ทำให้ประเทศต่าง ๆ ที่ให้การยอมรับ พยายามผลักดันให้มีพาสปอร์ตสำหรับคนข้ามเพศ (Transgender) และด้วยความที่ในสายตาของชาวต่างชาติ คิดว่าการเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยนั้นมีการยอมรับนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ ทำให้มีนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศรวมถึงกลุ่ม LGBTQ เข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยเป็นจำนวนมากนั้น แต่ในทางกลับกันประเทศไทยยังไม่ได้มีกฎหมายที่คุ้มครองคนกลุ่มนี้อย่างเป็นทางการมีเพียงพระราชบัญญัติความเท่าเทียมระหว่างเพศ พ.ศ. 2548 ด้วยความที่อาจจะมึข้อจำกัดเรื่องตัวบทกฎหมายที่ไม่ได้ยอมรับขนาดนั้น ความกล้าหลัง ดังคำกล่าวที่ว่า "คนไทยเองถ้าไม่ใช่เรื่องของเราเองหรือเป็นเรื่องของคนอื่นก็โอเค แต่ถ้าเป็นเรื่องเกี่ยวกับครอบครัว มันยังไม่ถูกต้อง สิทธิเรื่องความเป็นอยู่ มนุษยชน" ก่อนที่จะไปเรื่องคำการเปลี่ยนคำนำหน้าชื่อ ซึ่งจะแตกต่างกับบางประเทศ แถบสแกนดิเนเวีย ที่มีการใช้คำนำหน้าตามสภาพเพศปัจจุบันได้ อย่างประเทศ สวีเดน หรืออย่างอเมริกาเอง ในบางรัฐ ที่มีพาสปอร์ตสำหรับกลุ่มคนข้ามเพศโดยเฉพาะที่ไม่ได้ระบุเพศลงบนพาสปอร์ต

คำถามข้อที่ 2 ท่านคิดว่าการให้บริการหรือดูแลลูกค้าที่คือนักท่องเที่ยวของกลุ่มคนข้ามเพศ (Transgender) มีข้อจำกัดเรื่องอะไรบ้าง

คำตอบ ไม่มีข้อจำกัดที่เห็นได้ชัด หลัก ๆ น่าจะเป็นเรื่องของเอกสารการเดินทาง หรือ การแสดงออกเรื่องของพฤติกรรมส่วนบุคคลมากกว่า

คำถามข้อที่ 3 ท่านคิดว่าต้องมีการแทรกโปรแกรมการเดินทางแนวส่วนไหนเพื่อให้เหมาะกับนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ (Transgender)

คำตอบ การจัดโปรแกรมในการเดินทางนั้นไม่เกี่ยวกับเพศสภาพ ขึ้นอยู่กับคนที่เดินทางชอบแนวไหน นักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ (Transgender) แต่ละกลุ่มก็ชอบหรือมีไลฟ์สไตล์ที่ไม่เหมือนกัน เพศสภาพไม่ได้เกี่ยวกับการจัดการเสนอโปรแกรมนำเที่ยว ขึ้นอยู่กับไปเที่ยวแบบไหนมากกว่า แต่อาจจะต้องเพิ่มโปรแกรมท่องเที่ยวยามราตรี (Night life) นอกเหนือจากโปรแกรมหลักเข้าไป ด้วยความที่กลุ่มนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้จะชอบสนุกสนานกับปาร์ตี้ เพราะฉะนั้นหลังจากหมดโปรแกรมเที่ยวปกติแล้ว ต้องดูว่าพอจะไปเที่ยวที่ไหนได้บ้าง สถานที่เที่ยวที่เป็นสำหรับพวกเค้ามั๊ย เช่น โซน restricted area drag queen ในบางประเทศที่เค้าเปิดกว้างและยอมรับ อย่างประเทศไทยเองก็เริ่มมีการเปิดกว้างให้การยอมรับเพิ่มมากขึ้นดังจะเห็นได้จากที่ผ่านมาท่านผู้ว่ากรุงเทพมหานคร คนใหม่ไปร่วมงานงานไนต์ เป็นการสนับสนุนการแสดงออกของคนที่มีความหลากหลายทางเพศมากขึ้น ถือเป็นนิมิตรหมายในการแสดงออกที่เป็นรูปธรรมที่มีการผลักดันให้มีกฎหมาย สมรสเท่าเทียมต่อไป มีการรณรงค์ โดยส่วนตัวอยากให้ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีกฎหมายรองรับมากกว่านี้ อย่างเกาะใต้ตัวเองล้ำหน้าประเทศไทยไปเยอะมาก นึกแล้วน่าเสียดาย ประเทศไทยมีการยอมรับ Lady Boy Show จากชาวต่างชาติรวมถึงการเป็นการแสดงโชว์อื่น ๆ เช่น ขบวนพาเหรดงานไนต์ มองว่าถ้าจัดโปรแกรมหรือมีการทำส่งเสริมการท่องเที่ยวสำหรับนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้เข้ามาในเมืองไทย (Inbound Tour) จะทำให้ต่อยอดในเรื่องการหารายได้เข้าประเทศเพิ่มขึ้นอีกด้วย

คำถามข้อที่ 4 ท่านมองว่าการจัดนำเที่ยวต่างประเทศสำหรับนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ (Transgender) สามารถกระตุ้นให้นักท่องเที่ยวกลุ่มดังกล่าวหันมาเดินทางกับบริษัทนำเที่ยวเพิ่มมากขึ้นในอนาคตหรือไม่

คำตอบ จากการศึกษาและอ่านงานวิจัยหรือข้อมูลทางวิชาการ บุคคลกลุ่มนี้ พูดโดยรวมคือ LGBTQ ทุกกลุ่ม ทุกวัยที่มีการทำงานแล้ว เป็นกลุ่มที่มีการใช้จ่ายต่อคนค่อนข้างสูง และมีฐานะทางสังคมดีเป็นจำนวนมากมีกำลังซื้อสูง เราสามารถดึงนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้เข้ามาท่องเที่ยวในไทยได้ ในทางกลับกันนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ก็สามารถทำรายได้ให้กับธุรกิจท่องเที่ยวหรือบริษัททัวร์ได้ เพราะถือว่าเป็นบุคคลที่มีกำลังซื้อสูง มีความขยัน ขยันเก็บเงิน ไม่มีบุตร ไม่ต้องรับผิดชอบเรื่องครอบครัว เป็นลักษณะดูแลพ่อแม่ บุพพการีมากกว่า แตกต่างจากชายหญิงทั่วไป ต้องมีภาระในการดูแลครอบครัว ลูกหลาน นักท่องเที่ยวกลุ่มนี้สามารถนำเงินที่เก็บออมมาใช้จ่ายในการท่องเที่ยวได้ เป็นสิ่งที่ดีถ้าไฟก้านักท่องเที่ยวกลุ่มนี้จะเติมที่กับการใช้จ่ายและท่องเที่ยวทำให้มีเงินสะพัดในเศรษฐกิจทางการท่องเที่ยว

คำถามข้อที่ 5 ท่านเคยให้บริการหรือดูแลลูกค้ารักร่วมเพศ (Transgender) ไปท่องเที่ยวต่างประเทศเส้นทางใดบ้าง และเส้นทางนั้นมีข้อจำกัดที่ต้องระวังและดูแลลูกค้าเป็นพิเศษในเรื่องอะไรบ้าง

คำตอบ นักท่องเที่ยวกลุ่มนี้อาจจะเคยเจอประสบการณ์การไม่ให้เกิดเกียรติของมัคคุเทศก์ในการให้บริการ งานบริการต้องบริการเหมือนกัน ซึ่งความคิดของแต่ละคนก็ไม่เหมือนกัน อาจจะมีมัคคุเทศก์บางคน อาจจะการบูลี่ หรือ เอานักท่องเที่ยวกลุ่มนี้มาเป็นล้อเลียนกัน เป็นตัวตลกในกลุ่มคณะทัวร์ ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่ไม่น่าส่งเสริม อาจจะต้องมีการแทรกเนื้อหาหรือจัดคอร์สอบรมให้กับมัคคุเทศก์ในการดูแลนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้เพิ่มขึ้นเพื่อให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน

คำถามที่ 6 ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไขเพิ่มเติมในการจัดการนำเที่ยวต่างประเทศสำหรับนักท่องเที่ยวรักร่วมเพศ (Transgender)

คำตอบ ต้องมีการแก้ปัญหาให้นักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ในประเด็นต่าง ๆ อย่างเป็นรูปธรรม และมีการศึกษาเรื่องนี้อย่างจริงจัง เราจะได้ต่อยอดนำองค์ความรู้มาใช้ได้กับนักท่องเที่ยวทุกกลุ่ม ในฐานะบริษัทนำเที่ยวต้องสามารถที่จะดูแลและบริการนักท่องเที่ยวได้ทุกกลุ่ม

สรุปผลของผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 2 (ตัวแทนจากสมาคมไทยบริการท่องเที่ยว)

คำถามข้อที่ 1 ทางสมาคมมีนโยบายจับกลุ่มนักท่องเที่ยวหรือทำการตลาดเพื่อกระตุ้นการเดินทางท่องเที่ยวต่างประเทศกับกลุ่มไหนเป็นพิเศษหรือไม่

คำตอบ ตอนนี้ทางสมาคมไทยบริการเอง ไม่ได้มีนโยบายจับกลุ่มนักท่องเที่ยวกลุ่มไหนเป็นพิเศษ ทางสมาคมเองจะมองไปที่เรื่องของเส้นทางการท่องเที่ยวต่างประเทศมากกว่า เน้นความเชี่ยวชาญเป็นหลัก แต่ก็มีบางบริษัทที่มองลูกค้าที่มาใช้บริการเป็น persona เช่น กลุ่มคนพิการ กลุ่มผู้สูงอายุ กลุ่มคนข้ามเพศหรือ Transgender ยังมีน้อยมาก ส่วนตัวมองว่า “สามารถทำการท่องเที่ยวเกี่ยวกับนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ได้ในอนาคต” นักท่องเที่ยวกลุ่มนี้อาจจะไม่ได้ต้องการใช้บริการผ่านบริษัทท่องเที่ยว เพราะว่าบริษัทท่องเที่ยวอาจจะไม่ได้มีบทบาท vale chance ในการจัดการท่องเที่ยวเกี่ยวกับกลุ่มนี้ high spending หรือยอมจ่ายในการเดินทาง LGBT จำเป็นต้องมีบริษัทนำเที่ยว ประเทศที่เดินทาง การปฏิบัติตัวเอง ข้อจำกัดเรื่องการรับฮอริโมน Medical Tourism – Pre /Post off

คำถามข้อที่ 2 ก่อนหน้านี้ทางสมาคมเคยมีการส่งเสริมเรื่องการท่องเที่ยวต่างประเทศของคนข้ามเพศ (Transgender) เพื่อกระตุ้นการท่องเที่ยวหรือไม่

คำตอบ กลุ่มคนข้ามเพศ (Transgender) อาจจะไปทับซ้อนกับกลุ่มนักท่องเที่ยว Medical Tourism /long stay ในสมาคม กลุ่มนี้ อาจจะต้องมีการมีการ grooming การจัดการต้องเริ่มตั้งแต่ให้คนตระหนักถึงแล้วค่อย ๆ สร้างความเข้าใจเรื่อย ๆ build & Trust ให้เข้าถึง คุยกันแล้ว ภาพลักษณ์ แบนด์ เน้นการคุยแบบสบายใจ ทำภาพลักษณ์ เข้าตานักท่องเที่ยว

คำถามข้อที่ 3 ถ้าหากต้องทำการตลาดกับนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ (Transgender) ท่านคิดว่าควรเริ่มต้นอย่างไร

คำตอบ ควรจัดทำเป็น workshop ในการจัดการท่องเที่ยวให้นักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ อย่างแรกก่อนที่ จะเอาผลของงานวิจัยมาอ้างอิง มาขยายผล ควรมีการทำความเข้าใจให้ผู้ประกอบการเรื่องโอกาส และอุปสรรคของการจัดนำเที่ยวให้เข้าใจก่อน ส่วนตัวมองถึงนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ (Transgender) สามารถกระตุ้นการเดินทางได้ทุกเส้นทางที่ปลอดภัยสำหรับนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ มองกลุ่มลูกค้าเป็น persona แทน ทำให้หลายโครงการออกมาเป็นระบบ platform มีหน้าที่แบ่งงานเป็นกลุ่มๆ อยู่แล้ว destination แบ่งเป็น USA เช่น กลุ่ม LGBTQ+ กลุ่ม Vary Destination กลุ่ม Digital Nomad Digital Nomad หรือ กลุ่มคนที่ทำงานผ่านระบบ

คำถามข้อที่ 4 ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรในเรื่องการแบ่งแยกเรื่องเพศสภาพของนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ (Transgender)

คำตอบ ไม่ได้มีข้อจำกัดเรื่องเพศเป็นหลักสำคัญ ลูกค้าก็คือลูกค้า นั่นคือนักท่องเที่ยวทุกกลุ่ม ไม่ได้แบ่งแยก องค์กร การทำงาน การให้บริการของทุกภาคส่วนในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว มีการเปิดรับ ไม่ได้มีการแบ่งแยกหรือเหยียด บางประเทศที่มีข้อจำกัดในการเดินทาง ในอเมริกาเป็น บางรัฐที่ยังเคร่งเรื่องศาสนา พระคัมภีร์ไบเบิล เช่น รัฐเท็กซัส หรือเป็นบางรัฐก็มีพาสปอร์ตไม่ระบุ เพศ พนักงานที่ให้บริการภาคพื้นดินที่สนามบินต้องได้รับการฝึกอบรมมาอย่างดี

คำถามข้อที่ 5 ท่านในฐานะที่เป็นตัวแทนของธุรกิจน่าจะคิดว่าควรมีวิธีการอย่างไร เพื่อทำให้นักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ (Transgender) มีความเชื่อมั่นในการเดินทางเพิ่มขึ้น

คำตอบ สิ่งที่ทำให้นักท่องเที่ยวที่รับยอมรับการถูกจัดหมวดหมู่ว่าเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ (Transgender) มีดังต่อไปนี้

1) กลุ่มที่ยอมรับได้กับการถูกจัดหมวดหมู่ว่าตัวเองเป็น LGBTQ+ มันเป็นการง่ายในการเดินทาง เพราะมีความชัดเจนว่าเป็นพาสปอร์ตเฉพาะ

2) กลุ่มที่ไม่ยอมรับได้กับการถูกจัดหมวดหมู่ว่าตัวเองเป็น LGBTQ+ เดินทางโดยใช้ พาสปอร์ตปกติ การเช็คอิน การตรวจคนเข้าเมือง การเข้าพักที่โรงแรม มันก็ยังเป็นประเด็นเรื่อง ดังกล่าว เช่นความปลอดภัย การเดินทาง ความเป็นส่วนตัว

คำถามข้อที่ 6 ท่านมีข้อเสนอแนะอย่างไรเพื่อทำให้เกิดเป็นแนวทางในการจัดนำเที่ยว ต่างประเทศสำหรับนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศของธุรกิจนำเที่ยว

คำตอบ ต้องทำให้ตระหนักว่ามี Definition /Evaluate ประเมิน Potential การปรับตัวให้เข้ากับยุค ปัจจุบัน - การให้การยอมรับ เปิดโอกาสบริษัทนำเที่ยว ทำอย่างไรให้บริษัททัวร์ จะมีส่วนเกี่ยวข้องกับการทบทวนวรรณกรรม หรืองานวิจัย ต้องทำอย่างไร ถึงจะเข้าถึงนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ได้ มีส่วนร่วมการ ดึงเม็ดเงินตรงนี้มาได้ หรือที่เรียกว่า revenue มีการอธิบายให้ครบถ้วนทุกองค์ความรู้สำหรับ นักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ แต่ละกลุ่มมีค่านิยม สุดท้ายขอฝากเรื่องการจัดนำเที่ยวนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ หรืออาจจะมียูแล้ว LGBTQ มียูแล้วเพื่อให้เข้าถึงบริษัทนำเที่ยว

สรุปผลของผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 3 (ตัวแทนจากสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง)

คำถามข้อที่ 1 ท่านคิดว่านักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ (Transgender) พึ่งระวังเรื่องใดบ้างขณะเดินทางไปต่างประเทศ

คำตอบ นักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ (Transgender) มีข้อจำกัดโดยเฉพาะชาวไทย กล่าวคือ การที่ชาวไทยเดินทางเข้ามาในประเทศนั้น ทางด่านผ่านทางตรวจคนเข้าเมือง ตามพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง เจ้าหน้าที่ไม่มีสิทธิ์ที่จะปฏิเสธการเข้าเมือง ในกรณีที่คนไทยเดินทางมาจากต่างประเทศ แม้จะไม่มีหนังสือเดินทางก็ตาม แต่ถ้าเป็นนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ (Transgender) ที่เพศสภาพปัจจุบันไม่ตรงกับพาสปอร์ต ต้องตรวจสอบ หนังสือเดินทางไม่ตรงกับเพศสภาพ ต้องมีการดูคนหน้าเหมือน เพื่อยืนยันให้เข้าเมือง มีเลขบัตรประชาชน การแต่งกายไม่จำกัด ต้องพิสูจน์ได้ว่าเป็นคนไทย และตรงกับคนนี้จริง ๆ

คำถามข้อที่ 2 ท่านเคยเจอกรณีที่ไม่สามารถพิสูจน์ตัวตนของนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ (Transgender) หรือไม่ ถ้าเจอ จะมีวิธีการอย่างไรในการพิสูจน์ตัวตนของบุคคลนั้น

คำตอบ เคยเจอกรณีที่แบบยืนยันตัวตนตัวเองไม่ได้ก็ต้องติดต่อหาญาติหรือคนรู้จักมายืนยัน อาจจะเสียเวลามากกว่าคนอื่น ต้องมีเอกสารพร้อม บัตรประชาชน มีระบบคนไทยใช้ได้เลย ไม่ต้องผ่านด่านตรวจคนเข้าเมืองก็ได้ นั่นก็คือมีระบบ auto channel เปิดโอกาสให้คนไทยสแกนเข้าประเทศได้โดยไม่ต้องเจอเจ้าหน้าที่ ถ้าพาสปอร์ตหายไม่มีหนังสือเดินทางก็ต้องเจอเจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมืองพิสูจน์ตัวเอง

คำถามข้อที่ 3 ท่านมีข้อเสนอแนะอย่างไรในการผ่านด่านตรวจคนเข้าเมืองของในต่างประเทศรวมถึงประเทศไทยด้วย

คำตอบ ในต่างประเทศ ขึ้นอยู่กับกฎระเบียบของประเทศนั้น ๆ อิงเรื่องวัตถุประสงค์การเดินทาง และปัจจัยพื้นฐาน เช่น เข้ามาทำไม ระเบียบ คือ ปัจจัยการดำรงชีพ ไม่ได้เข้ามาเพื่อประกอบอาชีพ ไม่วิตกกังวล เป็นโรคติดต่อร้ายแรง เคยได้รับโทษจำคุก หรือดูแล้วยังเป็นภัยสังคม อย่าให้เจ้าหน้าที่เค้านั้นในฐานะว่าจะเข้าไปลักษณะดังกล่าว มีเหตุผลเป็นอำนาจดุลยพินิจของบุคคล ไม่มีการต้องขออำนาจจากใคร อย่าทำตัวเองให้แปลกเกินไป ส่วนกฎหมายของประเทศไหนประเทศนั้น มาตรา 12 เหตุผลในการปฏิเสธ 11 เหตุผล อย่าให้โดนลักข้อน มีเงินเพียงพอในการใช้จ่ายตลอดทริปการเดินทางหรือไม่ มีที่พักเป็นหลักแหล่งที่แน่นอน มีเจตนามาทำงานหรือไม่ ต้องมีตัวเครื่องบินไป-

กลับ ในเรื่องการปฏิเสธ ยังไม่เข้าประเทศ สายการบินต้องรับผิดชอบในการพากลับ เพราะยังไม่ได้ผ่านเข้าประเทศนั้น แค่ออยู่ในสนามบิน

คำถามข้อที่ 4 ท่านมีความเข้าใจเรื่องนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ (Transgender) มากน้อยเพียงใด และมีแนวทางในการผ่านด่านตรวจคนเข้าเมืองอย่างไรกรณีที่มีปัญหาเกิดขึ้นขณะเดินทาง

คำตอบ ทราบคำว่า คำว่าข้ามเพศมีทั้งแปลงเพศเรียบร้อย กาลังรอแปลงเพศ หรือแม้กระทั่งไม่ได้แปลงเพศ ถ้าหากมีการเตรียมเอกสารจากสถานพยาบาล แพทย์รักษาตัว มีรูปเป็นหลักฐาน auto channel มีมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2555 ที่ให้คนไทยใช้ได้ ดังนั้น สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง มีกฎระเบียบที่ชัดเจน เพียงแค่นักท่องเที่ยวกลุ่มนี้อย่าทำตัวให้เข้าข้อห้ามสากล ต้องเป็นนักท่องเที่ยว ตามวัตถุประสงค์การเดินทางที่จะเข้าไป เพียงอย่าทำตัวให้ล่อแหลม คนไทยให้สิทธิเดินทางออกไปได้เลย แต่ถ้ามีความหรือมีหมายจับ ตอนผ่านเครื่อง auto channel ก็จะขึ้นไฟแดงเลย โดยดำเนินคดีตามกฎหมาย ในประเทศไทยเจ้าหน้าที่สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองเป็นตำรวจด้วย สังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ จุดเด่นคือ Immigration Police / Border Officer (สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง)ด้วย ซึ่งจะต่างจากหลาย ๆ ประเทศที่พัฒนาแล้ว

คำถามข้อที่ 5 ด้วยอำนาจหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมืองมีความแตกต่างจากตำรวจทั่วไปหรือไม่ และในขณะปฏิบัติหน้าที่สามารถที่จะให้บริการหรือแนะนำนักท่องเที่ยวได้หรือไม่กรณีที่พบว่านักท่องเที่ยวคนนั้นสุ่มเสี่ยงที่จะมีปัญหาในการผ่านด่านตรวจคนเข้าเมือง

คำตอบ สามารถให้คำแนะนำได้ เป็นห่วงเป็นใย ยินดีการให้คำปรึกษา ขึ้นอยู่กับแต่ละคน คุยได้ปรึกษาได้ Immigration Police บริการไปด้วย ความปลอดภัย (Security) กับเรื่องการบริหาร (Services) ซึ่งต้องฟังเรื่องการบริหารเข้าไปด้วย มีการบริการอยู่แล้ว ส่วนใหญ่นักท่องเที่ยวอาจจะกลัวไปเอง ใช้กฎระเบียบเดียวกันสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง หรือ ตม. 2 (สุวรรณภูมิ)

คำถามข้อที่ 6 ท่านมีข้อเสนอแนะกับนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ (Transgender) เพิ่มเติมอย่างไรบ้างในการเตรียมตัวเดินทางไปต่างประเทศ

คำตอบ การเข้าประเทศอื่น ๆ หนังสือเดินทางถือเป็นบัตรประชาชน แต่ถ้าหากว่าหนังสือเดินทางไม่ตรงกับเพศสภาพ อาจจะมีศัลยกรรมมา แนะนำให้ไปทำพาสปอร์ตให้เหมือนปัจจุบันมากที่สุด

อาจจะให้ครอบครัวดูก่อนก็ได้ อย่างมีเหตุการณ์ที่นักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ (Transgender) ถูกเตือนให้รวบมัดผมตั้งขณะที่ถ่ายรูปทำหนังสือเดินทาง ตามหลักแล้วเจ้าหน้าที่ต้องการเห็นใบหู ตา เพื่อพิสูจน์รูปพรรณบุคคลว่าต่างกันเท่าไร เพราะว่า โดยปกติมนุษย์จะไม่มีการศัลยกรรมใบหู กับบริเวณองค์ประกอบใบหน้า หรือแม้กระทั่งการบังคับว่าการถ่ายรูปพื้นหลังต้องสีขาว เจ้าหน้าที่บางคนไม่อธิบายให้ชัดเจน ณ ตอนนั้น อาจจะเป็นเพราะไม่มีการฝึกอบรมและให้ข้อมูลใน รายละเอียดอย่างถูกต้องแก่นักท่องเที่ยวว่าทำไมถึงต้องทำแบบนั้น ปัจจุบันกลุ่ม LGBTQ+ หรือ กลุ่มคนข้ามเพศ เริ่มเป็นที่ยอมรับ กำลังผลักดันกฎหมายในประเทศไทย การทำให้ตัวบุคคล เหมือนกับหนังสือเดินทาง ศึกษาข้อมูลเรื่องวัฒนธรรมของประเทศที่เดินทาง อาจจะมีบางประเทศ ไม่ให้การต้อนรับ มีการเหยียด ศาสนา ให้การยอมรับ ในส่วนหนังสือเดินทางสำหรับคนข้ามเพศ หรือไม่ระบุเพศบนหนังสือเดินทาง ยังไม่สามารถพิสูจน์ได้ในขณะนี้ ต้องรอให้กฎหมายผ่านการ ไม่ระบุเพศ จะมีใครผลักดันให้เกิดขึ้น เมื่อเรื่องพื้นฐานผ่าน มีแนวโน้มดีขึ้น สถานะความรู้ มีความสามารถกล้าแสดงออก เก่ง ของคนกลุ่มนี้

สรุปผลการประชุมกลุ่มย่อย (Focus Group)

ผู้เชี่ยวชาญ ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการเดินทางท่องเที่ยวต่างประเทศ

สรุปผลการประชุมกลุ่มย่อยผู้เชี่ยวชาญ และ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการเดินทางท่องเที่ยวต่างประเทศ จำนวน 7 ท่าน สามารถสรุปเป็นรายชื่อ ดังนี้

สรุปผลของผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 1 (ตัวแทนจากกองหนังสือเดินทาง กระทรวงการต่างประเทศ)

การทำหนังสือเดินทางสิ่งที่ต้องเตรียมมาคือบัตรประชาชน เป็นแบบอิเล็กทรอนิกส์ นำข้อมูลส่วนบุคคลโดยการเชื่อมข้อมูลจากกระทรวงมหาดไทย ซึ่งจะมีการนำชื่อ คำนามนำชื่อ จากกระทรวงมหาดไทยมาเป็นข้อมูลเบื้องต้น เมื่อได้ข้อมูลมาแล้ว ข้อมูลทั้งหมดจะมาปรากฏบนหน้าจอ เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานรับคำร้องก็ปฏิบัติตามขั้นตอนต่อไป ดังนี้

1) เมื่อได้ข้อมูลจากกระทรวงมหาดไทยแล้ว ต่อไปก็เป็นการเก็บข้อมูลชีวภาพต่อหน้าเจ้าหน้าที่รับคำร้อง เก็บลายพิมพ์นิ้วมือ เก็บภาพหน้าตา รวมทั้งเก็บผ่านตาของผู้ร้องขอ

2) นำระบบฐานข้อมูล เพื่อมาเปรียบเทียบกับข้อมูลบัตรประชาชนเพื่อยืนยันตัวตนว่าเป็นบุคคลคนเดียวกันแล้ว สามารถที่จะทำหนังสือเดินทางจนเสร็จสิ้นได้

ประเด็นที่เกี่ยวข้อง

กระบวนการรับคำร้อง ใช้วิธีการถ่ายภาพ ไม่ได้มีการบังคับเปลี่ยนหน้าตา อนุญาตให้แต่งกายตามสภาพที่แท้จริงได้ ไม่ได้มีการบังคับ เปลี่ยนแปลง เพศชาย รูปเป็นผู้หญิงก็สามารถทำได้ ไม่ได้มีกฎระเบียบบังคับ เพียงแต่หน้าหนังสือเดินทางจะต้องตรงกับข้อมูลที่มีอยู่ในฐานข้อมูลของบัตรประจำตัวประชาชน เช่น นาย ก็ต้องนาย ถึง เป็นระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้องว่าด้วย การระบุคำนำหน้าชื่อ เป็นไปตามกฎหมายที่กำหนดไว้ ทางกรมมีแนวคิด การไม่ระบุ ชื่อคำนำหน้านาม ได้เพียงไรขึ้นอยู่กับกฎหมาย เช่น ข้อมูลภาษาไทยมีคำนำหน้านามว่า นาย พอมาเป็นภาษาอังกฤษเป็น จะมีคำว่า Mr. ตามมาด้วย แง่กฎหมายภายใน ทางกระทรวงมหาดไทย กฎหมายระหว่างประเทศ หรือกฎหมายการบินระหว่างประเทศ เนื่องจากไทยเป็นสมาชิก การยืนยันตัวตนว่า ต้อง มีชื่อ มีนามสกุล มีเพศ มีภาพถ่าย มีลายมือชื่อ มีเลขหนังสือเดินทาง ซึ่งเป็นภาคบังคับ แต่ในส่วนของคำนำหน้านามที่ระบุไว้ว่าเป็น นาย หรือ Mr. ไม่ให้เป็นการบังคับว่าต้องระบุคำนำหน้านาม เพศชาย M เพศหญิง F หรือถ้าไม่ยากรระบุเพศก็สามารถระบุเป็น X ได้

แนวทางจากการบินพลเรือนจะค่อนข้างเปิดกว้างในเรื่องของ คำนำหน้า ที่ระบุเพศ มีการทบทวนแนวคิดในเรื่องของการระบุคำนำหน้านามในส่วนนี้ อย่างไรก็ตามการจะทำเรื่องนี้มากเพียงไรขึ้นอยู่กับกฎหมายภายในการให้อำนาจทางกรมหนังสือเดินทาง มีข้อถกเถียงกัน เอกสารราชการถ้าไม่ระบุคำนำหน้าเลยจะมีปัญหาอะไรในทางปฏิบัติ เช่น มีทั้งชื่อไทย อังกฤษ เช่น นาย A Mr. A ในบางประเทศไม่ได้มีการระบุคำนำหน้านามตั้งแต่แรก เลยทำให้มีมีคำนำหน้านามปรากฏในหนังสือเดินทาง มีปัญหาตามมาในเรื่องการรับรองนิติกรแปลเอกสาร ให้ตรงกับเอกสารจริง ในขณะที่บัตรประชาชนมีการระบุคำนำหน้า ซึ่งจะเกี่ยวข้องกับกฎหมายในหลายๆ ส่วน ทางกรมอยู่ในขั้นตอนการพิจารณาเรื่องนี้อยู่ มีการหารือมาแล้วกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ติดตามประเด็นดังกล่าว

สรุปผลของผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 2 ตัวแทนจากฝ่ายนโยบายและแผน - กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

ในส่วนงานฝ่ายนโยบายและแผน กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ได้จัดทำแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติฉบับที่ 3 ที่เป็นร่างกำลังจะเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณา เน้นการท่องเที่ยวเพื่อคนทั้งมวลหรือ Tourism for all ที่กำลังให้ความสำคัญกับนักท่องเที่ยวคนทุกเพศ ทุกวัย ทุกสภาพร่างกาย เข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวได้อย่างสะดวก ปลอดภัย ซึ่งอาจจะเกิดจาก เป็นการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ที่จะให้เกิดขึ้นในเมืองท่องเที่ยวใหญ่ ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เมืองพัทยา ซึ่งเป็นสถานที่สำคัญ กลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีความหลากหลายทางเพศ หรือ กลุ่มคนข้ามเพศ ถือว่ามีศักยภาพในการเดินทางท่องเที่ยว แม้ว่าเศรษฐกิจจะฝืดเคืองอย่างไร นักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ก็มีกำลังในการเลือกที่พัก และการกินดื่ม ที่หรูหราเมื่อนักท่องเที่ยวทั่วไป ซึ่งปัจจัยหลักในการเดินทางท่องเที่ยวกลุ่มนี้คือ การพักผ่อน การหลีกเลี่ยงจากความวุ่นวายในชีวิตประจำวัน สร้างประสบการณ์ใหม่ ๆ ของแหล่งท่องเที่ยวนั้น ๆ และก็เดินทางท่องเที่ยวเป็นการสร้างความสัมพันธ์ของคู่รักผ่านประสบการณ์ดี ๆ

สรุปผลของผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 3 ตัวแทนจากเพจ Trans for Career Thailand

เพิ่งทราบข้อมูลจากทางกระทรวงการต่างประเทศว่าได้มีการพิจารณาเรื่อง การออกพาสปอร์ตแบบไม่ระบุเพศ ในเรื่องของการเดินทาง อาจจะเคยได้ยินข่าวจากพี่น้องกลุ่มสตรีข้ามเพศว่า เรื่องเพศสภาพไม่ตรงกับเพศกำเนิด มีสมาชิกในเพจมาบ่นเรื่องดังกล่าวว่า เช่น ฮองกง สิงคโปร์ มีประเด็นเป็นพิเศษ เช่น ประเทศแถบตะวันออกกลาง เรื่องของรูปลักษณ์กับเพศกำเนิดไม่ตรงกับหนังสือเดินทาง กับ คำนำหน้าก็จะมีปัญหาค่อนข้างเยอะ ส่วนมากจะมีปัญหาดังกล่าว

สรุปผลของผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 4 ตัวแทนจาก Platform Thai LGBT Connect

มองว่าเป็นโอกาสดีที่จะมีการส่งเสริมการท่องเที่ยวสำหรับนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ (Transgender) แต่ส่วนใหญ่จะดูแลและให้บริการนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เข้ามาเที่ยวในประเทศไทยเป็นหลัก ด้วยความที่สื่อต่าง ๆ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีการโปรโมทประเทศไทยได้ดีมาก เมื่อ 10 กว่าปีก่อนมีการทำโปรโมทผ่านช่องทางออนไลน์กับต่างประเทศที่ชื่อว่า Gay guide service ก็ได้รับการตอบรับทางนักท่องเที่ยวกลุ่ม LGBT ติดต่อกับเข้ามา ล่าสุดมีนักท่องเที่ยว กลุ่ม L (Lesbian) เคยมีแม้กระทั่งสตรีข้ามเพศชาวมาเลเซียมาใช้บริการ นักท่องเที่ยวสามารถเข้ามา

ท่องเที่ยวได้ง่ายเลยเมื่อเทียบกับคนไทยไปท่องเที่ยวต่างประเทศ และเมื่อ 2 ปีที่แล้วมีวิกฤตการณ์เกี่ยวกับโควิด-19 ทำให้ต้องผันตัวเองมาทำโมเดลนี้ขึ้นมาประจวบเหมาะกับกรมอุตสาหกรรม มีโครงการหนึ่งขึ้นมาที่ชื่อว่า "แผนธุรกิจหลังโควิด" นำเสนอโครงการนี้เข้าไป จาก 2000 บริษัทได้รับการคัดเลือกไปรอบตัดสินที่กรุงเทพมหานคร ที่ True Digital Park รางวัลรองชนะเลิศอันดับ 1 ท่านผอ.อุตสาหกรรม นำไปโปรโมทการท่องเที่ยวช่วงหน้าหนาว ขอบทุนกับ DEPA ได้ทุน application online เกิดจากกลุ่มคนหลากหลายทางเพศ ลูกค้าบอกต่อปากต่อปาก (word of mouth) การสร้างภาพลักษณ์ที่ดีเพื่อให้ต่างชาติมีความเชื่อมั่น

สรุปผลของผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 5 ตัวแทนจากบริษัทให้บริการเรือสำราญ

จากการร่วมงานกับกลุ่ม LGBTQ ซึ่งมองว่าคนกลุ่มนี้จะมีพลังพิเศษ ทำงานสายท่องเที่ยว เหมาะกับงานบริการ เรือสำราญ จะให้บริการในแถบอลาสกา ทะเลเมดิเตอร์เรเนียน ยุโรป เอเชีย ทำเรือที่ดีที่สุดคือแหลมฉบัง แต่ยังไม่รองรับเรือสำราญ แต่สามารถไปขึ้นเรือได้ที่สิงคโปร์ ตลาดเรือสำราญ กับกลุ่ม LGBT เหมาะกับทุกเพศ ทุกวัยหรือ แม้กระทั่งกลุ่ม LGBTQ เอง มี product and service ที่ welcome LGBT เป็นอย่างมาก มองว่ากลุ่มนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้เยอะมาก มีกำลังซื้อสูง ค่าสามารถที่จะหรือซื้อทริปเรือสำราญเป็นแสน ๆ ได้อย่างสบายๆ กลุ่มนี้ค่อนข้างฉลาดเลือก ดูเฉพาะเส้นทางที่ได้รับความสนใจ ตอนนี้อำนาจทำงานร่วมกับบริษัทท่องเที่ยวในเมืองไทย หลายๆ บริษัท พยายามจะปั้นกลุ่ม LGBT ให้เป็นการจัดทริปพิเศษสำหรับนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ คนไทยยังรู้จักการท่องเที่ยวเรือสำราญยังไม่มากนัก ต้องมีการโปรโมทหรือทำการตลาดหนักหน่อย ซึ่งถือเป็นหนึ่งในแผน 2022 ที่จะทำการตลาดกับนักท่องเที่ยวกลุ่ม LGBTQ และ 2023 กำลังขับเคลื่อนอยู่ กลุ่ม LGBTQ ในตลาดการท่องเที่ยวเรือสำราญ เป็นผู้โดยสาร สามารถเดินทางร่วมกันได้ มีความเป็นมิตร มีความสนุก ไม่มีการเหยียดในเรื่องเพศ

สรุปผลของผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 6 ตัวแทนจากนักท่องเที่ยวกลุ่มผู้ชายข้ามเพศ

ก่อนอื่นอยากให้ตีปัญหา ให้แยกก่อนว่าปัญหาของ LGB ระหว่าง T เป็นปัญหาที่แตกต่างกัน ปัญหาของ T จะเป็นปัญหาเรื่องการรับรองอัตลักษณ์ทางเพศ ไม่ใช่แค่เรื่องของคำนำหน้านามอย่างเดียว จะเป็นเรื่องของ สิทธิ ที่มันจะต้องได้ตามเพศของมัน ซึ่งจะมี พรบ. อีกตัวหนึ่งที่จะต้องติดตามกันต่อไปว่าจะไปไหนทางไหน เวลาไปต่างประเทศ เช่น ประเทศฝรั่งเศส ค่อนข้างจะแปลกใจที่ ทาง ตม. ไม่มีปัญหาเรื่องคำนำหน้านาม แต่ถ้าอยู่ที่นี้ You ต้องเป็น Mr. นะ คำจะไม่

การมา discriminate ว่าคำนำหน้านามเป็น Miss หรืออะไร นักท่องเที่ยวก็รู้สึก happy รู้สึกดี อย่างเช่นไปเกาหลี ไป รพ ป่วย ถึงแม้เราจะยื่นพาสปอร์ตให้ไป เขาก็บอกว่า You อยู่ที่นี่ You เป็น Mr. ไปเลยโดยอัตโนมัติ ค่อนข้างให้เกียรติเรา ในความเป็นตัวตนของเรา ซึ่งสิ่งเหล่านี้อาจจะหา ไม่ได้ในประเทศไทย

ถ้าจะซื้อทัวร์จริง ๆ กับบริษัทท่องเที่ยว แล้วเกิดปัญหาที่ด่านตรวจคนเข้าเมือง ของ ประเทศที่เดินทางไป ทางบริษัทท่องเที่ยวสามารถช่วยเหลือหรือแก้ปัญหาอะไรให้นักท่องเที่ยวได้ ในขณะนั้น ไม่ได้กลัวที่จะไม่ปลอดภัยที่ต่างประเทศ กลัวว่าวิธีการที่คนชาติเดียวกับเราปฏิบัติกับ เรามากกว่า บริษัทอาจจะต้องมีการทำ Map ไว้เลยว่าประเทศใดที่กลุ่มคนข้ามเพศ (Transgender) เดินทางแล้วไม่ถูกเลือกปฏิบัติ หรือแม้กระทั่งไปเปิดอวัยวะเพศให้ดู หลายคน ที่ต้องเผชิญกับปัญหาที่ต้องไปเปิดอวัยวะเพศให้ดูทุกครั้ง เพียงเพราะว่า คำนำหน้านามไม่ตรงกับ เพศสภาพ ต้องละเมิดเรื่องสิทธิ เนื่องจากภาครัฐของประเทศไทยไม่รองรับเรื่องเพศสภาพให้ กลับ ถูกมองว่าปลอมแปลงเอกสารหรือพาสปอร์ตหรือเปล่า มันเป็นเรื่องที่ แก้ปัญหาในประเทศไทย ก่อนแนวทางการกลุ่ม LGBTQ หรือกลุ่ม double income no kid dink การเลือกการท่องเที่ยว สินค้า ทางการท่องเที่ยว เลือกแบรนด์ต่าง ๆ ให้พวกเขาจะเป็น ไม่ได้มองเรื่องความฉลาดเลือกแต่มอง เรื่อง value ที่เค้าจะได้รับจากการจ่ายเงิน เน้น value

แนวทางเพิ่มเติมในการจัดนำเที่ยวต่างประเทศสำหรับนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ (Transgender) เนื่องจากปัญหาเกิดขึ้นในประเทศเรา ทำให้ไม่กล้าเดินทางไปต่างประเทศ กลัว เรื่องการผ่านด่านตรวจคนเข้าเมือง เป็นการมองว่า ทำไมถูกลิดรอนสิทธิสภาพเรา นักท่องเที่ยวกลุ่ม LGBTQ ไม่มีนโยบายในการให้ความเท่าเทียม รับรองอัตลักษณ์ทางเพศ ย้อนแย้ง LGBTQ ต่างชาติ “ประเทศไทยได้ชื่อว่าเป็นสวรรค์ของการแปลงเพศที่เก่งที่สุด ศักดิ์ศรี”

สรุปผลของผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 7 ตัวแทนจากนักท่องเที่ยวกลุ่มผู้หญิงข้ามเพศ

ปัญหาเอกสารเรื่องเอกสารการเดินทาง เช่นพาสปอร์ต ยังไม่ให้สิทธิ กับคนกลุ่มนี้อย่าง เป็นรูปธรรม คำนำหน้า สิงคโปร์ คือจะไม่เชื่อว่าเราเป็นคนที่จะระบุในเอกสารพาสปอร์ตเดินทางจริง ๆ บางครั้งละเมิดว่าพ่อแม่ทำงานอะไร เอาเงินมาเท่าไร ไปพักกับใคร ไปพักกับใคร ยานไหน ถูก สอบสวนประมาณ 30 นาที ขณะที่ เป็นนักศึกษาไปประชุมวิชาการ แต่ไม่ถึงขั้นขออวัยวะเพศ แต่ ในอนาคตก็ไม่แน่ เพราะว่าทางตรวจคนเข้าเมืองมีอิสระในการปฏิบัติตามกฎหมาย

ภาคผนวก ช
จริยธรรมวิจัยในมนุษย์

หนังสือรับรองจริยธรรมการวิจัยของข้อเสนอการวิจัย
เอกสารข้อมูลคำอธิบายสำหรับผู้เข้าร่วมการวิจัยและยินยอม

หมายเลขข้อเสนอการวิจัย SWUEC-G- 111/2565E

ข้อเสนอการวิจัยนี้และเอกสารประกอบของข้อเสนอการวิจัยตามรายการแสดงด้านล่าง ได้รับการพิจารณาจาก คณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒแล้ว คณะกรรมการฯ มีความเห็นว่าข้อเสนอการวิจัยที่จะดำเนินการมีความสอดคล้องกับหลักจริยธรรมสากล ตลอดจนกฎหมาย ข้อบังคับและ ข้อกำหนดภายในประเทศ จึงเห็นสมควรให้ดำเนินการวิจัยตามข้อเสนอการวิจัยนี้ได้

ชื่อโครงการวิจัยเรื่อง: แนวทางการจัดนำเที่ยวต่างประเทศสำหรับนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ (Transgender)

ชื่อผู้วิจัยหลัก: นาย วีระพงศ์ ชลสินธุ์

สังกัด: คณะวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

- เอกสารที่รับรอง:
1. แบบเสนอโครงการวิจัย
 2. โครงการวิจัย
 3. เอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมการวิจัย
 4. หนังสือให้ความยินยอมเข้าร่วมโครงการวิจัย

เอกสารที่พิจารณาบทวน

1. แบบเสนอโครงการวิจัย	ฉบับที่ 2 วัน/เดือน/ปี 7 มีนาคม 2565
2. โครงร่างการวิจัย	ฉบับที่ 2 วัน/เดือน/ปี 7 มีนาคม 2565
3. เอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมการวิจัย	ฉบับที่ 2 วัน/เดือน/ปี 7 มีนาคม 2565
4. หนังสือให้ความยินยอมเข้าร่วมโครงการวิจัย	ฉบับที่ 2 วัน/เดือน/ปี 7 มีนาคม 2565

(ลงชื่อ).....

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ทนตแพทย์หญิงณปภา เอี่ยมจิรกกุล)

กรรมการและเลขานุการคณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์

(ลงชื่อ).....

(แพทย์หญิงสุรีพร ภัทรสุวรรณ)

ประธานคณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์

หมายเลขรับรอง : SWUEC/E/G-111/2565

วันที่ให้การรับรอง : 07/03/2565

วันหมดอายุใบรับรอง : 07/03/2566

ที่ อว 8718/

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

7 มีนาคม 2565

เรื่อง ขอแจ้งผลการพิจารณาโครงการวิจัยเลขที่ SWUEC-G- 111/2565E

เรียน นาย วีระพงศ์ ชลสินธุ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย ใบรับรองโครงการวิจัย SWUEC/E/G-111/2565

ตามที่ท่านได้ส่งโครงการวิจัยเรื่อง แนวทางการจัดนำเที่ยวต่างประเทศสำหรับนักท่องเที่ยวกลุ่มคนข้ามเพศ (Transgender) โครงการวิจัยเลขที่ SWUEC-G 111/2565E เพื่อรับการพิจารณาจากคณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ นั้น

คณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ ได้พิจารณาโครงการวิจัยดังกล่าว บัดนี้ คณะกรรมการฯ ให้การรับรองโครงการวิจัยดังกล่าวแล้วเมื่อวันที่ 7 มีนาคม 2565 รายละเอียดดังนี้

Certificate Number SWUEC/E/G-111/2565

Date of Approval 7 มีนาคม 2565 (อายุใบรับรองโครงการวิจัย 12 เดือน)

Date of Expiration 7 มีนาคม 2566

Continuing Review ทุก 12 เดือน (ครบกำหนดส่งรายงานครั้งแรก วันที่ 7 มีนาคม 2566)

ในการนี้ คณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ ขอความกรุณาให้ผู้วิจัย ส่งรายงานความก้าวหน้าของการวิจัยและต่ออายุการรับรองก่อนกำหนดวันหมดอายุ 30 วัน เพื่อให้เป็นไปตามวิธีดำเนินการมาตรฐาน (SOPs version 2.0) ของคณะกรรมการฯ ทั้งนี้รายละเอียดของเอกสารที่ให้การรับรองตามที่ปรากฏใน Certificate of Approval (Certificate Number SWUEC/E/G-111/2565) ที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(แพทย์หญิงสุรีพร ภัทรสุวรรณ)

ประธานคณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

โทรศัพท์ 0-2649-5000 ต่อ 12430

โทรสาร 0-2259-1822

ประวัติผู้เขียน

